உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவனபுராணம்.

ஷை வசனம்.

இவை

ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள்

மாணாக்கருள் ஒருவரும

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியன.

ஷை திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய

காரைக்குடி

தி.அரு.அ.வெ. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷை கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

சருக்க அட்டவணை.

…கம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் றொகை
க	கடவுள் வாழ்த்து	ரு௯
…O	பாயிரம்	கசா
…௯	திருநாட்டுச் சிறப்பு...	கஉஅ
…சா	திருநகரச் சிறப்பு	கருசா
…ருO	புராண வரலாறு	ருO
…எ	தலவிசேடச் சருக்கம்	உஉ
…சாO	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	கஎ
…உ	மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்	௯ரு
…எ	அருதவன நாயகாரணச் சருக்கம்	அ௯
…அ	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் ...	எஅ
…சா	ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம் ...	சஎ
…ரு	ஆதிசேடன் அருதவனஞ்சென்ற சருக்கம் ...	௩ரு
…ச	ஆதிசேடன் திருப்பணிச் சருக்கம் ...	௩உஎ
…க	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் ...	கஉக
…எ	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம் ...	அஉ
…எ	மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்	கஉக
…௯	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	ககூசா
…ரு	அமுதநிவேதனச் சருக்கம்	உஅ
…அ	இந்திரன் திருவிழாச் சருக்கம்	கநசா

ஆக திருவிருத்தம் ௲ருஉO

சிவமயம்.

முகவுரை

சீர்திகழ்வளத்தி னோர்கெழுசோழ
நாட்டினிலிந்திரன் வேட்டிடவந்த
பூவிரிபொழில்சூழ் காவிரியாற்றி
னன்குரையளவுறுத் தென்கரைத்தலங்களு
ளவந்தனையகற்றுஞ் சிவஞ்சுயம்பிலிங்கத்
திருவுருக்கொண்டு மருவிவீற்றிருந்தருள்
சூதவனமென மாதவர்போற்றுங்
காழிவாழ்சேயி னோதிசைத்துதிபெறுந்
தன்னையடைந்தோர் மன்னுபிறப்பொடு
மருவுசாவகற்றுந் *திருவுசாத்தானம்

என்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்திற்கு நூற்றறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள தமிழ்ப்புராணமொன்று சாம்புவனோடை ஸ்ரீஅம்பலவாண சுவாமிகள் சேர்த்துவைத்திருந்த அநேக நூல்களோடிருந்தது. ஆலங்காட்டுச் சிவபுண்ணியச் செட்டியார் அதைப்பார்த்தெழுதிய பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது. பபுராணம் இயற்றினாரின்னாரென்று தெரியவில்லை. பின்பு ஸ்ரீஅம்பலவாணசுவாமிகள் மரபில்வந்த வேலாயுத பண்டாரமவர்களிடமிருந்த மேற்படி மூலப்பிரதியும் சித்தமல்லி ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்பாசாமி சாஸ்திரியாரவர்களிடமிருந்த வடமொழிப்புராணமொன்றும் பின்னத்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அ நாராயண

* இந்தத் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் ஜில்லா திருத்துறைப்பூண்டித்தாலூகா முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வடதிசையில் ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலூரென்னு நாமம் வழங்கப்பெற்றுவருகிறது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீமந்திரபுரீசுர சுவாமி திருக்கோயிலில் ராசகோபுரமும் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தசுவாமி முன்மண்டபமுதலான பலவிடங்களு மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிசீக்கிரத்தில் ஜீரணோத்தாரணஞ் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றது. இது ஸ்தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி மூன்றாலும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அதிமகத்துவமுள்ளதென்பது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தாலும் இனிது விளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயுமுள்ள சிவநேசச்செல்வர்கள் இதனைச் ஜீரணோத்தாரணஞ்செய்து கும்பாபிஷேகஞ்செய்வது அத்தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும்.

சாமி அய்யரவர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன. வடமொழிப்புராணம் ஈற்றில் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தலபுராணபடனஞ் செய்துவந்த பெருகவாழ்ந்தான் பிரம்மஸ்ரீ வனமாலி அய்யங்காரவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர்ச் சரஸ்வதிமால் முதலிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்ததானத்தில் பிரம்மஸ்ரீ வயித்தியநாதக்குருக்களவர்களிடத்தில் ஒரு வடமொழிப்பிரதியிருந்து முற்றும் ஜீரணமாய்ப்போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருபதிசையடைந்துவருவதை நோக்கி இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாதவரையில் இந்த உத்தமோத்தம சிவசரித்திர உலகோபகாரமாகாமல் மறைந்துவிடுமேயென்ற கவற்சியால் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேராசை யென்னுள்ளங்கவர்ந்தெழுந்தது. அதன் வழிப்பட்டேனாதலால் இதுவும் எம்பிரான்றிருவருளேயாமெனக்கருதிப் பெருகவாழ்ந்தான் பிரம்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியாரவர்களைக்கொண்டு வடமொழிப்பிரதியைக் கிடைத்த (கசுக) செய்யுளுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிருந்தமையால் வடமொழியிலுள்ள விரிவின்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒருபுராணஞ்செய்வித்து அச்சிடவேண்டுமென்று யோசித்துப், புச்சமயக்களைகணீங்கிச, சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த மென்னுந் தெய்வ பயிர் தழைத்தோங்க, மதுரை ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பதுகோயில் வகுப்பினராகிய நகரத்தார்களுள்ளே, கல்வாசநாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்கூரான ராஜநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையட்டி திருவேட்பூருடையான் என்னுங்குடிப்பெயர் பெற்ற, ரா. ம. கு. ராமநாதசெட்டியாரவர்கள் செய்த அருந்தவப்பயனாற் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் திருவடிக்கன்பராய் அவர்கள் திருவசநந்தானத்தில் நீடித்தகால தொண்டுபூண்டொழுகினவர்களும், தேவிகோட்டை ஸ்ரீ வன்றொண்டரவர்கள், அனவரதமதுராபுர நிவாஸஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள், மேற்கண்டநாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன்மாணக்கரும் வித்துவசிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள், சாலிவாடி புரநிவாஸ யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலரவர்கள் முதலிய ஆன்றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திராதிகளை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும், மதுரைச்சித்தி விநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலை, மயின்மலைச்சந்தவிருத்தம், குன்றைச் சிலேடைவெண்பா, காழிச்சிலேடை வெண்பா, தில்லைச்சிலேடை வெண்பா,

திருவாரூர்த் திரிபந்தாதி, திருவாலவாயமகவந்தாதி, திருப்புத்தூர்த் தல புராணம்,வீரசேகரமாமணிமாலை, சௌந்தரேச தயாநிதிமாலை, பசுவந்தனை வெண்பாவந்தாதி, ஷை திருவூசல் சாலைக்குடி ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசர் திருவூசல், திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிரகஸ்தவம், ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கற்பகவிநாயகர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி சித்தவடமான்மிய முதலிய பலநூல்களை யியற்றியவர்களும், தம்மிடத்திற் சற்குமாணாக்கர்கள் மிகவிரும்பிக்கேட்ப மிகவிருப்பத்தோடு சிரமநோக்காது அரியபொருள்களு மெளிதில் விளங்க உதாரணாதிகளோடு நன்குபோதிப்பவர்களும் பெரியபுராணாதி சைவசாஸ்திரங்களைக் கேட்போர் மனந்தபரவசர்களாகும்படி விரித்துப் பிரசங்கிப்பவர்களும் தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபாராதிகளிற் சிறிதும் காலஞ்செலுத்தாது உள்ளபடியே மெய்யன்போடு சிவபூசாதி சிவபுண்ணியங்களையே தமக்கு முயற்சியாகக்கொண்டொழுகுபவர்களுமான மகா-௱-௱-ஸ்ரீ சொக்கலிங்க செட்டியாரவர்களிடத்தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத்திருப்பணி மகாகும்பாபிஷேகம் சிவபூஜாவிதி முதலியவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச்சேர்த்து (௫௱௨௰) திருவிருத்தங்களாற் செய்துதந்தார்கள். "செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வையகமும் வானகமுமாற்றலரிது" "பயன்றூக்கார் செய்தவுதவி நயன்றூக்கி னன்மை கடலிற் பெரிது" என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளியபடி அவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப்பேசுதலன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய சூதவனபுராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீபிரகந்நாயகி சமேத ஸ்ரீமந்திரபுரீசுவரசுவாமி சந்நிதியில் சாலிவாகனசகாப்தம் ௲௮௱௨௰௫ சோபகிருது வருஷம் ஆனிமீ ௩௨ சுக்கிரவாரம் உத்திரநக்ஷத்திரம் கடகலக்கினங்கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் தொடங்கி, சிங்கவனம் ப. ம. ஸ்ரீ சுந்தரேசபாரதிகள் முதலியோர் கூடிய வித்துவசங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இப்புராணம் கற்றோர்க்குமாத்திரமன்றி மற்றோர்க்கும் பயனுறும்வண்ணம் என்வேண்டுகோளின்படி இந்நூலாசிரியராலேயே சரித்திரமாத்திரம் விளங்கச் சுருக்கமாய்க் கத்தியரூபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின் சேர்க்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்,

ஆலங்குடி.

உ

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ் பண்டிதர் மகாவித்வான்

ப்ரஹ்மஸ்ரீ உ, வே. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றியது.

பூமேவுகடுக்கைமுடிப்பரன்றிருவாரூர்த்தானபுராணந்தன்னைத்
தேமேவுதமிழ்மொழியிற்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கச்செல்வன்றன்பா
ஞமேவபத்தியாநடையாற்கவியமுதாவித்து நன்றிறைநேற்
பாமேவுபழம்பதியாமாலங்காட்டிலங்குசிதம்பரவேண்மன்னே. (க)

அப்பணியுஞ்செவ்வேணிக்கருமிடற்றுயாமேதவர்ககன்பினேடுந
துப்பணியுந்திருப்பணியாநகர்ப்பணியும்பொருப்பணியுந்தொண்டர்க்காய
வெப்பணியுந்தம்புரியுஞ்சிதம்பர வேள்சொற்பணியையன்னெறுவரும்போற்று
மிப்பணியின்றியற்றுவித்ததுதியப்பணபுரிவியும்மேதன்மைசெப்பார்யாமே ( )

சிங்கவனம் வித்துவான் பரவஸ்ரீ சுப்பபாரதியவர்கள்

குமாரரும் திருவாரூர் போர்டு ஸ்கூல் உபாத்தியாயருமாகிய

சந்திரசேகரபாரதிகள்

இயற்றியது.

திருமருவும்பெருமருமத்தொருவனொருவன் [illegible] துமுனமுன்
னொருமருவும்புகலத்தைப்பூருவவிடத்துபணமுமுபுன் [illegible]
மருமருவுதிருவடிகளேனுவம்ருகாணவியாமத்தோர் மாதவன்
றருமருவுமாபிரிகைக்குச்சந்தரை கருள் [illegible]வாய [illegible] (க)

மாணுட்டுமூவர்திருப்பாடல்பெறு [illegible]
நாணுட்டுயித்திடவடைந்தோர் [illegible] |டுஞ்
கோணுட்டுப்பிணமணியின்குவால்கொழிக்கும்பொன்னிநதிகுறையின்றாட்
சோணுட்டுப்பல்தலத்துளொருதலமீதென்ற [illegible]சொல்லப்பெற்று. (உ)

சீதவனக்குளிர்காவில்வடாதுதிசைபோய்வெம்மையெறிந்துறைந்த
வாதவனபரியேழுமவனுமவன்றேர்ப்பாகாமருணன்றுறு
மாதவனமாற்றுபுபின்றிறந்துதிசைக்கேகுபெருவளப்பம்வாய்ந்த
வாதவனமான்மியத்தைத்தென்மொழியிற்புகல்கவெனத்தூயசிவன். (ங)

ஈகையன்புபொறையுடைமை தன்மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருநம்தாம்பன்முகமலர்ச்சியெதுவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன்பாட்டுக்குணங்களுஞ்செவ்ஃகாமைவெகுளாமையாதி [ன்.
வாகவெதிர்மறைக்குணமுமறைந்தொருங்குதன்னிடத்துவளரப்பெற்றோ

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வேணி யசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவிழியார்சூதிசாதனைவழியேபடர்வோன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகாசிமுற்றலங்கடரிசித்தகுணவான்வேணி
வாலங்காட்டியவரவாப ணாடிமறவாதவணிகர்கோமான். (௫)

பூபாலர்தமைப்போற்றும் பொற்றிறுடன்முன்னம்பூமன்றந்த
காபாலியிருதலைத்தொழுதுகருணைமீழ்த்துககலன்களுய்த்தே
தாபாலுள்ளனவெ ருமென்றெட்டுதிருவான்கல்வித்தகைமைசான்ற
கோபாலனிடத்துமுன்னாடதமிழ் ம்பப்பயின்றுநடல்குடிக்கோனன்றேன் (௬)

சிதம்பரவுமறைகாணாதனுக்குக்கோயிலொன்றுசெருமித்துப்பல்
விதம்பரவத்தாபத்தாக்கும்பாபட்டைமுதலியற்றிவெள்ளை
விசம்பரவமணிசடையார் யக்குலிலை லைப்பல விடுத்த சீர்த்திச்
சிதம்பரமெய்த்திருநாமமுகுய்யப்புகழ் வான்செப்பவன்றேன். (௭)

தன்னையே கர்கு ந் காண்வளிக ருகைக்கணருடைமைத்தகண்ண
னன்னையேயிட லநதம ப்பரிய பு புரிந்தனியிலகால
தின்னையேயுட மதிய பெருவாழ்க்கை யன்றன்பெருண்டமேலோன்
றன்னையேய ரசருக்கொண்டு கரித்துப் பயின்ற கவத்திறன்மிக்கான். (௮)

இலககணமே யிலக்கியமே முதல வாழி சட திரர் ருேண்யா
வலக்கணடைவதுந பாதெ னவருஞ்சி நாந்கவய்புபாசி
யலக்கணகன் ரிட ர ப ய ப மெயறுயமைமெயயேயகனு
சொலக்கணமுமய்மு ை ண ா ா மா கவிநககுணர்ச் ன.

சொன்னயமும் பொருணயமு மெடுத்தவை மெலொந்துதைய
மன்னுவமயுருவகமேமுதல யவனியியமன்வகையுஞ்செய்ய
பன்னரியமடக்கியமகநிர்புபா ருத்தம்பரவப்பநநி [ரமை
யின்னறியதேன்றுளிக்கக்கல்வி புலவர்தலையெடுத்துமெசச (௧௦)

நாடுநகரத்தினைண்பெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்றோன்றப்
பீடுபெறு பரமனுக்குக் கோவிலமைத்திடு முறைமை பெருமான்றனனை
வீடுபெறவவ்விடத்துத்தாபக்குமவிதியவற்கு விழாநற்பூசை
யோடுபுரிநதிடன்முதல்விரித்துலகோர் பேரெயதவுரைத்திட்டானே. (௧௧)

கும்பகோணம்டவுன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்பிரமஸ்ரீ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுவிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத்தளியிலேத்தெடுத்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசெழுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதிவயிற்போந்தோறுனும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித்தூயவன்றவத்தின்றோன்ற
னிதியமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவும்வல்லோன். (௨)

தானுறைபதியாவீசன்றளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவாநதியண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதக
* நீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறப்பதிட்டித்திட்டோன். (௩)

போதமேபொலியும்புந்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குவளைமார்பனசிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
யோதமேபெருகநல்குமுதலவனுழுக்கண்முன்றோன்
சூதமாவனபுராணந்தமிழினிற்செருகுத்தியென்ன. (௪)

கருத்தகத்திருத்திசசெல்வங்கயனியகாலைமூதூர்த்
திருத்தகுபதியினவைகுஞ்சிவயலிபதிநாறேற்று
த்தியன்பொ ..க்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணலென்பான்
..தகப் யாப்ப ..ந்க வி ..தனமொருங்குமன்றே. (௫)

றருன் - ..வ்விடம்.

மாணு
நாணு ..யபபேட்டைப் ப்ரஹமஸ்ரீ ..ஜகநாதையரவர்கள் குமாரர்
கோனு **சுப்பிரமணிய ஐய்யரவர்கள்**
சோனு இயற்றியது.

திருவிசூழம் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேய்ந்த
பொருவாத சூதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல்செய்தான்
தெருள்தாரைக குடிராம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மனுவின்வணந்தரணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மஸ்ரீ
ரா. இராமானுசையங்காரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்னார்காரைக்குடியிற்
றேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்சூதவனப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.

சேற்றார் சமஸ்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர்தலமுதன்மூன்றினுஞ்சிறந்ததானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசாத்தானமெனும்பெயர்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்டுமகிழ்ந்தாலங்காட்டினில்வைசியகுலதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்சிதம்பரவேளவனிதன்னில். (௧)

இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமுய்ய
நினைவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்றானேசொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத்தூர்ப்புராணமுதலறைந்தான்மன்னோ. ()

மதுரை விவேகபாநு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

கங்கையினுமிகச்சிறந்தகாவிரித்தண்புனனாட்டிற்கனகநாட்டிற்
றங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திறைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசாத்தானமெனுஞ்சூதவனமகிமைபூவில்யாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர்தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (௧)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநால்வரருட்பாடல்பாடுந்
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுகுணன்சிவபூசாதுரந்தரபூசிதனீர்சூழ
மாலங்காட்டினில்வாசன்பலகலைதேர்சிதம்பரமாலன்பாற்கூற. (௨)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவானுமட்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குஞற்றல்பெரும்பேறுமென்று
வொருவாதமனத்துவகையுவட்டெடுப்பவுடன்பாடியுதவினன்செந்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்குலதிலகமானோன். (௩)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்துமனத்தகத்தறச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதிகைவெய்தவெகுநாவிசைதரோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறாதுதன்பாலுறப்பிணித்தோன்சிவநேசமெய்ம்மையாள
னுலகலையும்படியடையும்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவேயுரைக்கும்வாக்கான். ( )

இன்னபெருந்தகையாகுஞ்சொக்கலிங்கவள்ளலிலெனீந்ததொன்றோ
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலட்டிப்பலவாசிரியரிக்கான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாலிவ்விருவர்பெருமையுமுற்றுஞ்சொல்வார்யாரோ
பன்னுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புராணமருமெய்யுற்சவம்பண்பிற்றுமே (௫)

ஸ்ரீ வன்றொண்டரவர்கள் மாணாக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிலிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிசூழ்ந்து
தென்னிருக்கும்பழனங்கள்செறிந்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வநாட்டி
ற், கொன்னிருக்கும்வனிருக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குஞ்சொற்றத்திண்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செங்கண்ணவெண்ணாரையகருப்பூறத்தவீரராமன்.

கார்ப்பூத்தகாதலத்தானருள்பூத்ததிருவளர்த்தான்கவினார்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்கொடியைப்புயம்பூத்தபோர்க்கன்புரிந்தவவ்வி
நாப்பூத்தவிலங்கைபுகலம்பூத்தவிராவணனைக்கொன்றோனங்கு
கோப்பூத்தசுக்ரீவன்குணம்பூத்தசவிரிமாக்குழுக்களோடும். (௨)

பொன்னிலங்கைபுகுமாறம்புணரியிடத்தணையாறுடசியுமாறு
மன்னிலங்கவுசாவியானருள்பெறவினுசாத்தான மாண்பேர்பூண்டு
மின்னிலங்குசிறைக்கலுமனாபிர்ககடங்கவர்ந்தேகும்விசையிற்சிந்து
தென்னிலங்குதிவலைமுளைத்தெழுகூகமாவிருக்கச்செறிவிற்றுறுகி. (௩)

மாலருளாற்பன்னூற்றுப்பஃறலையபணிக்காசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாந்திகுலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சனைபுரிந்துபாமனருட்பேறடையுரியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்யவருள்பொழிபெரியநாயகியாநங்கையோடு. (௪)

மாமந்திரேசனருளமுதேசனுயர்சூதவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென்றமினிதுவீற்றிருந்தருளுமியல்பிற்றுகித்
தூமஞ்சார்குழற்றிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துதைவதாகி
நாமஞ்சால்சூதவனசரிதவாரியந்தமிழினல்காவென்று. (௫)

அச்சூதவனக்குயர்பூருவதிசையிற்குரோசமொன்றிலளப்பில்சீர்த்தி
வைச்சூதையிளங்கொதென்றலீர்ப்பபரவிசறுஞ்சோலைமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சூதக்காரளியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
றைச்சூதைப்பொருமுலையாரம்மனையாடரமியத்தினழகுவாய்ந்தே. (௬)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுகாட்டாழிவிழியார்விஞ்சுந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழுங்கின்சிறப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டிலுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (௭)

வரராமசாமிபுரிபெருந்தவங்களுருத்திரண்டுவந்தாலொத்தோன்
கரவாதபெருங்கொடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னூரவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டிரனையொப்பான்மூலக்
குரவாருஞ்சேவடிக்கேமுக்கரணமொன்றியன்புகுயிற்றுநீரான். (௮)

இதம்பரவுதிரிசங்குதனிக்குமரனிவனேயாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியநியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்போச்சம்பதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்போன்புசெறிந்துவேண்ட. (௯)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தொன்னூலோது
மென்னலனுமியாண்டுமுறுமிதனலனோர்ந்தினிதருந்தியின்பமீக்கூர்
பொன்னுமுயர்வெள்ளியுஞ்செம்புங்கவரும்வானரூதிற்புந்திவேறாய்
முன்னாலகடைந்துகிடைத்ததுவேம்பின்காயெனறேமொழியாநிற்ப. (௧௦)

சித்தாந்தக்கோளுமுயர்சைவபரிபாடைகளுநிகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தற்பரனடியார்பெருமிதமுமன்னடிசிரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தரங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந்தெய்வச்
சித்தாந்தரிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (௧௧)

வன்னனையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரெலாந்தஞ்சேமநிதியெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுநவரதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்நூல்
பன்னுசிவார்ச்சனைகும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபாவித்தோன்ற. (௧௨)

சருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தைநூற்றிருபான்பிறங்கச்செய்து
மருக்கமழ்பூங்கலைமகளுமலைமகளாயாராய்ந்துமதிக்கநாமந்
திருக்கிளருஞ்சூதவனபுராணமெனப்புனைந்தொருநூல்செய்தான்மன்னோ.

இத்தகுநூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகிற்பாம்
வைத்தகடற்பாருலகிற்பன்னாட்டுந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புரக்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைந்தெழுத்துமறுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலினோர்காரிகழும்பூங்குழலார்கவினோர்நீலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினோர்நெடுமாறர்காதற்றேவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறநீற்றொளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குந்தலைநகராயப்பணிநகர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பொன்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்கலிபயக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தெதஞ்
ஞான்று, மன்னுமறமுகளுன்குபெறமலியாண்பினைதாய்வளத்தான்மிக்க
துன்னுபுகழ்க்காரைநகரடனையெனவியற்றுதவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்சிகாமணிசமையத்
ததியோங்குசித்தாந்தசைவசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்சிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குசிவபெருமான்றொண்டர்சிகாமணியென்பான். (கஎ)

தவத்தையொருவாதியற்றித்தனதுளத்தினமர்பவ
னவத்தையகற்றிமலர்த்தாளருசிக்குநெறிமாவான்
பவத்தையொழிப்பதாந்தூய்பரிசுதிருக்கண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தைஞ்சுமெனதகாணந்தசெம்மையினான். (கஅ)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்ராமநாதனருந்தவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்பூருடையான்சென்னெறிப்படர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாயபண்புடையான். (க௯)

பாவலர்நாயகன்மேலைப்பண்ணவர்நாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்றமியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகனல்லையமர்ந்தருணையகனகில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டநிறைநலம்படைத்தோன். (உ௰)

மருணிலையிற்றலையனென மதித்திரங்கியெனை யாண்ட
தெருணிலைதேர்வன்றொண்டதேசிகன்பாற்றெறன் கூடற்
பொருணிலைதேர்மெய்யப்பபுனிதமுனிவரன் றிருமுன்
னருணிலைதேர்நல்லையிற்பொன்னம்பலப்பேராண்டகையால். (உக)

ஒழிவில்பதிசிவமெனக்கொண்டுய்யப்பிரசங்கம்
பொழிதருமம்பலவாணநாவலன்றெம்புகவன்பாற்
பழிதபுநல்லிலக்கியமுமிலக்கணமும்பரிந்தாய்ந்து
மொழிதருவள்ளுவர்கற்கக்கடற்றெவன்மொழிந்திலையேதான். (உஉ)

காவருமைநெய்யரிசாகம்பொள்ளற்கும்பமனை
சோருமிளமதியமையும்போதுக்குந்தொல்வரநாற்
போற்றிவினன்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியிருமுன்
வீரயவிதவவவியான்றிருக்கண்டகுருதன்போல்வான். (உங)

பூமனுக்குமிளவலுக்கும்போருமைப்பாகனுக்கு
மாமனுக்குந்தன்னளவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பளித்தோன்
பெருமனுக்குநவபுரியானியமுதனூல்பல்லுரைத்தோன்
சோமனுக்குமிகுதண்மைப்பசொக்கலிங்கதேசிகனே. (உச)

திருப்பத்தூர்க்கு அடுத்தமகிபாலன்பட்டி
கும. மு. கதிரேசச்செட்டியார்
இயற்றியது.

பொன்னிவளம்பொலிசோழமண்டலத்தின்றிசைபெறப்புகழுஞ்சீர்த்தித்
தொன்னியமம்வழாதொளிருங்குருகவைப்பாலாமறைசொல்லுந்தூய
முன்னைவடமொழியோர்ந்துசெந்தமிழ்த்தேர் பல்வளமுகந்துகொள்வான்
உன்னுமணிமொழிபயவிழுத்திங்கதனையொத்தான்றமிழ்க்கவியாலுவன் யாரொ
ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பாவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன்பணிமன்றுது
பல்கலையம்பரடனனிபாற்றிஞன்காணொளிப்பதியோனற்பா
னல்கலையம்பரிகருநயனவுமைபாகனையேநயந்துமுத்த
நல்கலையம்பரமகியிலிசைசிறுவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ சண்முகசரணாலயசுவாமிகள்

இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனான்முகத்
தொருவனளித்தவுலகிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தமர்சொக்கலிங்க
கோலமேகாளைக்குடியுளோராயனரு
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தோன்
பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாக்கம
மெய்ச்சைவச்சமயவிதிகைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகனரு
ணறைகொழுங்கூவிளநன்னீராதிய
தேடியருச்சனைசெய்தருள்பந்து
பாடிப்பணியும்புத்தியாபாரகரன்
பதிபசுபாசவிதிமுறைதெரிந்த
சதுருடைச்சைவசித்தாந்தபாகரமு
விதிவழியொழுகும்வித்தகாசாரக்கு
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமரு
வெனப்புவியுள்ளோர்சைதந்திடவடங்க
மனப்புலனடக்குமாதவர்பணிமன்
குதவைக்தின்கோதின்மாணவர்மையத்தைப்
பேதமறநிமுற்பிரங்கிடச்செய்து
கோலங்காட்டியகொண்டற்குழந்தையண்ட
யாலங்காட்டில்வாழுருமருந்தன்ன
சீர்ச்சிதம்பரசெயமல்வேண்டுகோளா
சாலமுற்றுவத்துத்தந்தமாகீர்த்தியைச
சொற்றிடச்சேடனுந்துமாங்குவாணுமானமேனினை
யற்றொருநாவால்வருந்துவதெரிந்தோ.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானவித்துவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்மிசத்தராகிய

கோட்டகுடி மூ. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. சு. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணாக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்ததிரையுடுத்தநிலமகளுக்கணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்ததிலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமெவர்க்குமென்றும்
பேர்பூத்தபலனுதவந்தருவாமேரெனாவிதழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றுந்தவஞானங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தார்ப்பகரேக்கணியாங்காய்ப்பரசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முகிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவர்குருவிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிடத்திரத்தினமாகிப்பொருந்துஞ்செல்வன் ( )

அற்றூர்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநான்வேதம்பயின்றுளார்க்கு
மற்றூர்க்குநகமெய்ப்பாய்வந்தார்க்குந்திசைநால்வாணருக்குமெய்நூல்
கற்றூர்க்குங்கவிபாசசணைந்தார்க்குந்தமிழ்வேதங்களைகண்டார்க்கும்
வற்றாயவெப்பொருளும்வழங்குதலானவதியேயானாலும்வள்ளல். (ங)

மணக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாய்விட்டறவர்க்குவாழ்வீடா
யுணற்கரியவறியவருக்குணவமுதாயுறவிலார்க்கவ்வுறவாயத்தகைத
யனைக்கரியார்க்கவனாகியரும்பிணியாளருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்வினக்குவியலாய்வாழுமிமையார்பூபன். (ச)

தாதாருமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாருமரிகடலையலைந்தாடக்கலந்துகவகைமங்கையாடப்
போதாரும்பொன்னரங்கம்பொலிந்தாருமீசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாருஞ்சிவஞானமடாலயமுமினிதியற்றிவைத்ததோன்றல். (ரு)

மன்னியசீகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர்தொகைவழங்குமவள்ள
லுன்னியமாதவவாதவூரடிகண்முதலாயதூயமையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியர்கண்முகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபூசைபண்ணுமண்ணல். (சு)

தலத்திலுயர்காசிநகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதன்னிற்றோய்ந்து
பலத்திலுயர்பவன்றருமோர்ப்ராணலிங்கங்கொணர்ந்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதுயன்மேவுறக்கோவில்வகுத்துசைவர்
குலத்திலுயர்நசணபாறதுறையில்பிரதிட்டைசெய்துகுலவுமன்பன். (எ)

இன்றேனென்றெவரறியாதிருநதும்பினியவைகூறியிருக்கவிடு
யன்றேதிப்பொருளுமருந்தூரிழ்விற்பனமுமுயர்றிஞாநட்புஞ்
சொன்றேதியெப்பொருளுநதொல்லுலகுப்புகழமகிழ்ந்துளும்பகல்கி
யெண்ணுளுமெயமைப்புரசகவெனாதபெருநதவப்பேருயிருககுஞ்சியான. (அ)

தொன்றுதிகழ்வடவனமுநதொல்லைகுஞ்செயததவத்தொகுதியாவு
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாவலருநகாவலருநவிலநின்றோன் [ன
வான்றுபுகழ்கொடைவாய்மைபொறையடக்கநதூய்மையெனுஞ்சுடர் வாய்ஞா
வென்றுதனமலமூழ்பொழியுமெழிலிசிதம்பரநாமதிமையநகவேந்தல். (௯)

எந்நாட்டுமுயாவரும்வணன்னாட்டுன முன்னாட்டுமேற்றமெய்ய
தென்னாட்டுமிசைசருக்கசெழுநகாட்டுயான்மியத்தலைச்செவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டுநதென்னாட்டுத்துயொழியாற்றருகெனலுஞ்சுகுணம்வாய்ந்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுண்ணாட்டும்படிபுகழநதுபகாநதான்மன்னோ. (கo)

அன்னவணியாமொளிற்றிருவுமருட்சமிழுயபெருமபுகழுமமைந்தநல்லோன்
பன்னுமறைதமிழ்சுபவெனவிற்பன்னாபுகல்சித்தாந்த மெய்ந்நூற் பரவையுண்
டோன், ... திழ்மைந்தநகவியிறுசும்புவியிலுக்குங் கண்ணுயு
ள்ளோனை, சொன்னயப் பொருணயமுநதுலங்கு பலநூலியற்றுந தூய்மை
யாளன். (கக)

கடியிருக்குநதளவமணிகளிளிருகரும்புயமுடையான்கயார்காளைக்
குடியிருக்குநதனவணிகர்குலத்திருக்குய புகழ்கொடையான்குறித்து நாளும்
வடியிருக்குந்திரிசூல மகிழ்நதிருக்குயனமுதவிமலர்கொண்டந்தத்
துடியிருக்குங்கரத்தமலன்சுடரிருக்குப்பதம்பணியுந்தூய்மையாளன். (கஉ)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுநதுறைகடொறுங்குறையாதீட்டும்
பணத்தானுந்திருவருளின்மணத்தானும்பலகலையுப்பயின்மாணுக்கர்
கணத்தானுந்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுநதிலையுலவுவணத்தார்க்குங்கடலுலகிலிணை வேறில்லான். ()

கண்டெனப்பாலெனப்பிரசங்கம்மழைபெய்துளமுருகிக்கனியக்காள
கண்டனையேதினம்பாவம்பலவாணநாவலர்கோன்கண்ணேயன்னேன் [ன்
றொண்டர்தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசைதுலங்கச் செய்வ
றொண்டரிடந்தண்டமிழ்சேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (க௪)

இந்நூலாசிரியர்மாணாக்கருளொருவரும்/கருப்பாக்காண

சார்ந்த தம்பிபட்டி சொர்ணச்சாமிக்கவிராயர்

குமாரருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியது.

பொன்னாலுமணியாலும்புவியாலுஞ்சவியாலும்போதத்தாலு
மின்னாலுமாதமுதனல்விதத்தாலுநிதத்தாலும்வேதத்தாலுஞ்
சொன்னாலுமமைபுநூற்றொடையாலுங்கொடையாலுந்தோற்றத்தாலு
மென்னாலுநிறைசெழியர்நிறையாண்டின்முறைவாய்மையியலுநாட்டில். (க)

விற்றிகழுநுதன்மடவார்மிளிருமாகதமாடமிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகழுங்குடைமாலைகலமாக்கள்பலரோவென்காட்சித்தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமானடியார்குழாம்பெருகுசேர்க்காரைப்பதியில்வாழு
மெற்றிகழுநவநிதிக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்தூயோன் ()

இராமனுதக்குரிசிலியற்றுதவமேயுருவாயினையுந்தநல்லோ
னிராமனுதன்புநிறைமனத்தன்பானெனத்தன்பெயியற்றுவான
விராமனுதய்புரிந்துமிளிர்கருணைக்குரிசிறிருநீள்வேணியாண்டும்
விராமனுதன்பகர்ந்தசிவாகமசன்மார்க்கநிதிவித்தாயுள்ளோன். (௩)

எவ்வுழியுமேகனேயெனநின்றுமகேசகுருவிலங்குமீசன்
செவ்வுருவமுளக்கமலத்தினிலொளிர்சினைதொறுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசல நிசையருவியெனப்பெருகியெழவமையாவன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபுனைந்தெழுத்தைந்துமுறையிற்செபிக்குஞ்சீலன். (௪)

பலத்தானைத்தோலுரித்தவலத்தானையருளொழுகுபாதத்தானைச்
சலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தந்தானைவான்சுரரிற்றக்கமுன்னாங்
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோர்க்கருண்ஞானபோதகர்களினத்தானை. (௫)

ஒருபோதுமறவாமலிருபோதுமுப்போதுமோங்குநான்காய்
வருபோதுமுதலியசொண்டைம்போதுமதற்கடந்துமாசில்பூசை
கருபோதநிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தாந்தக்கலைமுன்னூலிற்
றருபோதவந்தரங்கப்பொருள்விளங்கவிரித்துரைக்குந்தகுதியாளன். (௬)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனைகோபமுதலாயநவைகட்கெல்லாம்
பண்ணியகொள்கலனையதமியேனுக்கொருவருநூல்பகராமென்னைத்
தண்ணியபேரருள்கூர்ந்துதகுதியுறநூல்கள்பலதெள்ளத்தேர
னண்ணியதொல்புகழமைந்தசொக்கலிங்கதேசிகனென்றியம்பும்வள்ளல்.

இத்தகையதோன்றலையென்னாளும்பெருஞ்செல்வவியற்பிற்றுகிக்
கத்துதிரைக்கடலுடுத்தபுடவியெலாம்புகழாலங்காட்டில்வாழ்வோ
னுத்தமமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைபொறைநீதியோங்குசீர்த்தி
வித்தகமேம்பாடுதவமுதற்சிறந்தசிதம்பரப்பேர்மேதக்கோன்றான். (௮)

தலமுதலமூவகையமேன்மையமைகுதவனசரிதமான
பலமுதவுவடமொழியைத்தென்மொழியிற்பகருநப்பாயசெய்யவ
நலமுதவுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாராயினுநகைகளெல்லாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புந்திகொளீழக்கருத்தாத்துப்புரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றேவெனத்துணிந்தாங்கின்பமிக்கூர்ந்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாணபுமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாணபுமெழுவகைமதமும்வனப்பமைந்துஞ்
செப்புறுமுப்பானிரண்டுத்தியுநான்குபயனுடனேதிகழச்செய்தான். (௧௦)

முத்தமிழாசிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியமாமுனிவனிந்நூ
லாய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்றனுயர்கல்விவலிமையினையுன்னிநோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடனெனும்பெயர்திகழ்விசேடன்றானிவ் [தோ
வித்தகன்வாழ்தலமதித்தேமேதினியைத்தலைக்கொண்டான் விழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதம்பரசெட்டியார்

மாணாக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்ந்தோன்
றாமேவுமதியரவம்விளையாடும்வேணியரன்றுகளிலாத
தேமேவுநளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியாளன்
கூமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்கொடைமையாளன். ()

நாவலூரிறைதொண்டத்தொகையடியார்குருபூசைநயந்துநாளு
மாவலாயுளுற்றன்பனலவனநகர்க்கிறைவனறிவான்மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத்தந்தான்றன்பதியனந்தந்தெரிசித்தேத்திக்
காவலார்காசிமணிகன்னிகைதோய்ந்தருளிலிங்கங்கையிற்கொண்டு. (௨)

வந்துதனதெழினகரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவர்வாய்மீனாட்சிசுந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீராளன்
முந்துமியனூல்களையென்மட்டமைகெடவுணாத்திட்டோன்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்கருணையினன்சிதம்பரப்பேரொண்டிசையுந்திகழுஞ்செல்வன். (௩)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்விரும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமைபாகனிலிங்கவடிவாயமர்ந்தகவின்மிக்கோங்கும்
வண்டுமலிகூதவனமான்மியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிற்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாரென்னில். (௪)

தருநிகருங்கொடையுடையான்றனதனிகர்தனமுடையான்றவமிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயரனென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கத்திருநாமம்பெறுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார் மாணாக்கருள்
ஒருவராகிய ஏஷியூர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனைமதிகூவிளமரவுபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிவபெருமான்றளிகள்பலமிடைதலானுங்
கொன்பூத்தஞாலபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுங்குலவத்தானே
தென்பூத்தசிரயாங்காரணத்தானும்பலர்புகழுஞ்சென்னிநாட்டில். (௧)

செல்லாரும்பொழில்வாவிகாலாறுபலவளமுஞ்செழிப்புற்றோங்கி
யல்லாருங்குழன்மடவார்விழிக்கயல்கள்குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருமிராமசாமிக்குரிசிறவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (௨)

அன்னையானவள்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலெனறியாமைநீங்கப்
பன்னுதமிழினையெனக்குமிகுநேயத்தொடுமொழிந்தோன்பரமன்சீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கங்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மார்குருபூசைவழாதுசெய்வோன். (௩)

நிறைதவாய்மைமிகுசெல்வப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசைநேயனேற்றோ[ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்சிவாலயப்பிரதிட்டைபுரிந்தகோமா
பொறைநேயமருவுசிதம்பரவள்ளல் சிவஞானம்பொலிந்தசீலன்
பிறைசூடும்பிஞருக்கன்வாழ்சூதவனமானபதித்தினைபெருமைநோக்கி. (ச)

அத்தகையமானபதிமேதையாற்குருயோர்ந்தருள்னப்பயனடையவெண்ணிச்
சுத்தமுறுசெந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருக்கவொண்ணாத்தகான
சித்தனடியனதிருந்துசொற்சுவையும்பொருட்சுவையுஞ்சமபவாமோ
புத்தமுதமெனப்புலவோர்சிரந்தூக்கிமகிழ்வெய்தப்புராணஞ்செய்தான். ()

அன்னவனூரொளிறபாணடிபாடலெடாருபாதனவணிமாளப்பிலோச
இன்னியகாலகதடியாண்டகடலிசவன ணா ாகொன்மாறுகன
மனனுபெருங்கல்வியினிறகுருமுனிவ ா ன வனமெய்
பொலனடியேபூசனைசெய்சிவநேசனதொகலிங்கப்புலவரேறே (சு)

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவராகிய

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாட்டகத்திற்சாலவாப்பவளருஞ்செறியுந்
தருவளர்பொழில்சூழ்காரையம்பதியிற்றரமவளர்சைவசியகுருத்தி
லருள்வளர்கல்விநிறைபெறைவாய்மையரர்குருப்பொருணயமைந்தோன
பொருள்வளர்ப்ராயரகமுனபனொடர் சவமனைவத்ததிதந்தான். (க)

நாகாகளபோறறமாவாயசாாகாதமாதா கவல்மேரு
நாகமூன்றுருவவேலவிபுத்தவணோர்னைமுவ்வலரானமுகடு
நாகநீள்பொதியவெற்பினர்சவரும்யாக்கிய முனிவர்றைவாநு
நாகனேனுமுயதிடப்பேல் ணணிமுன்னகருநாததந்தான ( )

தில்லைவண்ணல் நகணாடிபுரபுனை மானிருகெமுகல சுந்தாரயப்பயிலவோ
னேதுகெனைநீரையுமருளினனனா ரதிபடுக வெளாமொழிப
போனன், கோதில்லா மசிவா ஈமே பு ாகைடி ன ா ான்னிலையோ
னேதமிலபரியோனினனவைாசாதியெனரைறபகூறுகறைகலீதா (உ)

அப்பெருந்தவனையாலங்காட்டமருமனருசசிதம்ப ா
வொப்பிலான்கொடையேதனபெருந்தொழிலோனேதுமாவணத்தினயான
ப்யத்தை, யிப்புவியுய்யத்தர்ப்புமோரிபெயாதனிதக்கெனச்சூதனணடிசை
த்த செய்பருமபொருளாசசெவிசர பந்துமசதமிழ்விருத்தயாப்பாக.(ச)

பாசமுமமைதவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதுரநற்கவிநலனுமரும்பொருணவாசநலனு
மீசனாருளுந்திருவருணலனு மினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுறப்புகன்றனனையசொக்கலிங்கதேசிகனுவலமோரே. (௬)

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சீப்
கோபாலபிள்ளையவர்கள் குமாரருமாகிய

திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை

இயற்றியது.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுமிறைவன்றிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவுயாழ்ப்பாணநல்லூரிற்றிருவுருவாயநயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள்கூராறுமுகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனாட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன்.()

முல்லையிளங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையெப்போதுந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லைபிரமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னிலைத்துவதியப்பெற்றோன்
குல்லையணிமாணிறத்திற்குலவுதிருமகள்குடியாகக்கொள்ளப்பெற்றோன்.(௨)

திங்களணிசடையண்ணல்சிறந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பாவாலடுத்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குல்பகலொழியாமற்கறைக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிகள்சொல்வோ
னங்கமெலாந்திருநீற்றனகத்தியன்போலெக்கலையுமருளவல்லோன். (௩)

பந்தமுறுமகவிருளைப்புறவிருளைப்பாற்றுறுபாற்கரனேயென்னச்
சிந்தியருள்வழிகாட்டியருணூலையோர்க்கருளுஞ்சிறப்பான்மிக்க
சுந்தரமாரருட்குரவன்றூயதயாநிதிமதியஞ்சூடும்வேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்பேர்சொலப்பெறுசீர்ச்சொக்கலிங்கத்தூயநாமன். (௪)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியமச்செல்வனேயன்
வானொழுகுமழைசமழ்ப்பவளர்கொடைஞன்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிரிநாட்டிலுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
கானொழுகுகூதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேளா. (௫)

இந்தணிசெஞ்சடையானையிருங்கயிலைமலையானையிமையமானைச்
சுந்தரவாமத்தானைச்சுயம்பெழுந்தகூதவனாநாதன்றன்னைச்
சிந்தனைசெய்தந்நூலைத்தென்னூலாயுலகுவப்பச்செய்து தந்தான்
றந்தருணூணுமகளுநதமிழ்முனியுஞ்சிரமேற்கொடகையதம்மா. (௬)

[redacted].

ஸ்ரீவிஞ்ஞாநபுரஸ்தநல்லூராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷாதுரீண

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந்நாவலர்பெருமான்பாததூளி

சிரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகவென்றாலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளிசைப்பத்தந்தான்
கரு*வுசாத்தானயந்தாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பாடுவதிற்பாடுநரைப்பாடுவதேபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
றாடுகழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகளறிவித்தாராற்
றீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பரதுபேணியாமு
நாடுமிருபாவிசைத்தவ்விருவர்கெழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்றே

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். ௩௨௪-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றறுப்பாரெண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறபதியும்பணிந்தணைவார்

திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரம் பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்புவான்
பேருடைச்சுக்கிரீவனனுமன்றொழக்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ்
சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே. (௧)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்
பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பரமனார்
முல்லையார்புறவணிமுதுபதிநறைகமழ்
தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (௨)

தாமலார்போலவேதக்கனார்வேள்வியை
பூமனார்தங்களோவாக்கினானொருதொடிக்
காமனாருடல்கெடக்காய்ந்தவெங்கண்ணுதல்
சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (௩)

மறிதருகரத்தினன்மால்விடையேறியான்
குறிதருகோலநற்குணத்தினனடிதொழ
நெறிதருவேதியர்நித்தலுமியமஞ்செய்
செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே. (௪)

பண்டிரைத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க
டொண்டிரைத்தம்மலர்தூவித்தோத்திரஞ்சொலக்
கொண்டிரைக்கொடியொடுங்குருகினினல்லினந்
தெண்டிரைக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே. (௫)

[redacted]

மடவரல்பங்கினன்மலைதனைமதியாது
சடசடவிடுத்தவன்றலைபத்துநெரிதர
வடர்தரவூன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
றிடமெனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே (௮)

ஆணலார்பெண்ணலாரயனொடுமாலுக்குங்
காணொணாவண்ணத்தான்கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே. (௯)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டேரர்சொல்
லூனமாக்கொண்டுநீருரைமினுய்யவெனில்
வானமார்மதிலணிமாளிகைவளர்பொழிற்
றேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே. (௧௦)

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானனை
யுரைதெரிந்துணருஞ்சம்பந்தனொண்டமிழ்வல்லார்
நரைதிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

[redacted]

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூதவனபுராணம்

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு ளொளிதி னல்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பரவு மானை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் றெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துளபம். மூன்றாமடியில் மா - வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமாகிய வடமொழிப் பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் (சுக) செய்யுளில் "வண்ணுனை நமந்தகோ" என்றருளிய வாற்றானுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும் பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனடத் துநர்மூன் றுமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
றாதி யமலன் றிருவடிக்கீ ழமர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ந)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்று ருயிர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ளனிவளர்க வைந்தக் கரங்கண் டிகைநீறென்
றோது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகசை வந்தழைக
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வுலகெல்லாம். (ச)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரேசர்.

பூமா தமரு மணிமார்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தச்
காமா தரவிற் றசரதன்கா லாங்கா லோர்கா லுருள்வலிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவரித்த வெசைத மந்தி ரேசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடுமே. (ரு)

திருவு சாத்தா னந்தனய நிகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முகுந்த னீபின்றன்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மௌலியினிந்
துருவு சாத்தா னந்தனய னெறிபொற் கமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனெனவும், எமதுபவம் நந்த வெருவு நனைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம் தனயனாய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன் எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. (கூ)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரிய னுயகி லம்பர வருளொளிற் புரக்குந
துரிய னுயகின் னந்தவிர்த் தெமக்கருள் சுரக்கும்
பிரிய னுயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்பந்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய அகி - நூல்களை ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனெனக. அனுயை அகிலம்பரவு அருள்புரி எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புரக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும் பிரியனுமாகியபரன் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (எ)

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வருத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதெற நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வருத்து-எமது அறியாமையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பாதத தவத்தையும் அளவையும்

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற அவகுணங்களையும் சிவ போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நகுஞ்சி தபாது நட சிறந்த முடி யின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நம்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்மீன் அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டகூதவனததில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற (நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும் புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை- சிவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சிவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நம்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (அ)

சிவகாமியம்மை.

பனகநந் தாக்கிரு பாற்றொழுச சிற்சபை பயிலுநர்
கனகந்ந் தானடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மனகந்ந் தாவிருள் வெளியுற மைப்பகை யடிக்கு
மனகந்ந் தாரித மன்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றும் அடியிற் கந்தரம் குகை. (௯)

தெட்சணாமூர்த்தி.

சிரவ ணட்புயாங கம்மதி யிதழியுஞ் சிவணும்
பிரவ ணம்புய ளவுகல் லாணிழற் பிரியா
வுரவ ணம்புயர் நால்வர்கு முறவயர் பரம
குரவ ணம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவணம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வணம்புயம் எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. (௧௦)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனியி னோங்கரன் பரமன்
றிவள வாரணை யுஞ்சனை. வேதியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

தவளநீறென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்டுக. ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றுமடியில் ஆர் - ஆத்தி. வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்றது (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினாற் செகன்மால்
சார பத்திரங காதிருண் மலப்பகை தடிவா
னீர பத்திர நாண்மல ராதிகொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டுநாம் விழைவாம்.

தீரம் - தளராமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்திரியாகிய வாளினால் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கங)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொளுற கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொளு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொளு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொளுண் மலரடி கலப்பாம்.

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் துரத்திகொண்டுவந்த) விஷத்தை எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணுதலும், நிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் களிக்க வொண்ணாது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட நாதனுமாகிய சூதவனேசர் கரத்து அளித்த காரியாகிய வைரவமூர்த்தியினுடைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். ஏறு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினைபோல் நின்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் கரத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (கச)

திருநந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுச் சுடர்விழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைந் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதாண் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைந்து - ஆசையால் எழுதி. (௧௫)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதியெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றுயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து ளிருத்துவாம்.

பால் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல். (௧௬)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇச
செற்று மாவிய லின்பரு ளுறெறீஇ
யுற்று மாவிய ஞுதஞெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாடுவாம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாஇயல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாஇயல் ஆணவமல சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று. உமா வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக. (௧௭)

தமிழாசிரியர்.

குலைய மாதவ னேகுறு கென்றுகை
தலைய மாதவ வைத்தரன் றன்னுரு
நிலைய மாதவண் டந்த நிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரனுரு நிலைக்கும்படி அவண் அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலைக, குறுகுக எனவியங் கோளீறாகினும், முன்னிலைமை குலையும்படி என எச்சமாகினும், அமை

யும் அரன்றன்னுரு-சிவலிங்கரூபம். யாது-விருப்பமுமாம். அப்படிக்கொள்ளுங்காற் சிவலிங்கரூபம் நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை அவண் செய்து முடித்த மலைய மாதவனென்க. (கஅ)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நாதனைக் கௌணியர் திலகனைக் கடையேற்
சூழி னாதனைத் தொழுமுனந் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடின்
வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்னோ.

இனை - இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்தாளுதலையுடையபிள்ளை. வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (கக)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னவினை வசத்துழ லென்னுள மேவுஞ்
செய்ய னவிலூர் பரனருள் பெறுநெறிச் செலுத்து
மெய்ய னவிக ளுயவருண் மேனிகொள் விமலன்
றுய்ய னவின்வேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (உ0)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கிளத்துபொன் னிதழித்
தூவ லம்பதிர் முடிப்பா னிழலுருத் தூயோன்
மாவ லம்பதி நலந்திகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ணயப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பரமபதி தானே யென்பதைப், பிரணவாகாரயூபமைந்த தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இதழியாலையை யணிந்த சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கங்கையதிருக்கின்ற முடிப்பான் என்க. அணிந்தமுடி யென்றியையும். (உக)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்துயற் றவிக ளருணெறி பற்றித்
தேச கத்தியங் குறீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கதெறு வரதமா ணிக்க
வாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கஸ்தி எனவும், தேசு அகத்து எனவும், மாசு க தியக்கம் எனவும பிரிக்குக. (உஉ.)

கடவுள் வாழ்த்து.

சண்டேசுரநாயனார்.

ஓத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா தய்வான்
சீத கம்பர கதிர்வயற் சேய்ஞலூ ரடிகண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யரனருள் விளைவாற்
பாத கம்பர கதிசெப்சண் டீசர்தாள் பணிவாம்.

பாகதி - அந்நியமார்க்கம். பரகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதகு அம்பரம் - ஞானகாசம். கதிர்நிலை - விளைத்தொகை. (௨௩)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் றிலையடி
வாயன் மாசற வந்தரு ளைவனூர்த்
தாயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மார்பத நாம்பணிந் தேத்துவாம்.

நிலை அடி வாயன் - "தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்" என்கின்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயினன். (௨௪)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ளுவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ளுவெமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ்
நலங்கொ ளுறையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ளுண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

பேரின்பமாகிய பலனைக்கொண்டுவக்க எம்மைப்பார்த்து அருளுகின்ற தீர்த்தன் என்க. (௨௫)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டிமால்
விலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் நூல் - மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாசமுண்டாகின்ற நூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு என நின்றது. எல் ஆம் மலர் - சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (௨௬)

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைகண் டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் லூர்த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சினின்
றுய்கண் டாயுப தேசமி தூள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய் கண் தா - கிருபாநோக்கம் தந்தருளுக. (உஎ)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சமே
எகல வாகமன் வாதை யருணந்தி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுணை
புகல வாகம வாழ்விற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா எனவும் பிரிக்குக. (உஅ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமனம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் நாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (உகூ)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெறீஇ
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்நிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - மிகவும். நக - விளங்கும்படி. (௩௦)

அரதத்தசிவாசாரியார்.

சிரத வேத வரன்சிவ னேபதி
பாத வேத நமவிற் பகர்மெனச்
சரத வேதங் குரையா தத்தர்தம்
வரத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமாதிசிவசாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும்தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிநயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே புணர்த்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (௩௧)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவள் கணேசாதி தேவசமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடையஆயுதாதிகளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடையவரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிகளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதிகூறிய உறுதி வாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினரென்க. (௩௧)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டியெய சார்ந்துய
வோய்பு கார்கோ ளுடுக்கும் வளந்திகழ்
பூம்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ
றோம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாய்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தோம் புகா மலர் - எனப்பிரிக்குக. (௩௨)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவித்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட னேற்குந்
தாங்கருளாலு ணர்த்தியவன் றெண்டகுரு மணிஞானத் துறவுக் காணி
யாங்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந்
தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩:

பாயிரம்.

உலகெலாமு மறைப்பொருளொன் றென்று வுணர்ந்து நேதிகளைந்
திரு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றெயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே நிசமென் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிரவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னைமையா ளுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேசு விரியத் துவிதநிலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பௌடி யோத்தரமா புராண மதிற்சேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றொழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைவேற் காத்தமலன்
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவின்றனால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ தறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குழவித்
தேச னுரைகேட் டுவந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாரமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னானால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுமாத்தா னெனக்கென்று.()

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நிலமாந்த
ரோதி யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திந்
நீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
தீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெறுசீலன். (ரு)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினா
னவனா ரருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவறா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமநிலைக்
கிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன்.(எ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே ரறமில் லறமெனுநூற்
றிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே()

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செறிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
சோதி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரேச னெனும்பெயரால். (௯)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விலிங்கந்
தன்னை யுமையோ டஸ்ரீமூர்த்தி சண்டீ சாந்தம் பதிட்டைபுரிந்
தென்ன பொருளு நிறைதரமுன் றங்கத் தியல்பூ சனையென்று
முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுஞற்றி வருமா முதலாக. (௰)

விளைதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றாற் பல்கும்பொருள்க ளுடோறு[தோன்
மளவொன் றிலாத சிவதரும மாதி யறங்கட் களித்துவப்போன்
களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினான். ()

அன்பே யுருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசில
னின்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சைமிகத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதுந் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றான். (௧௨)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு சூத வனக்கதை பகர்தற் கறிவோர் சிறிதுமிலே
னுன்னி யிதனைச் செயவொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த தாளதாகு
முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்றான் புரிகே னிரண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
மூன்றோ னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புசிறி
தின்றான் றொடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றானே யுமைகோன் முடிக்குமென. (௧௪)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தாய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் கலைசத் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியர் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கிசசம் பாவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (௧௫)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினாடு
நகர்பா யிரமே யவையடக்க நண்ணு முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
தொகையா யிரத்தைஞ் ஞூற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவாவுத்து
ணகைகூ ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணனியுவப்ப. (௧௬)

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே. (கஎ)

யாவர் கூற்றுநின் னேவ்வி னல்லதை
மேவு றுமென் றியம்பினர் மேலையோ
ராவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னுவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர். (கஅ)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுங் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் டழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றொன்றுற லின்றரோ. (கக

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ருஉ.

———(0)———

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணுக்கன்
றூவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் றிகழ்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் புவிவாழ.

உ

சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு

பொது.

பொன்னாலு மணியாலும் பூவாலுங் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பண்ணாலு மறையாலும் பாணாலும் வரனாலும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாலு முகத்தாலு மயனாலு மியலாத வருள்கூர் நாடு
வென்றாலுஞ் சொலத்தகுமோ வெண்ணரிய திருச்சோழ வெழிற்பேர்நாடு

உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துள்ளத் தோவா
துலைவிறவத் துணர்வினிடை யுதித்தருளி யுவணையா சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் பதியமர்ந்தும் பாராசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா கேசனுறீஇ யிருப்பதிந்நாட் டின்னசையே யிசைப்பதென்னே

திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிந்நா
ளிருநிலமெங் கணுமிருநூற் றெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்று ளே
பரவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினான்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுரர்பரவு மொருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (௩)

வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வாரமந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கமிவற் றிறையருளா லிறந்த நீக்கி [காய
யுய்தருமூன் றெழுபியெண் ணூறுளவவற் றைஞ்ஞூற் றைம்பத்தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு. ( )

மூந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னுடைமிந்நாடு மொழிமென்த வேதசு
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயலைத்தாற் றொகைநீ டின்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுவே கெல்லாஞ் சொல்லும். ( )

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னே ருயபன்மீ துரு *ளுய்த் தாரூர்
வரனருட் கருவூ லஞ்சீர் மனுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (௬)

உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலன்வி ளையோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைச்சு நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (௭)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகரந்தொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
குருபரன் வாக்கின் நீக்கை கொள்கெனாக் கொடுப்பித் தெம்மான்
றிருவரு ணிறைந்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
குணிகளிற் றிருவெண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
கணிதிரு வைந்தெ ழுத்தே கவினுறீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்றோர் துதிமிகுஞ் சோழ நாடு. (கூ)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
றன்னையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
னென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத றலைக்குமிச் சோழ நாடு. (க0)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்கொண் மேன்மை யுற்றதிச் சோழ நாடு. (கக)

ஆருநீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுருதிடு குறியே யாகும்
பேருறீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (கஉ)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம தாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்தர விடம்வே றின்றிச்
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (கங)

செங்கம லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு (கச)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டுருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திந்நீர் நாடு. (கரு)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாடும் போற்றிப் பணிதிருச் சோழ நாடு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக லறங்க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கஎ)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (கஅ)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் றுவ பலனொடே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுணா நுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (கசு)

திராவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திராவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பராவிட மிடங்க டோறும் பல்குவ சோணாட் டென்று
பராவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ0)

பராவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வாமிகுங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பராவுமெந் நாட்டு மின்றுற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உக)

முன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னாட்டி னிலகுபே ரின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுறா முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோர்ந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (உஉ)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய வுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் ணேக் கீசானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (உங)

நமதன்ப ரூசை மித்த நாலையல் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்று
முமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றெழுத் திடனோர் சென்றாங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

கருங்கட லரங்கக் கையாற் காமரு தாளமாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூலி யிரத்தலி னரற்றல் கேளா
வொருங்குறு திரங்கி யெய்யா தெழுந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௨௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய வுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யிட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிநதி யிதழி வேணி வானவன் காத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமை யாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்தரு தமரு கத்தி னைத்தரு மொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுசி மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்துரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென மிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
நிறையொளி நீல்லி தான சத்திலக் தொடைநி ரைத்தாங்
குறைமலி தாரை யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (௨௮)

றிறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற காந்தோ மிந்த
மிறையொழிந் தய்து மென்று விண்ணிறை யணிக்குடத்தி
னறைகடற் கூவத் தானை யாங்கயி றமைத்தெ டுத்துக்
குறைதப வாட்ட வேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசி வன்றாற் புருடனா சியப்போற் பொன்னின்
றேற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்ந்நீ ரன்றேன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தமுக நிறப்ப ரப்பின்
வீற்றுவீற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௰)

விண்ணுறுயர் சைய நாக வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டுத்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணறுங் களவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினியெடுத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கனைகுயி னுவரொ ழித்துக் கான்றநீ ருலகை மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௧௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
நிலையிலார்க் களித்தல் போலநீள்பயோ தரநீர் * பெற்றந்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௧௩)

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
‡ யுணர்ந்திரு நதிசெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாநகு நின்ற. (௧௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தூய்மை
மருவலுங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேகுங் காறு
மிருளுறீஇச் சைய மால்வெற் பெய்திநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௧௫)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவனு னெறியென் றியாமில்
விடைபெயி னீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புகு முலகை மெல்லாங் களிக்கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்மூ வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதவிய வுருக்கொண் § டெய்தும்
பரமன்யா மவனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பரவ கித்தாங்
கொருவுறுச் சைய வெற்பி னொழுகுமா லருவி நீத்தம். (௧௭)

ஈசன்மாட் டினித மர்ந்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
வாசனார் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணேச னீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசில்பூ முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௧௮)

* பெற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

§ எய்தும்வினைமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாறுற்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னும்
பொன்னிசா விரிமுன் னுமம் புகல்பலிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியொரு துதிசெய் கங்கா நதியுரிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (௪0)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கங்கை
விறந்துபா ரகசு வேண்ட வென்சடை நதிக்குட் டஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் போந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திரைத்த கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாறி சைத்தா முமொழித் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலே யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிந்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்ஙன். (௪௨)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுயங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்ந் தப்பு யாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வாள் பிறங்குகா ரொனும்பொன் மோலி
யரசுறக் கண்ட வேனி லாங்குறும் படநகித் தேய்ந்து
சுரநிலைத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத றிண்ணந்
தெரியுறப் பொன்னி யீர்த்துச் செப்பினை பிரிந்த தன்கே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத வூரெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாறு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி யேகு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் கரக தீர்த்தம். (௪௬)

ஆறல் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மானரு ளொன்றிற் றாழ்ந்தோர்
மீக்கொளு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்தத விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி கசட்டெழின் மலர்க்கு ராவி
னெடிவின் மஞ் சரிகள் புன்னை யொண்டுணை ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி லிரண்டு முத்தொழிற் குரியராய்த் துரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிடுங்குறிஞ்சித்திணையி லெவ்வொருங்கலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணையின்முப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வவைமுற் றுததியிற் புகுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணையி தாலையாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்று
ளெந்தமிணை விழைச்சினிறை நலத்திணையென் றைவரின்முன் றுதனெற்றிச்
செந்தழலாய்ச் சத்தமலி சித்திடையா னநதயயத் திரட்சி யாய
சுந்தரவே ளமர்ந்தருமே சுரந்தளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தாயவைப்பு. (௫௦)

வேறு

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யிட்டஞ்
சார்ந்திற வுளர்கு பூமச சாமிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு
மேந்திண மொழுக்கு செங்கே ணின்னரு ளொழுக்க மெய்க்கு
மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (௫௧)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுற வண்டி சைப்ப
வயல்வளை வெடிப்ப வீழ்முத் தாஙகுச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்விழிக் குறமான் முன்றுட் கவணெறிந் தமர்நத காட்டும். (௫௨)

அருகமர் பாராளை வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே காநதுறை பான்மை செவ்வே
ளிரலைமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற வுளர்கோ னம்பி
வரறெறீஇக் கணியொன் றாகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் றலரை சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன ரூன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேமுற வலித்தணைப்ப விங்கடுச் சேயை யேயும். (ரு௪)

புதுமலர் கணியிற் றேன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ றேன்ற
விதிர்விதிர்த் தாவிசோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (ருரு)

அரிகுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னோர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளினு ருயிர்பெற் றன்றே றறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லூறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (ருசு)

கறிக்கொடி யிணர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்திரின் வெருளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி யெம்மான்
பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டு மணந்த தேய்க்கும். (ருஎ)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி ளர்த்துந்
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மரபே யென்ன. (ருஅ)

மருங்குலைக் கொம்ப ரென்பர் வளர்பசுங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு போவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொடுத்துத் தாமரைக் குடுத்து வாரால். (ருகூ)

துயர்தரு கணைவேட் டீந்து சோகஞ்செய் பிணக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கறுத்து தைப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாளிதாய் வருத்துஞ் செம்மேற்
செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபோர். (சுO)

அழலெரி யடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றேதுந் தன்மைத் தனிமொழி யகிர்த மாமோ. (சுக)

ஏனவூன் கிழங்கொ டைய லின்னற வாதி யாலு
கானவ ரருந்தி யொன்றே கருத்தின ரருத்தி வள்ளி
கோனையுண் வெப்பர் யாரு மோதறச் சிவமா கூடு
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (௩௨)

வேளொனு முதனி லைப்பேர் வேடனொன் றிறுதி யாதி
கோளுறீஇ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமர வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௩௩)

கண்ணப்ப னெப்ப தோரான் பின்றெனக் கனைந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுரைக்கிலக் காய வாய
திண்ணப்பொன் றேம வாழ்வின் றிருவவ தார மேன்மை
நண்ணப்பெற் றுளார்க் குறிஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றோ. (௩௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் சுரரெலாம் புருவ மகிட
சுராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தி யென் றுரைக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்தது பாலை. (௩௫)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினள் காக்கு
மிணையில் பாலையு நண்பகற் பான்முறம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினாற் புலனுய்த்
தணவு மாலையு தல்லதை யுலகெவன் றுங்கும். (௩௬)

இன்ன பாலையி னிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன பாதல முழுதுமாரி தகிபதி யனந்தன்
சென்னி மீதுமன் றெரிவதை மணியென்பர் தெரியா
சென்னை நாவினி யிசைப்பதவ் வெரிதழல் விரிவை. (௩௭)

உடலி னேய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றேதனோர் காட்டிந்
தொடர்ச் சூலமு னோயொரு கொலைத்தொடற் பலன்செய்
திடன வாமுதிர் வேய்பினங் களிப்புறஞ் செறிந்து. (௩௮)

வாகை யாங்கணுந் தருந்திரு விந்தைமா மகளோ
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தந்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மே லதிற்பா தலம்விண்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௩௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பஃறுகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் பருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (எ௦)

சுரர்நி லத்தரு தரிதுபல் காவலுட் டுறுமிச்
சுரநி லஞ்சுதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றெருத்தச்
சுரரு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி தருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (எக)

பொன்னி னட்டினைந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனுஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியிள முலையெழில் காட்டும். (எஉ)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பாலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுறு வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (எங)

வேறு. முல்லை.

முன்னம் பதினு றுயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தூச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதுரந்தங்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (எச)

கீர வீரை பிரிவாற்றுக் கிளர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியரா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பரம்பி
யோர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுகுநர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கள் கதுல்கற பகமுந தலைவணஙகும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடிவோங் கியகற் பகங்கள்பல மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கந்
நெடியோ னுழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பரந்தொழுகும்.()

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந்த லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறர்தோட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணுச்
சீல முடன் யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நவிற்ற லெவனு மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் றினமு முடன்விளையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறிளைப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க
ளிழியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற்பி னிசைப்பானேன்

எவனு மின்சொ னிகாவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
றுவரா ரழலிற் காய்ச்சியுமேற் றோயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதுமப் பெருமையுமென் றெறியிட் டுருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மார்கூழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந் தொறுவி மார்காய்ச்சான்கிர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற் றடைமத் தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வுருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதவிக் கிதுகைம்மா றுமென் றண்ட ரவண்விளக்கு
மூர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச் சைகணீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிளைப்பாற வதிபல் லிரவி யெனக்குவிப்பார்
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோம்பே றிகட்சேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிரு நிலனென றோவைந்திணைத் துறையுட்
குலவு மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வானுய
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிதோ
குலவும் பெருஞ்சீ ரானுயர் குழலி னோசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்ந்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைந் தருச்சுதன்மை புரியமரா ரமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சசிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையில்வாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவளத் தெனச்சுரர்கோ வதிதேவாய் வபூநிலத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீ துண்மையேயென்
றீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றுதலி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையினுல கபிவிருத்தி நியமாய் நின்று
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர்திணையே லிதன்பெருமை கூறற்பாற்றோ.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தகுபைங்கூழ் நிறைபூத்துத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய வூட்டித்
தென்னருணற் றாயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபாராட்டுறுதாயூட்டுறுதா யைவருநதாய் வழிச்சென்மாபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிர வாகந் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனககண் டார்ப்பரால். (௮௧)

கண்டிடு முழவரக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைபய முணச்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (௯௦)

அருள்புக நெகிழ்மெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தனு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணநீர் மருத்தொ ழுக்கனு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு ழைநதன. (௯௧)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல நுகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராரு குழுவர் பன்முறை. (௯௨)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந தாமனத்
துந்தொளி யெழுதலி னுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மிந்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (௯௩)

கமமொழித் திதம்புரி காலு யேலலத்
தமரகி தத்திஞு மபேத நெஞ்செனக்
கமையெண வோர்தரக் காட்டு மாண்பினைப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (௯௪)

இளகியைத் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பான்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௯௫)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித ழொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (௯௬)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க வூன்றுவார். (௯௭)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் றேற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதனை யேய்ப்பச் சூழ்ந்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (௯௮)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினா
லிருண்மல வாதனை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (௯௯)

ஈசனு ரருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசனு மலந்தெறு வாரின் மாந்திய
நேசநா றியமது வசத்தி னிந்தெறழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (௧௦௦)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளை விரவி நிற்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ ழுந்தன. (௧௦௧)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
மருவியொண் பசுமையின் செம்மை வாய்த்தெழூ
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதத்
தரனரி யயன்முறை யவிருந் தோற்றம்போல். (௧௱௨)

தனிநுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு,
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பிணரரிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார். (௧௱௩)

அரிதனக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திட்டூர்
கருமுகிற் படைஞர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
'விரவுநெற் போர்கள்பார் வீழ்த்த மள்ளர்சூழ்
நிரைசெறிந் துழக்குவ மேதி நீள்குலம். (௧௱௪)

அழுக்கினை யழுக்கினா லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக ளுழக்கி யோய்ந்தபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல். (௧௱௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோய்ந்திளைத்
தொழிபிளைப் பாறியா ருயிர்க ளுற்றெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும். (௧௱௬)

ஈடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக் கோதொரீஇ
நீடுநெற் குவால்கள்பன் னிலையிற் சார்வன. (௧௱௭)

ஆறிரண் டரசர்நன் னீதி யான்மழை
யாறிரண் டறனிறைந் தனைத்து மோய்புவில்
வாறிரண் டியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
றாறிரண் டரசருக் களப்ப ராங்குளார். (௧௱௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுசென்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பராற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர். (௧௱௯)

கன்னல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுபஃ றுணிய
ரின்னிலம் விளைவன வெல்லை யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் துரைத லாவதோ. (௧௧௦)

அனைத்துல குயிர்நிலை யாக மல்கியே
யினைத்துயர்ந் தொளிருமிவ் வினிய தண்பணை
யுனற்கருந் திணையெனி லோத லெங்ஙன
மனக்கொள நிறைபெரு வளனெ லாமரோ. (௧௧௧)

வேறு. நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதிவ் வுததியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (௧௧௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பந்தப் பொருளி
னோதி பூசையாற் றன்பர்போற் பரதரவ் வருண
னூர்தி முட்புனை கிழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டுவனபெற் றுவப்பார். (௧௧௩)

இரங்கு துன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
ரிரங்கு சிக்கினை யெய்திநா னோற்றிருந் திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
ளிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (௧௧௪)

புன்னை நீழலிற் செடவரற் சிறுமியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவள் வருந்தித்தம் மார
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மன்ற
தன்ன தொண்பொரு ளுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (௧௧௫)

ஏகி யாயமுழு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைஞ
னாகி மீன்கவர்ந் திடினமக் கடாகொலென் றலையேற்
சோகின் மீதுறீஇப் பரதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீள்பல சாலங்கள் வீசுபு வலிப்பார். (௧௧௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நிற்றிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கன்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
தெழுநு ளைச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (௧௧௭)

* மாகு - வலைமணி.

துறைக டோறும்பன் மாக்கலத் தொகையினுட் டுதையு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைகடற்கரை யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல. (௧௧௮)

உருவ நிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிளையாய்
மருவு கென்றுகொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமுப் போங்கலெப் பாங்கரும் பிறங்கும். (௧௧௯)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
றுன்ன கன்கரைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைந்து
முன்னி யேற்பநா டொறுங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிசைப்பார். (௧௨௦)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த ரெனுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (௧௨௧)

திணைமயக்கம்.

குன்றி னந்திணைக் கதிர்நுகர் குரங்கங்கொற றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பர லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுணு நிற்கும். (௧௨௨)

வரையி னஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு ழைப்பொலி முலையுணும் வனநிரை மழவு
வரைமி சைசந்துசென் றும்பல்கண் டுயில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணுவரு மும்பல். (௧௨௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவிரைந் துணங்குமீ ளருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்சசனைத் தொழினிகழ்த்தும்.

உழும்ப கட்டினை யோட்டுவெ நெல்லியொண் கனிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருங் கனிதரும் பாத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரிமீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (௧௨௫)

முல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
ளொல்லை வாளைதாய்ச் செருந்திவீ யுகுப்பவவ் வுறுபால்
வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
வில்லை மாலெனக் காசைமே லலைவளை வீசும். (கஉசு)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னுற வளர்முட்
டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குநரெலாந் தவள
வாழை யாதியென் றேற்றிய விம்மிதம் வழங்கும். (கஉஎ)

வேறு.

எண்ணூரப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் புகும்புலவ ணியம்பு வாக்கிற் றண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றனே யென்று, மண்ணுவ துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுறை வருமே லெந்த, விண்ணுடும் பரவு மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (கஉஅ)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (கஅ0.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமூ வேந்தர்
சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
சூத கானன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைகோன். (க)

உலகெ லாநிறைந் தொளிர்முனி வரரெலா மொருங்கே
நலனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென நணுகி
நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி நிவாசத்
தலமெனுமமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (உ)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளனைத்து
மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினுற்
சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (ங)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புறீஇத் தழைப்பச்
சகள நிட்கள சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மர்ந்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலினுற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத் தானம். (௪)

உருவ நாலரு நாலெனா வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் ஒருன்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் றமுதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத் தானம். (௫)

கோயி லூரொனும் பெயர்டு குறியெனக் குலவும்
வாய்மை யேயமு தேசரு லயப்பெரு மாண்புந்
தூய்மை கூர்தன துயர்ச்சியும் விளக்கிய துலங்குந்
தாய்மை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத் தானம். (௬)

விண்டு வாதிவா னவரெலா நாடொறு மிடைந்து
தொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீஇத் துதைதலிற் றனைநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகுமக் குலவுசாத் தானம். (௭)

அகில லோகமுந் தனையடுத் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முங்கொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திகழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத் தானம். (௮)

உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழைந் திறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக நல்கியு மெட்டுணை யெனுங்குறை யெய்தா
நிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமாய் நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத் தானம். (௯)

நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத்
தோமி லைம்பொறி நுகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வரதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம். (௧௰)

மாய ஞதியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்சிவ மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (௧௧)

* உம்மை தொக்கது.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தரக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாமுப் புடையிளநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி நெடுவானின் மலநா ணச்ச முடனடங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதரநீ வார்கொண்டெனச்சூழ்ந்துடனுதவும்

மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா மரபினமைத்தாழ்த்துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தமுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின்மடவார்முலையொத்தேய் விழுப்பமுடையேயெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரிளநீர்த்தெங் குவலை முழுதுஞ் செறிந்தாடும். [ங

தேவ வழிபா டாதியபல் செயல்கட் கெனையின் றமையாமை
யேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண்கற் பகங்க ளெமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதனைத் தாழ்த்தி மடல்சிறிதாங்
கோவு பாளை நரையினகு முவலை மேலு மிலாங்கலிகள். (௧௪)

மும்மைப் பயனுந் தருசிசமிம் மூதூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனுற் றெருட்டு நூலுளவை
யும்மைப் பயனி னளப்பிலகாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் டுதெருட்டு மென்னுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லைநெதன் றுரைக்குமனா வெய்தும் வான்கற் பகமென்னுங்
கனத்தா லுரிஞ்சி யதிமதுரக் கவினீர்ச் சூல்பெற் றிமென்னு
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயர்செய் வளஞ்சால் புவிக்கற் பகத்தையின்
வனத்தா ரளவோ தரிதெனுமா யல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (௧௬)

ஆற்று நீரை யம்மூவராக் காழி நீருண் டதையாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதச் சுவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் மை யப்பொழில்சூழ்ந் திலகு மெவர்தீ யினைமூவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்வினைத்தைச் சேர்ந்து வயங்குந் திறம்புரியார். (௧௭)

அறன்றிக் களிப்போ னெமக்குவலை யடச னவனு லுதவிபெறு
நிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாந்
தறையுற் றெழுனன் றலவென்னுத் தாழை *மைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்பூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (௧௮)

ஆய துணர்ந்தாங் கலர்பூக மரம்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயங் நிழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைந்து நிரைந்தாங் கணிசெய்வ. (௧௯)

* மை-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரவிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் விளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் றமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதிமேற் செந்தாதிட் டலராம் பிரந்தே னுகுத்துமுதிர்
கனியும் வருகைச் சுளைகதலிக் கனியோடுடுக்கப் திகழ்காட்சி
பினையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தாலெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ கதமேற் றிரையனறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியிளந்
தளிர்க ளடுக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழுக்காய்க் குலையடுப்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து நிலைநோக்கி
ஞெளிர்தாம் பூலம்வெண்சுண்ணத் துடனுங்குதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுரர்முழு தரண்புக் கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்னோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேவென்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மரமுழு தீண்டு சோலை வான்முழு தரணிற் சூழும். (௨௩)

சந்திர காந்த மாடந் தருசுவை யமுத ரூப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மானு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மானும். (௨௪)

பொன்மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாலெழு தோற்றங் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்னோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலியு ணக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரிவைய ரல்கு ளுக மரைக்குடப் பதும்பொன் னுகந்
தெரிவையர் மருங்கு ளுகந் திதலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி களுமைநாக மறைந்துறை கடலி னுகம்
புரிகுழன் மிசைப்புன் னுகம் போதுமென் னடைபெண்ணுகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிகு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (உ௯)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர விந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர விந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (உ௯)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மணங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௩௦)

கிளைதழூஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழூஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழூஉங் கராம்பு யங்கள் கிளைதழூஉம் ‡ வராம்பு யங்கள்
வளைதழூஉ மடவார் கண்டம் வளைதழூஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழூஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழூஉங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக்
கள்ளக றப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குறுவ வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ மின்னார் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் படுவ வன்னோர் காளையர் மனங்க ளேயாம். (௩உ)

நிறைமலர்ப் பொழில்க ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர
நறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிரைகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின்வாய்த் தளர்க டேற்றிப் பொலிவபூ முதல்க ளேயாம். (௩௩)

வெறியன மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில வடங்க ளேயா மமர்த்தலா டவர்க டாவே
முறிதரல் விருக்க மாதி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதி வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞை யேயாம். (௩௪)

---

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.
† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆள் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.
‡ வராம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனென்பதுபோல.
§ கள்—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்று
மொல்வது புரிது மென்பா ருளற்றுபொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழுப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
றொல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளந் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பார் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு றத்த வலைகசிறப் பாம்வ ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்னும்.

வேறு. புறநகர்.

விண்ணி யநகினுஞ் சிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யநகவை † நோற்றெனுந கால்கள்பெற் றினிநாம்
மண்ணி யநகுது பொ[illegible]குல மலையெலா மொருநகே
யண்ணி யநகுறல் போன்றன வயிர்மணி யிபநகள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலைமு னுவன தாநகுமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாந
குலவி யெப்பகை யுநதெறு மும்பர்வா ‡ ழும்பர். (௩௮)

கண்ணி னேசுவ திகநதமே முடிவிடந காணு
விண்ணி னேகினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னேக்கியந நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னேக்குநா ரனதநகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப நிலைக்கள மிசைகொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருகூட ரவிர்கான்
மத்தி ரிற்றல்சந காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வநதமை வயக்கும். (௪௦)

உவமை யாகுபே ரென்பசிந துரநுத லொழுகுற்
றவிர்ம ருப்புவிற் றிலகமின னதிர்முழக் கசனி
திவள்க டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியநகுசா ரனுநதிற லிபங்கள். (௪௧)

---

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு: ஆலவாய் சிவனுலகாகு லென்ற திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உம்பரீறு போலி.

இருமருப்பிரு பால்வளைந் திடைக்கர மூலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகி லெனப்பார்
மருவு காரிணைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாயவிட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகுப்ப. (சஉ)

வளைநதி யைந்தவெண் மருப்பிணைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைநத சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றூயமை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றெறன்ப ரயிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந துணர்த்தில தென்னென வியப்பார். (சங)

சுண்ட மேனிமிர் தரசிமிர் மதமழை சொரியுங்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபநிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மானும். (சச)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமந் துரைநிரை துதைவ பற்பல. (சரு)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவனைப் படைப்பவ னமைத்த வசசென
விலகுறு நாசிய வெண்ணில் கந்துகம். (சசு)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு விழிகரு நெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மடரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (சஎ)

மாந்தளிர் நாவின மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (சஅ)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரொன்பா
னோதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகள்பற் பலவு மார்ந்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (சகூ)

---

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுள பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டழ கமைந்தன கந்து கம்பல. (௫௰)

வெரிந்மிர் பல்லண மிதலை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புரையில்வால் வரால்களும் புரோத ஞெண்டுமெப்
பரிசினா தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால். (௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச செப்பிரண்
டைவித்ச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைவ தென்னினி. (௫௨)

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னேனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் றென்னுமா
சீரிய தேரினுஞ் சிவணு மெண்ணில. (௫௩)

மிசையுலா வமரரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி ரதங்க ளேயெனத்
திசையெலாம் பரந்துமேற் கடந்து சேணெலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லை யில்லன. (௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிநிரை குலாய தேரெலாம். (௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோயவுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே. (௫௬)

இநக ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப. (௫௭)

விதிரத மரிரத மாதி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணைப் புறத்து மின்றரோ. (௫௮)

வளையுறு நேரியுங் கையின் வாய்ப்பபத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொளக்
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரினை
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௫௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரினை
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யினை
யென்னினு மியைவுதன் றென்ம ருளெனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ. (௬௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஞரமே புயத்தின ரசைவற் றென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தர்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுறையினர் பெருக்க மேயவே. (௬௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ ளுதல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார். (௬௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
ருய்த்திடு கணைகளே முலைக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை. (௬௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோர்ந்துளார். (௬௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டுக்குவ
பின்னருய்ப் பனமனு டுருவும் பெற்றிவா
னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார். (௬௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றொடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றாளமர் வீரர்முற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரிலவ் வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரிந்
தயற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார். (௬௭)

தெவ்வுரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
பொவ்வுரச் சந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிக் காட்டிமீண்
டவ்வுரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே தாணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும் (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
விழுப்படை நிறைபல சாலை வீறுவ. (௭௧)

விற்றொழில் விரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்றொழில் வாட்டொழி லாதி வான்றொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைக்குசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில கடிகை ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்றியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கள் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்நுகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் தகையி டம்பல. (எச)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பா
விச்செறி தரப்புரி வியலி டம்பல. (எரு)

இன்னன பூற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும். (எசு)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசிள மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (எஎ)

பளிங்கினிற் புரிகுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநில முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்னுக் கண்ணுத றனையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றாங் குற்றென வொளிர்தருமால். (எஅ)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தரளநிரை
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவமு தேச்சனுற் றெனத்தோன்றும். (எகூ)

மேனிலை யமர்மின்னார் விரிகுழல் புலர்த்துமகிற்
றூநறும் புகையவர்தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானிமிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போன்ம். (அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவரடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னார் தாள்பணிந் துறல்போலும். (அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழுமெய் தியமதி கனலுப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும். (அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகவூடி
நாயகர் பணிதோறும் நளினங்க ளணிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோள் சாண்டலுங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (அ௩)

பவனவா ளரியைவெரீஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றொருங்கீன்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
லுறுசம ரிளையாம விருவர்செய் திறம்போலும். (அ௫)

கைம்மண மலரொன்றுக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றிளையவர் சொலமடவார்
தம்முக நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால். (அசு)

எம்மன வூசனும தெழில்வளர் கயிறூர்த்திட
டம்மவோர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி தனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார். (அஎ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ம்புன றரும்வினைஞர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமிவ் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும். (அஅ)

இனவளிக் குணுநல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானு மொழிலியை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அகூ)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவாளை
பலமுன்ற மோதமிசைப் படிந்தவம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழிலவ் வியனலக் கெதிர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (௧௦)

தம்முரு நிறங்கவருந் தபனியந் தனைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகரீப்பார்போன் றிடித்திடு பொற்சுண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைசூழ்வான்
விம்மித முறவிருள்சூழ் வியலிட மெனத்தோன்றும். (௧௧)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரொடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் செல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடாகம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பனகரே ராற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்னே (௧௨)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னேகஞ் செறிதல்கண் டிளையா னென்னே
யெங்களிற் சிலரீண் டுற்றே பெண்ணினர் செறிகின் றனொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தந் தலைவரோ டுடுகிற்பார். (௧௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா றறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லர்ந்து பணிலவின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் தாடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (௧௪)

உயிரனார் கொங்கை நேரிங் குறுதிர்கொ னென்ன மைந்த
ரயன்மினார் கொங்கைக் கப்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுரு மையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சீறச்
செயலறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (௧௫)

நனைந்தநுண் டுகிலிற் றோன்ற வுறப்பெலா நாணி மீண்டெட்
கனைந்தெழு திரைதூ சென்று நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மலைகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயநதழீஇக் கரையிற் செல்வார்.

* வீசி—திரை.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கவ் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடுவார்கள். ()

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதர்மேற் றோய்ந் ததன்கை மாறாத்
தூவிரை கமழ்சாந் தாதி தொக்கன வளித்து மீண்டு
மேவிய வுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுறுவர் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (௯௮)

புரிசன மிடைபி றூர்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காளையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா ரொன்றா லென்றோர்
பரிசன முற்றுஞ் செய்யும் பரிசென்றோ வம்ம வம்ம. (௯௯)

சொம்பமொல் பெயரொப் பாவிக் கொய்பர்யாந் தீண்டற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்தி னென்றுகொண் டங்ங லார்கா
லம்புயங் கண்டன் றேவெம் மகவெற் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தளிர் வளார்கு ழைத்தாங் கலர்பல சிலகொய் போது
சிந்துபோ தடனக் கொப்பர் தெவ்வமேலெம் விடுமி னென்று
தந்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (௧0௧)

தளவநம் பூர ணேரத் தகுங்கொ லென் றெதிர்ந கைப்ப
வளவறத் தழைத்த ரும்பி யவர்தெதிர் நகைதகல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படா சோகந் தலைவெருண் டுதைப்ப வன்ன
தளவில மதன்கோ லந்த வாயினூ யார்மேற் றூவம். (௧0௨)

மலர்செறி குராநேர் நோக்கு மகளிர்தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தலிகொ மகளிர் பூத்து
நவமிகு மடவா ருள்ள மயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலிகிலாத் ததிவி ருத்தி யாமெனல் கண்கூ டாக்கும். (௧0௩)

நாசியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்றெ
பூசினர் கொய்யச் செல்லு மொட்டியிழை யவர்க ணீழன்
மீசிவ ணுறலு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றூவும். (௧0௪)

புலிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மலிர்தரு முகுந்த னூரோ யாமெனு மிடைந கர்சசீர்
நவிலுதற் கெளிதோ விந்த நகரொரு வித்தக னந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றாம். (௧௦௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடற்காக் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுதநாத
னண்டமதி லதுசூழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் றாக நாளுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்சொல் வாரொளிமிக் கவினகர்மா மதிலகழ்நாங் கழறற் பாற்றே.()

உயர்வகலத் திண்மையெவ ருக்குமுறற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதிறை றிசை வாயி லெருவுங்களிறு திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யிலாளினவெண் கரிபரிவா னிரவிதேர்முன்
வியன்மறுகிற்செலுமனைய மிசிரிர்மணிக்கோ புரஞ்சேர்த்தி விளம்பற் பாற்றே.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுந்த் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவிந் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகிலெனநீள் விதான மிசை முதுவான மணப்பர்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால்களெனத் தகைத்துசந்த னம்மதிலிற் றயங்கா நிற்கும்.(௧௦அ)

எவராலு மெந்நான்று மெய்வழியு மேற்புறலின் றெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதின்மிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருமித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும். ()

முடியிடைவெண் டிங்களும்வான் முதுந்தியுங் கோளரவு முயங்கா நிற்ப
வடியினைகழ் புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மானைக்காவெண்
பொடியணிதா னுவைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலிமிளைஞர் * வபுபொனுயிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். (௧௧௦)

பாத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோறும் யாது மையரின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னேக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் றிறங்க ளட்டும்
பொய்யசித் திரம்பு றத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்

* வபு—சரீரம்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே றுக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா னொப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி கரையுநேர் சாற்றற் பாற்றோ.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தை யளிப்பரென் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்பிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்னாத்
தெரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய றெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுநுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லனநா டோறு மினிதுகொள் கல்லு மின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேனோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (௧௧௫)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு ளானும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றோ. (௧௧௬)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ லல்லா
வின்ன*துண் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டு மில்லாத் தகையவா வணச்சீ ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிறசில சாற்று கிற்பாம். (௧௧௭)

விலைனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வோர்கள் சொன்ன
விலைவிலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டுவார்
கலைதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (௧௧௮)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொலீறு தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்பல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடிக்
கெம்பிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (கககூ)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினோர் வைத்து வைகும
வணிகர்முன் றூல வூரெயம் வள்ளன்முன் வழுதி காத
லணியது போலு மென்ன வரசிளங் குமரர் செல்லக்
குணிவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ0)

பலவகைத் துகில்விற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி யென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலமிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉக)

நென்மலை கொள்ளத் தூரர்மலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிகு றிஞ்சிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேதக சொன்மலை யுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைநாம் வேட்ட சாலியென் றுளநு யப்பார். (கஉஉ)

அடுகரி துரகம் வைய மத்திர சத்தி ரங்கண்
மிடைநிறை நிறையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன்றுகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன்றுணிந் துறுமை யம்ம. (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னோர் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டீர்
முக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிகுட மென்பீ ரென்ன
நக்குடன் சென்று ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர்.

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவினஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தார்நேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தாரை யென்னநுந் நீலத் தாரை
யேவினும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடின்முழு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா நுகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழுத்தற் பாற்றே. (கஉசு,

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருமுகிலான் மணிமுதலா தாவிலெழு வோர்முதலோ
ரருள்கொடைமை தவாதயர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
மொருதமக்கே யிருகுறியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (கஉஎ)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுணு வின்றளித்து நிலைநிறுத்தி
யத்தொழில்கட் கீறுயிரா மருந்தொழிறந் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில்க ளினுமுழவே தலையெனநூ லிசைவாய்மை
கைத்தலநெல் லியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (கஉஅ)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கீந் தமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணிமே யெனிலினிநாங் கூறுதிறன் வேறெவனோ. (கஉகூ)

முன்னதிரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனியணிக ளேழொன்பா
னென்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளாவதரிப்ப
முன்னமருந் தவம்புரிந்த மூதகுசர்க் குலமிதுவே. (கஙo)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
பொன்னகர்நாண் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ரருட்கடலுண்
டந்நகரிற் சித்தாந்த வமுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னார்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றே. (கஙக)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டிறலொன்றே யுமாபதிதா
டழுவியமெய் யன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
விழைதியபூ சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறந் தரன்முதலாங்
கெழுதொழிலு மருதுபுரீஇக் கிளர்நிதிமேல் வளர்தருவார். ()

முத்தொழிலி னடுத்தொழிலா முழுதுலகை யளித்தருளு
மத்தொழிலோ னமிசத்த ராமரசர்க் காறினிலொன்
றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். ()

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவபக்தியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிரேட்டிகளென்
றலத்தாலு முற்றுறைபே ரணிவணிகர் மறுகுரைப்பாம். (கஙச)

இருநிதியாற் றனதர்பல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணுதவுவர்க் கூவணீ ருவணிதியம்
பெருகுசுவை யூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்நிதிய
மிருதலைவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (கநரு)

ஈட்டுறுகா லுணுவெனும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்மறையா விழுநியபல் பெறுநெறியி
னீட்டுவொருஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீஇ யென்னினியாங் கழறுவதே. (கநசு)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபர னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா ராவர்செக
மும்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா னவதரித்தோர். ()

பயன்மரமுள் ளூர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்படினென் னன்றூலி னிலக்கணமிவ்
வியல்பினர்நீ ணிதியறத்தா றேகுநிலைக் கியங்கண்டே
யுயவுலகை முறைதத்தெனி னுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அரசர் வீதி.

உலகமெலா மோம்புதொழிற் கொருமுதற்க ணுருவினரோ
குலவரசொன் னநால்வி னல்கூற்றுநேர் தேர்றுதல்போன்
மலர்தலைய நிலமகளை மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலவுமணி முடியரசர் நியமமொரு சிறிதுரைப்பாம். (கநகூ)

அமைச்சுமுறு றஞ்சாமை யறிவேயே பூரியர்தன் முதற்
கமைத்தொழிலோன் குளர்காட்சிக் கெவியார்கடுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்தவறன் றிறிழுக்கா வளிகொடைகோல் குடியோம்ப
லிமைப்பளவுந் தவறுதலி னைநீக்கி யினிதளிப்போர். (கச0)

திறைகொடுசோ ரயலரசர் திரளொருபா லிளையர்திப்
பொறையொருபான் முடியொருபாற் போற்றுறுபல் லறனொருபா
லிறையொருபான் மறையொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் நயம்பிவளர் திருக்கோயில். (கசக)

புகழ்தகுசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மானியார் நெடுமாறர் சேரனெனத்
தகுமிவரோ ரிருமூவர் தம்பிரான் றோழர்தரு
தொகையினுள ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. (கசஉ)

வேறு.

உலகெலா மரசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுரைத்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரூர்ந்
*தலகில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ லருந்திறை யிவர்குலத் தவரான்
மலருமூ வேந்தர் தமிலுயர் சோழர் மகிமைநாம் வழுத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்சந் ததியோர்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்வுற வேள்வி முதுமறை முறைபுரீஇ முகில்கண்
முற்றுல கொருங்கு நிறைபயி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவுதற் குரிய வாம்பெரு வேள்வி வயக்குரு ரறுதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்குண முடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ
ழுதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பிறை லின்பே யெய்துவார் திறனெவ
ரிசைப்பார். (கசசு)

திருவளர் வாத வூரர்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலநக் கடிகள்
முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிநந்தி மொழிநண நாசர்
தெருள்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கள்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியடி களுமிவர் குலத்தோர்.(கசஎ)

ஆதிசைவர் வீதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிற்சதா சிவன்றற்
புலனுற முப்போ துந்திரு மேனி தீண்டிடா பரார்த்தபூ சனைதா
னிலகுதன் சாதி வேதிய ரோசெய் திடன்மர பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைந் திருடி மரபினர் மணிமறு குரைப்பாம்.()

நிலவரு வுருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிநாற் சாதிய ரெவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார
முனிறு லன்றே குருக்களென் றுலக நயந்திடு குறியென நவில்ப. (கசகூ)

* ஊர்ந்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.

அரிபிர மாதி யருமிவர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனு திகளாற் புன்மைதீர்ந் துய்வரே னிலேயில்
சுரருலகொன்றேதருமறைவேள்வி துணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.()

வேதவிக் கிரய மாதியாற் றேவ லகத்துவ விளேவினர் முதலோர்
தீதற லாதிக் கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதி
யோதுபூசனைகள்பிறர்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலாமுய்விக்குங்கருணே
யேதகு முருக்கொண் டிற்றவ ரிவரென் றெவ்வுல குந்தொழு மியல்போர்.

நம்புகழ்த் துணையா ரூரர்சீர்ச் சடைய ரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்முப் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டுவா ரிவரே ஞம்பிற நவிற்ற னவரோ. (கருஉ)

மறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றோன்றியான் மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பரார்த்த முறைக்குரித் துருரவர் புகழே
யறைவரி தெனிலம் மறைபிரா மணனென் றருள்சதா சிவன்முகத் துதித்து
நிறையினவ் விரண்டும் புரிசிவத் துவிசர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ.(கருங)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் யணிநெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வொளிர்திரு வீதி பாங்கினி லெண்மிமன் சூழ
மத்தியெம் பெருமான் மந்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக் கோயி னலனெலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோர்க் காமோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரிந்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்புறு கவிகை யாமலர்த் துணைத்தாள் விரிநிழ றருமமு தேசாற்
கொப்பிலா மரக தம்மணிக் குடையா வுலகெலாம் விரிந்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத சூத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குநின் றவிரும். (கருரு)

நந்தன வனங்க டடங்கள்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலே யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லெயித யாம்புய மென்றே
சந்தத மருத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருசு)

தீயவல் விடமுண் டருடருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தூயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் பதிக முதலிலச் செயலிவ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகொத் தருள்செய் தவனென வருளிய தம்மா

செறிபொழி லணிசெய் திருவுசாத் தானந் தெண்டிரைக் கடனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிடஞ் சேணி னெழுர்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்தென்
மறையருண் மொழியா லினையசெய் வழுத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்

ஆயவிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவிலா வேழையே னுரைக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந் தனசிற் சில்பொறுத் தருள்வீர் மாசறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௩௩.

புராணவரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் றேவல் செயும்வனம்
பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன
முத்தி வாண்டயி ரோங்கு முதல்வன
நத்தி மாதவர் வாழ்நை மிசவனம். (௧)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்
பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி
யென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று
மன்னி மல்குபு விளைவது நைமிச வனமே. (௨)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை
* யீட்ட மாவன மேதமி னியமங்கட் கிசையக்
கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
வேட்ட மாவன யேதரு நைமிச விபினம். (௩)

நேய மாதவ நேத்திர னியாசலை நிமிர்வேற்
சேய மாதவக் கடக்களிற் றுனனன் றிருத்தாட்
கேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சுந்
தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை. (௪)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ - ஆணவமலவிருள்கெட.

எங்கள் வானுல கென்பெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்குளார்கள்பே ரின்பமே வேறறி யாரென்
றங்கு மான்முதற் சுரரொலா மவியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரமப் பொங்கர். (ரு)

சரியை யாதிநாற் பாதமுஞ் சாற்றுநூ லபரம்
பரம தாமிரு சோடிமைம் முகனையோர் முகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முறுவராங் குறுவர்
வரன கோபுரம் போலுமவ் வில்லையார் வல்லை. (சு)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னுவை
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன நூலயந் தீர்ந்துயு மயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யங்கு மடவி. (எ)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவற் றேடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க ளுவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (அ)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு னகமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் வனத்தோர் (௯)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பர ஞானநீட் காமியத் துடனுய்
முத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா சரத்தால். (க0)

இனைய மாதவ ரிமாசுல யாதம ரிடத்தான்
வினைக ழுற்றியற் கனைகழற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (கக)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ னங்கே
துன்னி னனது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதார்ங்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி றைஞ்சின ரின்னுவை முகமன்முன் மொழிந்தார். (கஉ)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பாற்
றழைத்த தூமலர் பாத்தியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்துபூ சனைமுறை விளைத்தார்
முழுத்த வன்பினா லின்புற முன்பிவை மொழிவார். (௧௩)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணநூற் போதமுற் றளித்தே
யுய்ய வெம்மனோர்க் கருளிய யோனிகொண் டுற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோந் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (௧௪)

கருணை மாநிதே முற்றுணர் கற்றவ ரேறே
பொருணை யந்தநின் வாக்கட னாக்கடை புராணத்
தெருணை யந்தவர் ரவியுணா வுண்டுண்டு தெவிட்டா
தருணை யந்தி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணால். (௧௫)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமநு நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (௧௬)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்று
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (௧௭)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவ னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (௧௮)

முனிவர் கேண்மினும் வினாவுல கினாவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
வனிதை பாகனா ரருள்பெறற் காகநா மலிந்த
தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பரவண மெவர்க்கும். (௧௯)

நீவி ரிங்குறை தாவிரி மாவிரி நிழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்றான். (௨௰)

போத னேதகு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனர் வழுத்துசிந் தாமணி வரந்த
வாத சிர்ச்சனற் குமாரமா மணிமுனிக் கவ்வா
றோது வாமினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெறீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்களை கண்ணுதற் கண்ணங்
கண்*ண கன்புடைத் தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா சலையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானளப் பரி‡ தெனும் பரமனிற் றாயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமாண்
கருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டனுந் தன்னகத் தரன்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கன கங்களைப் புவனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னும்பஃ றுதிகள்
சொன்னன் மாண்மியத் திருககயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

* அகன் - பாவம்.
† தாளகண் - திருவடிஞானம்.
‡ எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே றாய வியல்வளத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடுமே. (உ௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குடிலை யாதி
வயநிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பான்றிருச் சந்நி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாமீ தென்றுல கெல்லா மேத்த. (உ௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
லிடனுறின் மடனெ லாமு மிரித்துயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியர சாக மன்னும். (௩0)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநோர் நின்றுங் காணார்
மாசறச் சென்றார் சிலரோர் மதிலலான் மற்றொன் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் கைலைக் கென்பார். (௩௧)

வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சந்து
பயிலத்திண் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீரத்
துயர்பத்து நூறு பைம்பொ னொண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விந்து காந்த நருமணிப் பரப்பு வாய்ந்த. (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழத்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழாந் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறிந்து சூழச்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவகுரவ னருளபர சிவனுகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தரவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னங்கே.()

மலமகனற குலவிரதன மாதவர்தம் போதநிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னொருவுமகன் மறைசொல் ௦சீர
மலமகன்றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வணம்போற்று வரனன் பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவந் தேமுனிவன் மயன்வந் தானால். ()

வந்தசனற் குமரமுனி மாமேரு வாமேனி வள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் நலனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
*சந்தமலர் கமலமலர் கரவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (௩௭)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழி பிறரெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாரகனே பரியாய சிவனே பன்னூ
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுரிய குருநாதா வெளியேன்விண் ணப்பமுள மிரங்கிக் கேண்மோ

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாசைலத் திரள்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்சைல மந்தரமு னுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டமுரைத் தருள்காலை விளம்ப வற்றுள்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவஞானத் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரிய காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகித் தரையின் சேம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்கூத வனப்பெருமாண் புகன்றுரைத்தாய் வள்ளான்
[முன்னாள். (௪௰)

சொன்னதலந் தீர்த்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவான் சொல்வித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிறையமிசைத் துறையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூந் துணைபணிந்து பூசித்தே னெசித்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வழங்குகெனப் பணிந்தெழுந்து மலர்க்கை கூப்பி.()

திருமுனமப் பெருமுனிவர் சிகாமணிநின் றேத்தவருள் செய்து நோக்கி
வருதியயன் பொருட்குமர மற்றெமக்கோ ரருட்குமர வையமுய்யத் [டோ
தருபதிநூற் றெருட்குமர சனற்குமர நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபே ரருணந் தீசன்.()

௦சீர் அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க. அது மகன் எனப்போலியாயிற்று
* கரங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

தனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமர பாக்கியமே ஞான நேசா
மணியச்சிவ முகாம்புயுநூன் மகரந்த பானமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம மடிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றே. (௪௩)

அய்யனையு மன்னையையு மாதிருமா மலர்வசனத் தாதி ரண்டே
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணிவெம் பணியணிகள் படர்ந்திவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௪௪)

பரவியல்வ் வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுறநல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமன் கானப்
பரமதல மத்தியநத பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிராம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (௪௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புவிக்கா ரருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுங்கலி காரியமுந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை செப்பரிதெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நகைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த. (௪௬)

இன்னதிருத் தலந்தீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்று [று
மன்னருளித் தலஞ்சூத வனமெனும்பேர் பெறுநிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
பின்னகிசோன் பாற்கடலிற் பிறங்குபதே சம்மால்பாற் பெறுசீ ரென்று
பன்னனைய குரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பான்மை யென்று.

வரனிறையவ் வசியபசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
பரவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னணியாய்ந்து பயிற்ற லென்று
காவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிவேந் தாங்கியற்று காட்சி யென்று
நாலையர சுறும்பாப நடலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்று. (௪௮)

தாயறன்மார்க் கண்டமுனி தோய்ந்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை யெ
ன்று, சேயரெகு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்று, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்டுசிவ நிவேதனஞ்செய் மேன்மை
யென்று, வாயதிரு விழாசசிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்று. (௪௯)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதை யியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தநினக் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்தீச னுரைத்தனனென் றுடன்சூத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௯.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

மறைமகன் மைந்த கேணின மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுரையில டங்கி டாத தொருசிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாய்மை யறைதரு நந்தி நாதன். (௧)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவர்
திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மியா
நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
வலநிரை *யிரவியி னவாசி வம்பலில். (௨)

திருநிறை நாவலந் தீவின் மேவிய
பரவிய வரனுறு பரத கண்டத்திற்
பொருவறு திரவிட பூமி மங்கைதன்
றிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில். (௩)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாநதிப் பொன்னி மாநதிக்
கண்ணிய தெனுதுமூன் றுய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின். (௪)

ஓரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுக் குரோச மோதுப. (௫)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று காவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதீ சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய வின்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே. (௬)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி லிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கரோ. (௭)

---

* இரவி—மலை.

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தகு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடூஉ வமரும் பூதல
தத்துவ மெனத்தகுஞ் சனற்கு மாரனே. (அ)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் களைத்துயர் பேரின் பேதரு
சீததத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம். (௯)

எத்துணை மூடரு மெய்தி னீண்டவர்
கத்திசெய சூதவ னக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலாந் தகித்தருள் கூட்டு மாரமூற்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம். (௧௦)

சேகதி யனத்தவ ரெனினுஞ் சென்றவ
ணீகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்குல மலைகள் சாடுஞ்ச
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம். (௧௧)

அம்பர வான்புவி யாதி போற்றுசோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர வின்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பர தத்துவ மாகு மித்தலம். (௧௨)

கண்டவ ரித்தல நிரயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந னையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர்தொண் டாற்றிய வமர்ந்து பேரரு
ளண்டகு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய். (௧௩)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்திலுற்
பத்தியற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றுய்வரான் முனிசி காமணீ
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மிதே. (௧௪)

மன்றலெண் டிசைகம ழமிர்த மாவன
மென்றொரு முறைதிரு நாம மேவர்வாய்
நின்றெழ லுறினுமந் நிமல நாமமே
யன்றவர் தம்மையு மமிர்த ராக்குமே. (௧௫)

மாதரு திருவுசாத் தான மாண்பெய
ரோதுநர் புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
மேதரு பாசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாதிய திருவுசாத் தான மாவரே. (௧௬)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானமா தவமறு நவிற்றல் பல்லறந்
தானமா தியவெலாஞ் சாற்று மாம்பிர
கானனத் தியற்றினென் றனந்தங் காண்பரே. (௧௭)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பநா
ளீனமின் மாதவத் தெய்தும் பேறரோ
மானதன் னேணியா றுறினு மக்கணந்
தானுவந் தருள்வது சூத மாதவம். (௧௮)

தன்னுழைப் போந்தறன் மூழ்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கன்னமா முளரி யீபல
வென்னுரை யளவுகொ லெண்ணின் மேலையோ
ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா. (௧௯)

இன்னினி யென்னிசைத் தின்ன மாவன
முன்னியன் னையைமனு முதலை யென்றும்போற்
றின்னிய தியற்றுநே ரெய்தும் பேறரோ
முன்னுகை முதிகத்தா *லுறழ்வு முற்றிடா. (௨௰)

என்றரு ணந்திதா ளிறைஞ்சி வேதன்சேய்
பின்றற னீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
னின்றன னென்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
முன்னெழு முனிவர்க்குச் சூத மாமுனி. (௨௧)

வேறு.

ஆதர நத்தினி மாவன
மீ தலத்தினின் மேன்மையை
யோத லுற்றவர் கேள்வியர்
தீதொ ழித்தருள் சேர்வரோ. (௨௨)

தல விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௧௧.

---

* உறழ்வு ஈண்டு எண்ணின் பெருக்கல்

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

ஈர்த்த மாவன மின்புற வோதினுஞ்
சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய மிதெனை வோதுமா
றோர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ. (க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசவெல் லையினு ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
றுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதெங் கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் றுதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ராக னுமைத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு நிருமல மளிக்குந் தன்மையி னிருமல தடமென் [பெரிதுஞ்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெரும்புனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய ரும்பெறீஇத் திக
[ழும். (ங)

அத்துணை நாமத் தால்வள ரேல்லை யாமுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுறுத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத் தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும். (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினந்தோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருந் தவங்க
ளும்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந் தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முந்நூற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற
[றிண்ணம். (ரு)

இறைதிருத் தளிநேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலங்குமோ ரலந்தையங் கிதன்பே
ரறைகுப வனுமகுண் டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங் கடைந்தா
னிறையுமவ் வுறையிற் பௌமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமிவ் விரண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (சு)

சொன்னவா ரத்தின் வாரத்தின் மூழ்குந் தூயர்பன் னோயெலாந் தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெய் விழைவு
முன்னியாங் கொருங்கே யுறுவரோங் கலமு முதவுமிவ் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியலெழிற்பதி
[கர். (எ)

திவளுறு மனைய வுவளக மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் றமைத்
தவிருமவ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலுறு மாக மதியிலங் காளி ஞனனுன் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாதிபல் போகச செறிவெலாம் பிறிவறச் சேர்வார். (அ)

நிலவுபோ கீச தீர்த்தமென் பெயரே நிசய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக நுகர்ச்சியீ தொன்றே வருமறை யாகம மாதி
கலையெலா முள்ள படியுணர் தெளிவு கைவர வுண்மைஞா னத்தாற்
செலவரும்வீடு கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (௯)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழுத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரமம்
புளகரிக் கருளிவ் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (௧௦)

சாதவெப் பாற்றிச சீதள காண்டந் தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு *முலகின் மேவிய வாவியும் வெருவுங்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாவிக் குவால்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (௧௧)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னல நகர மென்னவு மின்ன நாரமே தேரமே னவிற்று
முன்னிய வளிக்கும் வகையவிந் நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரிதம்ம. (௧௨)

யாமிய ககுபத் திலங்குமோ ரலந்தை யிதன்பெயர் கௌதம தீர்த்த
மாமிதிற் றோணி பவாப்புதி கடத்து மரும்பெறற் றோணியா மனைய
தேமிகு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோமிலிக் கமல நிமலநிக் கருணை தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வெனைய வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேலை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலவ் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா ரேவுளா னவிற்றற்
கென்னிலா ருரைப்பர் தாவிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும்.( )

---

* உலகு-திசை.

அறந்தரு மருத்த மாதிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி
சிறந்துழூழ் கியமுன் னுரைத்தநா ளலதெத் தினமுழு குறினுமச் செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டிகளெலா நினைவின்
விறந்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்ந் தீற்றின் வீடுபே றடைகுவர் மெய்
[மை. (௧௫)

என்றறைமை யளிக்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
முன்றெழு தெந்தாய் நின்றனி வாக்க முதந்தெவிட் டுதலிலை யெனமுன்
னின்றுபே ரன்பு நிமிர்சனற் குமர னிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நந்தி நாதன்மே லென்று நற்றவச் சூதன்பி னவிற்றும். (௧௬)

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினே
ரார்த்தி தீரவி ளுவின ராதியோர்
கார்த்த மாமலை வாதனை காதுறீஇ
யோர்த்த பேரருள் வாழ்வினி லேறுவார். (௧௭)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மறைமக னுதவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி னெளிர்சில வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யந்தண் மூர்த்திசீர்
நல்னிடை யொருசிறி துளமுற வினவென நந்தி சாற்றுமால். (௧)

வேறு.

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிராலம்ப நிர்த்தொந்த நேய மாகி
நிருவிகற்ப நிராதார நிர்த்தோட நிட்களங்க நிருவி கார
யருண்மயமா யகண்டைகிக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
துத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாயச சிற்பரமாயச சிறசுகமாயத திவ்வியமாயத திருத்த மாகிச
சாதனமாயச சாந்தியமாயத தாயகமாயச சமயமுமாயச சமயா தீத
மாதனமாய வளரமுதாய பலிசுவையாய வருமணுவாய மகத்து வாகி
நூதனமாயப புராதனமாய நுந்தாத வொண்சுடராய நொதும லாகி. (௪)

சமரசமாயத தனிமுதலாயச சராசரமாயக தருமமுமாயத தருமி யாகித
தமரசமாயத தமரமுமாயச் சதாிகதியாயத தருபரிசந தானுய ரூப
நிமிரனலா யிரதமுமாய நீராகிக கந்தமதாய நிலனு மாகித
திமிரமொழித திடமபரஞ சிவமபெருக்கும பரஞான த தெளிவு மாகி. (௫)

சகலமதாயக கேவலமாயச சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யகலமதாய விகலமுமா யாதிநடு வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாயப புகலரிதா யெண்ணரிதாய நண்ணரிதா யெவ்வாற றானும
பகலரிதாயப பினமுனசூழ பக்கமேல கீழநாசோற பவமின றாகி (௬)

எல்லாமா யலல துமா யெவவுயிாககு முளளுயிரா யெவைக்கும வித்தாயச
சொல்லாரும வித்தினறித தோனறுவதாயச சமீபமாயத தூரமாகி
யில்லாரு மணிமாாபன விரிஞசனரி முதலாய விபுத ராதிப
பல்லாரும பலபுவனம பலகோடி யகிலாணடப பகுதியாவும. (௭)

ஆலரிமுனனு சலசமெனத் தனமுனனுசேட் டிககவம ரசல மாகிக
குலமறைக டனிததனியே கோடிகுழாங கோடியெனக கூறிக கூறிப [துச
பலமுறையும் பலநெறியிற படாநதுபடாநதெட்டியெட்டிப பாாததுப் பாாத
செலமுடியா திளைததிளைததுத தியஙகுறநீண டொளிதெதஙகுந திகழ்வ
[தாகி. (௮)

ஒன்றாகிப பலவாகி யொபபிலொ யெபபொழுது மொரேப டித்தாய
நனறாகி யெவவாறு மெவ்விதமு மெவவிடையு நவிறறொ ணுதாய
நின்றரும பிரமமென நிகழததுபர சிவஞசிவ நிகாம யாவுந
தன்றாவி லருளொளிதிற சாாநதுயவான றிருவுளததிற றதும்பி யோஙகி ()

பெருகுதிரு வருளாலிப பிறஙகமுத சூதவனப பிரமதேசத
தருண்மயமா யொளிப்பிழமபா யமுதசுயம பிலிஙகவடி வாகி வான்றோய
தெருண்மலியாம பிரவிருக்கத திருவடியின முளைசதெழுநது திகழ்நதெஞ்
[ஞானறு
மருமலிகூ விளமிதழி மாலதிமுன புடையலொதுாய வளைபப மனனுய. (௧௰)

தன்னருளாற் சுவேச்சையினாற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலிங்க மூர்த்திநாமம். (கக)

வாணிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னனந்தேசன் மந்திரேசன்
மருயலா முதசூத வனநாத னுசாத்தான மூத லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலனந்த மொழியு மிந்தத்
திருவருணா மங்கனிதேன் றெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ.(கஉ)

இன்னவரு ணாமங்க ளெழுகோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன்னுமுறை பண்பினுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வென்னலமே பலரோக வெப்பொழிந்து தட்பநிறை விழுத்தவின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங குளிர்ந்ழுவா டிருந்து வாழு
மோதநலந் தனிப்பரம முத்திமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதரமீ தருநலமே யமிர்தநல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (கச)

இத்தகுமந் திரநாதற் கின்னுமள வின்றும மிசைப்ப விந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காங்கு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவிகண் டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். ()

திருவமுத லிங்கமெனுந் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் றேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறுநிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி
யிருநிலத்துந் தருநிலத்து மெந்நிலத்து மில்லையென வெரிகை யேற்பாம்.()

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமெவ் வாலயநற் காலையினி லடைந்து சூழ்ந்து
பவியமுறத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதிநான் முற்றுந்
திவளறம்பல் கோடிகளுஞ் செறிந்துளகுற் றேவலெல்லாஞ் செய்து சூழும்.()

பணகமணி மனுவிறைவன் பதப்போது பகற்போது பரவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் றேத்துநரெத் தேத்துமுல கேழுஞ் சூழும்
வனநிதிசொன் னவநிதிபொன் மணிநிதிமுற் பொருள்சுகுண வளநீ டாயுள்
புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
[ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிறைபொன் மலரடிகண் மாலைக் காலை
யதிகவித திதிபணிமெய் யன்பர்பல வின்பவகை யனைத்துஞ் சூழப்
புதிதுபுதி தாகிறைபல் *போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில்
விதிமுறைபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். ()

மகாமதி குருபூச மதிநிறைநாள் வரனுணர்ந்தம் மந்திரேசன்
பகாரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்பினரெப் பாவ தாவ
நிகாமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
சிகாமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (உ௰)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ டும்பர்க் கின்பந்
தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொள் சைத்திரோற் சவநாண் முற்றும்
வந்துவந் திறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாதி
செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உக)

திருவளர் சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்று
வருவளர் நெறிச்சென் றுறும் வந்தினி திறைஞ்சி னோராய்க்
கருவளர் பௌவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உஉ

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
யண்டங்க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம்
மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை
வண்டரு சூத கான மந்திர நாதன் பாதம். (உ௩)

இன்னவர்க் கெந்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ னமுத சூத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
றன்னடி யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமீ தூர
மன்னுநன் னியதி வாய்ப்ப வழிபடூஉ வழுத்துஞ் சீலர். (உ௪)

அலகிடன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
னலனிறை காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உ௫)

---

* போத்திரு—போகநுகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாக மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ரூர்ந்து நிமலனெவ் வுலகு முய்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (உ௬)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லெங்கண் மருவினுங் குட்ஞர் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொனா திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (உ௭)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் நிட்கா மத்தான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின் முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (உ௮)

அணிமணிச் சாத கும்பத் தணிகள்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ரிவைமுன் னாம்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவிற் றாமோ. (௨௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபஃ றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய தன்மை மன்னோ. (௩௰)

மந்திர மெவையு நூலின் வருமுறை பகர்பே றெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவ மரபினிற் புரிபே றெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௩௧)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா லமலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்தி ரேசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (௩௨)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னணு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (௩௩)

என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தைதாள் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
துன்னுபு பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவா னின்பினளி யாற்சொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பாற்றிநறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினரா
னந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிழன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௬௩

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்.

எந்தை தாயமு தங்கொண் மேனியி லங்க மென்மையி னைத்தனை
மிந்த மாதவ மந்தண் மாவன மென்ற நாமமி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ ழங்கு வாமென னத்திரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுநெ யந்த வாவின விற்றுமால் (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவரர் மாநதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமரனே பூருவத் தலைரோன்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றழுவு
மனையர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய ரிருவர். (௨)

மனன மர்ந்தன ரோர்வயி னிருந்தழி மகவான
றனது வானிற வச்சயிச் சிரவமென் றருபேர்
வனைது ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யிப்பரி யினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ ளின்மைகொல் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தகையின்மூத் தவடா
னங்கை நின்சொலொல் வாயனி சிறத்தென நவின்றாள். (௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்று
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா குகவென வவண்சூள்
பன்னி னுரவர் தம்மிலக் கத்துரு பரந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறார்ப் பார்த்திது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மருப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
குரிய தெவ்வழி யவ்வழி புரிகென வுரைத்தா
ளரவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள். (௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய னாயகார்க் கோடகன் றாயடி பணிந்து
முனிய லன்னைநின் கருத்தினை முடிப்பலென் றதன்வாற்
றனைபு சென்றிரு குறத்தழீஇக் கரிதெனச் சூழ்ந்தான். (௭)

பின்னை முன்னையள் பின்னைநேர் பின்னைய ளுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலதி யெங்கறத் தெனத்தெரிந் திளையாள்
சொன்ன நீர்மைய தேயுனக் கடிமையான் றேகாய். (௮)

என்று கூறிமுன னவள்பணி பணிசடா னியற்று
இன்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணனுந் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்ம்மொழிக் கனதையாம் வினதைபாங் குற்றான். (௯)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு பாதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யிளையளை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைந்தனுஞ் சிறார்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னலு மன்னமே
யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்விணாந் திழிந்தாள் (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சிறார்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாமிவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனைய. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுரை யெனுந்தீக்
கன்ன பாஷத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னை பாலுறீஇ யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னை யீண்டுதந் தாதியென் றேதிய நிமித்தம். (௧௩)

உள்ள வாறருள் சென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலைமுலை வழுக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (௧௪)

அருமை மைந்தகே ளென்முறை ளெனைமுறை ளகனேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (௧௫)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னை முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். ()

தனையன் வாசகந் தனைவினாய்த் தனையிலா வுவகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு றிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியநுமக் காற்றும்
வினையு ரைத்திராற் றுவலென வினவென விடுத்தாள். (௧௭)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
றுன்னி யன்னரக் ககபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன வந்தரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (௧௮)

வியனு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயநி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மாரமு தங்கொணர் வான்வழி யினைப்பின்
றுயவு னாவிலொன் றுதவுதி யாலென வுரைத்தான். (௧௯)

உதவி னாளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுனா விழைவுறிற் படுநீ
ருததி வைகுநர் வேட்டுவ ருண்டிநீ யுணுங்கால்
மதர்நெ டுங்கண்வேட் டுவர்மினை வேட்டொரு மறையோன். (௨௰)

ஆங்கு வைகுமா லவனைநீ யெடுத்துணு தைய
வோங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டுறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை மூன்றுறப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரர்புரந் தருள்கெனப் பகர்ந்தாள். (௨௧)

அன்னை பேசிய வாசிய னோர்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுதீ
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன னெழுந்தம்
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்கருள் வள்ளால். (௨௨)

(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்னொடுங் கிராது சேறி வேதிய வெனுவி டுத்துப்
பன்னுதன் றாதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னோ
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். ()

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்று தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரென்வயிற் றெல்லை யிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து மெலிந்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லைநல் லுணவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (௨௪)

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதீ கன்று னும்பொருள் குறித்துப் பூச
றுன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றுன்
முன்னவன் கமட மானேன் முரணிப மானேன் பின்னோன். (௨௫)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரந் தீரா
திசலியித் தடத்தி னூற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தருமுடற் பரூஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமூன் றுமால். (௨௬)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிதீர்ந் தப்பாற்
போகிநீ போகில் வேந்த போகியூ ர்மரி கொண்டு
வேகியாய் மீளு கென்றான் விறைந்தவண் விகங்க ராசன்
றாகியா யவ்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கவ்வி. (௨௭)

விசைகொடு கிளம்பி நூறி யோசனை மேக்கு யர்ந்த
பசையுறோ கிணிநா மத்தொண் பாதவ விடபத் தற்று
ணசையுமக் கோட ரந்தா னுற்றொறு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (௨௮)

* சில்லர் - வேடர்.

வாவலி னப்பா ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
ளுவிவர் வீழ்வர் கீழென் றகநகைக் குற்றக் கோடு
மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பன்கண்
டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்*தாரத் தலைமய வைத்தி. (உகூ)

ஐயநீ யென்று னவ்வா றத்தாரத் தினிது வைத்து
மையிகல் வேழ மாவுங் கிமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
தொய்யென வவணை மேலவ் வுவணவேந் துறுங்கா லன்ன
தெய்வநாட் டேற்பா தங்க டிகழுமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩0)

அச்சமிக் கண்ணு லெனனீ தவப்பல காட்டேற் பாத
நிச்சயித் தருள்கென் றுசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்னோன்
முச்சகம் பரவு வேநத மூந்துகா சிபன்று ளுற்று
மெச்சநற் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (௩௧)

வாலகில் லியர்க ளங்கைப் பெருவிரன் மானு மெய்யர்
சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றங்குப சரிசெல் காலான்
காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கனையே றிச்செல்
வேலைநீ யசித்தல் கண்டார் விழியெரி கதுவ நோக்கி. (௩௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிந்து நோற்றார்
சிவத்தவர் கறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பன்பாற்
றவப்பெருங் குமரன் போந்தான் றன்சிறை யிரண்டி லொன்றாற்
புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௩௩)

அமரிகொண் டேக விங்ங னணையுமவ் விகங்க நாத
னிமிருமுற் பாத மிற்று னிகழ்ந்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
கமையொலி யழலோ னாதிக் கடவுளர்க் கூவிக் காமி
னமதுல கமுது புள்ளி னுதன்வேட் டுறுதிங் கென்றான். (௩௪)

அதுவினு யமரா ராரு மமர்விழை யணிகளுஞ் சூழ
முதுகய வரவு நீப்பான் முயலுபு முயல்சூழ்ந் தாங்குக்
கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
பதிமுதிர் வரைகள் சாயப்†பநகணே பலத்தின் வீழ. (௩௫)

---

* தாரம் - மலை.

†பம் - விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிக்
கொண்டுறல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் திரையொன் றப்போர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீள்விழி முகிழ்ப்பி லாவூழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரீஇமுறும் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
நூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையிறு லுக்க பின்னர்ச்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமர ரப்போர்த்
தலையெழுத் திரித லின்றோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தல்குள துண்ட மொன்று லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு ழும்ப ரெல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் துரப்பத் தாண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கள் யாவுமுண் டுமிழ்ந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினோ ரிமையில் வென்றா னிமையிலவ் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு நானே கரியென்பான் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னுய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக நிரைக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொடுக்கித் தீகான்
றுன்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் டுண்ணு ழைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு ழமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விறனெறீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா னுவண வென்றான்

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதரனை நினக்களித்துஞ் செப்புநின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதியென வமுதிதுசென் றளித்தபின ராதுமெனு. (௪௪)

தருவரமால் கொண்டிறப்பொற் றருவரமால் வெருவரநெஞ்
சருவரீவா னமுதிழுத்தந் காற்றமைத் துணிநதொருவா
னொருவரும்போர் நனிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான். (௪௫)

வருகுலிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவுதிகன்
மருவுநின துயிர்க்குலிசம் வறிதுறன்மாண் பன்றெனது
பொருசிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்த்தான்.
பெருகொளியெண்டிசைநிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (௪௬)

ஊழ்த்தவிற கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தெவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால். ()

அன்னவருண் டமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுனக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந திறற்கழலுன் பரிநதுரைக்கும் புரந்தரனே
நின்னவருத் தநதணத்து நிறையமுத கடமிதனை. (௪௮)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடனீ கோடியென விசைந்தரிபி னசைநதுவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற லடல்வயின
தேயன்யகி தலமுடுத்த தென்கடன்மீச செல்கின்றான். (௪௯)

அப்பெரிய திறற்கலுழ னகல்வானத் துறுகாலை
யொப்பருமந திரநாத னுலவுதிரு வருள்பொழித
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக் கடத்தமுதத் துளிசிதறி நிலம்வீழ்ந்த. (௫௦)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்ந் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமவ் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகமகள்பா கன்றொண்டர்
பத்திவலைப் படுபரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே. (௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிகோத் திரகுப மிசைக்கோடிக் குழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றளநகர் மறிதுறைவா ரிதிதிகழ. (ருஉ)

வருநிருதி யம்பரத்தின் மறைபரவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப்பச சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிதிரிய மம்பூவ ணூர்பயிலக் குபேரதிசை. (ருங)

பன்னரியபொன்னினதி பாதாளீச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற லீசான வம்பலிடைச் சிற்றேமந்
தன்னிகர்சீ தளகந்த தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க. (ருச)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளனவானின் றுங்குபரம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளிநின்றும் பொலிசூத முளைத்தெழுந்த. (ருரு)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிதந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனோர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதநிரை. (ருசு)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுவெனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரநிகரம்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (ருஎ)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுவைப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகினு லக்கடங்கொண்
டெண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுவணபுகுந் தினிதமர்ந்தான். (ருஅ)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவிக்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறை மதிசிகரத் தனிதருசே கரநிகரம், (ருகூ)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் தடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் விரவுசுவா சுதமாதி பாதிநுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகநிகரம். (௬௦)

வித்தின்றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந
தெத்திசையும் பரந்ததென விளங்களிர்கான் முழிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி *விண்ணோச்சுமடிக் கடாக்கிடியே. (௬௧)

திசைக்கரிய முகக்கவளத் திரள்கொடுக்கும் பாகரென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திசையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம. (௬௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ றிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ றீங்கனியா தியநுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச் சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புன்னைநற வங்ககுபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முன்னைவழை வில்லம்விளா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநரந் தஞ்சரளம்
பன்னிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதண் மௌவன்மனை மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலிமயிலை சண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவமீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (௬௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்கமரி
மதுகரம்யா ழிசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் றிரளையருண் முதவமுத சேகரங்கள். (௬௬)

மாதவர்கை யினநறும்புன் மடிநுகரு மானினங்கன்
றோதுடச மலகிடுவ வழுவைநிரை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சரபர்
தீதிலிணைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

* விண்ணோச்சுமடிக் கடாக்கிடி விஷ்ணுவாகிய சுகரிலா வராகம்.

கிளையமர்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைநுகரக் கிளைவாணின்
விளைமலர்தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தரவஃ
துளையெறிந்துள் ளுளைவுறவேம் புணக்கொடுத்தாங் கூடன்மிகு
மளையினுமிக் களைதருமா விலைச்சுவையு மிலையதனால். (௬௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதகரை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமந்த் ரேசன்
றன்னருளா தலின்வானந் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு முளப்பொலிவ மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் றொகைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்ந்தாரங்
[கே. (௬௯)

காசிபர்மார்க் கண்டர்கௌ தமர்பிருகு கடயோனி கர்க்க ரேவி
யாசர்சுக ரத்திரிகுற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
வாசர்சனாத் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப ராசரர்க கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்சராதி. (௭௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழச் சேர்ந்தே
யுவமனிலா வுவகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவணுறைபல் லாசிரம மாமுடச மாகியினி தமர்ந்தா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சிலகுணச் சிறப்பெவர்வாய் திறக்க வல்லார். (௭௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சீ ரநட்கைலை மந்த மேருவைமுன் னுய
வென்னசிவ தலங்களினு மிலங்குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றன்னினரம் மாண்புணர்ந்தாங் கனைத்துலகும் வயங்கு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படர்ந்தவண்பஃ றடங்களெனப் பாய்பி
[ன்ற. (௭௨)

களியளியுண் டுவட்டெடுப்பக் கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கான்று நாளும்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணைகு வளைத்துணைசை வலத்தை யுள்
ளிட், டுளபொருள்கட் குறையுளென வொளிர்தருமவ் வுயர்தடங்க ளுலவா
தென்றும், பளகறவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்க ணல்
[கும். (௭௩)

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மலிவெண் சங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நற்சுடரேந் துவகீத நறுந்தேன் பாடும்
சீதமரா கதக்கலசத் திலநீராஞ் சனந்துளிகள் செறியு மம்பு
சாதமுமா லம்வளைப்பத் தககமுர சொலிப்பனபோ தகங்க ளாங்கே. (௭௪)

வாளைகள்*வான் றவரெனவவ் வாவியினும் வாவியெழில் வளர்சூ தத்தின்
றாளதிர மோதுதலுந் தகுஞ்சுவைமாண் கனிகள்பல தருவ தாமே
கோளுறுநெஞ் சினர்தீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
ண்டு, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிக்குந் தக்கவர்செய் மேன்மை காட்டும்.

வாவிதட மாநிரைசெவ் வனசநிரை மீதயல்வெண் மலர்சண் பூகந்
தூவியதம் மடைநுதியாற் சுரும்பார்ற்றக் கனிகனிதேன் றூவா நிற்றன்
மேவியவம் முனிவரர்நூல் விதிமநுவோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு செம்
பொற், றவிரிவட் டகைநறுநெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
[டும். (எக)

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவந்தினிய பாவனமா யுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச் சிறப்பெவையு மொருங்கருளுந் திறத்தி னாலு
மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கலாம் வியப்பி னாலும்.

திருவமுத சூதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந்
தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே றாய
பொருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்கபோர் புறத்தின் வெற்பின்
வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (எஉ)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழு
முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமமோத் தமசுபமென் றுலகு போற்று
நித்தியமா தலமிதுவே நீயுஞ்சொன் னேன் முகமனென நினையே லென்று
வத்தகைய திருநந்தி யடிகள்சனற் குமரமுனிக் கருளி மேலும். (எங)

இவ்வருமை பெருமைதிக ழிருங்காதை யதிகுய்ய மேனோர் தம்பா
லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சில
மெய்வருபக் குவம்பழுத்த வித்தகசாத கமாகளுக்கே விளம்பு கென்று
தெவ்வடுவேற்பணிகொண்ட செவ்வேளிங் கெனக்கருளிச் செய்தான் மன்னோ.

நுணித்துணர்வித் தகநினக்கு நுவல்வானேன் விரித்திதென நுதற்க ணங்கி
யினித்ததிரு மாண்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புற் றேனைப்
பணித்தவள மதிவேணிப் பரனருள்பெற் றுய்ந்தவர்சீர்ப் பண்பி னோடித்
தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முளனின்னுஞ் சாற்றுகெந்தாய்.

என்றுசனற் குமரமுனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூத
வென்றிபுனை மாதவனை விரைக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா றெமக்கின்னு மருளு கென்ன
நன்றுணர்ச வுனகாதி நற்றவர் போற் றியசூத னவில்வான் மன்னோ. (எசு)

* வான்றவர் - வானவில்.

வேறு.

ஓது சவுனக ராதி முனிவ ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேதகவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுறுவரோர் வீடரோ. (௮௫)

சூதவனநாமகாரணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௪௬.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிகு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு னேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ. (௧)

வேறு.

இந்திரை இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வாரண
சிந்துர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றே. (௨)

தொக்கமு துணமதித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
விக்கட லிபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (௩)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவம் புயப்பொகுட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்சு வேதமா புரம்பொ குட்டின்
மத்தகத் தமர்வெள் ளோதி மத்தொழில் காட்டு மாதோ. (௪)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மராள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனைப் பயினல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
விழுத்தகு மனைய செம்பொன் வியன்மணிக் கோயி லுப்பண். (௫)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ ளைத்து
மருவுமெல் லணையவ் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா லிதன்பா லன்றே
னிருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (௬)

மாலிசை மாலின் மேனி, மாலினீ தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் சாலொளிப் பரியங் கூத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பானுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்றெளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தூமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமவ் வென்றா ழின்பால் வருமிரு குழவி மான. (௮)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரணுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (௧௦)

வரதநல் லபயம் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வரதந முதல மைந்த வங்கத கங்க ணாதி
யுரதந வைசயந்தி யுயர்மணி யார மாதி
சரதந வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிநிழல் பரப்பு மார்பாந்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குவமனே யுலகெ லாந்தேற் றொருபெருந் திருவி ளங்க. (௧௨)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாலு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றே வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துடிமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மரபி னோங்க வுற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருந்தி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (௧௪)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர தரசசெங் கேழ்ப்பன்
னூற்றிதழ்க் கமல நீரி னேற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய வெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (௧௫)

பரிபுர மாதி யம்பொற் பன்மணிப் பணிய ணிந்தார்க்
கருள்செயல் பலமுன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றொளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வனை வனை குணனுங் காட்ட. (௧௬)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
* கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிர்நின் றேத்த. (௧௭)

தேனல ரம்பு சாதச் செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காருகுபல் லாண்டு கூறக்
கானவர் நைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (௧௮)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னிற்பக்
கொன்னியற் சேனைக் கோன்பொற் கோல்கொடு நெருக்கொ துக்க.

மாமறைத் தழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பக்க
தேமலர்க் குழற்பூ தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருதநதி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (௨௦)

---

* கடி - விரைவு. மல - வளப்பமுடைய.

வேறு.

தன்னுளங் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைநேர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா விந்திரை வந்தித நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணர்ந்தமா நுதியே. ()

என்றினி தனந்த னனந்தமாண் டுதிக ளிசைத்தினி தேநாதையே யென்றும்
பொன்றுறு நித்தி யானந்த பரம போகமே புரிவதாய் விரிவதாய்ப் போத
நன்றிலாச் சனன சாகரங் கடந்து நலத்ததாய வதைத்தலே தாந்த
முன்றிகழ் சகலா கமங்கள்சம் மதமாய் மொழியுமெய் வழியினை முறையே.

அறிவிலாச் சிறியேற் கருள்கென விரப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேற்
றிறைவனு மனைய முகுந்தநா யகன்போ தீசகற் குணர்த்தே யிருக்கேண்
முறையினின் வினவுக் கிறையென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
நிறைசமு சார வுததிதா ரகமாய் நித்தியா னந்தமெய் யமலமாய். (உ௩)

ஆதிமத் தியாந்த ரகிதமா யனாதி யாய்நிரு விகற்பமா யளவாச்
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாயச் சிவதத் துவமுப காந்தமுன் னுய
நீதியாய் வேத முடிவினிற் பிரம மெய்யாய சமைநாதா சிவத்தைத
யோதியா னுள்ள படியுணர்ந் துபாசித் துறுங்கலை பெறுமவ ரெவரோ. (உ௪)

அவர்களி வினவு ரகசிய நெறிமுற் றறிவர் தறிந்திலா ரெவர்மற்
றவரொரு சிறிது மன்பிலார் நாரு ளதமரங் கவர்களே யாலோ
தவமிகு மனந்த வாதலா லினைய சதாசிவ மூர்த்திபூ சனையே
தவநின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதன மிலையிந் நாகம். (உ௫)

யாவரே தீரத் துவம்பெறீஇ யோரைந் திந்திய *புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நிராசை யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் றய்லோ
ராவரே யரிய முமூட்சுக்க ளென்றுங் கருமறை பெருமுறை யனைத்தும்
வாவரும் விடய நுகர்ச்சிமுன் னுவ யாற்றுதற் காத்தமே லொதாம். (உ௬)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசறப் பூசித்த லதுவே
கதிவழி யாமா லிதுதுணிந் தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணூஉ
மதிவழி யுடலுள் ளளவிரு வினையின் வருபய னெருவற நுகர்ந்து. (உ௭)

* புபுட்சுக்கள் - புசிக்கும் இச்சையுடையார்.

நியதிசெய் பூசோ பாசரு பெலத்தா னிமலமெய்ஞ் ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா ரோததி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ டுறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெறீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
மோதபூ சனையே யன்றிவே றிலையான் முடிபிதென் றுணரகி முதல்வ. (௩௯)

செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெறற்குடை யூரு
வொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுரு வழிவிரிந் துளதா
லிப்பசுத் துவந்தா னெத்தவத் தாலு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் களங்க னகமிலா னெனுமறை யந்தம். (௩௦)

வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசுபத தீக்கை யேயா
முத்தமயா மிதுவிரசா வோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (௩௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினன்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபிணியீ னுக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுறுநிரைநன் குணர்ந்துசார்ந்து. (௩௨)

அனையநறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மரைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவிற்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிசைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முனனவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (௩௩)

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணிசுசி தாணிசிலை யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் தூவேள் விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (௩௪)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா றுகுதிக டுலங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சயாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்டாங்
கெல்லிய னூல்விதிப்படியே பிரதிட்டைபுரிந்தருச்சித்தினிதுபோற்றி. (௩௫)

மேவுபசுத் துவநீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணைதாம் பூலாதி தகமு னல்கிச
சேவுடையான் பாசுபத தீக்கைமுறை யச்சிசநாற் றிணியா மத்துந்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடை யறுதன்பு திகழப் போற்றி. (௩௬)

வேண்டுமுப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிந்துசே கரனேயெம் மிறையே மன்றிற்
றாண்டவருஞ் சிதபாதா தருகிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிந்நாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முழுதும் போக்கி மேலும். (௩௭)

உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தரவருளே யுதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைந்திவ்வாறே
தெள்ளுமுளத் தீராறு தினங்களும்பூ சனையோமஞ் செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்றா நாளுதய மத்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௩௮)

நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் றன்னை
மாசனைவ ருந்தெறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவநீக் கிடுதிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற் றக்கிணைதாம் பூலமொடு பரிந்தளித்துப் பணிந்துபோற்றி. (௩௯)

பின்பனைய குரவனைநாற் பெருமறையோ ரரபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசுரரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகீந்திரநீ யிவ்வா றுக
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித தீக்கையினை முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமத்தா னிருமலகாத் திரனுதி
யறைதருபிச செயன்முடிவி லர்ச்சமன மிருமுறைசெய்
திறைவிரசா வோமாந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண் ணீறுதல். (௪௧)

அங்கிகோத் திரமௌபா சனவதி கோதத்திரமத்
துங்கசிவாக் கினியிவற்றின் றூயதிரு நீறுதல்
செங்கையிலா தொன்றேனுந் திருந்தவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைந்த தக்கமநு வோரேழால். (௪௨)

வலத்தனிக்கை மேன்மூடி மனனுறமும் முறைசெபித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தே மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச
செலத்ததிதே வினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

---

* வகாரம்-உடம்படு-மெய்.

ஒப்பவொரு மூப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிதய மகடோ
டிப்பியவா மத்துந்தி சாதத்தாற் றிரள்சானு. (௪௪)

இருகரங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுபின்னர்ப் பிரித்துளமற் றொருபாகத்
திருவருள்காட் டுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபுபின் புடனிருகா லாசமித்தே. (௪௫)

அனந்தரமற் றொருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணைங்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மருவாறு திடனுதல்
மனந்தருமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டரமாக. (௪௬)

தரித்திடுதன் மரபாமித் தகுநீறு தரித்தவரே
யிரித்திடுவர் பசுத்துவமிவ் விரும்பாசு பதீக்கை
யுரைத்தவிதி வழாதன்பி னுஞற்றினுமுள் ளுயிர்போல
வரத்தகுமாண் புளதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (௪௭)

சபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான மிலாதென்று முயர்பஞ்சாக் கரமூலம். (௪௮)

நவிலிஃதேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக் கியமா மதிகார மிதன்பாலே
கவிதருமிவ் வருட்பஞ்சாக் கரமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (௪௯)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளிம் மனுவேந்து
வரமிகுமா றக்கரமா மருவுதொகை வகைமல்கு
மரனதிக னேயெனைமுன் னுஞ்சுரரு ளெனின்மனுவுட்
டரனதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (௫௰)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிறங்கோ ரெழுத்தின் பெருமையெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (௫௧)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க ளெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெய்ப்பொருளுந் தன்னு ளமைந்து தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதார மாகு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யவிரு மகாமந் துரமிதுவே. (௫௨)

சத்து சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த பூத்த நித்தமா சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபநிடஞ்சொல் வாத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந் திரமிதுவே. (௫௩)

ஏனை மனுக்கள் குடிலையுஞ்சேர்த் தெண்ணைப் பஞ்ச தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மநுவீ தக்குடிலை மருவா தநதம் வரைவெண்ணு
மேன திருவைந் தெழுத்தெனவே விளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.

இதனை விதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா றெழுத்தா மெண்ணைப்பெறினுமிதை
முதனூ லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணிச் சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மநுவி னமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள்பசுத் துவந்தீர்ந்
துன்னுமான்மாபரசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர்த்து
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுமா மலபந்தத்
தின்ன லொழிந்துய் வுறவுயிர்கட் கீசன் றனே தருமனுவாம். (௫௬)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபநிடதத்
தாவில் பொருளா லருந்தவத்தாற் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி லறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றொன்றிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. ()

கணிப்பி லபார துக்க பயங் கரசங் குலவா கரமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீந் துறவே றுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபநிடபூ டணவிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானத் தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௮)

தகுகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தகுபல் குரூர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுரைக்கத்
தகுமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தகுநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௯)

தூமந் திரமீதெப்போதுஞ் சுத்த மயமேயாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெலவைக்கும்பொருத்தமுள
தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்தூ மகாமந் திரமிதுவே. (சுo)

வேறு.

இம்மாமனு விற்சிவவென்னு மிரண்டெழுத்தின்ருகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *ரயனுன்முத னுன்மறையாதியெலாஞ்
சும்மாவெனலல்லதென்சொல்லுவதித்துவிதாக்கரமீதருதூயபல [சொல்.()
னெம்மானவிலத்தகுமோவிடர்முற்றிரித்தின்பொருங்கீமெனலாமொரு

மானந்தரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெம் மாதலத்தின்
பானந்த வல்கினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந்
தீனந்தவிரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெறலுண்மையதே. (சுஉ)

எல்லாவுயிர் கட்குமு ளத்திலுந்துன் பெண்ணுர்கள்க ளங்கமுன்னோர்சிறிது
மில்லாதவர் காமமுன் னுயதுரி சிரித்தோர்பய னின்மொழி பொய்ம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவர்நூலுணர்சீலர்களைம்புலனீத்தவர்போற்றுறுசிட்டர்கள்பா,
னல்லாதரவாற்புரிதீக்கையினுனைவநீக்குமெய்ஞ்ஞானநலத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மந்திர மேவிளையுந் திறனெண்ணிய வாறுட னல்குமெளி
தவ்வாய்மனு வோதுட னேதிடநல் லருண் மாதல னுகிடி லாங்கவைதா
மிவ்வாழ்கட னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலை. (சுச)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கர மல்லிகை யர்ச்சுனமே
முனிவோர்பணி நைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு ணசலந்தில்லையரு
ணனிசேர்திருக்காளத்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர். (சுரு)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவிர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
சிவராசவி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்மிவை கைப்பொரு ளாக்குமுன
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்றும்மிது நிற்குல கின்புறவே.()

---

* அயன் நான் என்று பிரிக்குக.

எனநாரண னோதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்நுகர்ந் தேயமுத
னனிகூரகி நாயக னோதுறுமென் றதாதிரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனை யல்லதையிங் கெளியேனுயு மாறிரங காரருளாற்
றனியோதிய யாவுநின் பாற்பெறவே தமியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெலனை யேன்றுகொண் டின்னருளே யளித்தோயகி லம்முமளித்த
ருளங், கண்ணுவருள் கென்றுப ணிந்தடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணேர்பெற வேண்டலு நீண்டவனுங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென வொண்ணுநிதி பெற்றென முற்றுவகை யுததிப்
[புனன் மூழ்கின னூநகுடனே. (சுஅ)

பின்னேயமொடன்னபணிந்திரனப்பெருமான்றிருச்சகரி திமுன்னுறுமோர்,
மன்னேர்மிகுபுண்ணியதீர்த்தமலாவாவிப்புனலும்படிந்தாசமியாத், தன்னே
ர்திருநீறணிந்தெல்லைபெருத்தண்மாமணிமெல்லிலைகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமாலடிக்கீழ்ககாணிகையதாகமுன்வைத்தனனால். (சுகூ)

மேலுந்துதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவனெங்
நாலுந்துதி செய்விர சானலமார் நுவல்பாசுப தாசிவ தீக்கைமறை
நாலுந்துதிமந்திரமாதியெலாஙயப்பப்புரிந் தத்திருநீறளிதநெ தக் [மனம். (எ0)
காலுந்துதி செயதிரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாயமைகனிந்து

வேறு.

ஏகசிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணுற்
பாகத்துற நோககித்தரு பார்வைதிரு வமுதாற்
சேகற்றுப வாசத்தனி விரதசசெயல் கோளந
நாகர்க்கிறை தேகததினை நானம்புரி விததே. (எக)

தன்னேர்முகங் கிழக்காகவங கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்னோன்சிர மிசையநகைவைத் தருண்மாசிவரூப
மென்றுவரு திருவைந்தெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேநதை. (எஉ)

உமையாதிக ளாலும்மள வுணராவொளிர் மனுவேந
துமையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வமுதாய்
*வமையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வமையாதமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (எ௩)

---

* வயாம் எனப்பிரிககுக.

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மானந்தம ரங்கைப்பெரு மான்றன்
பானன்றருள் காமத்தக பரிசாதிய பயனுன்
மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாயவயங கினனால். (௭௪)

அகிநாயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றருமாதர மிகவீழ்ந்தடிக் கடிதாழ்ந்துபஃ றுதிசெண்
மிகவோதிபல் வரிதாட்பணி யுடைமிக்குளம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாந்தரும் பெனவே. (௭௫)

பதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்
பதியாரருட் குறியாஞ்சுயம் பில்நகேசபொற் பதமே
விதியோடருச் சனையேபுரி விழைவோடிக வமர்ந்தான். (௭௬)

என்றோதிய நந்தீசனை யிருதாள்சனற் குமர
னன்றாதர விறைஞ்சாநகில் கதைமேலுநயந்தே
நின்றானென வருள்சூதனை நேயம்மிகு முனிவோர்
பின்றானர விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (௭௭)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புமிகு திறனுற்றெழு சேட னுளககளிகூர்
தாமுற்றுப தேசமு மைந்தகதை தனையற்பின் விழைவினா செப்பினர்தாம
குருவைப்பெறு வார்கள்ப சுத்துவமில்குலமெய்யசிவ ஞானமுறப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பாமுததியு மேவுவர் நிச்சயமே.(௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசப்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின்கண் வாழ்தர நிறுவியபணிபதியன்பு கூர்தர, மலர்மக
டழுவுறுகொண்கனோருள்வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோதினங், குலவு
று மனையன விண்டுபொலெழிளிர் குளிர்மர கதசிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறையின்ப மேதக நவிலுது மெனவருணந்திகூறுமால். (க)

வேறு.

அருத்திமிகு சனற்குமா வருந்தவகேண் முகுந்தனடி யடைவின் பேற்றுற்
றிருத்தகுபாக்கியன்விரசா தீக்கையினைந் தெழுத்தினுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதங் களித்துண் டன்பு
பெருத்தெழநின் றனந்தனரி பிரசமலர்த் தாள்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

குவலையமுற் றளித்தருளென் குருநாதா திருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
பவலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலையள விலேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேறே னென்றன்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே லருளனுநின் கடமையன்றோ. (௩)

ஆதலினா லெளியனெழுத் தைந்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினா லனவரதங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினைத் துடைத்தருள்பூ சனைபுரிதற் கேவேட்கை தழைத்தே னென்னை
யீதலினா லுளங்குளிர்வித் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமார்ப. (௪)

எனவகிவேந் திறைஞ்சுபுநன் றினிதிசைத்த வேத்துரைகேட் டிந்தி ரேசன்
கனியடிய ரெணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனகபதிக் கருள்புரிந்திப் பரிசுரைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோணாட்
டினிலிறைவ னருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆசையினில் யோசனைமூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றெனப்பெறுமேர்குழியமுதாம்பிரகுலங்களுலவாதென்றுந்
தேசுவிரி தரப்பொலிந்துதிகழ்சூத வனமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தாங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (௬)

வேறு.

கருபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வகுளகூ விளங்க டுக்கை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்
பகநிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விகுசம் வன்னி யாரமா விலிங்கை புன்னை. (௭)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துளைய சோக மாசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதூகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (௮)

ஆதிய நிரைக ளந்த வாம்பிரா டவிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலை சிந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதூரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல்க விண்ணெலா மளந்து மல்கும். (௯)

வேரிகை நிமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (௧௰)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்லை யலந்தைமுன் ஞய வென்றுங்
காவிபங் கயஙகல் லாரங் கைரவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (௧௧)

மிருகண்டு சூனு வாதி விழுத்தவ முனிகு ழாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா ழுடசந் தோறும்
பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பல்வுஞ் செய்தே மாறொழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (௧௨)

இன்னன பல்வ ளங்க ளெல்லையின் றென்றும் பல்கு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மருதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாமுய்ந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோரின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (௧௩)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றுமற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெளனமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (௧௪)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வ்வள ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால். (௧௫)

---

* வாரி - இசைக்குழல்.

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பரமனூர் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூடப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றுந்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால்.(கசு)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுயாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலருச் சனைபுரிந்
யப்பரம னெப்பொழுது மமரமுத வருட்குறியில். (கஎ)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
மணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பிலகொண் டருமறைக
ணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசறதேர்ந் துளந்தெளிந்த. (கஅ)

நீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்க் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாருறுதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுமெள கிகம்வல்லா ருடன்றேவர் கம்மியனை. (கசு)

உடனழைத்துக் கொடுவிரைந்தவ் வுத்தமமா வனஞ்சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபிண் டாதியுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (உ0)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதனு
லிகலரிய மரகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றேம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுதியால். (உக)

என்றருளி முகுந்தனரா விறையிறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப
மன்றன்மல ராதிகொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றேமாங்கி வினைநிரப்பித்
தன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கந் தனையளித்தான். (உஉ)

அகியரச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியகொண்டா சானைதிரா வணயின்விதியான்
மிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெகுமுளத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (உங)

குரவெதிர்நின் றரவிறைபின் கூறுகின்ற னன்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவனநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததையென். (உச)

அடிகளடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்றா
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசறுமா பூசனைதான். (உரு)

சுருதிசிவா கமமாதி துதிசருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. உசா)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்தசா ரிடமே
யெனமு ஞஞ்சுர தாபிதந் தைவிக லிங்கங்
கனிக ணேசகு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (உஎ)

உலகெ லாமுய வருளிற்ற னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவு னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (உஅ)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றிவே றொருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்சுடு மண்டருச் சிலைகொள்சீ ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (உகூ)

இன்ன பத்தினுண் முன்னைநான் கொன்றிதென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதாச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (ங0)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே லிரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ருட்சுயம் பிலிங்கமாங கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா ளவுகண் டி—ப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (ஙக)

மண்ணு தண்பெலி மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத ஞூதிய வளப்பிலா ஷிபுதரா லென்னுன்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புவிக் கதிகந்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்ம்மையா லமுதமா விபினந்
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகர வணம்புகு கென்று
மருடெ ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வரதசா ந்நித்திய னுகித்
திவ்வி யத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் றிகழ்வற்
றெவ்வு கத்துநீங் குறுதிருந் தருளுறிவ் விறைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதலை மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ் சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவிற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற் பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் மூன்று, தரப்புகனூல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனு னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை யசின, கரப்பவனத் தமரமுத மூலலிங்கத் தட்ட கனந்தருபந் தனம்புரிதி காசறுநூல் விதியால். (௩௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகாவ லுதர், தணவாத துசம்பீடஞ் சௌராதி சண்டீ சாந்தபரி வாரசுரர் தமை நிருமித் தாங்காங், கணவாநின் ருவரிப்பத் தாவனைஞ்செய் தரிபூ ரையை மத வெள்ளிபமூ ரையனிவ ரவ்வூர், மணவாநின் றனவரதம் புரப்பநிறீஇ யிமய மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வாள். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையுற வொண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையருள் வின்மைச் சிவைகௌரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு வுரு விதியி னிருமிதஞ்செய் தவட்கெமையனமர் துய்யசின கரவீரிபோற் செய்ய கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமானாதி பலவுங் குலவுநிகே தனமெழுப்பிப் பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௯)

பரவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனைக் கொண்டேமுற் பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுசுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினை யனுஞ்ஞைமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனைதிரவி யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தரவிறைநீ யும்ம னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணரூண் முதலாய வனைத்துமியற் றுதியால்.

அனந்தரமக் கனந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிரநிட் கம்பொருளோவ் வொருவருடந் தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவிளை நிலங்க ளிலங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிகள் சுவணராசி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், கனந்தர நித் தியமுதன்மூன் றுநூற்றுசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதளவில் கன கர்தி மனைகள். (௪௧)

வளனிறைபல் விளைநிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாசு வதாநுபவ சாதனத்தான் மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்றுதவி யாங்கவரொஞ் ஞான்றுங் குலவியவாழ்தரப்பதிட்டை குயிற்றியொருவாதே, பளகொழியுநீயுமவணமர்ந்த னையான்மார்த்தயரார்த்தமர கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்து, சுனைநிதமு மளவி லுபகரணவகையெல்லாங்கவினியபூசனைகள்சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னினிமா தவப்பெருஞ்சீ ரிருடிகணீர்க் கிறைமுற், றிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென் றினிநா மிரவிகுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறச்செய் மெய்வலிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்தின் படைவே மெவ்வமிலோன் பதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்பமுழு தும்பெறுவ ரென்புகல்வதினிநாம். (௪௩)

ஆதலினாற் பணிராச குணிசிகா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச சரணங், காதலினு முறைத்தவிதி கருத்துறவெண் ணீறு கண்மணிமுற் சிவ சின்ன காத்திரனு யார்த்தி, * யோதலினு வரைந்தருளு மனுராச ராச வுத் தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினூர் வம்பெருகைந் தெழுத்தை முறை யோதி யினிதுதினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௪)

* ஓது அல் இன்றுவெனப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மார்க் கத்தி னியைந்துமா சதலிங்க வான்மார்த்த மெனுமவ், வுநத்தமபூ சனையும்வழா துஞற்றிவரு குதியே லுவொத வினையொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்திநிபா ததத்துயர்சுத தாத்துவிதா னந்த சாந்தபர சிவமாவை பாந்தள்குல வேந்த, தத்தியமன் றிதுவாயடைமை யெனமாத வாசான் சூதவனத் துயததனன்கா கோதரேந் திரனே. (௪௫)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லொருமுறை வந்தி யாவய னுன்னுகான்முனை பின்ன னாதனை வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுனெனதிநந்திநாயகன்,சொன்ன வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு சூதனே. (௪௬)

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிர்த பாயமுமு வின்ப வாழ்வினி லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய விந்த மான்மிய மமர வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல மமர ஞானமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே.(௪௭)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கூ௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமுகக ணிரலை யங்கி சூரல் கட்க மருவு செங்கை நீன்மி டற்றன் முதுவானவா, தநிவ பூங்க நாதன் முற்செ லருள்பு ரிந்து காதன் முற்று துணைசெய நந்தி கேச னற்பி னகிகோனமர, கதலி லிங்க மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு ரைத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தண் மலர் கானன, மதைவி ழைந்து நேயமிக்க மனனின் முந்து போய டுத்த வருமை யன்பி னோது கிற்ப மென வோது மால். (௧)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
* பணியுரு தவணி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி றைஞ்சி. (௨)

* பணி-நடுக்கம்.

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னோர்நூ
னடைதரு மயனுள் ளிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (௩)

வகைபல் வளக்க வொண்ணு மாநிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண் டச்சு வேதமா பரத்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைநிறை நிரைடல் கோடித் திருக்கைலயி லாயம் புக்கான். (௪)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
நண்டணிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டசீ கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க ணனைக் † கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (௫)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசந் தொழுது வாழ்ந்தான். (௬)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டுத்த குளிர்பதி யிருவர் நாப்ப
ணோங்கன லோங்க றூய வொண்மணி முத்தாற் றேதி. (௭)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தங
கலிசிலம் பொலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசிவ காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (௮)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சனைத் தவத்தின் பேற்றுற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னேமித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பணபு ரஞ்சீர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சீ வாஞ்சி யந்தான். (௯)

அரியுரத் துச்சு வாச நிச்சுவா சத்தி ஞங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு குந்த வேந்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படூஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுஞற்றி வாழூர். (௧௦)

* கண்டன் - தலைவன் † கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்தடுத் தாங்காங் கன்பி
னோதுகேத் திரபிண் டாதி யுஞற்றிமா மணிமி டற்று
மாதுபா தியனை வாழ்த்தி வழிகொளீஇ மறைக ளோன்கு
நீதியி னருச்சித் சேத்தி ரிலவுமா ரணியம் புக்கு. (௧௧)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரிந் துயர்ந்து விண்ணின்
மீதெழுந் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வான். (௧௨)

செல்லுழி யகிரு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
நல்லன சுபநி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
றொல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுவகை வெள்ளத்
தெல்லைகாண் கில்லான் றற்கூ ழெனையரோ டேகு கின்றான். (௧௩)

ரவங்*கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
சிவங்கடத் துருநி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னோ. (௧௪)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தகுமகிழ் வலதுந் தம்மு
ளினித்தெழு மின்பந் தேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி லிர்த்த
லுனித்தவ மாககண் டாசா னுடசம்வந் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (௧௫)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து.
முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லைத்திலிம் முளரித்
துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத்தோன்றற்
கென்னை யோங்ப மென்னயோசனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லை. (௧௬)

வான துந்துபி யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனுஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
கான மின்னதில் வாழுநும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
மேனி மிரந்தெழு சூதமூ லத்தொளி மிளிர்சுயம் பிலிங்கம். (௧௭)

அமிர்த ரூபமாய மல்லிமுன் வல்லிகள் செறிந்துசூழ்ந் தடர்பு
நிமிர்த ருங்கிரு காந்தரத் திலங்குமந் நிமலமா விலிங்கத்
துமைம ணாளனைத் திருமணா ளன்றனி யருள்பெறீஇ யுவந்திங்
கமைய நேர்தொழற் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (௧௮)

---

* கடம்-வழி.

அன்ன சேடனிங் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
னின்ன காரண மேன்மித் தம்பல நிகழ்ந்தநும் மெதிரே
யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (கக)

அனை யர் சூழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தநல் லினந்தன்
றனைய னாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவரர் தாஞ்சென்
றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (உ0)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்திறேனினிதுவீற் றிருக்கு
மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தாத்திறே மருதமர்ந் தீண்டு
வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்திறே மற்றெறே வமையு
மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (உக)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்தழீஇ நமந்தா
ரன்னர் யாரையு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
பின்ன ராங்கவ னருள்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேறே. (உஉ)

எத்த லங்களும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
ரித்த லத்தெலை புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (உ௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
கினிப்பு றக்கலந் தழைத்துறு குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தாங்
தனிப்ப ரன்கரு ணைகரன் மிருகண்டு தனையனைச் சிரமந்
தனிற்பு கப்புகுந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வினை யமர்கால். (உ௪)

நான மாதிகட் கெவருமிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்சொல வினவியவ் வகீசன்
ஞான மாதவ ரோடுறீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றவ்
வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினுல் வயக்கி. (உரு)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
மீதானத் தருவாதி விருதாநந் தானமெனு வெள்க நல்கி
யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்தானந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

---

* மும்மை-விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுற் றியன்முனிவர் பயன்முனிவந் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாழுங் களத்தமுத மயலிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கம்வீற் றிருந்தருளு மியம்பீ ரென்றான். ()

அகியரசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி கேசமொழி வழுவி லைய
தகுமுனிவ ரகநெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முகமுருவங் காண்மோவ முத்லிங்க தரிசனமிம் மூளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனு முற்றெமது கண்ணுறக வுணர்த்தி லாயேல். (௨௮)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே றெய்த லாலே
எங்களிரு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே றென்னே
தங்கியும்பன் னெடுநாளித் தலச்சிறப்பு நனதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யோங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.

என்றனைய முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வருமருந்தை, நன்றுதுதீஇ யெங்
கெங்கு நடந்தறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தா யிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறிந்தோ ரிடநதோன்றிற்றால். (௩௦)

ஆங்கதுகண் டுறும்பொழுதா ரமு தினினிழ் தாளங் களிவித்தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைகேட் டிவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டும்ப ராவி
தாங்குகளத் தயலனமர் தானமவ னமுதவுருத் தவரு றென்றுந்
தேங்கமுதம் பொழிதிறனே*சீர்திதுவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வரவரவவ் வொலியெழுத்தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவாவு மாகாந்தா கைலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவாத பூதேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபூ
தரவரபூ டணசாம்ப சதாசிவமந் திரநாதா சாணு சம்போ. (௩௨)

சந்திரசே கரவாம தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சன த்திணய வினத்துயர்மா சருமவேகா
சந்திரளம் புயதரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி றனைக்கோவிற் சாந்த வாழ்வே. (௩௩)

என்பனவா தியநாமத் திலங்கொலியா யெழீஇ சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புநிறை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாக கணுகுங்காலவ் [கன்
வின்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதெரீஇ யிநனி மித்த முன்னியது முடிக்குமெனா† முடிந்து கொண்டான்.

---

* சீர் = ஒலி.
† முடிதல் = ஈண்டுமுன்னனையின் முடிதல்.

அனந்தரமா தவர்சூழ வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென் பனவாதி கழறு மோசை
நினைந்துருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித் துலமெழுகி யெகிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவன் டிசையாதி யேச்துறுமந் நடனங்க மெனமுன் கண்டான்.()

சாதிமா லதிமயிலை தளவுமுத லளவில்கொடி தழைந்து மல்கி
மீதுபடாந் தலர்ந்துறுமபல் விருக்கமுள முருக்கமுத விமல லிங்க
பாததரி சனநிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண் சூழ்ந்தனவெனுமா றமையக் கண்டான.

சேகரபூ ருககிகரஞ் செறிதளிரின் றிருவாமுனந் தேட நீடுஞ், சேகரவெற்
பொனறலபஃ றிள்கொலென நினைந்தருளிச சேயமைகண்டான்
சேகரவா திவாபரயன நிருவருளிற பெருகருவிழ தெளிதேங கண்டான்
சேகரண மிறக்குனிதக செம்மலைகளெனவிகழிச செறிவு கண்டான (௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கினுமீகை மலையளவா மிருமப யனக
டத்தமகை யுறனிதர் சனமெனவே யிலாங்கலிக டமகக்குச சினனீர
துயததிடமுன னலகியவச சுநாசியமா சுதனமைமுனந் துலங்கப போந்து
பததியினல விளநீர்கள பறபலதந் தலங்காரக்கும பர்சு கணடான (௩௮)

உத்தமர்நூற்கவிசுலபகதுணாவரிதாயவெறறெனறதுரனதாசி, மெயதகக
சொற்றெருடருடைசதாயவிழுப்பொருளாழ் திணிபபுற ஏளவிளங்கப போறக
வித்தமிதற்கெதிரா யரையாவிளைநாவலபல தசேரடுசெறிவகண்டான,மொய
த்தெழுமுககனிதழெதாகைகண்மூவகைநூறறறதிலகுபுரைமைகணடான்

சம்பீர மிலிகுசமென் றணபெயாககேற் றிடககன்னிக கையவொாதஞ
சம்பீர மிலிகுசமாத தனிகாட்டுங கனிகாட்டித் தானபோகிககுரு
சம்பீர நரைகளைசசா மீகாப்பஃ றிரளைகளைத தநகைநீட்டிச
சம்பீர வடியருக்கீ தரவெதிராபாாத துறங்கொடைஞா தாமாககண்டான் (௩௯)

நீடுபல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்ந்தடங்கு நிலைமை வாயந்து
பீடுபெறுமணிதொகையாயப்பெருமுடிபபாயருளகொடைஞா பெறறிகாட்
டுங, தாடிமமும் டெயராலுந் காணிழிந்து முளபீசந் தனைமுன் காட்டி
யீடிலிடம பரைப்போனறங்கிலங்குறுமுந் திர்விருந்கத்தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களெலா மிதயானந்தம
செவ்விமிகக கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதிரவணவிசேடமேன்மைத்
திவ்வியதேச துயரவ்ருகக சேகரமாயத கோமனிடமோவா சேகரந்தா
னவவியனமா வணிததிகழி யருணமலிக விளம்பாரசாத மாதி (௪௨)

சூழுபுவா னிவந்துறவத் திருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி வல்லிகள்பே ரில்லிதெனு மாண்பிற் சூழ
வேழிசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீதநனி திசைப்ப மல்கு
கேழிசைய வொருசூழல் கெழுமுதல்கண் டுழுவலன்பின் கிழமைகூர்ந்தான்.

அளிகிளர வாங்குறுங்கா லகஞ்சூழ லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்கி
யொளிகிளரு முடிமடைவின் றெறகாலின் மறுகாலி னுயர்பால் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளுடன்பல்வலங் * கண்டு தாழ்ந்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெதிரே பனனிரைகள் சார்வ கண்டான்.

பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவு ளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் துய்ம்மேன்மைக் கனம்பெற்றாங்கு
நூற்கடனீத் திலகனந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றாங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (௪௫)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தாலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய விரலைகுடா வடிநிரைசூழ்ந் திறைஞ்சுபுயோ காதிதொண்டு
போற்றியதா மும்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைக்கை நீர்நா
யேற்றபணி கயஞ்செயக்கண் டரவம்பாங் குபசாந்தத் திறைஞ்சிச் சூழ.(௪௬)

இன்னனபல் விலங்கினமு மிருங்ககமுற் றுங்களுமவ் வெல்லை யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டெவாத வானந்த வுததி மூழ்கி
யென்னை யுடை யானமுத லிலிங்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாழும்
தன்னிகர்மா தலமிதுவோ தகும்பணிசெய் யவெம்மா தவாக ளேயோ.(௪௭)

என்றுவினாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்ந் திறைஞ்சி யெம்மான்
முன்றிலெரும் பணிநாளு முயல்கின்றீர் திருத்தொண்டீர் மூன்று ளொன்று
மின்றுறுநும தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோடலநுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்று.

அன்புறாபற் பலபுகன்றாங் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதயகோ தநிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவந் தானே யானான். ()

சீவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிலான றிருமுனந்தான் செய்த†லோதல்
யாவதுமோர் வரிசாயப்பற் றிலாதவொரு தம்பமென வெதிரிற் றாழ்ந்தா
னேவரிய சிவானந்த வுததியினுங் கரையில வாதொன்றி வாழ்ந்தான்
றேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திரையூடு கரையேறித் திருமு னின்றான். ()

---

* கண்டு-செய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† ஓதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெறிப்ப வணித்ததுகண் டண்ணு லிந்தத்
திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரசீ திவிய லிங்க
வுருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முலவா வின்பப்
பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித் தேயோ.

உரையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே
வரையாகின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மனுத்துணையும் வழுத்தொணா
புரையோடு தரையோடு புன்மொழிலே துன்றிடலிப்புழுத்தநாயேன்,கரையா
வன் மனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம்.()

.அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாநே சாவிவ்
வகிலேசா யினுமளியு ருதெனு தெளியுமளித் தருள்சு ரேசா
முகிலேசா முடித்தூசா மூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை
நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல்வாசா. (௫௩)

என்றினையதுதிகள்பல வெடுத்திசைக்குந் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின்
பந், துன்றிருக ணீர்மாரி சொரிந்திடநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு
முன்றிலடிக் கடியிறைஞ்சு பொழிகுழறும் பினுந்துதிக்கு மூகமாகு
மன்றகிவேந் துற்றுளவர் ராமையெவ ரளக்குநர்முற் றரிதேயம்மா. (௫௪)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிகுழாமெல்லாங் கண்டாங்
குவந்தனர்பன் முறை யிறைஞ்சி யுருகினரிவ் வமுதேச னுருவங் காணுஞ்
சிவந்தவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடருல தெய்வ மென்பார்
பவந்தெறுநங் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (

பன்னுளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனே யென்பா
ரன்னேவிப் பணியரசுக் காற்றுறுநைம் மாதெம்மா லாமோ வென்பார்
முன்னுளிங் குளதெனிலெம் முளரிமுழு துலாவியவெம் முற்ப டாதோ
வின்னகர்கோனன்பே யிவ்விலிங்க வுருவாகி யெழுந்த தென்பார். (௫௬)

அன்னேவன் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கமிஃ தநாதி யேந
முன்னைநற் றென்னதவ முற்றினமுற் படலெளிதோ முளரி வாழ்க்கை
மின்னுத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை சேர்ந்த
வின்னேன்வந் திலனேலிவ் விலிங்கமதி தூரமக் கின்னு மென்பார். (௫௭)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றுங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத
திவ்வியசரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் திளைத்து வாழ்ந்தா
ரவ்விருடி குழாம்பணிவேந் தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்த வந்நாட்
டைவருபூ சனகுருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (௫௮)

வேறு

முன்னுந் தில்லை முனிவரின் மாநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்று
மென்னை யோவிதற் கீயுங்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தகு
மூதி னத்திம் முனிவரி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆச ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றமுன் பெற்றருள் காட்டுமோ
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுரைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதிகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுஞற்றினேன். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர்தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயதிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுஞற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின்றருள் சென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு பூரங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினீ
ரெனக்கு ரைகா சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்வி மடுத்துளார்
வினைகள் யாவும் விடுத்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னாயுண்மி குத்துவாழ்ந்
தனக பாதபு றக்கணை யமல யோகினி லைப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன மாவன மன்றேகு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றாத நீள்பணி பீடுயர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதர வோத்துறும். (௧)

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றோது தபோநிதே
* போத னந்தன னந்தரம் போற்றுமா
நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்
காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால். (௨)

பாங்கி னின்ற சுரத பதியைநீ
யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்
தாங்கு வானவ ரூருஞ் சமழ்ப்புற
வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான். (௩)

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை
யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய
வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம்பொரு
ளென்ன வுங்கொணர் மின்னென வேவினான். (௪)

உழைய ராங்கவ் வுளைசிரங் கொண்டுசென்
றொழிவி லாவவ் வுபகர ணம்மெலாங்
குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னவட
செழிய புற்கொடி யாதிய சித்தரோ. (௫)

பாலு யாய்மருந் தாய தெனும்படி
கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்
பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு
சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன். (௬)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசனுட்
களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் ணாடிபோ
லொளிக்கு லாவிய வொப்பச் சமன்செயாத்
தெளிக்கும் போழ்தத் தினகரன் றன்கரம். (௭)

---

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்த னிருகரம்
பொறைசெய வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னைந்தர சேசன்மு னுற்றனன். (௮)

அதற்கு முன்ன ரமரர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலை யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான நிரீஇயினன். (௯)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு திண்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது. (௧௦)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னுயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துறு மாண்பது. (௧௧)

பானு வான்செல் பரிசுநேர் பார்த்துமப்
பானு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு றும்பொற் கல்சம் பரிப்பது. (௧௨)

வாணி ராசியு மல்லவிம் மண்ணுலா
மானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேனை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மிளிர்வது. (௧௩)

ஐந்தி லிங்கத்தி னொன்றதி தாலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனநித் திலத்தினத்
தந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது. (௧௪)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு நிற்றலம் மொய்திரை
மன்னு கங்கையின் னுரென வாய்ந்தது. (௧௫)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (கசு)

நித்தி லத்தொடை சூழ நிரைஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (கஎ)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய ரோதுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்றரி தோர்ந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (கஅ)

இனைய மான விமான மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதலி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேநிரைத் தாலென. (ககூ)

நாற்பு றத்து நலந்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்ப டுத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினான். (உ0)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிலிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கவ் விறைவனோர்ந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரரெனந் தனரே யல்லா
லவ்விடையுட் புகுதும்விதி யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

ஆரணரியம் புயன்மகவா னுமிவர்நாற் சாதியரென் றுரணஞ்சொன்
மரபினில்லை சியவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மரபிலங்க
வருமறையோர் புகுமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்சூத்
திரர்புகுமா மண்டபமுன் றிகழாறு காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (உஉ)

அடுக்குமா ளிகைநிரைவிண் ணகடுபோழ்ந் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா றெழீஇச்சூழ்ந்து கவினமுதற் பிராகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
றொடுக்கும்வா னகருமிவட் டென்னுறப்பல் லேணிவைத்த தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவரணமதில்களின்மேன்மேலுயர்கோபுரங்கள் வைத்தான்.

ஆவரண மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறையுள்பல மணிபொன்னாற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னாற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். ()

முரணிடப நந்தியபி முகவாயி றொறுமருவ முதிய செம்பொ
னரதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கள்புரீஇ முதல்வாயி லங்கந் தீசா
பரதலமேற் பொன்னாலம் பரதலமே னிமிர்துசத்தம் பங்கி றீஇமா
திரமிருநான் கினுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். (உரு)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணாதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுறீஇக் களங்கறமுற் றுணர்ஞானக் கணவ லோர்பு
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்டபந்தான். (உசு)

ஆயிரவிற் காணிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைகீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைந்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதற்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னானால். (உஎ)

இம்முறையே மும்மையினு மெய்ம்மையருண் மெய்ம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமர ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறந்தோங்க சிறந்தேங்கச் செய்து மேலும். ()

தூய்மையதாய்த் திண்ணியதாய்த் தொழிற்கினிதா யிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்சொல்லும், வாய்மையதாயொண்மையதாய் வயங்கெழின்மாண் சிலையி
னிபமாமுகத்தோன்,றூய்மயிலூர்பான்மூவர்சௌராதிசண்டாநதசபரிவாரச்,
சேய்மையாமருமுருவத்திருவுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (உகூ)

அண்ணறனக் காவிடையா வருட்சத்தி பீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரிதாயிறுவரையுமீதலவென்றேமறைகளிறையையோதும், வண்ண
மெனத்துணிந்துரைக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாகுமாண்பிற்றந்தான். (௩0)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌலி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணேசர்வான் பிடிகுறமின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் திரதேவர் முதலோர் வண்சீ
ருருவி*ழா விருதசாம் பூநதத்தா னிருமித்தாங் கொளிர்வித் தானால். (௩க)

* ளகரம் எதுகைநோக்கி ழகரமாயிற்று ; உழ்கியென்றாயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ்செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பிலசெய் தமுதேசாக் கைந்து சென்னிக்
குருமணிய சுடிகைதிகழ் கோளராப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீதத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருந்தச் செய்தான். (௯௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்நின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய நீயிவண்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணாதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில் யான்கொலனு வெனுங்கைம்மா றியற்றவல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றேமற் றறியே னம்மா. (௯௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கீக ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளரும்பணிமு னெல்லாந் தந்தாங்
கென்றுறழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிகொண்டருள்கென் றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்நிக மாகநூன் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றெனையரொடுஞ் சூழ்ந்தனுறை யெழுவாயமா கும்பாபி டேக மீரு
மணியசிவ மகாயாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் றின்றாயப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மலிந்து சிறப்பத் தீகோண்
மருவாது நுனித்துநிறை மதிநாணிச சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து. மயனுலவ் வுயர்த டாகம். ()

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன்றடமிவ் விரண்டினுக்குமிளிர்சோபான
நாற்றிசைமா மதிலாதி நயப்புறுத்தி வியப்புறமெயஞ் ஞானம வாயந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்ந் தனவரதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுடுமியெழின்மணிமாளிகைபலவோங்கியற்றுவித்தான்.

முற்பெறவச சகருடும்ப முதியசிவ மறையவரை முழுத்த நன்று
னிற்பரவு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு நனிநிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து செய்யு
மற்புமிகு மகிவேந்த னந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௯௮)

சாற்றுறுபே ரிராசசூ டாமணியென் பான்றனையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழை்பி னந்தணர்கா ளனைவிடுத்தா னவராங் கேகித்
தேற்றினாகேட் டன்புவகை திளைப்பவளப் பரியந்தித் திரளி னோடும்
போறறுபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ மாவனத்துட் பொருக்கென் றுற்றான்.

அத்தகையி னிராசசூ டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வுத்தமமா தலமிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனெனும் பொன்மணியா திகடிகழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றனால்.

என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிசேசீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றனின்
முன்னுரைக்கு மாமறைமு னனுகினு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
றின்னுரைக்குஞ் சென்னிதனையெதிர் தழுவிப்பணியரசோ ரிருக்கையீந்தான்.

வேறு.

அத்தலத்தமர்ந்தர சனந்த னோடவ
ணைத்தகு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேகுவா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டுற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்கரப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி
விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
றெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்களெட் டைல மார்த்தனர்
பொலியும்*வற் சலநிரை வேண்டும் போதெலா
மிலகுதோ சனமுற யாத்திட் டாரவைக்
குலவில்பல் லுணாநிறைந் தொளிர்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பெர்ழு தாங்கு வேண்டுபால்
பொற்புறு தயிர்மிடா நிரைகள் பூரித்தா
ரொப்பறு சுகந்தமெட் டெல்குஞ் சூழ்பசுத்
திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர். (௪௫)

நெக்கெழ வின்சுவை நிமிருந் தைவிக
முக்கனித் தொகுதிபன் மூரி வெற்பின்வான்
மிக்கெழச் செறித்தன ரேனை மேதகு
மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கழை ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதிக்குல மனேகமுப் புடையி லாங்கலிக்
கதிர்க்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௪௭)

---

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

திணியகாழ் நறுங்குற டெரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூந் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதியின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர். (௪அ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பனகில் சாலிக
ளென்னவு மனேகவெற் பெனக்கு,வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டுலை
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினர். (௪௯)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமூர்க் கந்தி லாதிய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீட்க மெனகிளை நிறைத்த மைத்தனர். (௫0)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பாஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லைவெள் ளெருக்குநா யுருவி மூவைந்தும். (௫௧)

திகழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த ஞெதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ. (௫௨)

மலிபசுந் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிகொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (௫௩)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதியாற்
சிறியன பெரியபஃ றிறத்த பாசன
மிறைசிவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிரும்பித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர். (௫௪)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிந்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
னுவன பொன்மணி யால மைத்தனர். (௫௫)

---

* அகம்-மலை.

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திரத்ததேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர். (௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாம ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி ஞர்களால். (௫௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவீற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பராங்
குலவுமொவ் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுறுக் கலைக ளார்த்தனர். (௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொணு
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர். (௫௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசீ தளவிரைப்பூங் கலவை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிலி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிருநீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு மப்பூப் பாளிதங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுகுமுத லளப்பிலாத விரைவ்ருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார். (௬௦)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்கோலம், வரமிகுசா திக்காய்ப்த் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச வருக்க மெல்லாம், பெருகநிரைத் தனர்யாகத் திரவி யங்கள் பெட்புறவொவ் வொன்ருகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும். (௬௧)

அரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவம் வாய்ப்பவரிந்துசுமை சுமையாக வனேகஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக ளுக வல்லிபழுக் காய்வகைகண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பூ ருகத்த தொக்கின் விதமிருத்தி கைவகைவா லுகவி தங்க, ணிரம்புசிவ நீர்த்தவகைப் பொற்குடங்க ணிகழ்த்து நிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார். (௬௨)

---

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெ லாமவ் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச்
சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத லிங்கேசற் குளநி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ டங்குந் திருத்
தகுமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுறை தியலுறக்கொண் டருள்க
வென்று வேத்திறைஞ்சி வேண்டுமே விதனைச் செய்யும். (சுங)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருந்திரண்டாம் 'பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தகுமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலந்தசா யுதங்க
னாட்டி, நிவத்தகுநாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தகுபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளாங் குனாற்று விப்பான். (சுச)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டி ருகோட்டு வான்பிடியோ டுலாவி
யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டந் தீரவருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற்
சண்டீச னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சுரு)

அருண்மலரும் பிரகந்நா யகியெம் மன்னை யமுதேச னிருவருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தரச்செய் வித்தரம்பை
கழைதிண் பூக, மருமலரும் பஃறொடை பொன் னரிய மாலை வளரொளிப்
பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்ச, முருமலருந் தோரணமுன் னணிக
ளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிர்வித் தானால். (சுசு)

இன்னனபற் பலமுன்ன ரமைய வேண்டு 'மிருந்தொழில்க டிருந்தநயந்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிநிக மாகமமுன் னோதிக் கைவந் துறுமனுப்பா
வனைசெயறந் திரமுன் னோர்ந்து, சொன்னமர பங்கநீ னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் தூயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நான்கும் வாய்ந்
தவரை யாய்ந்து தெரீஇ மரபிற் போற்றி. (சுஎ)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் காளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாந்தி செயும் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தனுவுமுறு வண்ண மன்ன தாற்றியரும் பய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (சுஅ)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யையங் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி.யின்று, ரித்தகுகுண் டத்தோ
மம் புரிக வென்று வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (சுகூ)

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துரைக்கி னைந்தாங் கருத்திற்கு குருத்துவப்பே றிகா ரச்சீர்ப், புங்கவர்தாஞ் செய்விக்கு மிறைவ னுமைப் புயங்கபதி யிடையறாச வனுஞ்ஞை பூணூந, துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தங்காண் முன்னுத் தொடங்குபுசென் மானதிக் கொகைகண் முற்றும்,பங்குபதி யெனுமுன்றுகப் பரப்பித் தூய்மை பணுஞ்செயலாந் தனபூசை யாகத்திற் செய்தார். (௭௰)

பின்னுரிய பிராமணர்த மனுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுர்தி தக்கிணைமுன் பேணி யீந்தா, ரன்னையருளமுதேசர் தமைமெ யன்பா லபிடேகா திகணி கழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்ஞை பெற்றுநகுறு செயமெல் லாமிடையூ றென்று மின்றி, மன்னிமுடி வுறவேண்டி விநாயக னன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (௭௧)

நேர்ந்துபராய்ப்போதமுதநாதனார்சந் நிதியின்மகாசங்கற்பஞ் சூழ்ந்தி வாத்து, சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்சோக் கனஞ்சீவ தமையீக்கூரச், சேர்ந்தளாபூ சினிக்காய்முன் னுவ னொன்று செய்திளம்புன் முதனிரைத் தான் றிரட்குலங்க, ளார்ந்ததிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்தருகோ லிவாசமுறை யாற்றி னாரால். (௭௨)

அனந்தரமந் நுருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செயதரு மறையாக மாதியாயந்த, கணந்தருவிப் பிரவுண்டிமாபிற் செய்தார் கவினுறவுத்தரபுண்ணி யாகங் கண்டார், தனந்தருமா கிருகயகம் புரிந்தார் சாந்தி தாவோமந்திசாவோமஞ் சாந்தி யோமம், வனந்தருயா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மல்தாவாங்காங்குளித்தி வயங்கச் செய்தார். (௭௩)

வேறு.

இருசேய்க ளொருதாயெம் மமுதேசன் விமைசண் டேசனிவ ருற்சவங்கொண் டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிசூல வர்திரமா தேவை யபியுமபி டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாங், கொருவாவெள் விடையாதி கவிலாசோ கணிப்பித் தொளிராவீதி விழவுறச்செய துடன்போந்து வில்வத், தருமூலத் தெழுந்தருள்வித் தூறுமாபி லினைய தருமூல மிருத்திகைபொற் றட்டதனிற் கவர்ந்தே. (௭௪)

மாற்றுயர்பீ தாம்பாமேல் வயங்கவிரித் தினைய மண்கவர்ந்த வண்கனக பாத்திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கயர்ந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்யாக சாலைப, பாற்றிகழுச சோமகட தாபன முன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவிற் றுளபாலி கையினிறீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளித் தமைத்தார். (௭௫)

அவிர்தருதிவ் வகைமிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்குரார்ப்பணஞ்செய் தனைய
சிவத் துவிசரெலா மன்பா, லிவர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்தனங்கைக்
கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசுயம் பிலிங்கேச னிமய, நவிரம்வள ரனை
சேய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி
டேகாதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா
னோர் திருத்தகுசந் நிதியில். (எசு)

தூயதுகி லான்வடித்து மணங்கள்பல தொகுத்த வாநீர்பூ ரித்துளபொற்
குடங்கள்பிர தான, மேயவுருத் தனியட்ட விதத்தியே சாதி விதமுறத்தா
பனம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுலை, யேயதனிச சுயம்பிலிங்க விம்பான்றிக்
கும்பத் தெந்தையையே வந்தருள்கென் றிரந்திரந்து பின்னு, னாயிதனி லமர்ந்
தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைத்தபின்மீண் டெழுந்தருளி யமர்ந்தருள்
க வண்ணல். (எஎ)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கவுரு விதுநா மொருவரிதெமன் றமர்ந்தருளே
பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்செய்கைபொற் றேந்தாய்யா விளைகூழ்
செறிநூலா தியவேனைத் திருவுறப்பாத் திகழ்வ, வருணீரிற் குளிர்தூமணி
நிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருக்கந் திருத்தகுதட் டகத்தினிதொன் றுமே,
பெருமானே திருமானோர் வருமானோர் பாகப் பெம்மானே யம்மானே ந
தியகாத்தெம் பிரானே. (எஅ)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ்
சுருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ
வெனவே யடுத்தடுத்தாங் கிப்புமொழி யளப்பில சொற் றழைக்கு, மாண்
டருமந் திரங்களெடுத் தோதிகிரியா சாதி மரபினிற்செய் தனையகுடத் தாவா
கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்களினுங் கவாவர்நூ தனமா யேய்ந்தரு
ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (எகூ)

அருளுருவா யமர்ந்தருளெம் பெருமானை யுருகு மன்புருவாய் நின்றிரந்து
வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிகவெனப் பரிசலினுள் வயக்
கி மற்றனைய பொற்றசும்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவில்கடங் களும்
பூசித் துடன்யாத்தி ராதி புயர்தானம் புரிந்துதனித் தனியுட்டி னீட, சிர
மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடியே யதுவன்றமெல்ல
நடக்கின்றார். (அ0)

முத்தார விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கண் மூரிவிடைக் கொடியாதி
வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்சூதர் வீர மேதகுமங்
கலம்புகழ்கள் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி பொ
ழியப் பூதேவ ரக்கதைதூ யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் பரா
நறுந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் றூர்ப்ப. (அக)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட் டாங்குமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதுளைதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர்க்கமது வர்க்கமும் பானகந்தா னீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல் கனிகள் விரைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூம்புகைவாச, மாதியன வளப்பிலன வடுத்தடுத்து வேதித் தாதிசைவ குலமறையோ ரணிமைவிடா தொழுக.

ஒருபாலு * திருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்நின்று மறையோர் குலத்துதிகளாங் கிசைப்ப, வொருவாய வொப்பாலுஞ் சிவாகமங்கண் முழங்க வுருத்திரபாரங்கள மகங்கரிக்ரி பேர்கேசப், பெருவாய்ப் புகருபஞ்சாக் கபசமங்க பஞ்சப் பிரமசங்க சாமனுக்கண் முதலாயபெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திழையார் முருக்கிதழ்வாய் முறுகியிசை மலிய. (அ௩)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்களிக்க செககுருகுந் தக்கதிருத் தொண்டர், காமருவி விழிபொழிந்த வார்த்துவா வேலைசசாற்றிய பற்பலவுந் தயைந்துவா வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதயமுறு யான்செய்தவப் பேறென் றெயயாத வானந்த மெய்வாய்ப் பிலோத்தே, தாமுனிவர் போற்றுபதஞ் சரியாமெய் யானந்தன் றொடர்ந்துவா விநாருபாயணப் பின் றொடரா. (அ௪)

கண்டவர்கணின் றவர்க ளென்றுமைப்ப மெய்கைக நாதுதிக்குதினனை யுமுறிவாதாகிக் கவின, மண்டுபெரிய பாப்புதிருப் பாவானை போற்றம் மகாயதைக் கொருந்தேகி மகாயாக சாலைக், தண்டருபசிபவாயி லெப்புகயாப் போந்தத் தகும்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த, வெண்டருவே திகைகடமிற் றெண்ணியினின் றெடுத்தாங் கிருக்திரவ் தனமுதல் விளிநபுரிந்து மகிழ்ந்தார். (அ௫)

பரிவார கலசமெயாம்பார் மகசாலை மீதாயும் பண்புறவாங் காங்குசேர்த்துப் பூசனையோ மாதி, யாபோடாற் றியதொடங்கு நகுர்காலை தோறும் மகசாலை யிடைப்புண்ணியாகவா சனமான், றருச்சனைகளியபூசனைமுனந்தெய்தும் பொற்றகும்புகளினமர்ந்தருளும் மூர்த்திகளுக் கெல்லா, மருளாம்வடிவேடகம் பாவனையிற் புரிவாரணிமதகுருமார் கிருதிநீதி கிடந்தெடுத் தமைப்பார்.

அன்னதனி வன்னியிலைப் பிரதான குண்டத் தாமுறைதா பனைப்புரிந்தாரதினின் றெடுத்தே, பன்னுவளவே லைமகுண்டங் களினுந்தா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமஞ் செயங்கள், பண்ணரிய வித்தாரமாக மலிசமித்தின் பகுதிகள்கு் தான்னைநமறை யமிசுமேதா கிருத, முனைனுபசோக்கடருக்த்தனறை ருக்தமுதிர்கனைப வகியானாத் தத்திபாலி னையும்.

* திருமறை - ரிக்வேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெலைவீ வாரகிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை
தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சத்துமா மூர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சண
கங கோதுமையா டகமூர், குலவுபூதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையின்
குளநீர்மேலாற் பல்கங்கழுநீர் குருந்தாதி மூல், நலகருணை பல்வள்ளி சருடாதி
பூலா கருங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (அஅ)

மாதுளைசா மங்கமரம் பாதிரியான்றென் றிறுமபல் வகையநரு கனிகண்
முதிர் வருக்கைநரு கனிகள், கூசநரு கனிகள்கொடி முந்திரிகற் கூரஞ்
சுவணலிகு சாதிவகை தாயபச கண்ட, மோதகநற் பாகநூற் புலவர்நுனித்
தோர்நதோர்ந துருற்றவபல் வருக்கவகை யுலப்பிலன வெல்லா, மோதகமா
டாபூபஞ் சூபபூ ரணமே முதிர்சுவைநா ளுகோணஞ் சட்குலியே *மூர்க்கம்.

பாயசமெபள் ளுண்டைமனே காமெனலைய றிரட்டுப் பானிறைசங் திராபூபங
களுபூப முசலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க ளெல்லாம் வெட்டி
வே ரிலாமிச்சம் வேர்பனிநீர் புழுகு, தூயகுகோ ரோசனைதுங குமப்பூக்கத
தூரி தூநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குங்குலியஞ் சடா
மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட கொரியரிசிப் பான்முநீர்ப் பசசை. (கூ0)

வலநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக் கோல மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
மெல்லாஞ், சாலர்றை தாம்பூல முகவாசஞ் சந்தித் தண்கொடிவெற் றிலைக்
கொடிமுன் னுயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் துவயபது மாதி நீர்ப்பூ
மந் தாமபா டலநகன்னி காரங், கோலநறும் புன்னைகம் பாரிசா தப்பூங்
கொன்றை†பஞ் செருந்தியகிழ் கூவிளஞ்சண் பகமே. (கூக)

பன்னிதா மடஞ்சுவே தார்க்கநேக தகைதண் பலாசுகுரா வடம்புநுணை பலா
வலரி நறவம், வன்னிதாத திரிலிகு நாரங்கஞ் செசசை யாவிலிங்கை குருந
துவிளா மாநாவன் மருது, பொன்னிறு விரைகிளுவை சந்துமுதற் கோட்
டுப் பூவகைமென் றளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்னுநறுஞ் செவ்
வந்தி கொககிறகு பசசை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ கரந்தைகதிர்த் தூள
[பம். (கூஉ)

முதலாய நலப்பூமா தவிமயிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற்
கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின்
மேலுநனி மிக்கதிர வியமற், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீற் றினிற்
றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறு தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக
டுகூலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிகுச பலமுதற்பல் பொருள்கள். (கூங)

* மூர்க்கம் உண்டு தேவதருருகயாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.
* சண்ணவதி=தொண்ணூற்றாறு.

இனியசுகோ திருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லிருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுந்துவலஞ்
சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்மறைமா பூரணா குதிசெய்து
நயந்தாங், கனைகடன் வாசவமு தேசர்முத லோரையவரவர்தங் கடங்களிற்பூ
சனையாற்று கிற்பார். (௯௪)

மணங்கமழுந் தூபந்து நெய்த்தீபந் தோட்டி மலிசுவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாதி யூட்டி, வணங்கவைப்பின் னருந்திட்டி மாதீப நீட்டி மலிநாளுன்
குபசாரம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்களிமெ யன்பின்மனுக கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் சூட்டிக், கணங்கெ
ழுநா மாவளிநா வெடுத்தினிதி ருட்டிக் கர்ப்பூர மாதீபங் குடிலைவரை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே லிணந்தரனோர் நின்றுங் காரியமுஞ் செந்தமிழு மாய
பரனுவந்த, கனந்தருமா ரியவேத மின்சுவையா ரியகவின் றருச்சரியவேத
மிரண்டுமெடுத் தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றுங்
கெதிர்நிற்பா ரெவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமிவ்
வகையிருகா லமுநூல் சாற்றுபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (௯௬)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய திடை யிடைநா தனவிம்ப
நயனேன்மீ லனமே, சுத்தசல நிவாசநகர்ப் *பதக்கணந்தா னிபமேற் றேய
வாசஞ் சயனுரோ கணமாதி புரிவார், பொற்றசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரிந்திவிம்ப சூத்திரவீட் சணநேர்வா னுகமே, ரத்தினயா நியாசமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபர்த னாதி. (௯எ)

நவநீத மேயனமே தைலாப்பி யங்க நவிற்றுபுய ஞ் சகசோபமே விம்பால
யாதி, யவிர்சருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்தி யாதி யவைபுரிவார் புவியுயமு
னுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பரட்சா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிநியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், திவியமகா பூரணா குதிகள்
பூசனையாத் திராதான மகாதான மாதிபுரிந் திச் சிறப்பார். (௯அ)

பின்புசிவத் துவிசசிவா சாரியர்க ளாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புநறை தரவுட்டி னீடசிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புயலி தரப்புதுப்பூம் பாவாடை யிடை
வைத் தியங்கியிணைக் கவிகைசா மரை கடங்களின்மே லிசை, முன்புவருங்காளி
கழ்ந்த வுபசாரத் தெண்கான் முதிர்கருபற் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புகுந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்கு
தார்வளரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (௱)

ஆந்திகயார் சாதகும்பத் தவிர்கும்பங் களனைமரு
மந்திரமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
மந்திரமார்க் கத்திசய னளினமுநீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (௱க)

இரந்திரந்தி யாசகமுந் திரைகாட்டி யினிதேத்தி
நிரந்தரசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துரந்தமிரு கரந்தனின்மேற் றூக்கியெடுத் தாக்கமொடு
வரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (௱உ)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் தவைகமிகுப்
பதஞ்சலியாம் பணிவேந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா திமிர்ந்துளநன் றிருமதகிற் பெருகியெழ
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (௱ங)

பதிதொழுதின் புறவுபய னிராசகு டாமணிவேந்
ததிமகிழ்வுற் றுடன்சார வமுதேச னுமையாதி
பதிதொளிர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (௱ச)

ஆங்குடனே நவவாச மணிந்தருச்சித் தமுதருத்திப்
பாங்குறுபா னிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளிவெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞற்றுவித்த வொருசேடன். (௱ரு)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேகந்
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செயவளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்புரியு
யடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (௱சா)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரனைவரைய மவர் * வசதி
யிற்பிரிய மூறநகர்வித் திருந்தளியிற் றிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்விங் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (கoஎ)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் நுமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுநூல் பகர்முறையேற் றருள்கவெனப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவணும் பரவரைகள். (கoஅ)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
றற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற விளிதளித்தான்
பிற்பாவி யவர்நிறைந்த பெருந்திருக்கூட் டம்பணிந்தான். (கoகூ)

முற்றினமே முதலாக மூதகுசீ ருருணோலோர்க
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதீக்கை
பெற்றான்பூ சனை†யினிமை பெறுவேத சிரவணமு
னுற்றமகே சுரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (ககo)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்நாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (ககக)

இவ்வகையே கும்பாபி டேகதினத் தெனையவெலா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டேசரோ டவனியுயப் பவனிவருந்
திவ்வியநன் மகோற்சவம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (ககஉ)

வழிநாளுங் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிஞான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (ககங)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய் மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தினை
மாற்றியன்பீண் டலநியம வபிடேகார்ச் சனையாதிக்
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (ககச)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.
† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னுடொறுமவ் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணிமிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (ககரு)

நித்தியநை மித்திககா மியமெனநா னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சனைவகைக ளொருவாது தினம்வாரம்
பத்திநிறை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நியமித்தான். (ககசு)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதிகோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான் (ககஎ)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்கம் பல்குபொரு ளோரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவிளைவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமவ் விராசசூ டாமணியா நரேந்திரனுல். (ககஅ)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனு லளிப்பித்தான். (ககசு)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்ந்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிசையிவனை. (க௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னுங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலனையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுநாத னிமாசலைவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும். (க௨க)

தன்னுலந் நகரிடைமுன் ரூபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னுநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னுமுற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னுநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (க௨௨)

இப்படியிப் படியுய்வா னியாவதியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமா கதவிலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தெ மன்னையிடத் தமுதேசன்
றுப்படிக டினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநாள். (கஉங)

வேறு.

மாபினி லையோன் பானுன் மண்டல வழிடே காதி
தரமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப நாலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பாவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன்றூர் புக்கான். (கஉச)

மகியா சிராச சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியா சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழவாங் கமர்ந்தா னென்னு. (கஉரு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியஞ்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னேனைக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்னுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூத னோதும். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுஞற்றிய சரிதமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக நிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக நலன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு நுக்ருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ரரனடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தநிலைபி னுறுவாரே.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அசுடு.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யரன்கொடி றத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவிற்றிய
கனந்தருமிக்கதையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை யெனந்திம னத்தளி மிகுத்தரோ. ()

வேறு

அனந்தரஞ் சனற்கு மார வனந்தனுங் கமாந்து நாளுந்
தனந்தரு கரத்தி னோடாச னைதிகழ் கால மெல்லா
முனந்தரு விமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னா
வனந்தசன் றனியுடன் சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான் (௨)

போற்றுமிப் படியான் மாத்த பூசனை புரந்த சேனை
யேற்றமோ டென்றும் பலக் கிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றமிக் கெழுமுள சித்திறத் திகழுமெய் யன்பின் மலந்
வாற்றிவா ழனைய சேடற் காணடுமூ ணற் றகன்ற தாங்கே (௩)

சினகர நியமக் தேகிக் கெரிசன னன்கு மீக்கூ
ரினகர மணிசெய் சூடர் திருமணைமேவக் கொருநாண் முக்கூ—
டினகர விமக ராங்கிச சிவாசனை சிவாக மக்கா ற
றனகாத் தியாற்று மாவந் தழைத்தப நாண மேமைமை (௪)

பெருகிய வன்மையபிழ காக்கும் பிறங்கிய கனபோ வாவிப
பருகிய னீர்நிறைறிறப் படிக்கணித் திருந்து கூவி
திருகிய வொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ளுருகிய சைவ சந்தி யுமுறை யுஞற்றி யேகி ( )

பெரியநா யகிதாள் போற்றிப் பேணினை றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகனபோற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைந் தைகையோன்
றரியனு யதீக னுக்குந் தாயமா முகனைப் பூசித்
துரியனு யிரவி யாதி பூசனை யுஞற்றிப் போந்து (௬)

வேறு

திருவமு தேசன் றிருமுன்ம வடாத் திசைமுக னுகவாங் கமாந்தா
னொருவருந் திகக்கு பந்தன மவகுண டனமனு வொடுபுரிந் தரைறுன
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட ரொன்றும வராவகை காவலர் வயக்கி
யிருகா ரியாசனு செய்துமே லிருகா லிருபெருவிர லினினெ ழுந்தே (௭)

வான்றனி மூலா தா மட டிரணடு வடிவதா யுச்சிபட டொனறுயத
தோன்றுவ தாகி யுடலொத் தாய சுழுமுனை நாடியின் கொடியே
போன்றொளிர் திதயங் கண்டநா வடியே புருந்டுப் பிரமரந் திரமையந்
தேன்றிடத் திடைபிங் கலைநெடு நாடியிரண்டொடுமெப்பின் னியங்காகி (௮)

கருதுமவ் விருத் யாதியைந் திடத்துங் கமலமைவந் கருமபதோ முகமா
யொருவற்றத் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுடபுறம பமுத்தநற் றுறை
தருவதாய்ப் பரம வியோமமா ரூபச் சத்தியாயப் பத்தியாயத் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப் பீச மாயவூங் காரமா மனுவை. (௯)

இருதய கமல நடுவினிற் றீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யனையவுங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா றுவாத சாந்தமேற் சுழுனை வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (க0)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்திரை யதனால்
விரிவுறீ ரையதோமு காம்புய முகுள மேனிமிர்ந் திலகுறப் புரிமுன்
மருவுதா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருநிமிர் சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினே னனுமாம். (கக)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த் * தாரகா காரம்போன் றவனா
யினிதுறு சாந்த பீடமா மயனா யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட சத்தினின் மெருறீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதவுங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் தனிநாத மயனாய். (கஉ)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரிந்துமுன் னிறுத்துமவ் வளியைமே லேற்றி
யிலகுசங் கார முத்திரை யதனா லிதயநின் றனையசை வனையக்
குலவுபஞ் சீச சகித மந் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றிகழ்பர சிவனிடைச் சேர்த்தி. ()

அயனிடைச் சத்தப் பரிசமே ரசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கள்
வயவுருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவுமே
யுறைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சுத்தி செய்துபின் றூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (கச)

பொன்னிற நிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னாவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட னனையோர்ந்
துன்னுபூ ரகமும் பகத்தினம் பீசத் துடனிவிர்த் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் படநதத் தைம்முறை கூறித் துமுவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

ஏறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வல்மூக் கிரேசகத் தாற்கழித் திதனோ
டூறில்கந் தாதி பிருதிவிக் குரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேலின பாவனை புரிந்துப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்புபூ தந்தா னாகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்படூ ருகநான் முறைசொற்
றுதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (கஎ)

* தாரகை ஆகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்ப பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநினைந் ததன்பி
னொழிவில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட றன்னைப்பா வித்தே. (௧௮)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டீற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியைமே லேற்றி யிரேசித்து ரூபமுள் ளயந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நினைந்து
காசறப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (௧௯)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நினைந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்படீ ருக
விதமுற விருகாற் புகன்றுறு காலை யிடையினூற் பூரக மியற்றி
முதுசுழு முனையா லிருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தத்தில். (௨௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுமவ் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாவித்தாங் கதன்மேற்
கன்னவில் படிகஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தரல் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே.()

சாந்திய தீத கலாமனு வம்ப டந்தமா வொருமுறை சாற்றித்
தோய்ந்திடு வளியை யிடையிற்பூ ரித்துச் சழுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேய்ந்தபிங் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காய்ந்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாம் விந்துவிற் கலந்து. (௨௨)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை கால
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்படீ ருக வறைந்துகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பானு வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத் தகித்ததா நினைத்து. (௨௩)

ஆயபின் சிவாய வௌசடென் ஸ்ருதி யரியநற் றுவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவின்மழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலே
காயமுட் புறம்பு நனைந்ததா நினைந்து கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலைபொற் கருணிகை முதலா வியைதரு சலசமென் மலரை. ()

ஆதன மாக முக்கலைக் குடிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ரூபசூக் குமமெய் திகழுநாற் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்தரு சூக்கும வுடலி
லோர்துவா துவாதசாந் தத்திற் சிவமா யுடனமர்ந் தொளிருமான் மாவை. (௨௫)

அனையசீ வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரொளி யுருவுடை யவனை
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியாங் கதனினூற் சலக்குண்
டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் றெழுகு மமுதவெள் ளத்தபி டேக
நனிபுரிந் தநக நியாசமே லியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா மமைந்த. (உசு)

விரவுமைம் பூத சுத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடுமந் நாப்பண் நடத்திற் பதிகிழுங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநீண் டிதய வரையுற வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிர்தர வுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் படிக விலிங்கமொ ரோன் றிருப்பதா நினைந்து
புனிதபூ சோப காரணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் றருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (உஅ)

சாற்றுமா தார சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ றுயவா தனமிட்
டேற்றவப் படிக விலிங்கத்துற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிவேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி முண்டபங் கிரியா சம்புரிந் தவ்விலிங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே.()

நேத்திர நியாசம் புரிந்தபி னநத நிகரிலாப் படிகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம மந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
ஈர்த்தவா வாக முதியர்க் கியங்க ணவிற்றித யாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனார்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிநன் மாலியங் கழித்தே.(ஙா)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னுவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவளவொற் றுடை சாத்திவெண் ணூறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரிந் தமுக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (ஙக)

துதிபுரிந் நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றெழு கமுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திக சத்தியோ சாதமுன் னுகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்சனை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமவ் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கல குண்டனந் தானும். (ஙங)

தேனுமுத் திரையும் புரிஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ந் தொளிரும
வானிறிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெறீஇ யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பந்தனம் புரிந்தப் பணியிறு வெளிர்தழன் மதிலு
முத்தகு மகழ்தர் மணிவலச் சூழ்றம் முறைபுரீஇக் கவசத்தி னாலு
மைத்துறு தேனு முத்திரை யத்தி மனுப்புகன் றுஞற்றியம் மாண்பால். ()

தாவிலாச் சத்தி சமூகமேல் கீழிற் சார்ந்துசூழ் சாலமா யினைந்து
மாவருக் கியவட் டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செப்பூ ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நடுவணை யுயர்த்தி
யோவிலவ் விந்துத் தானசன் னெழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௬)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தவ் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தவ்
வள்ளவட் டகையிற் பூரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை யில்வை
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிற்றுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய வித்யா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலமந் திரமில். (௩௭)

அங்கபஞ் சகமே மூலமீ றொட்டா றுருச்சித்துச் சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வமிர்த திரித்திட் டாவ குண்டனை யத்திர கவச
முங்குணைத் தியற்றித் தேனுமுத் திரைதந் துறுசிவ மூலத்தவ் வுதகந்
தங்குதன் றலைமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமு கத்தும். ()

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணுஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வமிர்தந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் திரைகொடுத் தவைய
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் சனஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைதந் தின்னமு தாக்கியிவ் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்திபின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்கை
கருத்துற நிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி நீண்டுபூ சனைதா னெறுத்தசா தியனுஞற் றுதலே
யருத்தியால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகர்த்தா னுஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனகா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றவ ரிட்டு
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசா தனத்தின்
றிலகநெற் றியினேத் திரம்புகன் றணிந்து சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கரமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மௌனியா யிருந்து
வரமிகு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் விந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமரந் திராந்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றரமிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமுச் சரித்தே. (சஉ)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி கரங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதிம்
மந்திரத் தமர்ந்தோ யாசையா லேழை வழிபட வேலற்றருள் செனக
மந்திரந் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மாயினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபதீ பாதி
புரிபுகின் மாலி யங்களோ தனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
துரியசண் டேசார்த் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப சாத்திர மனுவா
லன்னபிண் டிகையை யம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டசப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதீ பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (சரு)

தரமிகு சுகந்த தைலமே யவைநெற் றண்டுல சூரணந் தனைநீ
ராசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ ரவிர்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பபைஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவிள வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (சசு)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பல்கனிச் சாறிள நீரில்
வலகில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா சாந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (சஎ)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் றுரைமுன் றேவ துலங்குசீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னோதக மிமநீர் மணமலர்ப் புனன்மணி யுதகம். (சஅ)

உவமனில் வில்வோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (சகூ)

திருத்தகச் சிவமூ லத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தாத்தினு தார சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ றுகவொவ் வொன்றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுறப் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலியெலப் புருவ நடுவரைமூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறக்கி
யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வமுத விலிங்கச்சூழ் வுறநிவே சித்தே. ()

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிகு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமைஞ் சிரத்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (ருஉ)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைந் திலங்கெழிற் பளிங்கு பொன்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் மலாக்கர மாதிய மருவுங
கதிர்பளிக் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (ருங)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சியட் டியர்த்தி யதனுளாங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கார முன்னுரு தஞ்சலிப் புகுந்த
வித்தகு முருவே யனைத்திலிங் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கே. ()

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதநிட் களவ
நிதவியா பகனைத் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசாந் தத்தில். ()

ஊங்குநின் றனைய பரசிவ னிரவி யொளியினுய்ப் புருநடு வரையுற்
றுங்குமென் மெலநின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யதனுட்
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனுயத் திகழுமப் புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமூக் கிரேசக வழியாற் புறத்துறீஇப் புகுந்தரா நினைந்தே.

அகளநின்மலவிவ்விலிங்கமூர்த்தியின்வந்தமர்ந்தருள்கென்றுவேண்டழைப்பு
திகழ்புவி முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லழுத்துமா வாக னம்மித யம்மனு நவின்றே
தகுமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றுமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (ருஎ)

பிரமரந் திரத்தா லுட்புகுந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீற் றிருப்பப்
புரிபுதா பனமுத் திரையின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத லாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுரிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பரனை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பான்வியா பகத்தில் (௫௮)

தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமுந் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச சந்நி தானமுந் திரையாற் புரிதரு சந்நிதா னமுமே
னைகவர்ச் சனைமுற் றளவுமே றகலா தமர்கென வேண்டுபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுறுத் தகைவிளக் குவதாய்.

சாற்றுசட் டோ முத்திரை யாற்செய சந்நிரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசலை யுமாபதே யாவுந்
தேற்றுயா தேவ சுவாகதந் கிலெவன் றிருந்துவிண் ணப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா சனைந்து

வேறு.

நமசு வாமிந சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவிவ்
வமுத விலிங்கத் தேசுபுரி யர்ச்சனைவ சானவரை
சமைய பீத்தி மிகவெளியே னோர்சன் றருளு கெனமீட்டு
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகளந் கமற. (௬௧)

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லுருக்கியமும்
வழுவில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியங்கயா மு சந்த னவ்வம் மனுவாற்செய
தொழில்வி லைக்கி யம்மூலத் துனுற்றி யிரட்டை யத்திரத்தால். (௬௨)

அவகுண் டனப்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவளு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூ லத்தாற் றந்துநம
சுவத சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்முக
மவிர்மென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனார்க்கி யம்புரிந்தே. (௬௩)

விரைசெய் மலராக் கதைதூர்வை மிளிர்கூ விளமென் னிலையிருகை
த மு னிறைத்தாங் கருளபுட்ப தானம் புரிந்து கண்டையிடக்
கரனின் றொலிப்ப நறுந்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முகங்க ளைசிகள மார்பு பதமேர் தனிகழற்றி. (௬௪)

தொகுத்துப் பிரண வாகார தாலமிதுவோ வெனமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகந்ததுஞ்சிரத்துமுன்போலமொழியாசமனாக்கியமளித்தே. (௬௫)

பாவ னாபி டேகமுறை பயில மீட்டுந் தைலாதி
தாவில் சந்த னந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி சேடார்க் கியமனுமா தோய மாட்டித் தூயநறத்
தேவில் விலகு மெல்லிய வண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (௬௬)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு விரைக்கலவைச்
சுகந்த பவிர மக்கதையைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னரைஞா ணொளிருஞ் சுவண கௌபீனந்
திகந்தமிலகுவிசித்திரவத்திரம்பொற்பூணூன் மணிக்குழைகள். (௬௭)

ஆதி புனைவிப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டை முதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் காட்டி யாச மனார்க்கியந்தந்
தோது மமுதந் தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லியாங்கங்
காதல் வேண்டல் போகாங்கங் கவினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (௬௮)

செறிய வினைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்முச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

ஹ்ருதயத் தமையப் புரிமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் பசுமுத் திரைகாட்டி யினைய சுபரா தியவெல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றூப தீபமளித் தாச மனார்க்கி யங்கொடுத்தே. (௭௰)

ஆங்கு நிரைத்த நிவேதனங்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுளுற்றி மிருத்திஞ் சய மனுவாற்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேத் தியஞ் * சுவகா. (௭௧)

எனவவ் வெற்றின் பெயரிடைவைத் தியம்பி நிவேதித் திம்மனுவாற்
புனித பானீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்தா லாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலைகாய் முகவாச மினிதீந் தருச்சி யப்பளித்தே. (௭௨)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பினுங்காட்டி
நேசித் தாச மனார்க்கியமு நேர்ந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்று. (௭௩)

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருளின் மாதி பாதியெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேசு நிறைக வெனக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய சருப்ப ணங்கவிகை
தொகுந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (எச)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டற் கறிகுறியாப்
பரவு பூளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனுார்க் கியமளிதுப் புட்பாஞ் சலிதூய்ப் பினமாமுத்
திரைபஞ் சமுகி முத்திரைக டருந்த வளித்தா யிரநாமம். (எரு)

சாற்றி யளியா ளிறைவிவ்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்காத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகரத்
தாற்று செபநூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கமலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கி யினிதுற் பவமுத் திரையாலே. (எசு)

அனைய செபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத காத்தின்மனுப் புகன்று நிவேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவைத்
தினைபோர்பதின்காற்செபித்தளித்தந்நிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னுதியமைத் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையர்ச சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் புசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. ()

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோத தநிதியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழ
வுருக வுளமு மிருகரங்க ளொளிர்சென் னியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு னமுத சுயம்பிலிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்ச் ருத்திரமு னெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழுத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (அ0)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தெ ழுந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்று னுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு லிங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சுந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண நின்றான்.

மலவிரு ளொழிக்குந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
னிலவுறு மதனிற் றுனே நிகழ்பிர ணவசொ ரூபி
பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

கங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்ஞ் ஞான நல்குந்
துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுநண் பருமை கண்டான். (அங)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானரை மதியு மென்று
நிறைமதி யமும்பூண் டாங்கு நிகழ்நுதன் முகமுங் கண்டான்
முறையின்மும் மலமுக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
பறையநன் றருள ளேற்று பாலபுண் டரநேர் கண்டான். (அச)

உலகெலா நிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கள்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
விலகுறு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அரு)

பொதுமறை யரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கள் புகல்பசு பதியே யீச
னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அசு)

மிடற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வீயா
துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
விடத்துறு மிரேகை மூன்றவ் விருங்களத் திலங்கக் கண்டான். ( )

அருளுதும் வருக வென்றுங் கழைத்தலி னொலியா நிற்கு
மிருகமு நசமென் றேந்து மிளிர்தழன் மழுவு முற்றோர்
வெருவுறு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கர சதுர்த்தங் கண்டான். (அஅ)

உலகெலா முறையிற் றம்பா லொடுங்குறத் தனையொ டுக்கி
நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றத்வா தீதன்
மலர்பர சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
யிலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ றிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அகூ)

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச மெல்லா
மண்டுபல் பொருளெ லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
றெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் லணிகள் கண்டான் (௯௰)

புரத்தலின் றெருறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபங் டஞ்சொல்
கருத்தினை யெனக்கொமபு கமடமேவா டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால மாதி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்த்தக் கண்டான் (௯௧)

தானலா துலகமில்லை சகமலா தடிமை யின்றென்
றேநவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிமிர் தரவி யாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிமிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (௯௨)

தன்னில்வே றற்ற மர்ந்துந் தானுரு முருவிற் கேற்பப்
பின்னையா மொருங்கு சாரும் பெரியநா யகியா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்ந்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (௯௩)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளாருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளங் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கரைபின் காணான்
றலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (௯௪)

பரவச னானான் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வரனருட் பாருன் போந்த வள்ளறன் குறிப்பு முற்ற
வுரனளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரசமென் மலர்த்தாள் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூறும். (௯௫)

ஒருவனு யுலகை யெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபநி டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபரா பரமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௯௬)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேய ரூபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் விரிந்து நின்றுஞ்
சேயவ வணிய சர்வா ஸ்ரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௯௭)

---

* அணிகள் - அஸ்தியாதி.

மூதுணர் விப்பி ரேசர் முறைபுரி துரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ளல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௯௮)

விரிகலை யாவமோர்ந்த வித்தக ரெவன்றி யானத்
தொருவுபு கன்ம பந்த முறுவர்தா முத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சதீத சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௯௯)

மிருகண்டு சூனு வொன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்றே
னருகண்டு மறலை வீட்டி யாசினித் தியமா வின்பந்
தருகண்ட காள வொண்சே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௦)

வனசமா தவன்றன் னேக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுறீஇத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௧)

தொழில்களைந் துணையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய வப்பின்
னொழிவில வசல னியிவ் வுளவறி வரிதென் றென்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துவித மாகத்
தன்னில்வே றொன்று மில்லாச் சர்வபூ தேச ரேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதறு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௪)

நித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர சாதுர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபண சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௪௦௫)

அனந்தர வமுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப
கனந்தர கந்த ராகி காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௬)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சடில சார்ங்க
கங்கர மந்தி ரேச கிரண பெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி. (௧௦௭)

வேறு.

என்றகிலோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தைக்கிளையா தணர்ந்திங் கேழ்துகிர்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மனுவெனுமா றுறுகின்ற வனுவே யாதி
யென்றிடிலோ வஃதண்ட மெனத்துலத் தெழுகின்ற யேக மென்னில்
வென்றியுற வநேகனும் விரிகின்ற யென்றிளைக்கும் வேத நான்கும். (௧௦௮)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா வென்றனைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத் திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றிணையடிக்கீழ் றிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனாய்த் திருமுனமங் தாங்கருளிற் றிளைத்தான் மன்றே.

அகிராசன் செயனேக்கி யருடேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
தகுராச துதிகளோ டமாபஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிருமோகை யுற்றனமிவ் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர் விழைந்த யாவுந்
தொகமேவி யொருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவருஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யிமகிரிசை யிடத்துடையா யருடேச வேழையேனி
னினைவரிய திருக்கோல நேர்காணும் பெரும்பேறு சுரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே றென்பகர்வ தருடசுயம் பிலிங்க நாத. (௧௧௧)

ஆனாலுஞ் சேடநா யகவருளால் வேண்டுவதொன் றடியே னெஞ்சாந்
தேனூத நினதுபத செய்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனோருஞ் சலியாம லிவணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்ந்தான்
பானாறு மொழிபாகப் பரமேச னகியேச பகர்தல் கேட்டி. (௧௧௨)

அன்புடையா ரெவரினுமிக் கன்புடையா னாகின்ற யானு னுங்கே
ணின்புடையோ நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடி மல்க
முன்புசிதம் பரங்குருத்த முதமார்த்தோ ரனைக்கிம்பா முனரிலைப்பி
லன்பமுத சுயம்பலிங்கத் தெழுந்தருண தரிசனம்பெ றினிது தந்தோம்.

அனகனெனக் கென்றுநம தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயீண்டுப் படர்ந்தமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நாளெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (௧௧௪)

வழிபடுவோ ரிகபோகம் வழுவாது முழுதார்ந்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச சூட
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமிம் மூதூர்க்கென்று
மெழில்வளர்பூ ரணைமுடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ. ()

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோகசூத் திரநவின்று
சமைவுறசன் பெயரினிற்பா தஞ்சலமென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
சமைதருமா தேற்றுவியா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைவுறுமா சாசுவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாகவைப்பாய். (௧௧௬)

நம்முரிய சொரூபவிய னன்குணாங்தோ ஞானனே நவின்ற துண்மை
யெம்மிலவ னபேதமென்ன வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மை நல்கும்
மும்மலமோ சனகுருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய ஞான
னம்முறையா லும்பவன்பாங் கமர்ந்துவழி படலேற் கமைதி யாகும். ()

ஆதலினா லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழா தமைந்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுமென வருள்புரிந்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கநடுப் புகுந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் திரநாதன் மறைந்துவீற் றிருந்தனனிவ் வையம் வாழ. (௧௧௮)

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூவி யமுதேசன் பெரிய வன்னைக்
கன்னமகோற் சவம்விதியி னாற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவிற் காற்றூ ஞகிப்
பன்னருளா ணையுமறக்கும் பான்மையதோ வென்றிரண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலைத்தாழ்ந் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே

வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்ந்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித் தன்னினனென் றருணந்துசொலக் கேட்டின்ப
முற்றசனற் குமரமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதகவோ தன்
றுற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தூய நந்தி.

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேவிய முனிவர ரன்பு கூர்தர
மாலறு கதையினு மங்க ணோதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதர
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிகசுக மென்ப யாவையும்
வாலிதி னுசருபு பின்பு மாபதி வார்கழ லடிநீழ லொன்றி வாழ்வரே. (௧௨௧)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௬௨௪.

குடபதி கேண்மதி யிவ்வருட் குறியைநி னுடலள விடையரு
திடர்தப மிடையுப கரணமுற் றியைதர நியதியி னொடொறுந்
திடமிகு மளிமிக வுளநனி திகழ்தர வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிறைஞ் சவனிரு காமிசை யருளினன் மாதவன். (௨௪)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றேலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (௨௫)

வேறு.

என்றுவெழு மாதர மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்றுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுறைத்
தின்றுவற நீள்சூறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை சேர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாயதிர வியநேர்தொழு காலுறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுந்தஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித்திருமுன்னுறநின்றனனம்
முழுமாதவ தேசிக னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமெனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா லிவணீசெயி னும்பய னின்றதனால். ()

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தகுமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
றுருகுயோசனை யோரிரண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துணை யாகும நாதியனை. (௨௮)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசித பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிநிறை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வோடள வாமணியா
லொடியாதயர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவந்தோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மாபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேள்வியும் போற்றுதி யிவ்வகைநீ
புரிவாயெனிற் சாப நசித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமளிக்குமெனப்புகன்றுனுதகேசனெழுந்தெதிர்தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தரப்புகு சற்குரவ பெரியோய்சொன திருவினை யாக்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பணிவாக் கிடையேழைவிண் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்திய னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் றிகழ்மோக்கமின்
றென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுயம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதெனே. (௩௧)

அழலினை மடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனநிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வொற்றுவ ரார்ப்பில
வழியவ னுறப்புரிந் துன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறெனா
வெழவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனனென. (அ)

முறுகிநின் றெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முளுற்றுட; நீமெமை வெல்லுநா
ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனென வவர்தகை யறிவிலி தகையிழியி னு
னுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் றென்பதால். (௯)

பின்பவ ணமர்தரு கசோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினோ
னின்பமிக் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்ந்துளான்
றன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னுபதுத் தாரண
மென்பஃ தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (௧௦)

தாதைபா தலத்தினை செயறெரீஇத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ னுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாதைமு னுகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாரையு
மேதினி புகுந்துதங் நியதிகண் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல். (௧௧)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தனு யுடலழி குருபமுற் றுலைதரக்
கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றாதைபின. (௧௨)

வருணனவ் வீழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலைநிலை மனமுனோர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் றென்றுனைந் தினைந்தன
ரொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா ளுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுற்றெனவிரூபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ னுற்றுளான். (௧௩)

எதிர்தொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்விரைந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணீஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமணே முழுதுநி னடியல தாணிலேங்
கதுவென நசிக்குமா மேந்தையோர் காட்சியேத் தீமையு மென்பரால். (௧௪)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னுகவிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருளெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
நெடிதருள் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்பணிந் தனரடிக் கடியரோ (௧௫)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண
ருழியவ மானஞ்செய் துற்றதிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு நும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதலி
னொழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருதி னெனப்பினு மோதுமால். (௧௬)

நுமதிறை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தாயனவ் வட்டவக் கிரப்பெயு ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

எனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தனு
யினைநிந் திதசபா பிட்டனு யினனறி வுற்றல தியல்வுரு
தூனமி லனையதிப் பாதகத் துஞற்றுதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மனைமலர் புனைதன காமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
காவிலவ் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
சிரசுதை வரவிழுந் திறைஞ்சுபு நீயவிப் பெயனை நீயலால். (௧௯)

அருள்பவர் பிறரில ரரணின தடியல திலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பதமிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கணு சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருச்சனை யாற்றினன். (௨௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிநெதிர் தொழுவரு ளனன
நேசமு னீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (௨௧)

திறன்மலத் திரையமாய் நசித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயநகுயி ரக்கர பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் றேக்கிளற்
கரிசுமுற் றொழிந்தொளிர் முத்தனுய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறை யிந்திர நீலமா
பரசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சனை புரிந்துபின். ()

குடபதி கேண்மதி யிவ்வருட் குறியைநி னுடலள விடையரு
திடர்தப மிடையுப கரணமுற் றியைதர நியதியி னொடொறுந்
திடமிகு மளிமிக வுளநனி திகழ்தர வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிறைஞ் சவனிரு கரமிசை யருளினன் மாதவன். (உச)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றேலிடச் சிவசிவ புணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (உரு)

வேறு.

என்றுவெழு மாதர மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்றுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுறைத்
தின்றுவற நீள்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை சேர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாயதிர வியநேர்தொழு காலுறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுந்தஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித்திருமுன்னுறநின்றனனம்
முழுமாதவ தேசிக னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமெனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா லிவணீசெயி னும்பய னின்றதனால். ()

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தகுமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
றருகுயோசனை யோரிரண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துணை யாகும நாதியனை. (உஅ)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசித பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிந்றை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வோடள வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவன்றோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேள்வியும் போற்றுதி யிவ்வகைநீ
புரிவாயெனிற் சாப நசித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமளிக்குமெனப்புகன்றானுதகேசனெழுந்தெதிர்தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தரப்புகு சற்குரவ பெரியோய்சொன திருவினை யாக்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பணின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்திவெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் றிகழ்மோக்கமின்
றென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுயம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதெனே. (௩க)

எனவேவரு ணன்புகல்கின்றதுகேட் டிறைகூறுமுன் னூலுணா சத்தியமே
யனஞானமப் பூசனை யன்றியுரு தகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையான்
மனதூய்மையச சுத்திப ரம்பரையின் வருமாண்சிவ ஞானமப் பூசனையே
முனமேதுவென் றோதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன் சொன்னதுங் கேட்டதுமென்றறிநீபினுமத்தெளிவோதுதுங்
சிவபூசையொடம்ரியவெச்சவழுஞ்சீவன் சுழிதேகமென்றோ துபமறை [கேள்
யவமேயவை யுத்தம பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றோருதியச்
சிவபூசையுண் மந்திரம் பாவனைதாச செயறந்திர மாதிய வாயவையெலாம்.

முன்னூலுணர்வன்பருள்சாந்தமுதன்முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவனு
யன்னோர்மிடற் றோனருள் புக்குநன்றாலறிவானதனருமைபல்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுகொ [லா
வின்னேகர மெல்லயி னத்துவித விரும்போகர்ப் பூசனை யேதரலால். [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ளதுசொலெலந்நூலுமிசைத்திலதுண்டென
றதையேபுராதத்துவிதானந்தவாழ்வன் டவாவெனவோருதியீதலதுங் [வென்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுறீஇர சுயம்பீசவ ருட்குறி நேர்தொழுதி
யதிமேவினுமுத்திபரம்பரையினருண்மென்றுணருண்மையிதையுமுறேல்.

அல்லாமலு மத்தகு சூதவனத் தமுதாகர சுயம்புலிங்க கேசனையாங்
கெல்லாருமுக் காலமு நேர்தரிசித் திரியாதுவ சித்திடு சீலனெவன்
மல்லாரவன் றேகம்வி டும்பொழுதம் மனுநாயகன் றேவி யொடும்புகுந்தே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு வானிது நிச்சயமே. (கசு)

இவ்வாய்மையை யோர்வறி னித்தலமேயிறுங்காறும்வசித்துமெனும்விரதஞ்
செவ்வேகொடுசாந்தமன்பாதித்தினந்தினமோங்கியவிட்டலிங்கார்ச்சனையோ
டவ்வாரமு தேச தெரிசனமைந்தெழுத்தின்செபந் த்யானமுன்னையபுரீஇத்
தெய்வாதிப னாருண் மூழ்குநர்க்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவரார். (கஎ)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் கிளத்துஞ்
சேண்மு னேகுமம் யாவனஞ் சென்றமு தேசன்
றாண்மு னேபணிந் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங் கேசவான் மார்த்தபூ சனையும். (கஅ)

மாபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர முனிவன்
றாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
வாத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோததி மூழ்குந்
தாமு மாமவ னுறலொரு தலையெனச் சாற்றி. (௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா முனிவா னாநன்றன்
சமல நீக்குமத் தாபத முனிவரன் றனதாட்
கமல மண்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீஇக் கனிந்து
நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான். (௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதனு மனைய
பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும். (௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம். (௪௨)

அனைய தவ்வமு தேசலிங் கத்தின தவாசி
தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
யினிது நித்திய வாசஞ்செய் தறத்தனி யிலங்கும். (௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்பிர சித்தமா மனைய
வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
சீவ னதிபன் மாபினைத் திருத்தந்தோய்ந் தார்வ
மேவ நித்திய நியதிகண் முடித்துமே ணிலவும். (௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
கணித மில்லுப கரணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
பணிச னங்கள்பின் வரச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
திணியி ருட்களத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன். (௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
கேல வைங்கர னறிரு செங்கர னெனுமப்
பாலர் பைங்கழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
சால வந்ததி காரநந் தீசர்தாள் சார்ந்து. (௪௬)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண் டடுத்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்கநே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (சஎ)

இரவி யாவினு மிக்குயர் ரிமாசலை யுமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருணன் மு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுறீஇ யள்ளொழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (சஅ)

கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசனை
யெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுந்துநின் றின்னணம் பராவும். (சகூ)

அகில மீன்றரு ளன்னைசே யறிவிலாச் சிறியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே சிர்க்கதி சினைந்துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வு றுதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (ருo)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் றுளங்க றுத்தம் மலவிருள் வடிவே தான்கொண்
டலைத்தெண நெறித்தொப் பெல்லா மசற்றுகா ளகம் போற்றி. (ருக)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ணு ளவிர்மதி யளிசம் போற்றி
தருமலக் காடு லர்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (ருஉ)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றுய்வா னுயிர்ப்பெழு நாசி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி (ருங)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த ளுக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (ருச)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த றேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லேப்பான் மானமெய்ம் முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர்தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கீண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசும்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னேடு மொழுக்கம்போன் மூரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்நின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி. (௫௮)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பந்தினைக் காந் சேய்போ
லருணனி றிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வளைப்பு வெள்ளத் திலங்கனோர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா ளேக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தாமறை யுபநி டங்கள் சுமாதிடப் பெறாத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளித் தீறு வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றேதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
றிருமுனூற் றருண்மடுத்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௧)

---

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவிசை ஓகாரந் தொக்
 "செப்புதற்காமெனின்" என்பதிற்போல்.

சேயரை யணியு ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
றீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
னுயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (௬௨)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றறுன் றிகழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுநந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் துட்போய்
நின்றொளி ரமுத ரூப கிறையருட் குறிநேர் கண்டான். (௬௩)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணுறன்
றண்டெனப் படிந்தா னந்த சாகர தனிதிளைத்துக்
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூர்பர வசனு மொன்றிப்
பண்டுணர் வந்த ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வர்ந்தான். (௬௪)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர நோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நேர்வன்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெய்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (௬௫)

எனமுனந் துதிய னேக மிரைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுக் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவிளை நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற. (௬௬)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் ககமிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா சியாச மாதி
தெருட்டுசீ ருருத்தி ராதி செபயகா லபிடே காதி
மருட்டெறு நிவேத னாதி வயங்கவா கமநூன் மாண்பால் (௬௭)

போற்றுமா பூசை மாசிப பூரணை யாய வாநா
ளேற்றிவ ரமுத நாதற் கியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதிநூ லோதி யாய்ந்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட பகிர்ந்த ளித்தான். (௬௮)

இன்னண மரபி னுறு மியற்றியத் தலத்தி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மர்ந்து சாருநாட் பிலத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (௬௯)

சாலைநூன் மரபிற் கோலச் சாற்றுறும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிருப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூரணை நாளி லன்ன
வாரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யன்பா
லரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினே வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
வீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயினை நீயெனவே. (௭௨)

ஓதின ரோதுமச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே ளெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றே வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றொருங கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினைநீ. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமுற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுறீஇத் திகழ்பர மோக்கமுஞ் சேர்கவெனாத்
துன்னரு மின்னமு தொழுக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தன தூமொழியப்
பன்னச ரீர்த னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழூஉ
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிநின் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேணியமு தேசனிங் கருளிய தென்புகல்கேன். (௭௫)

எந்தைசெ யுபாரு ளென்றமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சிந்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தர முன் றிருத்தக வீழ்ந்தடிக் கடியிறைஞ்சி
முந்துபஃ றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனமிரு கண்டரு டனயனவண். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிரய பாதலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனால். (௭௭)

ஆதலந் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனனைப் பணிக்கட லாசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் கரவுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவற் றொடர்ந்தன்று
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

எனநனி கருதிமெ யுணர்ந்தன்றே னெத்தகு பாதக வினையாவுந்
தனைசேலே புகுமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது சேதுவ வடவியென்றே [தாங்
மனனுறத் துணிந்தொரு நொடியாங்கே வந்தறன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைந்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணிந்தெடுத்தேத்தி.

அருசலிங் கேசப சிவபாகத் தருட்குறி கருவியாற் றினிர்பூசித்
திமிர்பயங் கரவுருக் கொடுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற விளிதாங்கே
நிமலயந் திரமுதல் வனைநாளு நீடளி நீடவி யோடிறைஞ்சி [ளா
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்ந்தோங்க விழைந்தமர்ந் தனமென்னு முனைகே

அயன்மக னந்திசே வடிதாழ்ந்தெதம் மண்ணலிவ் வருணன்மார்க் கண்டேசற்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கத்தி யினமென புனைத்தல யம்புனிவ
னுயுமவழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிறுவிய புதன்வாயமை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவறு நெஞ்சன். (அக)

கடிமல ரடியிணை முடிகொண்டு களியளி யொடுதொழு தருள்கென்ற
படியருள் கதைபக ருதுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
நொடிதரு மவ்வணரு ளியலிந்த நுவல்கதை வினவினர் புகலன்பா
வடுவொழி பிதநல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பவமின்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசன சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ருகக.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கம்.

சிந்து பூப சாபமோ சிந்த காதை யோதினந்
கந்த மன்று மாமிரு கண்டு சூனு மாவனை
மந்து பேச மீமவாய் வந்த பேறு கேண்மென
நந்தி லாத சீருணர்ந்த நாத னேதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமரனமை வளர்குரவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வுருவதரு மணியொன்று வந்ததிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாயப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
னொருவரிய திருவெண்கா டுவரிகலந் தொளிர்தருமால். (௨)

என்றுரைத்த பின்னுமைவா மொழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்
தொன்றுரைசெய் சனற்குமா றும்பரணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறசெய் யமென்கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய
நன்றுரைத்த குருமணிதா னமைந்தவாப் பரையணியோய். (௩)

அனைய திருத் தனையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிதுதித்த காரணமென் னிளம்பருவ முதகுரவப்
புனையணியிம் மெய்யாது புகன்றருளி யெமையெடுத்த
தினிதருடி யென்றுமெனை நின்றுருகத் தனுசந்தன். (௪)

சினத்தவிரு வினைமன்றுந் திவெட்ட மடியகர்த்து
மினியசிவா கமதிருபா மனைத்துனுளுந் சாதகா
யனகருரு முனிக்கமலை னருபாய தென்பட தொரிபோ
புனைமெனா வாகமத்திற் புகல்பட வெம் பலவெவற்றுள். (௫)

பரவருஞ்சா ராற்சாரம் பாலவ்போ தனபடலம்
வரந்தையப் படலமிலை வளர்சவந்திதனயா
யருள்புதியு முத்தடநாந் தாழ்த்துடமேருக குறமகாகக
கருகருமெய்யாய் பொருள்விரித்துக் காட்டுமபெருஞ் சிறப்பமைந்து. (௬)

தொலையுறுமோரா பன்னிரண்டு சுலோகத்துறைந்திலகுமது
புகலருஞ் சிவஞான போதமிடனுந் திருநாமந்
திகழ்த்தருமென் னுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
ரக்கூவரு பன்னன்கலை னிதுலியர்பூங் கழலொருவன். (௭)

ஆயதிரு வருண்முறைநற் சாலமுறை யாமுன்னூ
மேணயதிருச் சக்கரமாருகு ணதிக்காதி
தாயவகை புரிந்தளிப்பத் தோயமுறு நீயாமதனை
மேயமாத்த திபஞான தேசனிமெயன் பெருமுனிக்கு. (௮)

தந்தனையப் முறையனைய தவமுனிவெம் மவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கு தனனிதமூ
னிந்தனையிற் கல்லாலி னமூற்பாய குரவசிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பைரமெயா நிறைமையப் பெற்றனையாய். (௯)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பரைபூ வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறரு
மிருண்மலநீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
றிருவுளம்வைத் தயர்ந்தனனிச் செயலிவ்வா றிவணிகழு. (க0)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினையர்
மண்ணுலகிற் றூங்கானை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணை கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவ மொருவர்பர மேயூத்தமபுண் ணியசீலர். (கக)

இவர்பெயரச் சுதனெனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுறைமை தரலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந
சவமறநன் மகப்பேற்றி னோர்வமுறீஇத் தமக்கென்று
மெவயகனுந் தக்காதி யாவையுஞ்செய குலகுரவன். (கஉ)

திருத்துறையூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துந
சருத்தொருமித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிநிறை காரணத்தாற்
றிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (கங)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி சங்கருத்தை தகழ்ந்தியவன் சொன்னெறியா
தூயசிவ சருடமெலாந் தொகப்புரிந்து பகர்பேறு
சேயதல தணத்தாகாத் திறத்தாண்மீட் டிருந்தவன். (கச)

அடிபரவிப் புகன்றனைமேற் கொண்டருமறையிற் போற்றித்து
வடிதமிழ்பா மறைமுறையை யுற்றனைய சிவதலன்
கடிமலர்நா யருச்சித்தக் களப்பாளர் குலமோங்கி
நெடியதிருக் கயிறிகளி லேவகிர்ந்து ராத்துறைகள. (கரு)

அச்சுதக் களப்பாள ரம்முறையி னம்முறையி
னச்சுகரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பாகனையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழுத்திமெலி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனல் குகவென்று வேண்டிவகிர்ந் திட்டனரால். (கசா)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளங்கொண்டு தணத்தியவண் முன்பிறைவோர்
பனையிதழ்க ளொடுத்துடன்முற் படிமேல யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திசைப்பார். (கஎ)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையிரோ டுள்ளங்ளை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையென். (௧௮)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளைதிருப் பாட்டுகித்த
திறனினைபச் சிவசூரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியக்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களபபாள
நறையொழுகு வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (௧௯)

அருளியவச் சுதர்களப்பா ளரும்வியந்தாங் கன்புநனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேறுபல பொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுந்தொவ் வோர்தினமு முக்குளநதோய்ந்
திருளறுபூ சனைவெண்கா டிறைக்குநனி சிறப்படாய். (௨௦)

வேறு.

இன்னண மியமவிரதநன் னெறியின் றியலுற வாங்கொரு நாளிற்
றுன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாயசுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுந் தன்பர் பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுவந்தா மின்னுளம் விழைந்த நலமொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயினு நினைக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னளவான்
மேயநின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொராற் புதமக மேலைக்
கேயுற வளித்து மைமெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக விளியப் பாதங் கழ்பு நாப்பண்ணைத் தமர்ந்தருணம்ப. (௨௨)

மரியனோர் செய்ய பத்திப் பேருன் றிலாமையா லென்னைகொலேதங
கா கவருள்கி ரமைபா லத் கருத்திலிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
றெரள்ளுற வவசி யம்பெரிழ்ந்து ப்புவின் னைப்பமொான் மெருந்தா
யொளிர்வி ரத்தியருள் கொனவேண்டி பும்பர்கோன் றிருமுனமுரைப்பார்.

அங்கமின் றளித்த வள்ளையா லிமர்ந்த வையயல் கோடியா மாவி
ங்கிமு ன்சே யெனப்புதி தன்று னிசமிதே யாகவு ங்கர்வன்
னகிமர் குற றி றுயகச் சேயை நனிரிகு காதலா னயந்து
முகிலம ரியவெற் பன்னையு நீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (௨௪)

மருவலைத் தொருவா தமர்திரா வனைய மைந்தனே வந்தருண் மயபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணிநன் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய மலர்ந்த வருட்டிரு வாக்கு மர்தமா மொழிவதோ வந்தோ
கருமயார்ந் தழல்வ் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே கணிப்பற வெழுந்து

முழுதுமென்னுளத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன்றுண்டுகொலெ
ன்றுக், கழலிணைதொழலுமுலகினுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டெ, மழ
லவிர்காத்தோனன்பநீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழவின்மா
ன்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்ததென்றருளுபுமறைந்தான். (உசு)

விழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங்
கொழித்திட லருமந் நியமநன் னெறிநின் றொழுகுநா ளுலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு தூய பரம்பரை யருளான் மேதினிமீதினி விளங்க. (உஎ)

திருவருள் பெருக வனையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடக்கண் டன்னையுந் தாதையு மளவாப்
பெருகுமா னந்த வாரிதோய்ந் தருமைப் பெருந்தவக் குருந்தினைப் பேணி
யரனரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வநீட் டினரெடுத் தனைத்தார். ()

இன்னவென் பருஞ்ச ருமைபா ராட்டிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சார் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வனைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன் மாதிகள் சமைத்தார். (உகூ)

பல்லுக மொருவா தருநதவம் பரிதுபயிற் றினுநகிடைப்பரும் பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்தகொ தன் றேசைநீர்முழு கிருமுது குரவ
ரல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெனக்கொண் டவிர்மணிப் பணிநிரை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நவிற்றுவா ரம்ம. (௩०)

வைதிக சைவ தாபன குருவாய வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யமர்ந்தனை முன்னோ டெய்விக சுத்தவத் தாவித
சைவசித் தாநதத் தனிக்குரு மணியாய்ச சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றய்வருள காழி வாழ்வுபின் னருமீண் டிகிதந்தென் றுவப்புறு முரசம். ()

வழுத்துரித் தாய சேயினைச சுவேத வனப்பெரு மானொளு நாமந
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச சுவேதவ னேசற்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (௩உ)

ஆங்கமர் வுழிநன் மாதுலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய
தேசுகுத லயஞ்சொன் மகவையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையிர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துனரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்று ரொருங்கனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (௩௩)

மாதுலர் தமது மனையலங் கார வகையெலாந் தகைபெற மலிவித்
தாதர முந்த நேர்புகுங் காலந் தமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்தழீஇத் தனைய
வோதகம்புகுந்தவ்வரும்பொருண் மணியையொண் மணிமஞ்சமீதுய்த் தார்.(

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையையும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிகா மணியென வுவப்பார்
தேங்குறிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி தாய்மணி திகழும்.(௩௬)

அம்மணி யாங்கட் பாலெலீ னாதி யமர்ந்தகா லை யருட்செய லாதி
யெம்மனோ ரெவர்க்கு மரியப்பரி தாக வின்பமீ தூறவளர்ந் திடுநாட்
செம்மழ லையஞ்சொ லின்னுநகரா தமருந் திறந்தெதிர் இத் தாதையுமர்கிளைஞ
ரிம்மக மணியு மூந்தையாந் தொல்லோ வென்றுளத் தெண்ணமிக் கிருந்தார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவா ழிளஞ்சே யினையமகா சொரூப னேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெயம் பூரி னணிடை கின்ற லிளையாடி
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுந்து திகழவீ ற்றிருந்துஞ் செவ்வி
யுயவரு டருளிக் கயிலையின் றிகழொண்மலை யாசல முனிபால். (௩௭)

அளவளா யினிய நண்புறை யாடி யமர்ந்தபி னிவண்வாக சருதி
வளனுலாந் தெய்வ வெண்மணி விமான மருவி விண்வழிச் சென்ற தொருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறச் சுடர்ப் பணிந்தருள் பெறுபாஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ் விமானம்வீற் றிருந்தழெழுமுலா வெனயப்புந்த காலை.,)

வெண்ணெயங் கலூரினவ் விளஞ் சேயதான் வீற்றிருந்தொரு பிறந்தனோர்
விண்ணிடைம் மானஞ் செல் வொழிந்து முறவுண் மிளிர்பாஞ் சோதிமாமுனிவன்
றுண்ணென வியந்தெதம் முளப்படியாண்டுந் துரிசற விளை செலவு தெய்வக்
கண்ணகன் விமானந் தனைபுவீழ்ந்ததற்குக் காரண மென்னெனக் காண்பான்.

திசைகளொளான் பாலுந் தனை செயா நிலைமை தேர்ந்தபி னதோமுக நோக்கி
நசைதரு புவியை நோக்கத்தன விமான மன்னிழு மேய்புறப் பெற்றுந
கிசைதரு மிளஞ்சே யொன் றிருப்பப் புயபா யிளங்கல் கண் டினையசேய வி
மான, மசைவறப் பின்றந்த பெருவட மிழல்போ லளிர்வதே யல்லதொன்
[றில்லை. (௪௰)

* எனும்-இடைக்குறை.

என்றுளந் துணிந்தாங் கன்புமா றருளு மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடுமம் மறுகிற் சிறார்வெருண் டோடவு மசையா
தொன்றொளி விரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருகுமற் புதநேர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னொள்ளிய மேனி
மருவிய துகடன் றுனையாற் றுடைத்து மடியில்வைத் தணைத்துடன் மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிக்கும்வெண் ணீறுமெய்
யணிந்து,திருவருட்சத்தியோ திருவாணதீக்கையாநோக்கமுற்றளித்தே.(சஉ)

தீக்கைசெய் யுழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் ஞம காணஞ்செய் முறையா லெப்பெய ரிடுதுமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோன்மையாற் றந்தைபேர் மைந்தற்
காக்குதன்மரபான்மெய்கண்டானெனவேயனையதன்குரவன்பேரமைத்தான்.

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனைநீ மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நகைமெழ வாங்கணித் தேகி. (சச)

பிறைநிக ரொருகோட் டைந்துகைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவடிக் கமல
நறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பல்புகன் றெதிர்நின்
றிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசே கரனே
மறைசிவா கமார்த்த சொரூபனே யிந்த மைந்தனின் னடைக்கலமைய.(சரு)

காமிக முதலு லேழ்சிவா கமமிக் காண்முளை கருத்தமைந் திலங்க
நீமிக வருள்கென் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திமீண் டனைய
தோமிகன் முனிவ னீங்கின னுங்கத் தோன்றலே யென்றிப முகத்தோ
னேமிக வாத சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும்.(சசு)

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தனியி னன்னமெய் கண்ட தனையனமுன் விளைவிடையாதி
நன்னருற் றிடப்போ திச்திங் காலங் நாயகன் றளிப்புற நனினி
தன்னினீர்கொளுமோர்தையலக்கோயிறனி லெழுமொலிசெவிச்சார. (சஎ)

அத்தனி நேர்நின் றுற்றுநோக் கினளாங் கனையசேய் தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச் சேயை மூங்கையென் றங்தோ வினைவதென் றந்தைதாய் முத
வித்தகமொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காங்குணாத்துநாமென்றுங்கேகினள் *செய்மையிற்கண்டாள்.

---

* செய்மையிற்கண்டாள்-வினையாலணையும் பேர்.

ஏகியாங் கவர்மு னென்னைகொ னீர்ந மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தெனத்துன் புறலொரு கோடி யருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயின் மேவிநீர் காண்மினென் றனளவ்
வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புகு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (௪௯)

முன்னுறச் சேய்த்தாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொலியெதிர் கேட்டார்
பின்னராங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச் சிகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனுய்ப பரிந்துவீற் றிருத்தலுங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னேதைப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானே
தீங்கற முழுதுந் தெருள்கென வுளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய திறனே
வீங்குநாளடைவிற்றனித்துணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண
[ரேம். (௫௧)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுகத்தெந் நாதா வேதா கமப்பொருளை
யெல்லாமுணர்த்துமெந்தாயெம்மிளஞ்சேய்மவுனமிரித்தனையோ. (௫௨)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந்
தேமன் விரத நெறிநின்றுன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னேவென் றுளங்கொண்டோ முண்மை யுணரு முரனில்லோம். (௫௩)

என்று துதித்தா ருருட்சேயை யெடுத்தா ரணைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவந்தா ருணுகுங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துவைதயச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிந்தார். (௫௪)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளிளஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நேர்கண் டின்புற்று நோக்கி யெடுத்தா ளேக்கமைத்தா
ளூன்று மன்பான் மார்பணைத்தா ளுச்சி மோந்தாண் முத்தமிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத லெளிதோ வம்மம்ம. (௫௫)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நவிற்றற் கருமிவ் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குலதெய் வதமிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
யூளு மிடர்நீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார். (௫௬)

மதிவே ணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிதீ விரசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடுத்துச் சூழ்ந்திறைஞ்சத்
திதியா ரருணோக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவநோக்கி. (௫௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தமிழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமர்ந்
திருள்செய் மலநீத் தத்துவித வின்பே தருமச் சேய்மணிதான். (௫௮)

இவ்வா றனைய மெய்கண்ட வின்ப மணிநா டொறும்பொல்லாக்
கைவா ரணயா முகத்தெந்தை கழல்போற் றமைது முதனியம
முய்வா ரெப்பப் புரிந்தமர்ந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதபாங்கர். (௫௯)

ஆக மாதி யருணூல்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மாறி யமைந்துமனந் தூய்மை யுறுமா சிவஞான
தாக மாகி யதுபுணர்த்துந் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
யூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திநிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ருளாம் மெய்கண்ட நாதன் கழறாழ்ந் துடன்சூழ்ந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய ரவர்சார் புணர்ந்துடனே
யினனர் தமையீண் டழைத்துறுகென் றேயி னார்மா ணவர்சிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா முறையோ ரனறவருஞ் சென்றாங் கவ்வா றுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணாக்க ரெல்லாரு மிவ்வா றடுத்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணாச் சார்ந்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணாக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொலோமை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ரருளாற் பெறுசிறுவ னவிற்றுங் குதலை யினுக்கிரம்பா
னெம்மாண் பினனென் றடுத்தமர்ந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். ()

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்றற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி நுண்ணியர்சென் றுற்ற தாகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வா றனைய சிவமறையோ ரெல்லை கடந்து முறுகிவளர்
தவ்வா ணவமல் லெஞ்சாயு மமைய மணித்தா தலுக்கிசைய்
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்று குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக ளுறச்சென்றார். (சுரு)

சிவிகை சிதைந்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சட்ட மசொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றூற் சுகுளம் பலதடுத்த
குவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவரோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (சுசு)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலையுஞ் சுதசாத் துவிதத்தை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாயத்த லுணர்த்தாங் குடன்சூழும்
பொருள்க ளொழியத் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெயப் பதிமேவித்
திருநல் லருளே யுருவாய தனிமா குரவ சிகாமணிவாழ். (சுஎ)

திருமா ளிகைசே ரணித்தாகச் சென்று ரனைய மெய்கண்டா
னருளா னனநேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினாயிர் பலர்சூழ்ந்து
பொருளா ரமுதுண் டகன்வசமாயப் போற்றுங் கொலுசே ருற்றகண்டார்.

யாமுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருக்கை யொழாமரு ளிருக்கைதரான்
றேமற் றிடுநம் வாயமையிறைற் றேன்று மிவனர் சுற்றலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கிண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோரா செயல்பிறிதாற் சர்ப்பார் போலக் குலவினரால். (சுகூ)

அப்போ தனைய மெய்கண்டா னமைந்து சூழு மப்பெரியாரக
கொப்போ தருமா ணவர்சிமிழ்ப்பி னுண்மை யுணர்ந்து திறங்கேட்டா
ரிப்போ மலத்தி னியலெனனை யென்றுங் குரப்பி லனவினவச
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட நாய மணியாங் கோசிறிது. (எ0)

பொழுது தாழ்த்து நமிர்ந்திதுவே போலு மெனநோ பார்த்திடலுந்
தொழுது வீழ்ந்தார் சென்னிமலாத துணைத்தா ளூரிஞ்சக கிடந்தாங்கே
யழுது பொருநி யெந்தாயோ வறியாச சிறியே னுற்றபிழை
முழுதும் பொறுத்தா ளென்றுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார்.()

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு முடலுங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழுவினவி
யோய நிரீக்க ணங்கண்டாங் குடனு ரடிவீழ்ந் தெழாமலமா
ஞாய சிட்ட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டீகைமுறை. (எஉ)

திகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல வருமா றெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தல் வேமெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குழவி. (எங)

திருவார் துறையூ ரருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்நுண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாமென் றுத்தமர்போற்
றொருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெய்வான்விரித்துரைத்தார்.

இந்நூ லுடனூர் நன்னூலொன் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெய்ந்நூ றனது குருமணிபான் மேவுந்துதியாச் சிவஞான
முன்னூற் போதத்திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தக் குருமணிதா
ளன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ந்தார் துறையூ ரருமறையோர். ()

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிந்நால்வர் பெயர்சந் தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய வுமாபதிபாற் றிகழ்சந் ததிகள் பற்பலவாம். (எசு)

குலவு மினைய சந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புலியி
னுலக மெவையும் வந்திறைஞ்சி யுய்ந்து வாழ்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்ந்துன் னியவீற் றிருக்கின் றாரென்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவஞ்செய். (எஎ)

பெருமை யுடைமை யான்முனநாம் பேணி யுரைத்தா மேலினியத்
திருவெண் காட்டிற் கண்மையினிற் றிகழ்ச் புரமென் றொன்றதுசீர்
வருதண் கடவூ ரெனும்பெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்செய் மார்க்கண்ட வியல முனிவந் தடுத்தாங்கே. (எஅ)

தன்றே காவ சானநிலை தணத்தி நீடா யுகந்தருவான்
மன்ற டமலர்ப் பூசித்து மன்ற தெனு டொறும் புரிந்து
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுற் றியதுணர்ந்து
குன்ற விறலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான் (எகூ)

ஓவா துஞற்று சிவார்ச்சனையி னொருமித் தமர்மார்க் கண்டரெதிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனைநின் றெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். ()

வேறு.

ஈர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
வூர்த்த வின்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிந்தாம். (அக)

குழக னெண்கட வூரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனுங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினர் கெடுவரென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர்ந் திறலினம் மறலிவீழ்ந் திளைவா
னென்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்க் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முந்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
வெய்ய செய்யபொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாவியொன் றுளதால். (அரு)

வனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுமோ முழுதறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நின்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாய்மையா லத்தட நீரினி யாடி. (அகா)

ஆங்க ருட்கூயம் பழுதலிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசிர் படைத்தே
யோங்கி வாழ்சிரஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தகின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத புங்முனி பணிந்தருள் விடைபெறீஇ மீண்டான். (அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றண்ணெள மேல்பார்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனிமிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (அகூ)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும். (கூ0)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரோ சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ரூப
பூம ணம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூக)

பாசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வாசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தாசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
பூசு காம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூஉ)

வனச நேத்திர குசுமமா பூசித மாற்குத்
தனகராம்புய சங்கர தாயக சடில
கனக சம்பியா கந்தர கநதர கரள
புனித வாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூ௩)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
முடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூச)

உலக முற்றுமின் பளித்திங்கி தோம்பரு ளுரிமை
நலன்மு ணம்பல வரும்பொரு ணிறைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே றெவர்க்குமின் றொருதனக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கூரு)

என்றிவ் வாதிபல் றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுவகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும். (கூசு)

வேறு.

ஈர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலைகோன்
றீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
ஊர்த்த வின்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிந்தாம். (௮௧)

குழக னொண்கட லூரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனுங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினார் கெடுவரென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (௮௨)

என்று வாய்மலர்ந் திறலினம் மறலிவீழ்ந் திளைவா
னென்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்க் கண்டன். (௮௩)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முந்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வாணியல் விமல. (௮௪)

எனத்து தித்தலு யன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரமெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்சூ ழிடனதா யனைய
வனத்து தித்தவண் பர்சிம வாவியொன் றுளதால். (௮௫)

ஏனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரிந்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுமோ முழுதுறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீண்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாய்மையா லத்தட நீரினீ யாடி.' (௮௬)

ஆங்க ருட்சுயம் புமுதலிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசிர் படைத்தே
யோங்கி வாழ்சிரஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (௮௭)

அனைய தீர்த்தநின் னாமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள் விடைபெறீஇ மீண்டான். (௮௮)

சூத கானனத் தெய்தினன் றண்ணொளா மேல்பார்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனிமிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (௪௯)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும். (௫௦)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரோ சுரபர நாத
பீம சாருவ வணபதே பிரணவ ரூப
பூம ஞம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (௫௧)

பாசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வாசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தாசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
புாசு காம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (௫௨)

வனச நேத்திர குசுமமா பூசித மாற்குத்
தனக ராம்புய சங்கர தாயக சடில
கனக சம்பியா கந்தர கந்தர கரள
புனித வாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (௫௩)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
முடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (௫௪)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ளுரிமை
நலன்மு ஞம்பல வரும்பொரு ணிறைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே றெவர்க்குமின் றொருதனக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசநின் பொன்னடி போற்றி. (௫௫)

என்றிவ் வாதியஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன ளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுவகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும். (௫௬)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பநீ கிளத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாலெமக் கின்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
றேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (௯௭)

பெரிய நாயகி மணாளநின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுத்துய ரனைத்து
மிரிய நீக்கிமெய்ச் சிவத்துவப் பேறரு ளியற்கை
தெரிய வாய்ங்க மாகமத் துணிபுரூர் சிறியர். (௯௮)

எந்தை நின்பத மன்றியீண் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சிந்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யேழையேஞ் சிறியேம்
புந்தி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம் புத்தி
வந்தி யாதப சாரமேற் புரியினும் வள்ளால். (௯௯)

திருந்து முற்றுணர் வற்றிலாச் சிற்றறி வுடையார்
புரிந்த செய்வினை நோக்கலென் றுமெனப் பொறுமை
பரிந்து செய்தெமை மருதருள் புரிகெனப் பாரவி
யருந்த வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞ்சாலு மமலன். (௧௦௦)

வேறு.

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்து நீதோய்
சரசுநின் பெயரி னலெச் சகமும்போற் றியநின் றேங்க
மருவிமூழ் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீங்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (௧௦௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுளா யெனவெம் பெம்மா னமைந்துமார்க் கண்டன் கூறுந்
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாந் தோய்ந்துய்வா னீண்டெ டன் முன்னீ
நின்றருள் வாமென் றென்று நிலையுதல் வேண்டு மண்ணால். (௧௦௨)

அடியரே முளத்தெ ழுந்துன் னடியமூழ் தன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திறுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருற் றாலு
நெடிதுற வளர வேண்டு மமலநீ யருளு கென்றுப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பரவினன் பரனி யம்பும். (௧௦௩)

மைந்தநிற் கெனவெவான் றேதா மாண்பினே பரோப கார
சிந்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
மூந்தற மெவற்றி னுள்ளு முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்ந்தொளிர் சீவன் முத்த ரிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (௧௦௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருந் தம்மா
லெவ்வுயிர்க் குறாமை யோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுந் திருந்துநூ லிதனின் மேலா
முய்வரு ளறன்வே றின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (௧௦௫)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
றேற்றுமவ் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (௧௦௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுகைம் மாறு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞற்றுவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (௧௦௭)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞற்றுந ருதுதா னிற்க
வென்றிவெள் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி னுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (௧௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுவைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (௧௦௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தகுவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்னை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ ரீப வீரைபல் விடருற் றேய்ந்து
நிகவுறு தமுத மத்திட் டீந்தது மற்றே போலும். (௧௧௦)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னுஞ் சமநிலை புடவிக் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (௧௧௧)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (௧௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல். (ககங)

என்னுள தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மருமத் தண்ணல் மேதகு பரோப காரந்
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும். (ககச)

என்றறிக் கனைய விப்பி ரேசனோர்த் தெதிர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்ஙனவிற்றிய பரோப கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்னு
வன்றரு ளமுத நாத னருட்குறி யதிற்க ரந்தான் (ககரு)

திருவமு தேசன் றன்செய் திருவரு ளுன்னி யுன்னி
யுருகிய வுளத்த னுடல் வுறுவர்கோன் மிருகண் டும்ப
லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மநதி ரேசன்
மருமல ரடிமுப் போதும் வழுத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ. (ககசு)

வேறு.

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேவெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லுமுந்துறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்ச் சனைதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப மார்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றறி ததன்பெருந் தகைமையென. ()

செங்கையி னொளிர்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யவனிவை யியம்புதலு
மங்கவை வினவிய சனற்குமர னடிகளு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னொழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பங்கனை யாம்பிர வனேசனெனப் பகர்ந்தனை யெந்தைம னிதுகாறும்.(கக அ)

மந்திர நாயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சிந்தைசெய் காரணப் பெயரோவோ திகழ்சிப மேலதை விரித்தெளியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனரோ ()

வினவிய வேத்திரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
மனுக்குறை யெனும்பெய ரதிருய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு சிபநாம
மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமெனு
முனமவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க ளெனமொழி தருஞ்சூதன். ()

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேனு
மெத்திய வீணிதி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாழொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (கஉக)

மார்க்கண்டேயச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௬௧அஎ.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

—:o:—

சூர்த்த காலை வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினுஞ்
சீர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூர வமர்ந்து கேண்மி யாவெனு
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலரோ. (க)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனு
மெனக்கொண் மாய னுமுண மிழைத்த தீமை யினரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்மெறைம யுலப்பி லாத யோனியில். (உ)

சென்று சென்று லகெனுச்செப்பு சாப முற்றுடைந்
தன்று சென்று வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றயா
னென்ற வாணை லங்கன மெம்பி ருவை தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (ங)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்பி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நன்மையுள விளைந்த சாப பேற்கொடப்
பாவ நாமு ணச் செனூற் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (ச)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்
பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்த நோக்கி யான்றவர்
திருகு கோப முங்கலஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம். (ரு)

என்றி வாதி யொவ்வொன்று யாவு மோர்ந்து ளந்துணிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச ரதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ருப்பய
னென்றி னின்று வம்மெனு வுற்றெ திர்ந்த சைத்திட. (சா)

ஆத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ ழுந்தவம்
பூத லஞ்செய் யாதவம் பொலிந்தொ ருங்கு ழைத்திடக்
காதல் கொண்ட விந்தினை காத லென்ன ழுந்தனன். (எ)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுசசி மேற்கொ ளும்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னுக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்தினன் மகிசு மக்கும் வென்றிநாம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் புற்றுமே. (அ)

அரசி ருக்கு மங்கல ளவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறிது
வரமு தற்க ணைவலையும் மருவொ ணாத சர்த்திதன்
வரமி குத்த பேரினால் வயக்கு மேனு மைப்பதென். (கூ)

தன்னி கர்த்த நகர்கர் தன்னின் மானு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுச சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன செயிரெண் ணிலாத சீர்த்தி யாதமொன்
றென்னி லாவ தேகொல்வே றியாவ மானு மாவமொல். (க0)

அண்ட மியாவு தேசமும் மகார மியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட லிர்க்கை யாருமைந் தரும்ப மித்தி டுங்களிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினன். (கக)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாலைகுக் தப்பிரான்
சாம னேனருட் கந்த னேவெனக் கவினு டேகலை வளர்வே
யாம னேமென வுணாவ ருவண மனுட னேமென வளர்ந்தபின்
பூமன் யாமக நறும்ல சிட்டனைப போற்றி யாதர வேற்றியே. (கஉ)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புந்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாதி யானவை யொருங்குநீத்
தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமெய்ந்
தோதொ ணாதசீர்ச் சித்த வாசயா முறையி னுள்ளுநல் கெலாமுற. (௧௩)

அனுசர் மூவரோ டகன மர்ந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ ருங்குவந் திளவ லோடயூத் திடப்புகுந்
துனல ருந்திறற் றுட காவத முருற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைய ணந்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநாள் வேதெ ரூர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல் பூரித் தொண்செவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றெ ருணதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
றேற்ற கானக வாச மேகமக் கென்று முள்ளதென் றேகினன். (௧௫)

கருத்த மாமர பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானனை
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவுமுன்
ருகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நாண்மலர் முகங்கணீ
ருகுத்து நீடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழியு ருமலர் பொழிவன. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாருநை தீர்நெரு யாவெழு
மானி னம்பல வங்கோ பாலனென் றறிந்த போனனி யார்தெழுங்
தேனி னம்பல விரைமி தாவனத் தெரிந்த போலவை செய்யெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழுர். (௧௭)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றுகிர் வியநதெழூஉ
கேழ னம்முரு மேற்கொ ணுதலைக் கிட்ட மேறுமென கிளர்ந்தெழூஉம்
பாழி மாவரி நாம ஈயமுற் பவமி தோவெனப் பதநதொழூஉம்
வாழ்கு டாவடி ராம்ப வன்பினர் வணநகல் போர்பக மைர்தொழூஉம். (௧௮)

குணங்க ணீள்குழு முனிவரு மேனெருகு குலாதி பண்புதந் திவ்வினி
யணங்கு முற்றெருழித் தின்ப வீடருளாந்தெ ழூத்துப மேதசன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மனங்கொ ளற்கொர் நித்தமா
யிணங்கு தாரக சகித வைநதெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்ந்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
னெடிய பூருக நிரையி ராகவ னீள்க பூற்கணி றைஞ்சுமால்
கடிய மௌவல்சே வடிப ணிந்தன காதன் மாமன்கை வாளியாயக்
கடியை யென்றுல கோது றும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௰)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வர
முன்ன மேபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டிபு
மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் சூழ்வா
யின்ன மந்தவ ராசி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச முன்வின விப்பு குந்தவ ணெண்ம லர்ப்பதந் தாழ்ந்தெழுந
தடிக ளும்மடி யடிய னேன்சொ ருழற் கடியின் மாதவ மென்மெனுத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரதி யானனை நோக்குபு
நெடிய பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தெனு. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூறி யாசிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோர்க் கேய டுத்தத சரத சக்கர வர்த்திமா
மகனி னக்கிவண் வரவ டுத்ததெம் மாதர் மாதவங் கோதிலா
துகம்வ ழுத்தநின் றியலு மாறிட மொழித்த ளிப்பதை யுன்னியோ. (௨௩)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுறு வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ மௌமனீ தமியை போலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த ணாளரொ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்தினோ ரருணீயமோ. (௨௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவரு வர்க்குளகுறைகண்மு ற்றொழித்
திகந லங்களும் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும ளித்திடத்
தகுமொர் போரர சாய நீயொரு தமிய னேனையு மரசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ரசமி லாதவன். (௨௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்மொ ழித்தகு மெந்தைநின்ன செந்தநாளினு
மன்னு மித்திய சுகமி பாபக வாத மாசில ஞான வானர
சென்னிமேலிசைமேனிசைப்பதெந்நனையன் றமைந்துதன்னசரன்றேகிய
தின்ன தென்றுமுற் றிமைத்துமே லுமோரேழைவிண்ணப்பன்றிருச்செவி.

சாத்தி யாருக தானு மேவர்கர் சதுர முற்றுணர் சாந்த வேநத வென்
றேத்தி நின்றெநி ரோது மையவிங் கெத்து ணைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா நிறைக டற்கடந் திடுமு பாய மொன்
றூர்த்தி தீர்தர வருடி யாமென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (௨௭)

அதுவி னுய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு னீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப புத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ணால கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யாளு பாயமுன் னுய காமுறு மரச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மந்துணிந் தியம்பு மந்தண மினிது கேட்டனே. ()

முதுவ சிட்டனிற்குணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன்மாதுலன்
நிதமில் கேள்வியெர்ண் கதிரின் மைந்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன் றுகுமோ, வதிவி ருப்பசன் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவள், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்றெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௯)

சாதி யாச்சிர மாதி யொன்றினுந் தவறி லுத்தம ஞான சீலராற்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்ந்து வாழ்வுறற்
கேத மின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றோது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௩௦)

அகில முந்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தகுப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெகுமு ளத்தொடு மகம்பு றத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுஞ் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ரூபநிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி ரேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து ளோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வுரமன் மத்திய மறையின் மத்திய வுருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம்.()

ஆய ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ ழுத்தென வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசனின் மிளிர்செ விக்கணே குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மநு நீகொண் முன்னரே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டுமென் னதும னுச்சச தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௩௪)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்விர சாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது நான்முறை பரவப் பூசிமே லொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாங் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. (௩௫)

முறைவி ளைத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிநேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் தூளன புண்ட ரங்களூ னெறிய ணிந்தெதிர் முறைய ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றனைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுப் குறித்த மந்திர வுழுது குத்தனன். ()

தூய தன்செவி வாயு குத்சவர் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்ந்தொரு வாறெ ழுந்துட
னேய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிக் கடியெ ழுந்துநின்
றேய்வி லாக்கரு ணைம்பு தேயெனு துடலு மாவியு முடலு முன்னதே.(௩௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னையினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது ரேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
றய்கை பெற்றசீ ராம ஞேதவவ் வுடச ஞதஞங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்சிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினன்.(௩௮)

அச றச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களெவ் வெவருஞ் சீவரே
மாச றத்திரியா தாக்க ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ கீதை நூலையுந் தெரிய நல்கினன். (௩௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுசகுநீ றளித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றலங்கு தாக சகித வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி ஞேர்சிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி டும்முறை பாசி வார்சசனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று ணக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றிறுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றுரவிர நல்கினன். (௪௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா றொருவு றுமளே
பரவி நாடொறும் பயில ருசசனை
வரசி வாகம மரபி ஞற்றுதி. (௪௨)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்கக்
காவ லாய்புறக் காவ லாகவிந்
நீவ கொள்கெனு மேவுதி கார்முக
மாவ நாழியாந கவன்கை நல்கினன். (௪௩)

சருவ சத்திமா றுய சங்கர
னொருவ னேசிக ராய புத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி ஞந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலற் பாலதோ. (௪௪)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
னுன்ற கேள்விய னைய ராமனைச்
சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யென்று காண்கென வினிது கூறினான். (௪௫)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
மனைய னங்கிரி யம்பு சாதிமுந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன். (௪௬)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வரதன் வாசக மறுக்கொ ணாமையும்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
தரணி பன்றிறஞ் சாற்று ளாதரோ. (௪௭)

அரிய நூல்களாய்ந் தகன்றெ ளிந்துமெய்க்
குரவ ராணிறை குணத்தி ராமனே
பெருமி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ. (௪௮)

இருத லைப்படு மிதய ராமனு
மொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புளம்
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயினை
மருத லைப்புரிந் து வணங்கி யேகினான். (௪௯)

ஏகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணாதுநீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன். (௫௦)

வேறு

வாம மொத்தகோ தாவரி மாநதிக்
கரைய மைத்தவப் பஞ்சவ டிக்கணே
புரையி ரித்த புனிதனி ராகவன்
விரவி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ. (௫௧)

அங்க ணேடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
துங்க கீதை பாராயணந் தோமற
நங்கை சானகி நாத னவிற்றுபு. (௫௨)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞானானந் தத்தனித் தண்சுதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் கானரோ. (௫௩)

இன்ன வாறுசின் னாள்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை யாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின னன்னதாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை யுற்றனள். (௫௪)

அதனி னாற்கர தூடண ரார்த்தெழ
வதைபு ரிந்தந் திருதர் வரூதினி
சிதைய வென்றமை தேர்ந்தங் கிராவணன்
கதறி குந்துமா ரீசன்ச காயத்தால். (௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய கற்பிற் கரசி யனுவுந்தற்
பிரியொ ணாத பிரியை சனகியைக்
கரவி லாற்றுக் கவர்ந்தனன் காதகன். (௫௬)

அவ்வனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் றம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தங்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனும். (௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் ளுவந்தரோ. (௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னாக நீளச லத்தயர் வானா
வாகி னிக்குல முற்றுட் வருசெனே. (௫௯)

வாலி ளித்துத யாத்த மணவரை
விரவு கிட்டிசை மேற்றிசை யாசகம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினார்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்பலா. (௬௦)

இடையி டங்களெங் கெங்குந் தருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் றேவியிப்
புடவி வாயத்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடனறிந்தொல்லை மீள்கென வுய்த்தனன் (௬௧)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை சாருதி
யன்றி யங்கை யனைக்கணைத் தேகினோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கினன் றன்னுயி
ரென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும். (௬௨)

சோக முற்ற தென் றோகை யிராகவ
மேக மிவ்வப் பறையினை யற்றரு
போனை யாதென் றுணர்ந்த கவி மேகந்தப
மோக விண்ணினைச் சூழலி னீழலில். (௬௩)

வீற்ற ருந்த மிரருஞ் சனகியைப்
போற்றி நேர்கண் டணுகிப் புகுந்தனன்
தேற்றி ராகவன் றூதெனச் செம்மெனத்
தேற்றி நல்கினன் நீதிரி யோதிரம். (௬௪)

வாங்கி மென்னிகண் மார்பி னணைந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாரை ததித்தே
யாங்க னேந்தனை வன்பிற் பெருகிய
தேந்து மின்பக் கடலிற் றிளைத்தனள். (௬௫)

வருந்தி யையவெவ் மாதவ வாழ்வினை
தருமை மேனி யணையும் விகற்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறை வோடுற்றே
வருவ தேகொ லெண்ணித்தமா வாழ்க்கை யோய. (௬௬)

என்ற கேள்வி கிறைமுறை யயிலைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டிடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேய்மைச் செய்தினன் மீண்டபோ. (௬௭)

கண்டு வந்தனன் காகுத்த தாயினை
யொண்ட விர்க்கை யுசாவுந் டாமணி
யெண்ட ரும்பிற் றென்றெதிர் நீட்டவன்
கொண்ட சோனைபுரன் யாவையுங் கூறினன். (௬௮)

வினவி ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ
டனகி யாய சனகி யமர்சிலை
துனைபி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்
கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழும். (௬௯)

தம்பி பானு தனைய னனுமனே
பம்பு வானர வீர பதாதியோ
டும்பர் போற்றுற வொல்லையி லண்மிறை
னம்பி ராயன் றெறுது நகலையே. (௭௦)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகள் போற்று மடவியி னகில மீன்ற
தேங்குயாழ் பழித்த வின்சொற் றிருந்திழை பாகத் தெம்மான்
பூங்கழ லிறைஞ்சும் வானர புகுத்தவா னரப தாதி
பாங்குறு தவனி ருத்திப் பானுசே யனுமன் றம்பி. (௭௧)

புடைவாக் குணக்கி னீள்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னர்
படியுற நமந்து வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த
முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டிக்
தொடையுனைத் தெழுத்தோ டைந்துந் துகளறச் செபித்த பாதி. (௭௨)

நித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி
சுத்தகேத் திரபிண் டாதி துர்சறப் புரிபுட் சென்றாங்
கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல
வித்தனை வீணை கான விராடணி யுடனி றைஞ்சி. (௭௩)

அகநெகிழ்ந் துருக நின்று கருநதி பலமுன் கூறி
யிகலருமன் பின்மேலு மிறைஞ்சியாங் கரிது நீங்கித்
தகுமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்முன் னுறங்கு மக்கின்
றொகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேக. (௭௪)

ஆற்றுக வெனப்ப ணித்தா னணைதஞ் சென்னி மேற்கொண்
டேற்றெழு கவிக ளெல்லா மிரவிதோ யிபவி வான
மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்
டேற்றவார் கலியிற் சேர்த்தோர் இனத்திறை சனைபோழ் செய்தார். (௭௫)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்
வரம்பறு பாரமை வானிண் மரம்பல கரும்ப னேகம்
வரம்பறு மாழி மீதோ ரணைவீழ்த் தியவே கத்தாச்
வரம்புறு தடையாற் பொங்கி வருபிர ளயமோ வென்ன. (௭௬)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீள்கோ
புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புகுதலப் பொழுதி யாரு
மரகர முழக்க மேலோ ரார்கலி யென்ன வாய்விட்
*டரகரன் சினக ரத்து ளச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார். (௭௭)

புக்கவ ரண்டம் விண்டாற் போனென்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் துரந்திச் சென்றாங் கூர்கலி கோயில் வாயிற்
றிருக்குளார் கலிபே ரோதை சூரலங் காத்தன் காணு
நக்கண னுயப்பி னுன்மன் னநலீ வரலை யென்பான். (௭௮)

நந்திநா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேறுய்ச்
சிந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லிந்தில்வா னரக ணங்க ளச்சமிக் குலைந்த நோக்கி
லைந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றங்கு. (௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேனை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதூம் பெருங்கான் மீன்க ளலைகளா னிலைகு லைந்த
தென்னினிப் பரிது மென்று வெக்கரிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்று திருந்தன னிராம னந்த. (௮௦)

அப்புதி தடத்தின் பாநுகோ கபரீன் பூசு லென்ன
விம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடார வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரா†
னம்பியவ் விராமன் முன்பின் னவிற்றுமக் குரம்பி ரண்டும். (௮௧)

சிதையுறப் பெற்றும் வாய்மைச் சுழற் குணங்க ளாதி
யிதம்பிகு புனித ராம னியற்றிய நீரா லென்ன
ததைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன லிடமி ரண்டு
துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும். (௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வளபு ராணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிறீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும். (௮௩)

---

* அர - குறிற்கீழாகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

காண்டலுங் காண மெல்லாங் கைநெகிழ்ந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞான னந்த மயபர வசனாய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன நமந்த மர்ந்தான். (கூஅ)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுந்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழுக்கி வீழ்ந்
தொழுந்தகை யிராம னுங்கச் சுயம்புநே ருற்ற தாய்மை. (கூகூ)

இன்னவா றன்ன யாரே யிசைக்குந ரெங்ஙம்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேச னெம்மான்
றன்னரு ளதனா லாற்று சபரியைத் தொண்டினோர்வந்
துன்னவேண் டுவன வெல்லாந் தோமற வினிதி னீட்டி. (க00)

உழுவலன் பொங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநூ லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யருந்தவி சேசன் றூய
கழலடி பூசித் துள்ளந் தனைந்தடிக் கடிந மந்த. (க0க)

திருமுனின் றினிய வாய்மை நிகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூல ரும்பனே யெய்ப்பி ரானே
யருவனே யுருவ னேநா யருவுரு வனேய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (க0௨)

உலகனே யுலகொ மா னுடையனே விடைய னேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வானோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (க0௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரணி பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண நுல் போற்றி
சேண வமல கான சேசாச் செல்வ போற்றி. (க0௪)

திருவுருப் படிக மோர்வத் திரமது செம்பொ னென்று
கருமையோன் றருண மொனற கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (க0ரு)

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாலி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்பணை யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே றென்கொ லென்றான். (௬௧)

செறியுல கடவிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடவிக் கணிய னாகப்
பெறுபுமாங் குயிலெ லாமெம் பிரானரு ளவங்கி ராம
வுறுதியிங் குறுதி யென்றாங் கழைத்தென வொலிப்பச் சென்றான். (௬௨)

பூவைபைங் கிள்ளை சாம்ப புராதன புனித னேமா
தேவசங் கரசம் போசச் சிதாநந்த வமுத நாத
சேவக விமல சோம சேகர யந்தி ரேச
மாவன சவாச தேச மாதவ பூத நாத. (௬௩)

கண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தா கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணொ ரகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணமுஞ் சூத கான வாதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (௬௪)

இன்னன பலவ ராங்க ளெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பல்கிய போன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்பச் சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தந்
தன்னினூன் மாபி னாடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (௬௫)

கண்டிகை பலபூண் டைந்தக் கரமுறை செபித்து நீல
கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல லிங்கங் கைதொழு திறைஞ்சி யின்சொற்
கண்டமர் வலைவை நேச கணேசனை யிளைய சேயை. (௬௬)

பணிந்துநந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரசு கங்கா தரவமு தேச நாம
மணிந்துல கருளா சிற்கு மருந்தனை திருந்து வேதந்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (௬௭)

---

* முன்னிரு நெடிலுங் குறுகிளவாக் கொண்டு சபால வெனக்கோடலு மொன்று.

காண்டலுங் காண மெல்லாங் கைநெகிழ்ந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞான னந்த மயபர வசனாய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன நமந்த மர்ந்தான். (௯௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுந்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழுக்கி வீழ்ந்
தொழுந்தகை யிராம னுங்கட் சுயம்புநே ருற்ற தூய்மை. (௯௯)

இன்னவா றென்ன யாரே யிசைக்குநர் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேச னெம்மான்
றன்னரு ளதனா லாற்று சபரியைத் தொண்டினோர்வந்
துன்னவேண் டுவன வெல்லாந் தோமற வினிதி னீட்டி. (௧௦௦)

உழுவலன் பொங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநூ லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யருசதி வேசன் றூய
கழலடி பூசித் துள்ளந் தளைந்தடிக் கடிந மந்த. (௧௦௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா வுவ ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யுருவ னேநா யருவுரு வனேய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடைய னேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வானோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரணி பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண நூல் போற்றி
சேண வமல கான சேசரச் செல்வ போற்றி. (௧௦௪)

திருவுருப் படிக மோர்வத் திரமது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௫)

அவனவ ளாதுவொன் றன்றென் றருமறை யிசைப்ப தன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனென்னப் போற்று கோமற் றவளெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றேர்துஞ் சேகா வனத்தாய் போற்றி. (௪0௬)

அரிபிர மேந்தி ராதி யகிலசீ வருமோ ரொன்றே
யுருவமுறீ றுதித்துண் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென விருமை யாகின் பொன்னுரு விடத்துங் கண்டுந்
தெருளிலா மூடர்க் கென்னோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௪0எ)

அருநர காழு மூழா லளவில்கா முகனென் றந்தோ
வுருவுகண் டெரிகிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருவடி வினிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர் சூத காசைச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௪0அ)

சீவர்க ளவரு மின்பந் திளைத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரெலாம் படர வீட்டி
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௪0௯)

வேறு.

என்று போற்றிசின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னின்று மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னொன்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவர்ந்தரு ளொருவன். (௧௰)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தகு முருவனுக் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மனையருளுக்குப சாற்றும். (௪௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ளெறியதே கவற்றி
தருதி றற்பவ சாகர தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தகிர்த் தோடம். (௪௧௨)

இதயத் தான்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரனை முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௪௧௩)

ஈண்டைக் கோசலை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேகிநீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (௧௧௪)

ஆழி மீதணை யணைதிறன் குறித்தனை யருச்சித்
தாழின் வேண்டுதி யேலணை யுஞற்றுதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வாழி ராமநீ யவ்வழிக் குரம்பினை வயக்கி. (௧௧௫)

ஆய பேரணை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
தீய ராவண வதம்புரீஇச் சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினாற் போர்வயின் விளிந்த
பாய வானர கணமுயிர்த் தெழும்வகை பயிற்றி. (௧௧௬)

உரிய சீதையோ டிளவல்செங் கதிர்மக னாதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை வீடணன் முன்னோர்
விரிபு சூழ்வர விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வர்ந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே. (௧௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனைதினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (௧௧௮)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய வின்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
றோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் றொழுது
போற்றி ராகவ னளப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (௧௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தூய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்க் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டணைபா
லேய்ந்த வாரமு.தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (௧௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வரன தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (௧௨௧)

வேறு.

ஈதிவ்வா றுக விதூற்குழு ணிளவ லிரவிசே யனுமன்சாம் புவனே
யாதிய ராங்காங் கருட்குறி றிறுவி யருச்சனை புரிந்துவந் தடுத்தா
ரோதவற் றிலக்கு மணனருச் சித்த வோபருட் குறியமு தேச
சேதனசுயம்புலிங்கத்தின்றென்மேற்றிசையினுற்குரோசத்திற்றிகழும். ()

நவிலுமக் குறிவாழ் நகரந்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் றுமத்[யோர்
தவிர்தரு மதன்கிட் டிசையின்முக் குரோசத் தமுதலிங் கேசதென் றிசை
திவள்குரோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழுந் திருத்தகு சுககிரீ வன்செ
யுவமைத்ரிலிங்கமுவ்விடமுத்துப்பேட்டையென்றுரைப்பதின் றெளிரும்.

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்றன் றிருமுனின் றருந்துதி செயுநகார்
பெருந்தகை யிலிங்கத் தொள்ளொளிப் பொலியும் பேரழ கமைதியு நோக்கண்
டருந்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனே யென்றகா ரணப்பேர்
பொருந்தியே யொளிகள் நகரினோ தோங்கிப் பொலிதனோர்காணலாமின்னும்.

அத்திரு மேனி யழகனுக் கிசைந்த வழகியெம் மன்னையு மனைய
துத்திய நாயந் தான்வடி வழகி யென்றுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு
மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணலங் களுமவ்
வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமோ ரளப்பின் றுரைத்தவப் பெரும்பதிக்கப்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்றெழுந குறியிலங் கிடுமவ்
விருநகர் நாமஞ் சாம்புவ னுடை யெனப்பொலிந் திலங்குமிவ் வகைபே
யொருவரோ டொருவ ருபுரி யிலிங்க முலப்பில பலப்பல நகரின்
மருவி நின் றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவரத் தேவி
வளநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்கருள் வழிகுரம் பியற்றிக்
கிளர்தரு மிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொருதக்
களனுற வீட்டி ராவணப் பிரம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (கஉஎ)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீரகத் தியினை
வேதகா னனத்தைங் கரத்தொரு கோட்டு விமலபூ சனையினால் விலக்கிக்
காதயர் குடக்கா தவவிழ லாலைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து
கோதற வயோத்தி புக்கமு தசன் குளிர்திரு வருணனி குலாவ. (கஉஅ)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிரமேன் மலர்வீற் றிருந்தரு ணெறியே
யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாதி யுத்தம நெறிவழு வாது
நிலவிய வியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு நமிலமந் திரவுப தேச
வலனளித் தமையாற் றுதவ னேசன் மந்திரே சப்பெயர் வாய்ந்தான். (கஉகூ)

அன்னமா வனமவ் விராமன்சா னகியை யடுத்துமீட் பதற்குள வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மலரோன்
றன்னருந் தனய வென்றுவேத் தியக்கைச் சற்குரு நாதனே தினாறல்.()

வேறு.

என்றருணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமரன் கேட்டாங்
கொன்றிய வுளத்த னாகி யுத்தம குரவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லார்வங் கூர்வ னாடுமென் னெஞ்ச மன்னோ. (கஙக)

இன்னுமிச் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்ந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னருணந்தி நாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கஙஉ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னனந்த தாண்டவத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்று
பெருந்திரு நடஞ்செய் யீசன் பிரசமென் மலர்த்தாள் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கஙங)

அன்னவன் றவக்கி ரங்கி யருட்டில்லை யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவப்பெரி துவந்துய் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூய் புகழ்ந்தேத்தும். ()

யாவரு முணர்த றேற்ரு விறைவனே யேழை நாயேன்
மூவரு நின்று னனந்த தாண்டவ தெரிசனத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துனை யடைந்து ளேன்மா
தேவநின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி நின்றான். (கஙரு)

வருதிகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள முவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் றுற்றென் புண்ணியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (கஙசா)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நயந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புகுந்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய பூதி யாடி. (கஙஎ)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கரங்கருத் துறச்செபித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கநஅ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவர்க்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னாலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் டுதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கநகூ)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கச0)

அளவிலா னந்த மிக்கூர்ந் தனையனு டோறு மன்ன
பளகிலா போது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னாள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (கசக)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை யீதான்
மாசறு தவத்தோய் பானு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமிவ் வனத்தோர் காலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசுறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கசஉ)

உத்தம முனிவ வேறொன் றுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்ந்த முதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா றுபவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (கசந)

இப்பெருந் தலைவ னுயர் மிந்திரை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரர் காற்றாச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலை. (கசச)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழு வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலோன் றான்கடைந் தியல வாங்கே. (கசரு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவெள் ளிபமுன் னுவ
வந்துவந் தெழலு மீது மற்றெமக் கெமக்கென் றோதி
முந்துமுந் தொவ்வொன் றாக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சிந்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்லார். (கசசு)

மெய்விசைத் தீர்த்து வானோர் விசைதூக் கடைந்தா ரற்றாற்
பைவிரி யரவாற் றுதப் பரவையும் வறப்புத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மற்றெமக் கெயகமென ரோர்முன
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (கசஎ)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்பொருநு கோடி ஞாயப்
பொழுதிறை பாணித் தாமரை ஞெணித்தான் பொருக்கென் றேடா
வழுவினவ் வால நீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுறீஇக் கரிய னாகிப் படர்கதி வலியி னுய்ந்தான். (கசஅ)

வருவிடந் தூரப்ப சென்ற மாயன்முன் வானோ ரசச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே ரருள்கை கூட. (கசகூ)

அடுத்தவ ரிருக்கண் ணர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணே யமருஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றொழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மான் கோயிலுட் புகுந்தா ர்

அண்ணலெம் மந்தி வே டியின்க புலற் வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ்ந் துருகு மாயோ னேதும் தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சந் துரப்பநொந் தலைந்தா கூழிற்
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சந்நி யடைந்தே மெந்தாய. (க ரு)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்முடன் றுலகுத நஞ்சம்
வருகணை மீற்றி லாடு மயானபித் தான மாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண வுறுமெ லெம்மை யளித்தியா லருளின் வள்ளால். (கரு௨)

வேறு.

என்று யாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னுயரு ளிலையா
றென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று முத்திறல் வைரவச் செம்மன்மேற் றிசைப்போய. (கருங)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமரா
ரெங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழலுஞ்
செங்கை நீட்டுபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
தங்க ணுதனு யிடைப்புக வருட்கரத் தளித்தான். (௧௫௪)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
வினைய நீலகண் டேசனா மங்கொடங் கிலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (௧௫௫)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன்றென் மாதிர முகனு
யெந்த நாளுமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா ரனேகர். (௧௫௬)

இன்ன நற்றலந் தாயரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின்றிக் கிங்கு
டன்று சிகண்ட நாதனுங் கருள்செயல் வாம
மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும். (௧௫௭)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிநெல் லாலெத்
திறனி வர்க்கொடா செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
முறைய ளிழ்தநெல் லாலுல கூட்டுபூ தகுசீர்
நிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும். (௧௫௮)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ ளெண்ணிய செயலை
முன்னி யாங்குமுற் றினரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமங் நகருமப் பாங்கும். (௧௫௯)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா வியினத்
திடைபி டைநதமான் முதலிமோர்க் கருள்புரிந் தினிநீர்
கடல்க டைந்திடிற் கணேசனைப் பூசித்தே கடைபி
னிடமொ ழிந்திடுஞ் சென்மியென் றிசைத்தன னெம்மான் (௧௬௦)

அன்ன வாறரு ளலைக்கொடு மான்முத லமரா
நன்ன ரேகின ரயன்றிருக் குமாரமே னலங்கேண்
முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மனுவிறை முளரி
யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யடைந்தான். (௧௬௧)

குருகு லத்தினில் வருதிற லொருகுலக் கோமா
னுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா னுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெறீஇ யின்பமுற் றமர்ந்தான். (௧௯௨)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனோ ணகுடன்றற் சார
நசைமி குத்தமை யுணர்ந்தொரீஇ வெரீஇயிவ ணண்ணிப்
பசைமி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
வசைமி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (௧௯௩)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
விண்ணி னாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
வுண்ணி லாவமின் புறப்பொலிந் துடன்றழீஇ யமர்ந்தா
ளெண்ணி யிந்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (௧௯௪)

அருள்பெற் றங்கெதிர் விருத்திராற் றடிந்தினி தயர்ந்தான்
மறருள்செ யாயுள்வே தியர்களச் சுவினிதே விருவர்
மருவி மந்திரேச சுரனடி வழுத்திவா னவரோ
டொருவு றாதவிப் பாகமே பெற்றினி துவந்தார். (௧௯௫)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரிணையடி சூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்றா
ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றப்படி வேணி நந்தி தொழுகடி பாவிக கேட்டான். (௧௯௬)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மாரா ஞறிர வனத்தெம் பெம்மான்
றாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றொடர்ந்தெழு மார்வந் தூண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
நீயரி கடைசென் றேய சிறையருள் பெற்றா னன்றே. (௧௯௭)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியே யுற்ற தென்றொ
லன்னது மருடி யாமோ வண்ணலென் றடியிற் றாழ்ந்தான்
மன்னரு ணந்தி யெந்தை மற்றவற் கவைவி ரித்துச்
சொன்னவா கேண்டி னென்றான் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (௧௯௮)

வேறு.

அளியி னீடிய ராகவ னஞர்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய் காதையை யாதிய, வொளிரி மான்மிய மோதின ருடன்வி ளையினர் நீள்பகை யொரு வொருவிட மாதிய, பளகெ லாமெளி தோடிய படியில் சிரெழி லார்மனை பலம காரமுத லாதிக, வளனு லாவயல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய் வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (௧௯௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௩௩௬.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசரதன் மைந்த னுணமீளி தளர்வொழி புய்ந்து நீடுவாழ்வி
னிசைதரு மந்தி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதிமுன்
னசையமு தங்கொ ணும்பரி நகமகள் கொண்க னார்முனீயு
நிசசரி தஞ்சொல் வாமெனவு னிகழ்தர நந்தி நாதனேதும். (க)

வேறு.

சூதவன நாத னமர் தாசசரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமர கரிசறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலியருடன் றலைமிசைவைத்
தாதரமிக் குறுதியினி யமுதுபூதி யெனசசூழும். (உ)

சுரரசுரர் குழாநதொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வரகமல மலரடிகண் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பரவுபொருள் பலகொடுசர் பரியையவிதி வழியாற்றிச்
கரமலருஞ் சலிமுடிமேற் கவினுறச்சன் றனன்றுதிப்பான். (ங)

பிரணவமாந தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சரமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (ச)

ஓங்கார வோங்கலெகத் துதித்துலவுந கிரிசரமே
யோங்காரத் தீங்குடிலை யுள்ளாவிரு ந்திசரமே
யோங்காரத் தேசகான மொருவாத வனசரமே
யோங்காரப் பெருவதி யுவர்வருதந தாவளமே. (ரு)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிடிகளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய தனைவரிய குஞ்சரியே. (சு)

திருவருளா மதவெள்ளந் துவரமொழுக்குஞ் சுரவடையே
கிரியையறி விசையெனுங் கிளர்மதமூன் றொழுக்கியமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங் கடக்களிறே
வரவொடுபோக் கிலாதெந்து மருவிசிலை மதாவளமே. (எ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குங் கறையடியே
விரவுபவப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிக்கும் புழைக்கரமே
வரவயிரா வணமுகைத்து வருங்களப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (௮)

ஜநகரநால் வாய்முக்க ணருளிருதா ளொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவிளையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கப்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைக்குங் கயந்தலையே
செங்கரமேற் கோளரியோ டுறுதித்த சிந்துரமே. (௯)

மறைமுடிப்பா துகையிணடி மலர்சாத்துந் தாழ்வடியே
மறையணிநூ புயமாக வலையணியா மேவுமே
மறைபுகன்மூ லப்பொருளா வமூர்த்தியன்பா தருகவே
மறையுமணு குதற்கருஞ்சீர் வளர்களப மேகரமே. (௧௦)

கணபாச துணைபாச கவிபாச புவிவாச
பணபாச சடிலமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலர்தழி வனராச வளைவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ளிணைபோற்றி. (௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறயாந் தொடங்குறுமிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழிபூம் பதந்துணையே துணையென்றே. (௧௨)

இன்னபல் துதிபுகன்றக் விறையருளா னிறையுவகை
துன்னியசென் றம்முகுந்தன் சூதவன நாதனடி
சென்னியுறப் பரவாத சிந்தையுறைப் பாழி
முன்னிலையிற் சுராசுரரா னேதமுறக் கடைவித்தான். (௧௩)

அங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குசுரா சுரரனைய திருமார்ப னடிதாழ்ந்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால். (௧௪)

அதுவினவு மரியவரை யழைத்தசுர சுரகுலங்காள்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனயவனுக்
கிதுமனிசைவ தனப்புரிதல் விருப்பியாந் தருகொளவே. (௧௫)

மரபாகும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வுரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் சூதவனம் விரையாவந் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் றசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (கசு)

கழன்மறவா மனத்தொடுமோர்க் கண்டதோ யந்தோய்ந்து
நிழன்மணிறையாக் கண்டிகைவெண் ணீறணிந்தைந் தெழுத்தோதிப்
பழமறைபோற் றருமமுத பரமசுயம் பிலிங்கேசற்
றொழுன்முறையா னயந்தேத்தித் தாருறுமா மலராதி. (கஎ)

அருச்சனைக்காம் பொருள்பலவு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநேர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுருதருட்செங் கைந்நீட்டி யமையெடுக்குந்
திருச்சுடரோ யமுதேசா சிறியோன் றிருவருளால். (கஅ)

ஆழிகடைந் தெடுத்ததிரு வமுதிதுநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருக் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பன்முறைதாழ்ந்
தேழிசையா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (ககூ)

பூசனைமுற் றுறமுடித்தப் புனிதன்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டேசர்க் குளபாக நிவேதனஞ்செய்
தீசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
தேசனைமீட் டெம்பாலிச் சென்றனனவ் வமுதிதெனும். (உ0)

அன்னதிரு வமுதநுகர்ந் தவனோவ வதுமேனித்
துன்னியோ முற்கலுழன் றனையமுதத் துளியானோ
மன்னுயிர்தந் தருதானவ் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரோ முளைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (உக)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகனே லவ்வமுத மிளிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தசுர ருணிலமரர் குலக்கிடா மெனக்குறித்தே. (உஉ)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதிக் கொளிர்சூத
திவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் டுயிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (உங)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
நுண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுந்
தண்ணியவின் னமுதநிவே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டரப்பெற்றுங் கமாருண வளித்ததுவும். (௨௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளனைத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வரகேச ரேதியுளத்
தாதரவிற் குறைத்திட்டின் றமுதேச தெரிசனமெய்ப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பரமன் பதப்போதே. (௨௫)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலிசீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்சூத
வனத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனே. (௨௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்மினென
நன்றுரைத்த வச்சூத நற்றவர்சோ னயந்துரைக்கும். (௨௭)

வேறு.

முகுந்த னுதவுறி வேதனு முதங்கொள் சரிதமி தோதினோ
ருகந்து நினைவிய சீரினோ ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
மிகுந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிநுகர் வாரினீள்
சுகந்த மலரடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வரே. (௨௮)

அமுதநிவேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௲௫௮௪.

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமு தங்கொள மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமெனை
நந்திரள் பாதக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரோ. (௧)

வேறு.

மைந்தகே ளனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்
மைந்தம் ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வனற மரபினி லுவகை மல்கி
* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (௨)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்காள
பானனு டளிக்குட் போர்ந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனனு டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (௩)

அனந்தன்முன் னியற்று வித்தாங் கனந்தாம் வலாரியாற்றம்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்
றினந்தரு முனிவர் வானோ ரேனையர் தமையொ துக்குங்
கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (௪)

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
மனகனும் பனக வேந்த னேற்றுமத திருவி ழாச்சீர்
தனகமோர்ந் தெழுசு நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி. (௫)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தரச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி லேபச கேட்டி யாம்பிர காணத் தெம்முட்
குழைத்தரு னுருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்
மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றாம். (௬)

அந்தலி னமுத சூத வணிவனம் விளையச் சென்று
காதலி னாங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க ளெல்லா
மோதலி னதிக மென்ன வுணற்றுசென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னோர்வ ரிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னோ. (௭)

ஆசுக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ
வாசுக† மளித்து மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா
லாசுக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
றாசுக வேந்தன் மீதூ ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (௮)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்வழி மயர்கூ யீது செப்பும்வான் றபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத கானத்
தெல்வள ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லை யென்று. (௯)

இந்திர ஞணை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் றச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னுவச ரோடும்
வந்திர வகற்றுந் தூய மார்க்கண்ட தோயந் தோய்ந்து. (௧௦)

தரிபுகுஞ் சமுத நாதன் சந்நிதி சார்ந்தி றைஞ்சி
யரிதிகுர துந்தத் தான்முன் ஞற்றுமக் கோயிலெல்லாங்
கரிதிகுந் தெழில்வி ளைக்குங் கான்முளை தன்னைக் கண்டாங்
கொளிபுகுந் திழுக்கக் கண்ணுற் றுரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (௧௧)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கிளு மிளஞ்சேய்க் கினரோர்
செயலெழிற் புணர்ப்பர் காதற் றிறத்தினச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மவிருமத திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக ளெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான் (௧௨)

நவின்முதற் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டபத்து நீசி
டவிர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் றிதற்கென் றோதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநூ றிகழக் கண்டான். (௧௩)

சிலவொளி வயிரத் தம்ப சாலையதி னிறுவி மேனின்
றிலைகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தரள விட்டங் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி சலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (௧௪)

தூமணித் தூபி யச்சித் தொழுமணி *சாலைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்கு திறமணி யுறுப்பெ லாமுங்
கோமணி சாலையின் யாத்தங் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேயம் வனமணி படங் கண்டான். (௧௫)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தாநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராங்கி யாத்துத் தூங்று மலர்ப ரப்பிச
சித்திர சிரைக ளெல்லாந் திறத்திற னுகக் கண்டான். (௧௬)

---

* மணி .. இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ டென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக ளெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு சூழக்
கறங்குசீ ரிளம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (கஎ)

திருத்தகு மபிமு கச்சீர்த் தெருத்துவா யிலினே டெம்மா
னுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி குலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (கஅ)

மரகதத் திலைக டண்டு மணிபொனாற் குலைய மைத்து
விரவுபூத் துகிரிற் றூக்கும் விழுமிய வாழை வெண்பொ
னமைதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முகை யாதிப் பூக
நிரைகள்பல் வகைய கன்ன னிரைநிரை யாகக் கண்டான். (கசு)

நிலனெலாம் பளிங்கிற் சோதி நிலவெழச் சமன்செய தன்ன
தலனெலா மதித ழூஉம்பஃ றூபகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா நிறைந்த தூய நதுமணி நிரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (உ0)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாங் கமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விரியப் பெய்தான். (உக)

இடமிடந் தோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்று தூய
வடிபுன னிறைத்துச் சென்னி மாவிலை யணிப்பொற் [illegible]
முடிதரு கருப்பை வாச மொய்ம்பயர் பாலை சேர்த்தி
நெடிதொளிர் பூரகும்ப நிரை நிரை யாக வைத்தான். (உஉ)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணணி லெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முதற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மந்தி ரேச னிமாசலை யாபா ணீன்ற
வன்னைவாழ் நிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (உங)

தினமரு தமர்ந்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
மினமரு தியாமுன் றொண்டாற் றிருந்தளி யிதுவன் றென்று
மனமரு வையுற் றெந்தை வடிவினுற் றெறிவ தென்று
லனமரு விலுவி னூற்று மணிசீலை யளக்கற் பாற்றே. (உச)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
*லனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழலெழுத் தூய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றாந் தன்மையிற் றாள நுண்மைக்
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடிஞைவென் றுவப்பச்செய்தான். (௨௫)

அம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ ழுக்க
மம்மறு கனைய கங்கை யாற்றிரு கரைசி லாயுஞ்
செயமலர்க் கதலி யர்திச் செறிவென நூலி மீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (௨௬)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்மு றசென் றாங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்றே
னுய்வகை முன்ன மேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லைச்
செய்வகை யமரர் சூழத் தேவர்கோ னுங்குப் போந்தான். (௨௭)

ஆரரு ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
பேரரு ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய
சீரரு ளமுத நாதன் சேவடி தாழ்ந்து பல்கா
ளோரருள் வெள்ள மூழ்கி யன்றுபஃ றுதிந விின்றான். (௨௮)

காளகந் தரம கேச கனககந் *தரமா னேச
†காளகந் தரர்க்கு மோச கவினகந் தரமா ளேச
‡காள¶கந் தாசு தேச கனந்தகந் தரச பேச
||காளகந் தாச சூத கானகந் தரர் வாச. (௨௯)

வநசனை காணா வுன்று மாயுற வெழிசெய் வாநகத
வநசனை யினுறி ரசுந பலியுமுன் பொலிய வாநகு
வநசனைத் தின்பமுற் றும் வைநகமு மேதச வாளரி
வநசனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி. (௩௦)

*நாகவ ரசனை வாத நகுமணிக் கூடிகை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குழவ வாளை
நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய்போற்றி. (௩௧)

---

* தரய் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். ¶ கம் - சிரசு. || காளம் - சூலம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தொடையாய் போற்றி
சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (௯௨)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
களிவளர் சினத்தாய் போற்றி காளபோ சனத்தாய் போற்றி
தளிவளர் கனத்தாய் போற்றி தாயசோ பனத்தாய் போற்றி
நளிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (௯௩)

வேறு.

என்றிவ் வாதி துதிக ளியம்பிநேர்
நின்று செங்கை நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கூம்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா
னொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டுமால். (௯௪)

ஐய வாருமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதாநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
னுய்ய வேண்டிநின் சந்நிதி யுற்றனன். (௯௫)

உற்ற ளேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்ற நான்முறை தொட்டு முடித்திட
வெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தநின் பேருள் வேண்டுமால். (௯௬)

நமை தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு குந்திடும் பண்பினர்க் குய்மெனி
னமை தொன்றுமி னுயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டுமோ. (௯௭)

செய்த வோத லியாதுந் தெரிதராப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்து லில்லை யாதமொ ராயிர
மைத வெய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (௯௮)

திருவு ளம்பொறுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
வெருவு ளந்தெறு நந்திமுன் வேண்டுபு
தருவு ளம்புரி யானை தலைக்கொளா. (௯௯)

---

* பெற்று - கடைக்குறை.

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைஇத்
தன்ன மும்மனம் வேறொன்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வற்சவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுகென் றேவினான். (சo)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க நிமல நமரநகா
ளேசி லாத விழாவிந கியற்றுதல்
பேசி னாங்கணைப் பேறுகொண் டேயெனா. (சக)

முகம னாதி யவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் றக்கிணை யாதிய
தொகுபொ னாடொறுங் காலந் தொறந்தொற
மிகவ ளிக்கும் வினைஞனைக் கென்றனன். (ச௨)

எழு நாக்கொ ளெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் செழுமுனை
ஆழி னாக்குந் தொழிலனைக் கென்றனன். (ச௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகரம்
புனித வீதிக ளாதிய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (ச௪)

வருண வாதனச சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றாம்பணி
மருவ ழுக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (ச௫)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதரின்
றரிதி னேம்பணிற் காமென் றறைந்தனன். (ச௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கிநின்
றிடரு றுநெறி செல்ல வியக்குகோ
லுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (ச௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மினின்
றோது கோற்றொழி லாற்று முரிமைநிற்
கேத கும்பணி யீசகொள் கென்றனன். (சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குந் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமர்ந்து கழறுவான். (சகூ)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வுய்ய வோர்ந்துரைத் தாள்கென வோர்ந்தவம்
மெய்ய னாளையென் றோதினன் மேதக. (ருo)

நாளை யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளை யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளை யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* ணாளை யென்று நயந்தன னாகர்கோன். (ருக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
றிந்திரன் முடங்க றீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானால். (ருஉ)

உய்த்திரு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றப் பனிமலர் தாய்ப்பூசித்தா
ரித்திசை யன்றே சீர்த்த தெத்திசை களினு மென்னோ
வத்திகழ் சூத கான மடுத்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்தார். (ருங)

புல்லொடுஞ் சமிதை யோடு நூலொடும் போது வாரு
மில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைபொடு மேகு வாருஞ்
செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருஞ்
சல்லொடு தோய்ந்த வாசக் கந்தொடுங் கமனிப் பாரும். (ருச)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றகும்பணி செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்
கமைநடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகேட் டுருக்கொள் வாருந்
தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும். (ருரு)

* ஐ-சாரியை

ஏற்புடை வேட்டன் முன்மூ விருதொழி லியற்று வாரு
நாற்படை சூழ வாழு நானிலப் புயத்தி னோரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்த்தி விளைவி னோருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துயவிப் பாரும். (௫௬)

களிறொடு பிடிக ளென்னக் களியொடு நடப்ப வாரு
மிளிர்முகி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாருங்
கிளியொடு மின்சொ லாடிக் கிளர்வெறு டேகு வாரு
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கனே ரண்மு வாரும். (௫௭)

ஆமிவ ராதி யானோ ரனைவரு மாங்காங் கன்பான்
மாயமிப் புப்ப வன்னோர் மயபுறு சீலயுட் கொள்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தாத்தொடு டிணையுங் குலமா
தேமுற வசித்தற் கேற்ற வசதியி னிருப்புச் செய்தான். (௫௮)

இன்னன வேனை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்ங னேக வமைத்தன னேக வானோ
ரன்னணஞ் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் மேருமே லரலை புக்கான். (௫௯)

புள்ளின நாளை யென்னப் புராரிதன் றிருவி ழாவைத்
* தெள்ளின நமரங் காறுந் தெரிசனை யத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினென் குடமுரைக் கென்று
கள்ளின வழைத்தல் போன்று நரன்றன செல்வ வாணில். (௬௦)

உலகெலாம் பொதுயிற் கொள்வா னெள்ளமு துறைக்கா
நிலவுகண் டோர்புள் ளோனை சிறிமறை யோர்புள் ளாங்கோ
நலிவுற லகில லோங் காயசன் கருங்கோ மொன்றே
பொலிவுறு மின்ப தீபம் விளைவழிப் புகட்டல் காட்டும். (௬௧)

ஆயதோர் காலை மாலை யவிர்மதி யமைவர் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்திலு னேத னாதத்
தூயதோர் விழாவி னுஞ்செய் பணிபணி கரின் னென்மார்
சேயதோர் பணிசெய கென்றுத் தெளிகடற் குளகெழுந்தான். (௬௨)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா
தழுந்தம பணிசெய வானோர் தாம்வழி வாத வேறு
ரழுந்தம சேனதி யனைவர்க்கு மருத மாய்
பொழிந்தயா வொழிந்த கை சேவைப் புரிபணிக் காற்றச் சென்றான் (௬௩)

* தெள்ளின-முற்றெச்சம். † வள்ளினம்-இதுவுமது.

புனிதன்முன் னூலை வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தகு கிரண சித்ர
கனியமு தனைய சூத காரண முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (௬௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றுயிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றானுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தகுமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (௬௫)

வாட்டமிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்கூ டின்ப
மூட்டமிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியாநற் பணிகள் செய்தோர்
கூட்டமிக் களிக்கு மல்லி தெனக்கலாய்க் குலவி னாரால். (௬௬)

நாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மாளொன்று வைத்த தூயவா னவிகட் கெனட கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர்வெண் டிங்கண்
மீனொன்று விலக்கிற் றென்னு விழுத்தக வழுத்து வாரால். (௬௭)

இந்துவண் டற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பால்
முந்துகண் டுறக்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பானு
வந்துகண் டுமைகோன் செல்வ மலிவிழா வின்பு துய்ப்பா
னந்துகண் டுயுக ருறுது நாலைமீ தெழுந்தான் மன்னோ. (௬௮)

வருபிர திசி வேலை தெய்வ நாள் மதி போலன்
றிரவு முறையி லோத்த கல்லமயா நல் மையாமோ
விரியமே சார்ந்த ளாக னணியாப் படலை முந்த
துசெறுத் தருவெ மப்பர் தொறநமுந கணையாப் பெற்றுன். (௬௯)

ஞாயிறுங் குந்த ராய னைத்தறு யுத்தி செல்வோ
ரெயினு மருளாற் கை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னேயமிக் கோதக வாலந் தலையொழிந் தருந நாதன்
கோயிலூர் நேர தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (௭௦)

வருடங்க ளோறு மெந்தை மந்திர நாதன் செய்ய
வரு ந்து மக திரோர் நகரி சிச்சற சாங்கு
மருமந்தன் மையினை பொருவா மாசறுன் றநன்ற தாலே
தெருடந்த விரவி நேரே செல்வதென் றுரைப்பா மாதோ. (௭௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் துணிவினைக் காட்டிப் பாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்கன் சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௭௨)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னேதல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி னோயில் விதுமுக வொளிம ழுங்கக்
காவியங் குமுதப் போதங் கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா. (௭௩)

செயலொழி புறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ போடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியு நத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (௭௪)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மேவளர் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயமு கூர்த்த மொன்றரு ளேதை யந்தான்
மேவயப் பொழுதே யன்பு மீக்கிளர்ந் தெழவெ ழுந்தான். (௭௫)

நித்திய மாதி மூன்று நிமலனு கமத்தி னூற்ற
லொத்திய றமக்கே நல்க வுறுமதி காயம் வாய்ந்தோர்
சத்திய சிவதீக் காதி சமயகா ரமுற்றும் பெற்றோர்
முத்திசெய் பரம னைந்து முகோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (௭௬)

வேறு.

தபசிவத் தலைவர் குழீஇ யமர்ந்திருக் கூட்ட முன்போய்
ஞேயமில் பணர்மெழுந்து நேர்பணிந் தவ் வானவர்கோ
னாயக்கோ மான்மாமதச் பார்த்தமென நவிற்றிருபாற்
றூயசிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழுந் சிறந்தீர். (௭௭)

எந்தையமு தேனுகன் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தம்வரை புரிசெயலு மன்றியுறக் கியமுதலு
வந்தமியான் முழுவதுநும் மாணைசெயுமெ னவோர்ந்து
மிந்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்ட னிகையன்றே.* (௭௮)

அமரரெலாந் தொழுவானத் தாசான்சொன் மொழியயன்னே
னிமலன்மகோற் சவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெய்துசெய லியற்றுதொழி லேயுமெருந் தெசயனின்றாற்
கமைதருகாத் தருத்துவர்ன் கண்ணதெனப் புகன்றோதி. (௭௯)

---

* என்றேனென்பதவாய்ச் சிலேயாற்கொள்க.

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுஞையெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியர்தம் மனுஞையும்பெற்
றனையருளு மருடேச னிமாசலைபூ சனைசிறப்ப
வினிதுபுரிந் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுஞைபெற்றார். (அ0)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முறாதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரன்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (அக)

பின்னனைய விழாவினுக்காம் பெருநிதியந் தாய்சாக
வன்னதனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுற் றினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருமூலம். (அஉ)

தனிலமுத நாதனிரு தனையரொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காவலொடும்
புனிதவயிற் றேவியொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் றிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (அங)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமூ லத்தியற்றித்
துதிசெய்திருத் திசையதன்பாற் றொட்டெடுத்துப் பட்டடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காரால். (அச)

இன்னமுறை யேதிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னதிருத் திசைமுக்கூ றாக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுளைப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் தீர்த்தமென்மூ வகைக்குறித்தா முளைதெளித்தார். (அரு)

இவ்வகைசெய் தங்குரார்ப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்விறுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல் லியின்முடித்தார். (அசா)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைநூல் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மாபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தாவிமயத் தோகையொடு மழுதேசன். (அஎ)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னெழுந்தருளவித் தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் தூக்குயர்த்தார். (அஅ)

ஓதுமுறை மாதுவசா ரோகணமீ தாஞற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடிகளினுங் கிடையாத்தாந் குடன்யாக
வேதிகிகழ் சாலைபுகூஉ மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (அகூ)

சோதான விளக்கிநவ குண்டமுற முறையநசி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகளொளி
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விகத்தநகி வினைநடி
மாதான மமர்ந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனாகு. (கூ0)

அரிபெருக நனிசிறப்பி னமரந்தருபூ சனையாற்றிக்
கரிபெருக வாநரோரி கவினவிரண் டணிநகவற்றி
னெரிபெருக வெம்பெருமா னென்றினுமை யொன்றிவர்ந்து
தரிபெருக வலம்போந்து தகவின்யாக சாலைதனில். (கூக)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலை யபிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பசுபேர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி நன்றருளப் புரிந்துயகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரணா குதியினிது முடித்தன்றே. (கூஉ)

அன்னமகச் சாலைநடு வமர்ந்துயர்ந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதந்
சொன்னகடத் திருமஞ்சனை தொடாவிரு பாரசினு
நன்னர்மகா தீபாதி நலம்பெருக முறைபுரிந்தார். (கூங)

சான்றறிவத் தாலியரிவர் சம்பகும்ப விம்பமொனு
மூன்றினுறிப் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யோன்றுலகுக் களித்தவனின் றெழுந்தருளி யெம்பெருமா
ஞன்றதிரு வீதியெலாம் மனையோடு முலாத்தருவான். (கூச)

பானுமதி யனுதிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
கானபணி புரிந்துய்வா னடுத்திருபால் வாலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவிர்செய்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானதிரை திரையாகக் கவிந்துதிழ னனிபரப்ப. (கூரு)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்ந்தா டவம்புரிந்தா
ளிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவலென் றடுத்தனள்பல்
லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டிரைவீ சுறுசெயல்போற்
றருவான மகளிர்பலர் சாமரைகள் புடையிரட்ட. (௯௬)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருநசானைச் சிறுகால்செய்
தின்புதவு மம்மையபாக் கீண்டிதுசெய் திடென்முறையென்
றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனங்கொண்டு
முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகட்டுப்ப. (௯௭)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிகிரை யாதிசெல
மிடையுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர்பொற் சோலுலவ
விடியகல்வான் பறந்தோடு மியலிருபுள் ளிவைமுதல
கொடிகடமக் கோரசாயக் குலவுவிடைக் கொடிமுனுற. (௯௮)

யாமிதுகா றந்தோநம் மிருநடனத் திறனோரா
வூமர்முன நடித்தலுந்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
மேமுறவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றே பெருமபேறென்
றுமகல்வா னரமகளி ராநநனெதிர் நடித்துவர. (௯௯)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
பேதமுற விறைவன்முனம் பெருகவிரிந் தெழுவவென
வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளரொலிகள் வளர்ந்துவர. (௧00)

இருபாலு மெசுர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
மருவாகின் றேனையமா மறையொலிபின் மல்கிவரத்
தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சந்நிதியின் மன்னிவர
வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னோசையெழ. (௧0௧)

வீணைமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
காணமர்வேய்ங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
கோணரிதாய் மிடற்றெழுந்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (௧0௨)

வந்தியர்மா கதர்சூதர் மலிதருமங் கலம்கூறம்
பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறகின் றெதிர்பாட
முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிசூட
விந்தியகீத் தவர்போற்றி யிருந்துதிபற் பலகூட. (௧0௩)

குருக்கொண்ட மதிமௌலிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்டு நிறம்பொலிந்தெவ் வுயிர்களுமளித் துறல்போலத்
திருத்தொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீற் றொளிபரவக்
கருத்தொன்று மரமேவாசை கண்மலர்நீர்த் திரைவிரவ. (௧௦௪)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிந்தைதெளிந் தன்புருகுந்
தாதிருமெய யடியர்சிவ தசபுராணத் தீட்டின்
வருமளிபல் பெருமகிமை வகைகளிய வகைசிறப்பப்
பரவிவினை யுநர்களிப்பப் பரிவினெடுத் தோதிவர. (௧௦௫)

விண்மாரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யன்பர்தருந்
கண்மாரி சொரிவிரைப்பூங் கவின்மாரி சிவஞான
வண்மாரி தருதமிழ்மா மறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (௧௦௬)

எமதுரியு மேகாச மெனவகுத்துச் சிறப்பளித்தோ
னையருளு மெனவடுத்தாங் கிமமணிந்து முன்போதக்
கனைதருமா மறைபரியாக் காதலித்தா னுதலிலை
னையருள்வா னெனப்பரிக ணடம்புரிந்தங் குடன்போத. (௧௦௭)

சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுரியனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ் சுருதிபுகல் செழும்பொருணேர் தேற்றுதல்போற்
சுவணகட முதற்றேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மவிரிழைவா னடவார்க ளணித்தாக வெடுத்தேக. (௧௦௮)

என்னனவோ தூதுமெல்லா முடையபிரா னிருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெய்தமலர் மணிமறுகின்
முன்னவன்மா தேவனிறை முக்கணன்வந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போந்தான். (௧௦௯)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவநிறை யெடுத்தேந்துங்
கருப்பூர சுடர்முதல கவினுறமும் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்செய்பூ சனையேற்றுட் சென்றருளி
விருப்பூரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (௧௧௦)

இம்முறைநா ளேறேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளனைபெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுமுங் குயவூரு முறையூர்தி வகைமொழிவாம். (௧௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பூம் பந்தர் நிழற்கீ ழுறுதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்று நாளிற் காலையுலா முன்னை முறைபோந் தன்றிரவிற்
றுன்றுழ்ந் தல்குற குடைந்தபணி தன்னைச் சுமப்ப வுமைபோதக்
கோன்று ணிவண்சார் பிரிவாற்றுக் குணத்தி னடைந்த தரித்தெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிரானூர்ந்தான். (ககங)

*வருநான் கெனுநாட் காலையுலா மரபிற் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுமீ ததிகமெனப் பேணு நந்தி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போத மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றிடுநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தந் நிசிகரத்து
கந்தின் சொல்லா முதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்துங் கிளியூர் தரவுமையெம் முதல்வன் கணேச னனற்கிசைய
வுந்தும் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டூர்ந்தா னும்பர்பிரான். (கக௫)

இருமூன் றெனுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்நிசியெம்
பெருமான் றனையூ டலின்வெவ் லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரியூர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வர்த்தனமாங் கிழமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (கக௬)

அறமே வேழா நாட்காலை யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யுருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா ளதுதெரித்தாங்
கறமே யுருவாம் விடையூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொடர்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்ந் தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெனுநாட் காலையுலா விணங்கப் போந்தெவ் வுயிர்க்கு முணா
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர்த் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டேற்ற னெனப்பாய் மாலூர்ந்தான்.

ஒன்பா னாளி னுமையொருசோட் டும்பன் மயிர்ச்சேய் சண்டேச
னன்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவர்ந்து திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுத நாத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்ந்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (கக௯).

ஒருபா ஞளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா ளுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவெள் விடைமே னிருமலமாந்
தெருண்மா நீர்த்தந் தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்ந்தின்புறப் புரிந்தான். ()

பின்னர் யாக விசர்ச்சனநூல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுகேச னுயப்பு மூர்த்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச் சனைமுன் புரிந்தவ் வமுகேசன்
முன்னர் விடைமான் கொடியிறக்கி முதரீக் கூர்ந்தார் சிவத்துவிசர். (கஉக)

ஈற்றிற் புரிசண் டேசவிழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால ரங்கு ரங்கள் புனைந்த விரட்டை விசர்ச்சனைங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ரமுகேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா ணோற்சவமுந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (கஉஉ)

வருநா டோறுந் தனிவசந்த மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச் சிறப்பி னனந்த மடங்கின்றேட்
பெருகா ஏற்பப் புதுநீர்சூழ் பிறங்க யாத்து நறுமலர்பெய்
தொருவா னப்பண் மணிபீடத் துமையோ டமையா ளமுகேசன். (கஉங)

தனக்கு நபன கும்பாதி தாபித் தருச்சித் துமரபின்
மனக்கொண் டினிய வபிடேக வகைகள் பெருக நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வர்க் காதிமேவே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினர். (கஉச)

உடனுங் கெழுந்துட் சூழுன்முத லோரைத் தாவ ரணங்களினும்
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண திருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ ளோதை யோடொன்ற யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவர
நடநா யகன்சூழ் போந்திருக்கை நணிவீற் றிருக்கு நலம்புரிந்தார். (கஉரு)

சாற்று மிவ்வா றமுகேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவத்துவிச ரலிர்வெண் பூதி பிரசாதம்
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயனீ
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற் றங்குடல்பொடித்தான்.

பின்னை ரனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபூசை வயக்கிச் சிவிகை களி னிவர்ந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிகந் தளமகிழ்ந்தான். (கஉஎ)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வருள்வெள்ளங்
குடைந்து பணிந்தாங் கமலேசன் குளிர்தா மரைச்சே வடிநிழற்கீழ்
மிடைந்து தனிவீற் றிருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றடைந்து வினைநீங் கியமகவா னும்பரோடு மும்ப ருற்றான். (௧௨௮)

என்னை யுரைத்தாஞ் சூதவனத் தெய்தி யுய்ந்தார் பெருந்தொகையோ
ரன்னை யிதுபோ லருளுடையா னமல நாத னடைந்தனவே
முன்னை வினைநீத் தருள்வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
தன்னை நிலைசெய் துரைப்பினுமச் சேடன் றனக்குஞ் சாற்றரிதே. ()

மலர்மெய்ஞ் ஞான சனற்குமா ரமைந்த வினிநாம் விரிப்பதையென்
னுலகி னுயிர்க டிருவருள்பெற் றுயமெய்ந் நூல்சொல் சாதனம்பற்
பலவன் னவையா வருக்குமுறை பயிற்ற லருமையவைக்கெல் லாந்
இலக மியற்றற் கிலகுரிது சிவபுராண சிரவணமே. (௧௩௦)

சிவபு ராண சிரவணமே தெள்நூல் பலசொல் லறங்களெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்குஞ் செல்வத் திறங்களெலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கு மனைநன் மக்களெலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கும் பலவா மின்பமெலாம். (௧௩௧)

சிவபு ராண சிரவணமே சித்த சுத்தி முதலளிப்ப
சிவபு ராண சிரவணமே செறிமும் மலத்தைத் தெறவதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே சீவ குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே திகழ்பே ரின்ப மருள்வதுவே. (௧௩௨.)

அன முறையா லவற்றிடைமிக் கருமை திகழிச் சூதவன
மேன புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொன்றேனு
மான கவிகள் பலசிலவு மற்றொன் றேனு நியதிபெற
ஞான முறவோ துதல்கேட்ட லயக்கு மவரே பிறந்தவராம். (௧௩௩.)

இன்ன சூத வனக்காதை யெழுது மவரோ டுந்தவர்மேற்
பன்னு முதவி புரிந்தவர்சீர் பரவு மவர்பூ சித்திடுவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமலேசன்
றன்ன தருளா னினைத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சரதமிதே. (௧௩௪)

என்றாங் கெகமையா ணந்தமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்கை
குன்றா தெனினுந் திருவிளையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
னன்றா காதென் றமைந்திருந்தா னன்கு முகன்சே யெனச்சூத
னன்றா தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னிணைக் கமைந்தாரால். ()

வேதம் வாழி முகில் வாழி விளைகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே. (௧௫௮)

இந்திரன்றிருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனபுராணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௲ [illegible].

உ

சிவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பாயிரம்.

சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைந்து அவற்றுளே இது உபசாரம் இது உண்மையென்றுள்ளபடி தெளிந்து, அத்தெளிவினால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே; அது இலைமறைகாய்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதாம்; அப்பதி உமாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்றானும் நிச்சயமென்று தேர்ந்துகொள்ளுதல் மிகவும் அரிதாதலால், அந்தவேதத்தினுட்பொருளை அவ்வுலகர்யாவரும் எளிதினுணர்ந்துய்க வென்னுந்திருவுளப்பெருங்கருணையினாலே வெளியிட்டருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாகும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரமபுராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாகும். அச்சிவபுராணங்களுளொன்றாகிய பௌஷ்யோத்தரபுராணத்திலே க்ஷேத்திரகண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகந்நாயகிசமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி அநவரத சாந்நித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருவுசாத்தானமாகிய சூதவனஸ்தல மான்மியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபிரான்உமாதேவியார்க்குபதேசிக்கும்போது, அவர்மடிமீது வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான் நந்திதேவர்க்குபதேசித்தருள, அவர் சனற்குமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்குபதேசித்தருளினரென்று சூதமுனிவர் சொல்லிய இச்சூதவனமான்மியமாகிய வடமொழியைத் தமிழ்நிலத்தாருணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத், தமிழ்[illegible]பெயர்த்துத்தருகவென்று அச்சூதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்தி[illegible]ணங்க ஆலங்காட்டிலே, பூவைசியர்குலத்திலே, கொடை நடையாதியுத்தம[illegible], ளானிறைந்த † இராமநாதச் செட்டியார் செய்த அருந்தவப்பய

னப் பொருள்

---

* நேதி - ந - இதி எனப்பிரிபட்டு, "அல்ல என்று" என்ற பதியிலக்கணை படும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுங்கால் வென்றுநீக்கி என்[illegible]ங்கள் அமையப்பெறுதனவற்றை இது பதிப்பொருளல்லவெங்கள குணங்களாம். [illegible]யதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபோதாதி அஷ்டகுண, [illegible]தமெனினும்

† இவரை ராமசாமிச்செட்டியாரென்றும் வழங்

சாமியெனினும் பொருளொன்றே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவிசேஷ சிவநியமாநுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சம்பந்த சிவபூஜாதுரந்தரராய்ப்பிரசித்திபெற்று விளங்குகின்ற ஸ்ரீமாந்-சிதம்பரச்செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுமில்லேனாயினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடித்தருளுங் கிருபாவல்லானாகிய சிவபிரான், அம்மெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை இனிதுமுடித்தருளுவாரென்று துணிந்து ஸ்ரீ சாம்பசிவகுரவசரணாரவிந்தங்களை வணங்கித் திருவருளைவேண்டி அதனுள் அடங்கின்ற தமிழ்மொழி பெயர்த்து ஆயிரத்தைஞ்ஞூற்றிருபது திருவிருத்தங்களாகச் செய்தமைத்தேன்.

அவையடக்கம்.

சொற்பொருளெல்லாம் சத்தி சிவரூபமேயென்பது சர்வாநுகிகாரம். ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள்களைச் சத்துவகுண விசிஷ்டர்களாகிய சாதுக்கள் சத்தி சிவரூபமாகவே கருதி அவற்றாற் சிவசரித்திரமகிமையைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறுவார்கள். மற்றையோர் யாதுகாரணத்தாலாயினும் அதை மறந்து குற்றம்நோக்குவாராயின் அதற்குச்சமாதானஞ்சொல்லுதல் பரதந்திர வழிப்படும் எமக்குக் கடமையன்று. அன்றியும் சமஸ்தவாக்கியங்களும் சிவாஞ்ஞையானன்றி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச்செய்யுட்கள் யான் செய்ததாக நினைத்துக் குணவான்கள் குற்றஞ்சொல்லார்கள். அப்படியன்றி என்வாக்கென்றே பிறர் கூறினும் அக்கூற்றுடையார் இக்கவிகளிற்குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை? நானேனென்றால் இறைவனுற் குற்றங்களெல்லாவற்றையும் நீக்குந்தலைமைக்கப்பெற்ற அநேகங்களஞ்சியங்களை ஈகாத்துள்ளேன். குற்றமேவடிவாகிய என்னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றுவாகலின்.

புராண வரலாறு.

உலகெலாம்புகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகிய நைமிசாரணியத்திலே முன்னொருகாலத்திலே, சௌனகர் முதலிய முனிவர்கள் சத்திரயாகஞ்செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் சுவேச்சையாக அங்குவந்தார். முனிவர் யாவரும் இருக்கைவிட்டெழுந்து, கரஞ்சிரமேற்குவிய எதிர்சென்றுபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித்து நின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணைகூர்ந்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுந்தெவிட்டிலது; முன் சிவக்ஷேத்திர மகிமைகள் உபதேசித்துவருங்கால் சூதவனமென்றொரு உத்தம ஸ்தலம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிரு

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பர்களுக்கு அருளிய திவ்யசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிஸ்தாரங் கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அநுக்கிரகித்தருள்க என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்பபோடு ஸ்ரீபிரகந்நாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச் சிரமேற்கொண்டு தியானித்திருந்துபின் முனிவர்களே! நீங்கள் கேளீர் உலகெலாம் உய்யத் [illegible] முக்கியமானமுமாகும் என்மனமும் அதனையே விரும்பியது இச்சிவபுராணசிரவணமே யாவர்க்கும் [illegible] பதங்களுங்கொடுப்பது நீங்கள் கேட்ட இச்சூதவன மான்மியம் அன்பற்றவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக ரகசியசரித்திரமாகும் இதனை ஸ்ரீநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினரென்று அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்டபரமேசுவர சந்நிதானத்திலே, திருவருள்வெள்ளமென்றே யாவருந் துதிக்கின்ற அமுதமே நிறைந்துள்ள சிவகாருண்யமென்னுந் தண்ணளிச் [illegible] கையிலே, ஆயிரக்கால் மண்டபமென்னுஞ் சுத்தவித்தியாமயமென்றே யாவராலுந் துதிக்கப்பெறும். [illegible] முனிவர் கூட்டமும் வேதசிவாகமாதி சாஸ்திர முழக்கமும் எப்பொழுதும் நிறைந்து கொண்டேயிருக்கும் அம்மண்டபமத்தியிலே, வியாக்கிராசனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமாரமுனிவர் வணங்கிப் பூசித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று, எம்பெருமானே! தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளிய சூதவனமான்மியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகக் கேட்பதில் விருப்பம் மேலிடுகின்றது, திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளத், திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும் விநாயக சுப்பிரமணிய [illegible] சிவ பாதங்களையும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்புத்திர சிகாமணியாகிய சனற்குமாரனே! அவ்வியாஜகிருபாமூர்த்தியாகிய பரமசிவம் [illegible] யுடன் [illegible] அநவரதம் [illegible] ய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சூதவனமாகிய உத்தம சிவஸ்தலமானது, அத்தியந்த நாயகர் [illegible] தானமாய தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசானதிசையில் விளங்கவீற்றிருப்பது இந்த உத்தம சிவஸ்தலமே இப்பூமிக்கு திருவருட்டுணையாய் விளங்குவது தன்னையடைந்தோர்க்கு மகாபாதகாதி சமஸ்த பாவங்களும் நீக்கிச் சாவா [illegible] பதங்களுங் கொடுத்து மோக்ஷத்தையுங் கைப்பொருளாக்குவது இத்தலத்தின் பெருமை [illegible] னாலும் எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினும் முடியாது அங்ஙனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதில் கொண்ட பேராசையை யடக்க முடியாமையால் ஒருசிறிது சொல்லத் துணிந்தோம் [illegible] உள

ணை. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், சூதவன நாமகாரணச்சருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம், ஆதிசேடன்றிருப்பணிச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், ஸ்ரீராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம், அபுகர்மவதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றுமாம். இவற்றை வரிசைக்கிரமமாய் அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றேம், கேட்பாயாக என்று திருநந்தி தேவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

தலவிசேடம்.

[illegible] மகாமேருகிரியின் தென்றிசையிலே, சம்புத்தீவிலே பரதகண்டத்திலுள்ள கர்ப்பு நாடாகிய குலக்கொடிக்கு முகமென விளங்குகின்ற சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இச்சூதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதாரணியத்துக்கு மேற்கே [illegible] யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்து யோசனை தூரமுமாகவுள்ள [illegible]யிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்றுகுரோசமாகும். இச்சூதவனம் [illegible] முற்காலத்திலே ஸ்ரீராமன் இராவணனை இயமலோகம் [illegible] வேண்டித் தன்னிடம் வந்து ஸ்ரீ மந்திரோபதேசம் சுவாமி திருவருள் பெற்றுச் சாதனை செய்ததமையாலும், செல்வம் கல்விஞானம் முதலிய [illegible] போதுமட்டாகக் கொண்டிருத்தலாலும், திராவிடவேதப் பிரதிபாத்தியமாகிய திருச்சாத்தானமென்னும் *திவ்ய நாமம் பெற்றது. இத்தலத்தை யாரடைந்து அஷ்டசித்திகளும் அஷ்டபோகங்களும் சித்திக்கப்பெறுவர். புத்திமுத்தி [illegible] வற்றை வேண்டினும் வேண்டியபடி பெறுவார்கள். சகல சிவதலங்களிலும் இத்தலம் மேலாகுமென்று முனி [illegible] தீர்த்தங்களிலும் வசித்த [illegible] முனிவரும் இங்கு வந்து திருவருள் பெற்று எப்போதும் வசித்தலால், இது [illegible] வனமென்று சொல்லவும் தகும். விருப்பத்தோடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மண்மலைகளை முழுதுங் கரைத்துப் பேரின்பமாகிய அத்தத்துவத்தைக் கொடுத்தலால் அப்புத்தத்துவமென்று சொல்லவும்படும். எவராயினும் தன்னையடைந்தவர்களுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலால் தேயுத்தத்துவமென்று சொல்லவும்படும். தன்னையடைந்தாருடைய பாவமேகங்களைப் போகத் துரத்தலால் வாயுத்தத்துவமென்று சொல்லவும்படும். தன்னையடைந்த அன்பர்களுக்கு ஞானாகாசஸ்திதியைக் கொடுத்தலால் ஆகாசத்தத்துவமென்று சொல்லவும்படும். இத்தலத்தைக் கண்டமாத்திரமே [illegible] பாதகங்கள் எவ்வளவு செய்திருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் நீங்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசி

த்திருந்து சிவதிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்புவனராஜாங்கபதிகளாய்த்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிருப்பார்கள். அமிர்த சூதவனமென்னுந்திருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம் நீங்கப் பெறுதலால்அமிர்தராகின்றார்கள். திருவுசாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபிக்கிறவர்கள் கீர்த்திலெக்ஷ்மி அன்னாதி அஷ்ட லெக்ஷ்மி சிவஞான லெக்ஷ்மி முதலிய லெக்ஷ்மிகளெல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலால் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற்செய்கின்ற செபதபயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அநந்தமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகாலம் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகத்தோடு செய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம் இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத்திரத்திற் கிட்டுவதாகும். இப்படியானால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து சூதவனேசர் சந்நிதிவந்து தரிசித்தல் தியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொடுக்கின்றபலன் என் சொல்லவுட்படுமோ. கணிதநூல் வல்லார் நினைந்தெடுத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகைச் *சிகையும் உட்படா. இனிப்பலவாறு விரித்துக் கூறுவதென்னை. இத்தலத்தில் இடையறாது வசித்துப் பெரியநாயகியையும் சூதவனேசரையும் தினமும் வழிபடு நியமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் †கைமுதிக நியாயத்தால் கண்டுபெருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாத்தியமே. இதனை மெய்யன்போடோதுவார்பவர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த தீமைகளு நீங்கித் திருவருள்பெற்றுவாழ்வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

--(:0:)--

சனற்குமாரமுனிவரே! யாம் சண்டாதிமுனிவர்காள்! சகல புவனங்களிலுமுள்ள சிவதீர்த்தங்களெல்லாம் இத்தலத்திலுள்ளேவந்து கூபதடாகாதிரூபங்களாய் என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் மகிமையே அளவில்லையாதலால் அவற்றுட் சில தீர்த்தமாத்திரம் விளக்குகின்றோமென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்னி திசையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது. அது, நிர்மல தீர்த்தமென்றும் மயெர்ணிகா தீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

---

* சண்டு சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற்றைம்பத்துமூன்று என்பதில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றை யென்க.

† கைமுதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதெப்படி யென்னுந்தாற்பரியத்தை விளக்குவது.

சூதவனபுராணவசனம்.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமூழ்குவோருடைய பிறவிப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதிற்றகித்து விடுதலின் அக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும வருஷத்துக்கு ஒருமுறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தால் முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளிலும் ஸ்நானஞ் செய்த பலன்முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே [illegible] மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. அதில் [illegible] அனுமான் மூழ்கி இஷ்ட சித்திகள் முற்றும்பெற்றான். இதில் மங்களவார ஸதிர்வாரஸ்நானம் முக்கியம். இத்தினங்களில் மூழ்குவோர் திடகாத்திர தைரிய வீரியாதி இஷ்டகாமியமெல்லாம பெறுவார்கள். இதன்கீழ்த்திசையில் [illegible] தீர்த்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே மாசிமகநாளிலே அன்புமிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்டபோக முதலிய இஷ்ட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதி சகல சாஸ்திரபாரங்கதர்களாய உண்மைஞானத்தாற் சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டதீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. சகல புண்ணியங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நக்ஷத்திர [illegible] அனபோடு விதிப்படி மூழ்குவோருடையபார்வை செல்லுந்திசையிற் [illegible] அஞ்சுவான்; சர்வசங்காரகாலருத்திரனுக்கு அஞ்சுகின்ற யமனு மென்றால், அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யாரதான்சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற் புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது. இது மூழ்குவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னும் இவைபோன்ற அநேக சிவதீர்த்தங்கள் இத்தலத்துள்ளன. இவ்வளவென்னுந்தொகை [illegible] மகிமை [illegible] சொல்ல [illegible] ப்படிதப்படி † [illegible] தீர்த்தங்களெல்லாம் மேற்சொன்ன [illegible] தினங்களின் மூழ்கினும் [illegible] இஷ்டசித்திகளெல்லாங் கொடுக்கும். [illegible] மெய்யன்போடுபடிந்து [illegible] ஆணவமலவாதனை நீங்கித் திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

——— கஉ

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீ மகாலிங்கேஸ்வரஸ்வாமி மகாரதோற்சவாந்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது.

† ஸ்தாலீபுலாகம்—ஒருபானைச்சோற்றுக்கு ஒரு அவிழ்ப்பதம்பார்த்து, எல்லாம் அதுபோலென்று தெளிவதுபோல விளக்குவதோர் நியாயம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திமகிமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். நிஷ்களமாகிய பரமசிவன் ஜனனமரணப்பட்டுப்பற்பல சரீரமெடுத்துழல்கின்ற சீவகோடிகள் எளிதிற்றிருவருள்பெற்றுய்கவென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இச்சூதவனத்தில் ஓர் மாவிருக்ஷ நீழலிலேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மரங்களுங் கொடிகளும் மலர்தாவிச் சூழ்ந்து மிக நெருக்கமத்தியிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இச்சுயம்பு மூர்த்தியை ஆதிசேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகர் வழிபட்டுத் தங்கள்தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெற்றார்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அநந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தசூதவனேசன், திருவுசாத்தானேசன், அமிர்தலிங்கேசன் முதலிய அநேகதிருநாமங்களுண்டு. முற்றும் விதந்துகூறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களினும் மேன்மையுள்ளன. இவற்றுள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ் செபித்தவர்கள் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சர்வரோகமுநீங்கிச் சுகமுற்றுவாழ்வார்கள். அனந்தேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண்மைஞானம் பெற்றுவாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதாள பிர்மராக்ஷதாதிகளால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விலாசமாகிய குளிர்நிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சகலதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்ந்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் மிருதம் நீங்கி நித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிரூபமாய விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிரூபங்களாய்விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமெய்யன்பர்க்கு அமிர்தத்துவத்தைக்கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விளக்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்சிறந்த மூர்த்தி எவ்வுலகத்துமில்லையென்று அக்கினியைக்கையிலேந்திச் சத்தியஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானை உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப்பெற்றோர் உண்மைநூல்களிற்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந்தம்மிடத்தில்விளங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்தசித்திகளும் நிறையப்பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர்

திறவாப்பெருவாழ்வாகியபரமுத்தியைப்பெறுவார்கள். தைமீ குருவாரம்பூச நக்ஷத்திரம்பௌர்ணமிகூடியதினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்விதகுரூர பாதகங்களும் நீங்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தர்களாய் நினைத்தவெல்லாம்எளிதிற் கைக்கூடப்பெற்று லோகப்பிரசித்தியாயவாழ்வார்கள். சைத்திரோற்சவத்திற் பத்துநாளும் நியதியாக அன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பூமிச்செல்வம்புத்திரச் செல்வம் பொருட்செல்வம்முதலியசெல்வச்சிறப்பெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே சிவகதிச் செல்வராயவாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சூதவனத்தைப்போய்வணங்குவோமென் றெண்ணி வழிச்சென்றோரும், அங்கே மெய்யன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறும்பயனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் ஜனன மரணாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங் காணமாட்டார்கள் பணிந்தவர்கள் சர்வாண்டங்களுந்தம்மைப்பணியவீற்றிருப்பார்கள். நினைத்தவர்கள் ஒப்புயர்வில் நன்னுடபிராயர்க்குரிய நினைவுகொள்ளார்கள்.

இம்மாத்திரஞ்செய்யும் இத்தொண்டர்க்கே இப்பயனெல்லாம் அருள்கின்றோனென்றால், இனி இவ்வமுதலிங்கேசரை அனவரதந்தினந்தோறும் நியதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுக்குப்பணி திருநந்தனவனப்பணி திருமாலைப்பணி தூபப்பணி தீபப்பணி முதலியன செய்வோர், சொர்ணமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் தூபக்கால் தீபக்கால் மணி முதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், நித்தியபூஜைக்குவேண்டியசமஸ்தத்திரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் நன்காராயந்து காலந்தோறுங்கொடுத்துவிதிவழுவாமற்செய்வித்து, அப்படியேநைமித்திகமாகியமகாரோற்சவாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சவிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலிலேபழுதுநீக்குதல் முதலியதிருப்பணிகள் மணிபொன்முதலாற்செய்வோர், சொர்ணரத்னாபரணாதிகள் செய்தளிப்போர், உத்தமமானபசுக்கள் வளர்த்து நாடோறும் பால்கொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்க்கருளும்பலனை அளவிட்டுச்சொல்ல யார்வல்லவராவர். அருமையதலங்களெல்லாவற்றினுமுள்ள அவ்வவ்விலிங்கங்களுக்குத்தனித்தனியேசெய்யுந்தரிசைக்கிரியாதி திருத்தொண்டெல்லாந்தரும் பலன்முழுதும் இவ்வமுதலிங்க தெரிசனம் ஒன்றேகொடுத்துவிடும் இகலோகவாழ்க்கையும் பிரமவிஷ்ணுவாதியர் பரலோகவாழ்க்கையும் உருத்திராதியர் வாலோகவாழ்க்கையும் அமரமோக்ஷவாழ்க்கையும் அமிர்தலிங்கேசர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடுத்துவிடும் இவ்வமுதலிங்கேசர் இங்கேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியற்கையில் ஓரணுமாத்திரங்கூட அளவிடமுடியாதாகையால்முழுதுஞ்சொல்ல யார்வல்லவர்கள். அன்பனே நாம்உனக்குஇங்கேசொல்லியது அணுமாத்திரையிற்கோடியிலொருபங்கேனுமில்லை. இதனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

முன்செய்தீவினைமுழுதும்நீங்கி இம்மையிலேபலபோகங்களும் அனுபவித்துத் தேகாந்தத்திலே திருவடி நிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்

சனற்குமாரனே? இனி இத்தலம் சூதவனமென்னும் பேர்பெற்ற காரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே காசிபமுனி பத்தினிகளாகிய கத்துரு வினதையென்னுமிருவரும் சற்றேதூரத்தே இந்திரனுடைய குதிரையைக் கண்டு மூத்தாளாகிய கத்துரு இக்குதிரைவால் வெண்மையா கருமையா வென்று கேட்க, வினதை வெண்மையென்னக் கத்துரு கருமையென்றாள். இப்படி இருவரும் மாறுபட்டு நம்முள்ளே தோற்றவள் வென்றவளுக்கு அடிமையாய்விடுவதே சபதமாகும்; இக்குதிரையை இன்னுமொருமுறை சமீபத்திற் பார்த்து நிச்சயிப்போமென்று பிரதிஞ்ஞைசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்துரு, தன்மக்களாகிய அனந்தன் முதலியசர்ப்பர்களைநோக்கி நீங்கள் இந்திரன்குதிரைவாலைக்கருமையாகச்செய்யுங்களென்றாள். அடாதகாரியமென்று அவர்கள் மறுத்ததுகண்டு கோபித்தாள். அவருள்ளேகார்க்கோடன் அவள்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கருமையாகும்படிதான்இறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்புகத்துரு வினதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினாள். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதானென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்துருவுக்கு அடிமைவேலை செய்துவருவாளாயினாள்.

அப்போது கத்துரு நான் பாதலலோகம் போகவேண்டும், என்மக்களாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமந்துவர நீ என்னைச்சுமந்து செல்வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவள் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து செல்லப் பாதலத்திற்சென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இங்குள்ள பலவிடங்களும் பார்க்கவேண்டும்; எங்கள் அடிமைக்காரி மகனாகிய நீ எங்களைச் சுமந்துசெல்லென்றார்கள். கருடன் அதுகேட்டு உடனே தாயை நோக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வினதை முன்னிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என்தாய் உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ள [illegible] உங்களுக்கு ஏதுசெய்யவேண்டுமென்றான். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால் நீக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேசில ஆச்சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்து யுத்தத்திலே இந்திராதிதேவர் யாவரையும்வென்று சர்ப்பகோபங்கள் [illegible]

முதலியன ஒவ்வோர் மதில்போலச் சூழ்ந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றின் நடுவில் அக்கினிமயமான சக்கரவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்று தருப்பையினாற் சூழப்பெற்றுள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இந்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிடவு மனமின்றி வருந்தி இணக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்ந்தமொழிகூறிப் பக்ஷிராஜனே! நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சர்ப்பர்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையுண்டு எந்நாளும் வருத்தினால் எனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவுசெய்க என்று வேண்டிக்கொள்ளாக, கருடன் பிரதிஞ்ஞைப்படி நான் இக்கடத்தைச் சர்ப்பர்களுக்கு எதிரே வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நீ கிரகித்துக்கொள்ளென்று சொல்ல, இந்திரனும் பின்றொடர ஆகாயமார்க்கமாக வரும்போது செல்லும் வேகத்தாலும் சிறகின் காற்றினாலும் அவ்வமுதத்துளிகள் இத்தலத்தின் எல்லைமுழுவதும் பரம்பின. அவ்வமிர்தத்துளிகளினின்றும் அளவில்லாதபடி மரங்கள் முளைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியே கருடன்சென்று சர்ப்பர்களுக்கெதிரே அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தன் தாயின் அடிமைச்செயலை நீக்கிக்கொண்டு, அவர்களைநோக்கி இந்த அமிர்தம் அதிபரிசுத்தமாதலால் ஸ்நானஞ்செய்து சுசியோடு புசியுங்களென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்நானார்த்தம் புறப்பட்டசமயம் இந்திரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்.

அமிர்தத்துளிகள் விருக்ஷங்களாக முளைத்தெழுந்து ஆகாசத்தையளாவி விஸ்தாரமாக வெளியின்றி நெருங்கும் சிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற மகிமை, இங்கு அநவரத வாசஞ்செய்யும் வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி திருவருளாலேயென்றுண்மையுணர்ந்தவர்களாய், காசிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகஸ்தியர் கர்க்கர் வியாசர் சுகர் அத்திரி குற்சகர் புலகர் யஞ்ஞவால்கியர் துர்வாசர் சுஜோர்தகனர் சனகர் சனந்தனர் வருணர் சக்தி வாமதேவர் கௌசிகர் பராசரர் கண்வர் புலஸ்தியர் வசிட்டர் முதலாக அளவில்லாதமுனிவர்கள், தாங்கள் வசித்த திருச்சமருமகந்தராதி சமஸ்த சிவக்ஷேத்திரங்களையும்விட்டுநீங்கி இத்தலத்து வந்து அளவிலேவசித்தற்குரிய சிறப்பெல்லா நிறைந்து சித்தசுத்தியாதிகளையளிப்பமுற்றும் எளிதின் அளிக்கத்தக்க நிர்மலத்துவாதிவிசிட்ட குணங்களோடு விளங்குவதை உற்றுநோக்கி, இது யாவற்றையும் வசீகரிக்கத்தக்க உத்தமோத்தமஸ்தலமென்று செயலொழிந்தெரிந்து நிச்சயித்து, அம்முனிவரெல்லாரும் தங்கட்குப் பர்ணசாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும் இத்தலத்தை நீங்காதமனத்தோடு வசித்து எங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களெல்லாம் இத்தலத்தில் வந்து தங்குக என்று நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களினுமுள்ள சமஸ்தசிவதீர்த்தங்களும் இத்தலத்தின் முக்குரோசவிஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவாவிகூபா

தி நீர்நிலைகளாகவந்து நிறைந்து தம்மிடத்துவந்து தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ்குதல் முதலியன செய்கின்றவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்ததத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருக்ஷங்கள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தசூதவனமென்னும் ஒருபேரியைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தசூதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கேசர் அங்கு அடியார்க்கு அருளுகின்றபலவகையான இகபோக விஸ்தாரஞான மோக்ஷப்பெருக்கத்தையும்நோக்கிசிவக்ஷேத்திரங்களெல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமமதாமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அதிரகசியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அதிதீவிரபரிபக்குவசிலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்கு எவ்வித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமா ரகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானெனக்கு உபதேசித்தருளினர். மிகவும் நுணுகியுணர்கின்ற அதியூகபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம்சொல்லவும் வேண்டுமோ? இதனை எப்போது படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரும்இம்மையிலே புத்திரமித்திர களத்திராதி சகலசௌபாக்யமும் பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமமோக்ஷம்பெற்று வாழ்வார்.

சூதவன நாமகாரணச் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

சனற்குமாரமுனிவ! ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். திருப்பாற்கடலிலே மணித்தீவிலே சுவேதபர்வதத்திலுள்ள திருநகரிலே, தேவர்முனிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்யுங்கு ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித் துதித்து நின்று எம்பெருமானே! பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமமோக்ஷங்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மையாதாகும் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சற்குண சம்பந்நவிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்வாதி அஷ்டமங்கள திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சச்சிதானந்த நிர்மல நிர்விகற்ப ஆதிமத்தியாந்தரகித அநாதிநித்திய சர்வவியாபக சமயாதீத சுயம்பிரகாச சிவதத்துவோபசாந்தாதி திவ்விய வாசகவாச்சியலக்ஷியமாயசொரூபசாக்ஷாத்தைக்கட

த்துவதாய் வேதமுடியில்விளங்குவதாயுள்ள சதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரெவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரெவரோ அவர்களே நரருள்ளே அதமராவார். ஆதலாற் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினராய் விஷயங்களிற்செல்லாது இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து சிவாராதனைமேற்கொண்டொழுகுவார்களோ அவர்களே முமூட்சுக்களாவார். அசக்தர்களானால் இயன்றளவு நிஷ்கபடபக்தியோடுசிவபூஜாக்கிரியதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியேதேகாந்தம் வரைவினைப்போகாநுபவத்தோடு செய்துவரும் நியமபூஜாபலத்தாற் சிவஞானம்பெற்றுப் பரகதியாஞ் சுத்தாத்துவித பரமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள். ஆதலாற் பரமுத்தியாகிய முத்தி பரமுத்தியானந்த பரமுத்தியைப்பெறுதற்கு முக்கியகாரணம் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்த சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந்து செய்கின்ற சிவபூஜையன்றிவேறில்லை.

உண்மையுணர்ந்து சிவத்துவப்பேற்றையடைதற்கு இடையூறாகச சர்வசீவர்களிடத்தும்பசுத்துவம் ஒழிவின்றிவிரிந்திருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபததீக்ஷையாகும். இதுவிரஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும் இது பன்னிருநாள விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த ஓமத்துக்குப் பெரும்பாலும் சமித்துக்கோமயமேயாகும். அக்கோமயம் பசுக்களினின்றும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறகாலம் அமாவாசை, பௌர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியென்னு நான்குதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சமீபித்தநாளிற் கன்றீன்றபசு, நோயுள்ளபசு, ஈறுதகன்னிப்பசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறக்கப்பெற்றபசு, மலந்தின்னும்பசு ஆகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள வழும்பை நீக்கி அதிலே வாமதேவமந்திரஞ்சொல்லிவிட்டு அகோரத்தாற் பிசைந்துருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, தற்புருஷமந்திரத்தாற் சுட்டு ஈசானத்தாற் கொடுக்கல்வேண்டும் சுத்திராக்கினி பண்ணியிறக்கைபடைந்தெடுத்த அக்கினி சூரியகாந்தக்கல்லிலெடுத்த அக்கினி ஆகமுறையினெனு நெறிமுறைப்படி தற்புருட மந்திரத்தால் முன் உபசர்த்திலைத்த கோமய கட்டத்தை பஸ்மமாக்கி போதாயன சூத்திரத்து அபூர்வகைசூத்திரங்களுள் அவரவர்க்குச் சொந்தமாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சூத்திரவிதிப்படி அக்கமந்திரங்களால் (௩௬) தத்துவாதியசுத்திசெய்துபசுநெய்யால் உரிய ஆகுதிகள்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்துச், சற்பிராமணபோஜனஞ்செய்வித்து, அன்றிரவு நாலுயாமங்களிலும் அவ்விலிங்கபூசனை விஸ்தாரமாகச்செ

* சுட்டபடி—உலர்ந்தது.

ய்து, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமும் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஓமத்தோடு பூஜைசெய்து, பதின்மூன்றுநாள்நித்தியகிரியைமுடித்துக்கொண்டு பூசித்தஅக்கினிலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரியமுறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வாசாரியனோடு சற்பிராமணபோஜன மாகேசுரபூஜை தக்ஷிணையாதிகள் சிறப்பச்செய்து இப்பாசுபததீக்ஷையை இடையூறின்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவநீங்கி நிர்மலனாவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிரஜா ஓமகுண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாக்கினிகுண்டங்களிலுள்ள விபூதியாவது கையில்வைத்துவலக்கையால் மேல்மூடிக்கொண்டு "அக்கினி" என்பதுமுதலியகொண்ட மந்திரமுதலிய பூதமந்திரங்களால் மும்முறையபிமந்திரித்து "ஆபமாபோவா, ஆபோவா" என்னுமந்திரங்களால் நீர்தெளித்து, அத்திருநீற்றை மூன்றுபாகமாக்கி ஒருபாகத்தை ஈசானத்தாற்சிரசிலும், தற்புருடத்தால் நெற்றியிலும், அகோரத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்களிலும், வாமத்தால்நாபியிலும்சத்தியோசாதத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களிலும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தாவது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்தாறிடத்தாவது திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பது முறையாகும். இத்திருநீறு தரிப்பவரே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவார்கள். இப்பாசுபதத்தைக்குறைவும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இதற்குள்ளுயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டுவது அவசியம்.

அதாவது உத்தமோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது சப்தகோடி மகாமந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த ராஜாதிராஜமந்திரம். இதுவே பாசுபத தீக்ஷாபலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். சாயலமோக்ஷ சாயுச்சியப் பதவிகளைத் தருவதாக நிருபிக்கின்ற இம்மகாமந்திரத்தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனும் சொல்லவாவது நினைக்கவாவது என்னாலும் அயனாலும் ஏவராலுமியலாது. இம்மந்திரம்வேதசிவாகமபுராணேதிகாசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்கொண்டு அவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரமே சச்சிதானந்த சுத்தாத்துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருந்தருளப்பெறுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க ஆறெழுத்தாகும். மற்றுந்தேவதாமந்திரங்களாகிய அஷ்டாக்ஷராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தே தத்தம அளவு எண்ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள நமாதிகள் சேரமலே தத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆறெழுத்தாயிருந்தும் வேதசிவாகமாதிநூல்களெல்லாம் இதனைஐந்தெழுத்தென்றே வழங்குவ.

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருவைந்தெழுத்தைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவிலாத் தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சீவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உய்தற்காகவே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணாதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களால் யாகாதி கர்மங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போடு இதனை நாடாமல் வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபாரதுக்கபூரணபயங்காராகாரமாயுள்ள சமுசாரமகோததியைக் கடக்கமுடியாது. இது யாவர்களும் உள்ளபடி சிவசொரூபத்தைக் விளங்கச்செய்யும் பதிஞானத்தீபம், இதுவே சனற்குமாரதியார் முதலிய பலரும் செபித்துய்யத்தக்க சாவோபசாரப்பிரியமாகும். இது அநுபவாத சுத்தமயமாதலினால் ஆமமுதலியபூஜாவாங்கங்கள் ஜெபக்காம முதலியயாதும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அதிபரிசுத்த சுயம்பிரகாச மகாமந்திரமாகும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிஸ்தாரம் பிரமனாலும் என்னாலும் எம்முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல் அசாத்தியமே. இது சற்குருவாலுபதேசிக்கப்பெறாமல்யார் செபித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதும் கைகூடப்பெறார்கள். சற்குருவாற்பெற்றுடைத்தயோதசம சிவசேஷத்திரங்களிலிருந்து செபித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகவெலகுவாக உடனே கைகூடுவது சத்தியம். எல்லாவுயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் வாக்காலும் துன்பமின்றியாகவாயமைந்தமனங்களாயக்காமக்குரோதாதிகள் பொய்கூறல் முதலியசமன்தீமையுமில்லாதவராயசிதேந்திரியர்களாய்த், தம்மைவந்தடுக்கின்ற சிவாலயமடத்தே பிறந்தசதாவோடு செய்யுந்தீக்ஷையினாலே பழுது முழுது நீங்கி அதாபராபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய உத்தம தத்துவ குணங்களெல்லாநிறையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதேசஞ்செய்யதற்குரிய ஆசாரியராவார்கள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரணையிலாவுத்தமோத்தமசிவஸ்தலசந்நிதியிற்பெற்றால் நினைத்தவைகள் திகழ்தெரியவுடனே கைகூடும். அத்தலங்களாவன, ஸ்ரீகைலாயம், மேரு, மந்தரம், இமகிரி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்லிகார்ச்சுனம், கோகர்ணம், சிருககாளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணாசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாரணியம், சூதாரணியம், மதுராபுரிமுதலிய சுயம்புலிங்கங்கள், வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவஸ்தலங்களும், கைலாசாதியுத்தமாரணியங்களும் வில்வம்கொன்றைமுதலியசிவசாந்நித்திய விருக்ஷமூலங்களுமேயாகுமென்றுகூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன்பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லியவெல்லாம்எனதுபதியாகியதங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளுமவிருப்பமிக்குடையேன் அருளுகவென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செயவோ

மென்று அருள, அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்நிதியிலுள்ள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானம் விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ் செய்துகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனதுமாணிக்கரத்தினங்களைப்பாதகாணிக்கையாகவைத்துவணங்கித்துதித்து நின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசுபததீக்ஷாதிகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத தம்மைச சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு தமக்கு நேரே ஆதிசேடனை சந்நிதிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகசையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்களெல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைந்தெழுத்தை யுபதேசித்துச சிவமயமாக்கினார். உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற சுத்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபூசனையிலேமிக விருப்புற்றிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின் றிருவருள் பெற்றுப் பசுத்துவ நீங்கிச சிவத்துவப்பேறுடையர்களாய்த்தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசசருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கப்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே " இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங் கேட்பாயாக வென்று நிருந்திதேவர் கூறுகின்றார். விரஜா தீய பாசுபத தீக்ஷாசமஸ்கார ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று அனந்த சாகரத்தமிழ்ந்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே மேலும் வணங்கித்துதித்து எம்பெருமானே அடியேற்கருளிய இந்த திருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூசிக்கவரும பெரும்பேறு அளித்தருள்க வென்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணு கூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சர்வசீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிர்தமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச சிவாகம விதிப்படி பூசிப்பாயாக. அத்தலத்துக்குநீ செல்லுங்கால் அழிவில்லாத சொர்ணாத திருமுதி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாதி கற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப முதலாய சிற்பநூலுணர்ந்த அவ்விதிப்படிசிவாலயத்திருப்பணியாதிகள் தெளிவாக முடிவித்த கைசசாதுரிய பரிசீலனை சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க வெள்ளகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகாகளோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் பரிசனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அச்சூதவனத்திற்சேர்ந்து, அத்தினத்திலே க்ஷேத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிநியதியோடு அன்மார்த்த சிவலிங்க பூஜைசெய்வாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சமஸ்த சிவலிங்க பூஜா பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இங்கே உனக்கு ஒரு மா

கத் சிவலிங்கந் தருகின்றோம், இதனை எக்காலமும் நியதியாகப் பூசித்து வருவாயாக என்று அவ்விலிங்கத்தை ஓமாதி சமஸ்கார பூர்வமாய்ப் பூசித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டும் வணங்கி இருகையும் விரித்தேந்தி விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரியா விகற்பமெல்லாம் அவ்வாசானே காட்டத் தெரிந்து, அம்முறையே அவ்வான்மார்த்தலிங்க பூசனையைச் செய்து முடித்து, மேலும் ஆசானை வணங்கி எதிர்நின்று எம்பெருமானே! இந்த ஆன்மார்த்த சரலிங்க பூசனையே சகல சர சிவலிங்க பூசாபலனை முழுதுந் தந்து விடுமென்றதாங்கள், முன் சூதவனத்தில் அச்சுயம்புலிங்கபூசனை செய்யவேண்டுமென்றதென்ன? இச்சந்தேகம் நீக்கியருளுகவென்று வேண்ட [illegible] அவனை நோக்கி ஆதிசேடனே! நாம் இப்பொழுது கூறும் ஆன்மார்த்த பூசாமகிமை வேதசிவாகமாதிசிவசாஸ்திரப் பிரமாணமேயாம் [illegible] சால மாகிய பரார்த்த லிங்கவழிபாடு செய்யவேண்டியதும் சிவசாஸ்திர [illegible] யாதலால் அதனை முற்கூறினோம். ஆ[illegible] சங்கள் பலவகையாகும் அவையெல்லாவற்றினும் சுயம்புலிங்க [illegible] வைகளெல்லாவற்றினும் இச்சூதவனத்து அச்சுயம்புலிங்கம் அதிகமாதலால் உன்னை அங்கே செல்லுகவென்றோம். அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயிற் றிருப்பணி கும்பாபிஷேகாதியெல்லாம் விதிப்படி செய்வித்து நீயும் அவ்வமுதலிங்கத்தைப் பூசித்து, ஒவ்வொரு வருஷந்தோறும் பன்னீராயிரம் வராகன் வரும்படி கிடைக்கத்தக்க விளைநிலங்களைச் சாசனஞ்செய்து கொடுத்து, சுவாமி [illegible] ஞைதிகள் பாத்திரங்கள் வேண்டியவெல்லாஞ் சேர்ப்பித்து, நித்திய நைமித்திகாதிபூசனைகள் எப்போதும் நடக்கும்படி செய்து, அப்பரார்த்தபூசனை செய்து வருகின்ற ஆதிசைவர்களாகிய குருக்கள்மார் ஒவ்வொருவருக்கும் தகுதியான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவையெல்லாவற்றிலும் வேண்டிய பொருள்களும் நிறைத்துவைத்து, [illegible] அவர்களுக்குத் [illegible] த்தஞ்செய்து, மிகுதியான விளைநிலங்களை எக்காலமும் அவர்களுக்கே சர்வமானியமாகச் சாசனஞ்செய்து கொடுத்து, நீயும் ஆன்மார்த்தமாகத் திலிங்கபூசனையும் பரார்த்த அச்சுயம்புலிங்க பூசனையுஞ் செய்து கொண்டு அத்தலத்தில் [illegible] இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் [illegible] போகப் பெருவாழ்வு பெறுவாய். [illegible] நீ பூசிக்கும் அவ்வமுதலிங்கத்தை இனி அநேக ரிஷிகள் தேவர்கள் பூசித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவார்கள் நாமும் பின்வரும் காலத்தில் அவ்விலிங்கபூசையால் வேண்டியதன்மையெல்லாம் [illegible] பலவா விரிப்பதென் நீ சிறிதும் தாமதியாமல் அச்சூதவனஞ் செல்வாயாக என்று கூறினார். இதனை மெய்யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகல போகங்களும் அனுபவித்து மறுமையில் ஞானசுத்தாற்பர முத்தியையும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்
பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்
கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமீதூரச்சூதவனஞ்செல்லுங் கரு
த்தனாய் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலிரூபங்
கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறிய
படியே அளவில்லாத சொர்ணரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிராம
ணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியராதியரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கை
லாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தெரிசித்துக்கொண்டு வேதாரணியத்தி
னின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிதூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவி
நிற்குஞ் சூதவனந்தோன்றக்கண்டு உடனேமிக்க ஆவலோடு நிலத்தில்வீ
ழ்ந்து வணங்கியெழுந்து அநேகசுபநிமித்த சகுனங்கண்டு பேரானந்தத்தோடு
வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்துள்ளே மார்க்கண்டாதி சகல மு
னிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவர்யாவரும்
மார்க்கண்டமுனிவராச்சிரமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏககாலத்தி
ல் நமக்கியாவருக்குந்தோன்றியகாரணம் என்னென்று யோசிக்கும்போது,
முனிவர்களே! விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசே
டன் அமிர்தசுயம்புலிங்க தெரிசனந்தைப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய இவ்வ
னத்துக்கண்மையில்வருகின்றான், அவன்வரவு உங்கள் அருந்தவப்பயனே
யாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமா
க நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவா
க்கைக்கேட்டு, முனிவர்யாவரும் மிகமகிழ்வுடையாராய எதிர்கொள்ளச்செல்லுங்
கால், அவர்களெதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அங்குவரக்கண்டு யாவரு
ம் பேரானந்தப்பெருங்கடலிற்படிந்தவர்களாய வணங்க, அதற்குமுன் சேட
னும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரங்கூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவரா
ச்சிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவ
ரோடுசென்று மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிநியதிகள் முடி
த்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற் பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற்,
நாதுக்கினிமையான ஓரொலிதிரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வரவர அவ்
வொலி அக்ஷரவொலியாயது, திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுத
லிய பக்ஷிகளாற் செபிக்கப்படுவனவாயத் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்று
சமீபித்து அநேக விருக்ஷங்கள் கொடிகள் பக்ஷிகளின் அருஞ்செயல் நோக்
கிச்சென்று, மிக உன்னதமான ஒருமாவிருக்ஷத்தோடு கொன்றை வில்வமுத
லிய மரங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமுல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமா
ய்ப்படரப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல அங்கொரு சூழல்தோன்றக்கண்டு, மி

கவிழ்ந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சூழலினுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுலிகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் மிருக பக்ஷிகள் தியான யோகாதிகள் செய்யக்கண்டு, பேராச்சரியமும், பேரானந்தமும், பேரன்புமுடையனாய் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றாரென்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தனாய, உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புகுந்து அமிர்தலிங்கத் திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழந்து பரவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத்தழுந்திப் பலமுறை நிலமுறவணங்கி யெழுந்து, அச்சிவலிங்கத திருமேனியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றுமற்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்பேயுருவமாய அருளையேநோக்கிக் கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீர்மைதோற்றமன்று அளவிலாத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பௌர்ணமைதிதி பூசநக்ஷத்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இத்தினமல்லவா நமக்கு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனந்த நடனங்காட்டியதெனறு மிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இத்தினத்திலே இவ்வமுதலிங்கதெரிசனஞ்செய்து உற்சவாதிசெய்தோர் புத்திரமித்திர களத்திராதி சகலசம்பத்துக்களுடனே இம்மையிலே அரோகதிடகாத்திர தீர்க்காயுசுமான்களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்திலே சுவர்க்காதியின்பெல்லாமனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள் என்றுகூறி அதன்மேற் புஷ்பபலாதிகொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லாமெய்திப் பின் சிவாநுபூதிச்செல்வர்களாய திருவடிநிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன்றிருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் றிருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனை புரிந்துகொண்டிருந்த ஆதிசேடன் புறம்போந்து உடன்வந்த தேவசிற்பியைநோக்கி மயனே எம்பெருமானுக்குச் சுவர்ணாரத்தினாதிகளாலே சகல அங்கங்களுக்கும் பொருந்தத் திருக்கோயில் செய்வாயெனறும் மற்றை ஏவலாளரைநோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுந்திரவியங்கள் முழுதுஞ் சவிஸ்தாரமாகச்சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிகொடிபுல்லாதிகளைச்சேத்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றமருந்துமாயிற்றென்பதுபோல் அவைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்தநிலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கா

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சற்றேசூரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து
உடனே மிகவிரைந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான்.
அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிசூரியோதயம்போல் ஒருவிமா
னம் மேலமைய விதிப்படி சுவர்ணரத்தினாதிகளாற் கெர்ப்பக்கிரகத்தை நிரு
மித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை,திருமாளிகைப்ப
த்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திருமதிலுயர்ந்த
முதற்பிராகாரம்,இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிராகாரங்கள், அங்கங்கே கோபு
ரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிபீடங்கள்,நிரு
த்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்ட
பம், வேதசிவாகமாதி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெ
ய்து,அமிர்தலிங்கேசர்க்குப்போல வேகாலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்களாலே
பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே
அச்சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறும்வித்தியாமண்டபம்,ஆரியவே
தம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகியஇரண்டிங் ககடறப்பயின்றோர்சிறிதும்வழு
வின்றி உரியசுரமும்பண்ணும்பொருந்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதம
ண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான்மண்டபமுத
லிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோ
கமேயென்று கூறும்படிசெய்து,பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே வி
ஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள்,மற்று
ம்சௌராதிசண்டேசாந்த சிலாவிக்கிரகங்கள்முழுதும்,சோமாஸ்கந்தர்முதலிய
உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணரத்தினபாத்திராதிகள்முழுது
ம்,மற்றும்யாவும்நிருமிதஞ்செய்துமுடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெதிர்வந்துநின்
றான். அத்தேவகம்மியனிடத்து நிகப்பிரீதிகொண்டு அநேகஉபசாரங்கூறி நீ
செய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலகமுழுதுங்கைமாறாகா; ஆயினும் முறைமைநோக்
கி என்னாற்றரப்படும் இவற்றைப்பெறுவாயென்று அளவிலாதசொர்ணரத்தி
னதிரவியவஸ்திராபரணாதிகள் கொடுத்துமகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேட
ன் ஆதிசைவாதியோர் கூடியசபையிலேகும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்ததினநி
ச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலேதன்பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி,அதற்கு
மார்க்கண்டதீர்த்தாதிகளுக்கும் தேவகம்மியனாற்படித்துறையாதிகள் செய்
வித்து, மேலும் அவனைக்கொண்டேசிவத்துவிசர்களெல்லாருக்குந்திருக்கோ
யிலைச்சூழத் திருமாளிகைகள் செய்வித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச்,
சுதினத்திலேஅவர்களை அம்மாளிகைதோறும்பிரதிஷ்டைசெய்தான் பின்
சிலபிராமணர்களைநோக்கி இந்நாட்டரசனாகிய ராஜசூடாமணியென்னுஞ்சோ
ழராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்தழைத்துவருகவெ
ன்று அனுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும். அள

விலா மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவிரைவோடும், ஸ்ச னியங்கள்சூழ அத்தலத்தில்வந்து ஆதிசேடனை வணங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமுங்கண்குளிரக்கண்டு கண்டுபே ரானந்தப்பெருங்கடலிற்றிளைத்து, ஆச்சரியமுடையனாய் இதுவோசிவலோக மென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வரசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிகொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற ஏவலாளர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்குவியல், அதன் பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லிமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம, எண்ணெய்முதலியன பற்பல மிடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியானஇடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்துவருவாராயினர். சிலர் பசுநெய்யைக்குடங்களில்நிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலாமாமுதலியகனிகளெல்லாம் மலைமலையாககுவிப்பார்கள். சிலர்தேன கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காய்முதலியன, சிலர் சந்தனம பன்னீர்முதலியன, சிலர் பலவிதநெல்லுகள் அரிசி துவரை உழுந்து பயறு எள்ளுமுதலியன, சிலர் வில்வம் பாதிரி புரசு மூங்கில் மா அத்தி வன்னி இத்தி அறுகு அரசு ஆல் பலா கருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அங்கல் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் நூல்முதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொனவெள்ளியாதிகளாற் பூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொர்ணரத்தினங்களால் வில்வம்தாமரை கொன்றை குமுதம்நீலோற்பலம் செங்கழுநீர் முதலியனவும், மச்சகூர்மாதிகளும், மாவிலை கூர்ச்சம தேங்காய பூணூல் பவித்திரமகாதணிகாப்புமுதலியனவுஞ்செய்வித்துச் சேர்த்துவைத்தார்கள் சிலர்பொன் மணி பட்டுவகைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவுரிசையெல்லாம, வஸ்திரவகையெல்லாம, ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம, நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைகற்பமுறைப்படிசெய்துவடிகட்டுத்து வாசனை சேர்த்துப் புதுமிடாக்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பச்சைககர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை புழுகு கற்பூரம் தசாங்கப்பொடி ஏலம்தக்கோலம் சாதிக்காய பத்திரி லவங்கம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, துவர்மாங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிர்த்திகைவகை, மணல்வகை, சிவதீர்த்தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செயலிப்படிநிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, ஆதிசேடன் ஸ்ரீபிரகந்நாயகிசமேத ஸ்ரீஅமிர்தலிங்கேசசந்நிதியில்வணங்கியெழு

ந்துளம்பெருமானே இக்கும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்றுபிரார்த்தித்துக்கொண்டு, இரண்டாம்பிரகாரத்திலீசானதிசையிலேசிவத்துவிஜர்முன்னிலையில் மயனைக்கொண்டு ஸ்ரீபிரகந்நாயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதி சமஸ்தமூர்த்திகளுக்குந்தனித்தனிநவகுண்டாதிகுண்டங்கள், வேதிகைகள், அஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள் நாற்* றுவாரதோரணங்கள், கூர்மாசனாதிகள், வேதிகைக்குரிய விமானாதிகள், எல்லாமுமன்றைந்து விளங்கும்படியாகச்சாலைசெய்வித்த, இவைபோல முன்பு ஆகவேண்டியவைகளெல்லாஞ்செய்துமுடித்தான்.

பின்பு வேதசிவாகமாதி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்களாய மந்திர தந்திரகிரியாபாவனாதி பரிசயசீலர்களாய அங்கஹீனாதிகுற்றமில்லாதவர்களாய உள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாயச் சபத்தினிகர்களாய சமய விசேடநிர்வாண சிவதீக்ஷாசம்ஸ்கார சம்பூர்ணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை ஒருங்குகூட்டித் துதித்து உபசரித்து, கும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை நீங்களே வகித்துநடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னார் இன்னயாக நடத்துக இன்னார் இன்னசாதகாதிசெய்க என்று நியமித்தான். அதுவே ராஜாஞ்ஞையாகக்கொண்டு சிவத்துவிஜர் யாரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள்முழுதும் பதினொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுத்தியென்பதாகிய தனபூஜை செய்தார்கள். பின் பிராமணானுஞ்ஞை பெற்றுத், தக்ஷிணையாதி பெருக்கக்கொடுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிஷேகநைவேத்தியாதி விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டிக்கொண்டாகிய தேவானுஞ்ஞைபெற்று எடுத்துக்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனகும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாப்தியாகும்படி விக்கினேசுரபூஜை செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கேசசந்நிதியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வாஸ்துசாந்தி [illegible] பலி கிராமசாந்தி ரக்ஷோக்ன [illegible] கோ [illegible] வாசம் முறையேசெய்து, [illegible] புண்ணியாகவாசனம், [illegible] பிராயணம், [illegible] புண்ணியாகவாசனம், கிருகயக்ஞம் சங்கிரகணம், [illegible] சாந்திஹோமம், [illegible] ராத்திஹோமஞ்செய்து, பஞ்சமூர்த்திகளாகிய விநாயக சுப்பிரமணியர் சுவாமி அம்பாள் சண்டேசுரராகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபிஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவருஞ்ரிஷபாதிவாகனங்களிலெழுந்தருளி வந்து வில்வமரத்தடியிலே வீற்றிருக்கக்காளச்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து, நிலவகை, கையைச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே படுவஸ்திரத்துஷபவகை கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டும்பிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்து, முடி

சான கும்பங்

* துவாரதோரணம்—வாயிலிலுள்ள நிலைக்கோப்பு.

சாலையுள் வருதலாகிய மிருத்சங்கிரகணமும், யாகசாலையிலே சோமகும்பந்தா பித்து அம்மிருத்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசுப்பா லொடுகலந்த நவதானியங்களை அவற்றிற்றெளித்தலாகிய அங்குரார்ப்பணமு ஞ்செய்து, அச்சிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்காதிசம ஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொன்ன ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல் லாஞ்சவிஸ்தாரமாகப் பிரசன்னபூசனைசெய் அக்கமூர்த்திசந்நிதியிலே, ப ரிமளசுகந்தோதகபூரிதமாம் சொன்னகும்பங்களைவாத்தனி அஷ்டவித்தியேசு ராதிகும்பங்களோடே தாபித்து, அம்மூர்ச்சலிங்கேசர் அவ்விலிங்கத்தினின்றும் கும் பத்தில் வந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய மனங்கசிந்துருகப் பயபக்தியுடன் தாழ்ந் துவேண்டி அச்சாசாரியர் யாசாதிக்கிரியாகளை யப்பழுதும் விதிப்படி நிகழ் ஆவா கனஞ்செய்து, மற்றையகும்பங்களிலும் அந்தந்தமூர்த்திகள் நூதனமாய் வந் தருளும்படி உரியவிதிப்படி ஆவாகித்து அக்கும்பங்கள் ஒவ்வொன்றினும் அவ் வம்மூர்த்திகளை விதிப்படி பூசித்து, யாகத்திராதானஞ்சகலத்தானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை தோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகச் சிறிதும் அசைவின்றிச் சாவதான மாயெடுத்துப் பட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்ந்துள்ள சிரமேல் வைத்துத் தமதுயிரினும் மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு, அடிமேலடிபொருந் தப்பக்கத்தே நின்று காணுகின்றவர்கள் நடக்கின்றனரென்று சொல்லும் படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப் பிரவிர்த்தயணரங்கப் புஷ்பசஞ்சிதமான பா வாடைமீது மேலே குடைபிடிக்கப்புறப்பட்டுவருவாராயினர். இருபக்கங்களிலும் சாமரைக ளைச்சிலர் வீசாநிற்பச் சிலர் விசிறிகளைச் சிலர் பரப்பக்கொடி குடை சருட்டி ஆல வட்டமுதலிய வரிசைகொண்டுவர, வீரமிப்பாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம் பாடுவோராகிய வந்திகளும் ஸ்தோத்திரம் பாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாக ப் பாடிவரத், தேவாசாரமேளவாத்தியம் பலவகைப்பொழிய, பிராமணர்கள் சில ர் ஆசிவசனங்கூற, சிலர் அக்ஷதை சாசனங்கள் சந்தனம் சிலர் பன்னீர் சிலர் சந்த னக்குழம்பு சிலர் சொர்ணங்கள் சிலர் ரத்தினங்கள் சிலர் நெல்லுகள் சிலர் நெ ற்பொரிகள் சிலர் பல்வகைச் சுகந்தபுஷ்பங்கள் பொழியச், சிலர் எதிரே அஷ்ட மங்கலாதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பின்சாட்டாகுமுகமாய்வரச், சில ங்காயசித்தர், ஆதிசைவர் பலரும் கூட்டிப்பக்தவருஞ் செய்துள்ள *மூர த்தம் மதுவாக்கமபானகம் பாதிரிபுஷ்பாதி வாசனை சேர்ந்த சுத்தோத பூர்ணமாகுளம் பல்வகைக் கன்னங்கள் பல்வகைக் கனிகள் பசுப்பால் பல அப்பவர்க்க ம் வாய்ச்சயத்தாம்பூலமுகவாசாதி அநேக நைவேத்தியங்களை அடுத்தடுத்து பலவிதங்கொண்டு மிகச்சமீபத்திலேவர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் தே ளிர்வகைசாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் சிவாகமகோ

தவகைம் —பயற்றம்பருப்பு
இசேடன

ஷம்நமகசமகாத்மகஸ்ரீருத்திரகோஷம்முதலியவை நிறைந்துமுழங்கப், பஞ்சாக்ஷரமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசடங்கசங்கிதாமந்திராதி மந்திரசெபங்கள் பெருக, ருத்திரவீணாதிநரப்புக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதுளைக்கருவியெல்லாம், பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவியெல்லாம், சிவநாமகீர்த்தனாதி மிடற்றுக்கருவியெல்லாமுழங்க; மகரிஷிகள் சூழ்ந்துநின்று துதிக்க, அவர்பத்தினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்கசிந்துருகுந் திருத்தொண்டர்கள் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிந்துகொண்டு நெருங்கிவர, இவை முதலின்னுமளவிலா வைபவங்களோடு அக்கும்பங்களை யெழுந்தருளிவருமகிமையைக் கண்கள்குளிரக் கண்டு அவ்வாதிசேடன் ஆதலின்றே நான்செய்த பெருந்தவப்பேறென்று கூறி அனந்தானந்தக்கடலிற் றிளைத்துவர, இராஜசூடாமணிசோழனுந் தொடர்ந்துவர, அப்பிரதக்ஷிணமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல் வழியாகச்சென்று ஆங்காங்குத்த தானியவகை அடிப்பரப்பமைந்துள்ள அந்தந்தவேதிகைகளிலே அந்தந்தக்கும்பங்களைச் சிரசினின்றிறக்கப்பயபக்தியோடு பூசைவின்றிச் சாவதானமாயிறக்கிவைத்து, உடனே நைவேத்தியகற்பூராதிசெய்து, ஒவ்வொரு யாகசாலையினும் சப்தவிம்சதியாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேனித்திய யாகபூஜை தொடங்கிச் செய்துவருவாரானார்கள்.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகவ்விய பாவனாபிஷேகாதிகள் செய்து, அரணிகடைந்தெடுத்த அக்கினியைப் பிரதானகுண்டங்களிற் றாபித்து, அதினின்றுமெடுத்துமற்றைக் குண்டங்களெல்லாவற்றிலுந் தாபித்து, விதிப்படி வரிசையாக ஓமஞ்செய்வாராயினர். அவ்வோமத்திரவியங்களாவன சமித்து, அவிசு, பசுநெய், பால், தயிர், எள்ளு, தேன், வால்நெல் ஏவைநெல் நீவாரநெல் முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலரிசி, அவல், சத்துமா, பயறு உழுந்து மொச்சை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, கரும்பு, சர்க்கரை, வெல்லம், நீரோற்பலக்கிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு பலவள்ளிக்கிழங்கு பூலாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்குவகை, பல்வகையாதுளை, பல்வகை நாரத்தை, பலவகை எலுமிச்சை, பலவகை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்துமுதலியபழவகை, கற்கண்டு, அநேகவித அதிவிசித்திர வாககானனவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவகை, வெட்டிவேர், விலாமிச்சம்வேர், பனிநீர், புழுகு, கோரோசனை, குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக்கர்ப்பூரம், கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி, கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திராப்பச்சை, ஏலம்சாதிக்காய் பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூலவகை, சீந்திக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடிவிற் பூர்ணாகுதியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அந்தந்தப்பிரதான கும்பங்

களிலே அமுதலிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தூபதீபங்ளைவதை ஷோட சோபசார விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சந்நிதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாகிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்கும்விபூதி பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிரண்டுகாலத்திலும் ஆதிசேடன் யாகசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாக்ஷரமந்திர சங்கிதாமந்திரதிஜெபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவதீக்ஷாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய மகேசுரபூஜையும், சற்பிராமணர்கள்சூழ இருந்துசெய்யும் இருக்கு எஜுர் சாமவேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபுராணாதி பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாரமாகப்பொலியும்படி நடத்திவந்தான். அப்படியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடையே அச்சிவத்துவிஜர்கள் நூதனவிம்பங்களுக்குரிய நயனோன்மீலனாதி, அஷ்டபந்தன சொர்ணபந்தனாதி, விம்பசுத்தியாதி சகலகிரியைகளுஞ்செய்துமுடித்துக் கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம் கும்பபூஜையாதியெல்லாஞ்செய்து, யாத்திராதானாதியெல்லாஞ் செய்து கும்பங்களைச் சிவத்துவிஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிகமான உபசாரங்களெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களின்னெதிரே வந்தந்தக்கும்பங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக், கும்பங்களினின்றும் விம்பங்களின் பிரமரந்திரவழியாகச் சென்று இருதயகமலத்தில் அநவரதசாந்நித்தியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டுமென்று கசிந்துகசிந்து பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமைந்த மந்திரபூர்வக நியாசாதிகள்செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சாவதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புதுவஸ்திரதாரணம் அர்ச்சனை நிவேதனை கற்பூரதீபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதோதகமுதலியன ஆதிசேடன் இராசசூடாமணிசோழன் முதலியோர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமங்கள மகாவைபவ மகாசாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசனானந்தப் பெரும்பேறுபெற்ற ஆதிசேடன் அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகாபிஷேகமுஞ் செய்வித்து அன்றுமுதல் என்றும ஆறுகாலபூஜை பிரதிதினமும் நடந்துவரும்படி நியமித்தான்.

போசனானந்தரம் அச்சிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினொரிடத்தமைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்கூறிப், பீதாம்பரசொர்ணரத்தினாபரணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வணங்க, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அநேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள். ஆதிசேடன் அன்றிரவு ரிஷபத்துவய மூஷிகமயூராதிவாகனங்களிலே ஸ்ரீபிர

கநாயகி அமுதவிர கோவிந்த [illegible] சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி யகாந்தயந்திரியிலே [illegible] கருணை மகோற்சவமுஞ் செய்வித்துப், பின் கலியாணோற்சவம் [illegible] தெப்பத்திருநாள் தொடங்கி விசேஷ அபிஷேக பூசைகளும் [illegible] மிகவிசேஷமாகப் பஞ்சமூர்த்தி [illegible] மண்டலாபிஷேகசமாப் திசெய்தான்.

மேலும் [illegible] வான் [illegible] பஞ்சோற்சவ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

[illegible] திசேடன் சிவார்ச்சனை செய்ததை சேடயாயாக [illegible] [illegible] [illegible] பெருமானைச் சிவாகமவிதிப் படி [illegible] வேண்டிய [illegible] பரணங்களெல்லாம் [illegible] நாயகபூஜைமுடித்துப் பிராத்தித்த

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசனையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணாயாமசகளீகரணஞ்செய்து, பாத்தியாசமனார்க்கியங்களமைத்துப், பூதசுத்தியாதிகள் செய்து அந்தரியாகமுடித்துப் புறத்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுஞைபெற்று, விதிப்படி ஆசனங்கற்பித்துச் சதாசிவமூர்த்தி நிவேசனாதிமூர்த்திமான் ஆவாகனாதிசெய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசபஞ்சாமிர்தம் பலபஞ்சாமிர்தம் பால் தயிர் நெய் இளவெந்நீர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை நாரத்தை மாதுளை முதலிய பலவகைப்பழச்சாறு இளநீர் சந்தனக்குழம்பு சகஸ்திரதாராதி வில்வோதக சுகந்தபுஷ்போதக ரத்நோதகாதி அபிஷேகங்கள் இந்தவரிசைப்படியே செய்து, உடனே விபூதிசந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரண புஷ்பமாலாதி திவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபதீபநிவேதனவர்க்க மகாதீபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சகஸ்திரநாம வில்வார்ச்சனைசெபநிவேதனாதிசெய்து பல்முறை நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்கொள்ளாமற் றிரும்பாவண்ணந் தரிசித்துநின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட்டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோத்திரம்புரிந்து மேலும்பல்முறைநமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்ந்திப் பரவசனாய நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்கேசர்வெளிவந்தருளி ஆதிசேடனே நீதுதித்த இத்துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாமியமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்திருந்துபின் பரமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். அஃதிருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளச், சேடன் அன்புபெருக வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டுதற்கரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டிலும் பெறும்பேறொன்றுண்டோ? ஆயினும் ஆஞ்ஞையின்படி அடியேன் வேண்டுவதொன்றுண்டு. அதாவது இடையறாப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுதந்தருளுக என்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்குநம்மிடத்து இடையறாப்பேரன்புபெருகுக. நாராயணனே நமதுசொரூபலக்ஷணம்உள்ளபடியுணர்ந்த சிவஞானி. உனக்கு இவ்வெல்லாம்விளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினன். அவனையடைந்து அவன்பணிசெய்தொழுகுதலே நமக்கும் பிரியமாகும். ஆதலால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற் சுத்தாத்துவிதபரமுத்தியுந்தருவோம். நீ இங்கே வந்து நம்மை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவார பூசதினத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுழுதும் அநுபவித்துப் பரமுத்தியும் பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜசூடாம

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளக்க சூத்திரரூபமாக ஒருநூல்செய்து உன்பெயர் விளங்க அதற்குப் பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாஷியமும் ஒன்று செய்து இருநூல்களும் சர்வலோகபூஷணங்களாய்ச் சாசுவதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாகஎன்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளினார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவாஞ்ஞையின்படி ராஜசூடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையழைத்து விதிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றாதுருந்தி ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மனமுழுதையும் மந்திரேசர்பாதத்தில் வைத்துவிட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பன்முறைவணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாஞ்சொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் நிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே ? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாகஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாஙகள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவிரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ளபடிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாகஞ்செய்ய வேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்விரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகுபொருள்தருவேன் என்னைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவெற்றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச்சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் கசோளார்முதலிய அநேகம் பிராமணோத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிருபதைப்பினராய்ப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும் பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா? இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றுமிழந்து பைத்தியகாரனுவதுமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கட வாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு குஷ்டரோகியாய்வ ருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சகிக்கலாற்றாது துக் கிப்பாராயினர். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷ முனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்கண்டும் வணக்கமுதலிய யாதுமின்றிவரு ணனிருந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்று, முன் னிகழ்ச்சிமுற்றுந்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுழுதுந் தீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். மு னிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கள்பதியாகிய வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிர முனிவர்வாக்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால்அவர்சாபத்தைத் தக்க பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயச்சித்தமும்இவனே செய்யவேண்டும்; இவனோஅறிவுமுற்றுங் கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியி லே உத்தமோத்தம சிவக்ஷேத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகு மென்றுகூறித், தமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சிரசில்வைத்தனர். உட னே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிரேஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமு றைவணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புற ம்புங்கொண்டு துதித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதி யாதி சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலைக்கொடுத்து, விதி ப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்வித்து, ஸ்ரீசிவமூலபஞ்சாக்ஷரோபதே சமுஞ் செய்வித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்து, இதனைஉன்ஆயுள்வரையும்இடையறாதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்றுஆக்ஞாபித்தனர். உடனேவருணன்அப்பெரும்பேறெல் லாந்தனக்குஎளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம் முனிவர்சந்நிதியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவனைகள் முற்றும்சிவாகமவி திப்படிஅவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலே செய்து, ரத்தினதிபாதகாணிக்கைகொடுத்துவணங்கிநின்றான். முனிவர்அவ னைநோக்கிவருணனே நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்த மசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், அத்தலம்சூதவனசிவக்ஷே த்திரமே, அது காவிரியின்தெற்கே வேதாரணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோச னையிலுள்ளது. அத்தலத்திலேஅநவரதசாந்நித்தியராய்வீற்றிருந்தருளுகின் ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால்ஒருசிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விரூபாக்ஷமுனிவர் அங்குநின்றுஞ் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனும் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம்அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாராதியோடெழுந்த வருணன் நியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீஅமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதூரஅடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பௌர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசவிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்துதித்துத்தினந்தோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலைகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பலதிருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பௌர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்ட, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கங்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உன்னைப்பிடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அநுக்கிரகித்து வருணனேநீ நிர்மலனும்விட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபாமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலீட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்பேரால் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம் போய் இடையறாச் சிவசிந்தனையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒரு வடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தளவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீறணிந்து பஞ்சாக்ஷரம் முறையே செபித்து அமுதேசனை யடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிவக்ஷேத்திரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபாலரூபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எம்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அத்தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்மலர்ந்தருளி அதனமேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருநந்திதேவர் வாராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லாலநீழலில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சிறந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசனபடலத்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோதமென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமஸ்காரபரிபூர்த்தியோடு அவற்றின் அரும்பொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனிக்குபதேசித்தாய்; அவன் பரஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயிலாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூவுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் திருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவக்ஷேத்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்குலத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவநியமாநுஷ்டானப் பெருஞ்செல்வராகிய அச்சுதர்களப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பேறின்மையால் அதனைவிரும்பித்தமதுகுலகுருவாகியதிருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியரை அடுத்திரைஞ்சி அவர்சொற்படியே அதற்குரியதவந்தான முதலியபற்பலசெய்தும்சாத்தியப்படாமல், மீட்டும்ஆசாரியரை அடுத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்களப்பாளர் அன்புமீதூரப்பிரார்த்தனையோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரியர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிர்ந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு ஏடுகளையெடுத்து முன்னேட்டின் ஈற்றிற்றொடங்கிப் பின்னேட்டின்முதலில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசுரம் "பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோ

ெள்ளினை, வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன
தோளுமைபங்கன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர், தோய்வினையாரவர் தம்மைத்
தோயாவாந்தீவினையே.'' என்றிருக்கக் கண்டு, மிகுந்தஆனந்தத்தோடு அச்
சுதர்களப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் நி
ச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்
று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசிரமேற்கொண்டு களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும்
அளவிலாத்திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோ
மசூரியாக்கினி நாமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசருக்கு
விசேஷபூசை செய்வித்துச்செபதபாதிசிவகைங்கரியங்களும் மிகுதியாகச்செ
ய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிற்றோன்றி, அன்பனே நீசெய்
துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோ
ம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனேதருவதே முறையாகும்,
ஆயினும் கர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ
செய்தஅருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம்இனிவரும்பிறப்பில்அதற்கென்று ஒரு
தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்றுஆஞ்ஞாபித்தருள,
உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழை
யாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓராணுவும் பழுதில்லை
எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை ; ஆனால்இச்சமயம்
ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிர்மேந்
திராதி பிபீலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள்பிள்ளைகளே. அங்ஙனமா
கவும் வள்ளிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமரநாயகப்பிள்ளையிடத்து
மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகி
ன்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனேசீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியஸ்ரீஞான
சம்பந்தப்பெருவாழ்வின்றிருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்க
டைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவ
லையேஎன்னுள்ளமுழுதுங்குடிகொண்டுவருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவ
ணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம் நடித்தருளிய
சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம்
இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்
லளவினுமகப்படுவதன்றென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தம
க்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றொழுகுவாராயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உல
கெலாமுய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்க
வும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிள
ங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

எம்மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து தெளிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்களப்பாளரும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவப்பயன் பெறவும், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்சிசுவடிவா யவதரித்திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழுந்தி, எம்பிரான் வந்து சொப்பனத்தருளிய திருவருளைநினைந்துநினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வுருவாய் வந்ததென்று துணிந்து, எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து உவகையிற்றிளைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் யாவரும் தாங்களே அப்புத்திரப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பல்லூழிகாலம் இடையறாது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது கைப்பொருளாயதென்றுளமகிழ்ந்துவகையிற்றிளைத்த பிதாமாதாக்களிருவரும் சாதகர்மாதிகள்செய்து ரத்தினாபரணாதியணிந்து தம்முயிரினுக்குயிராய்ப்பேணி வளர்த்துவருவாராயினர். அவர்கள் அச்சிசுரத்தினத்தைச் சீவரத்தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும் அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வே நிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அநுக்கிரகமாத்திரமேசெய்தற்கு இப்பாலரூபங்கொண்டுவந்ததன்றி வேறில்லையென்று துணிந்து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களப்பாளர் இப்பாலரூபகுருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமாள் என்று நாமகரணஞ்செயது மேலும் சிலநாள் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்று மனையொடும் சேய்மணியோடும் பெண்ணாகடம்வந்தனர்.

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் றாய்மாமனார் தமக்கு வேறுபிள்ளையில்லாமையால், தங்கைபிள்ளையாகிய சுவேதவனப்பெருமாளையே தமக்கும் பிள்ளையாக்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய் வந்து, அத்தெய்வச்சிசுமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதூராகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச் செல்வாராயினர். அங்குள்ளார் அவ்வாவு தெரிந்து திருவருளின்பெருமைநினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்காரவகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டுபணிந்துபுகழ்ந்துகொண்டாட, அப்பாலகுருமணியைக்கொண்டுசெல்கின்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தமது மாளிகையுள்ளே சுமங்கலைகள் மணிநீராஞ்சனம்வளைப்பச் சென்று திவ்யரத்தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சிசுமணி அங்குச்செய்த பாலலீலாதிவைபவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்றுஎம்மனோரால் இசைப்பரிது. இப்படி வளர்த்துவருநாளில் வார்த்தைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழலை

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையிற்கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று எண்ணமிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசு நிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்றைச்சிறுவர்களோடு வீதியிற்சென்று மேனியொளி திசையெல்லாம் விளங்கவிளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அச்சமயம்பொதியமலையில் அகஸ்தியரைக்கண்டு இஷ்டவார்த்தைகள்பேசிக்கொண்டிருந்து வருதற்காக உன்சிஷ்யப்பிரசிஷ்யனாகிய பரஞ்சோதிமுனிவன், இவண்மணிவிமானத்தேறித் திருக்கைலையினின்றும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்வானாயினன். அப்படிச் செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்வீதியிலே திசையெல்லாம்விளங்க விளையாடுகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்விமானம் அப்பாற்செல்லாது நின்றுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பரஞ்சோதிமுனிவன் நாம் நினைத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்லுகின்ற இத்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகருதி, வானெலாந்திசையெலாம்பார்த்துக்காரணந்தெரியாமற், பின்பு கீழேநோக்கிப் பூமியைப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தின்கீழ் மேனியிற்பொருந்த அத்தெய்வச்சேய் வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சேய் நமதுவிமானத்தைப்பிணித்திழுக்கின்ற அன்புவடந்தான் மேனியின் ஒளித்திரட்சியாக விமானத்தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தினின்றுங்கீழேவந்தார். மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொடு முனிவரையுங்கண்டு ஒன்றுமுணராது வெருண்டோடிப்போனார்கள். அவ்வொளிக்குள்ளொளிப்பிழம்பாய் இன்பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சேய்மணி தாயர்முதலிய எல்லாவற்றுலும தன்னாசிரியனாகிய சத்தியஞான தரிசனிபோல் இருப்பக்கண்டு மிகமகிழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தணைத்து உச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்ந்து ஞானவிபூதிதாரணமுதலியனசெய்வித்து, தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்பெயரேயாகமெய்கண்டானென்று நாமகரணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வாணதீக்ஷாவிக்ஷைபுரிந்து சிவசமவேகார சைவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேற்றினையளித்துச், சிவஞானபோதமுற்றும் சவிஸ்தாரமாக உபதேசித்து, அன்பனே? இதனை நீதமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமென்னுமுரையுஞ்செய்வாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்துத், தனித்துவிட்டுச் செல்லுதற்காற்றாமையால், அணிமையிலே கோயில்கொண்டு சொரூபியாய்ச் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப்பிள்ளையார் சந்நிதியடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவன் தங்கள் அடைக்கலமாகினான், இவனுக்குக்காரியகாரியாதுள்ளனந்தமான இருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுமென்று பிரார்த்தித்து, இனியொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திருத்திவிட்டு, அப்பரஞ்சோதிமுனிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றனன். பின்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையாதிநிகழ உபதேசித்தருளுவாராயினார்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொள்ளவந்தாளொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்வந்துநின்று, பிள்ளைமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதீதமான அரும்பெருங்கேள்விகள் கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பிள்ளையை ஊமையென்று விசனித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதந்தெரிந்திலர்போலுமென்று விரைந்துசென்று, உங்கள் பிள்ளை பிள்ளையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேயென்றாள். என்றசொல்முடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவிரைந்து கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கள்பிள்ளைவாய்நின்றுவரும் அத்தியற்புத அதிமதுரஞானமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்சென்றார். உடனே குருசிஷ்யரிருவர்பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. ஆகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிகாரம்பெறாதார் பக்கத்துற்றுற்சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிசமஸ்தசிவசாஸ்திரமும் இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளங்குகவென்று ஒருசொல்லால் அநுஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறியாதோ. இன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புகுந்தவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டகளப்பாளர், இதுதிருவருளேயென்றுதுணிந்து பொல்லாப்பிள்ளையார்திருவடிகளிலே பன்முறைவணங்கித்துதித்துநின்று எம்பெருமானே? திருச்சந்நிதியிலன்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை சிறிதுமுணராத எமதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்றுசொல்வதென்று பன்முறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமார்போடணைத்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்ந்து தந்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்யாவரும் பேரானந்தப்பெருங்கடல்போலச்சூழ்ந்துவரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே இவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமீதூரப் பன்முறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிற்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நங்குலமெல்லாம் பல்லூழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமீதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபரவசராயினார்.

இப்படிநிகழுநாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினர். பரமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளந்துணிந்த தீவிரதரசத்திநிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்முதலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீக்ஷணமாத்திரையே தற்போதமிழந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிநிற்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதரபரிபாகம்நோக்கி பரியதீக்ஷாசமஸ்காரமூலசிவத்துவாபிவியுக்திப்பேறளித்து, ஞானநூலைப்படித் தமிழிலமொழிபெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்தைநிகழ்மொழிப்புரையோடு உபதேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணிந்துசூழ நடுநாயகமணியாயவீற்றிருந்து லோகப்பிரசித்தியாயவிளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியரிடத்தே சிவாகமாதி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சிரத்தாசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடையராய, அது அவ்வாசாரியாரா ற்கிடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்றமாணாக்கர்சிலர் இம்மெய்கண்டகுருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய அக்குருமணியைச்சூழ்ந்தார்கள். பின்பு அருணந்திசிவாசாரியார் தம்மாணாக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் சென்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணாக்கரையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறாயினர். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணாக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணந்திசிவாசாரியார் தனித்தவராய இதென்னை ஆசாரியம் நமது அருளால் சிஷ்யனாகிய மகப்பாலன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழிதானும் நீங்கப்பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிச்சயமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுதுமுணர்ந்தமாணாக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழி பெற்றமைந்தனர, நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமிதங்கொண்டு, பின்நம்மாணாக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்தசீலர்களல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் எதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரேபோய்த்தெரிந்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிஷ்யன்புதல்வனாகிய ஓர் சிறுவனை நாம் வலியப்போய்க்கண்டுகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவாதாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப்பெற்று முன்னைக்கப்புச்சிபோலப் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுசெல்லத் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொம்பு முறிந்தது. புஸ்தகச்சுவடம் அசசொடிந்தது. பெருங்காற்று றகுடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன இவையெல்லாங்கண்டும் ஆசூழ்வலத்தாற்றிருவருள்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்வாராயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவிமுற்றுங் கழன்று பரிசுத்தமாயத்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறுமே

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத் திரிசியமாகக்காட்டினாற்போல மேற்கூறியசிவிகையாதியெல்லாப்பொருளுநீங்கின. பின்பாதசாரியாகத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலகுருமணி வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவந்துலாவிக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படியிருக்குங்கால் வயதுமுதிர்ந்தபெரியோரவர் சிவஞானபோத புஸ்தகந்தையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுங்கேள்வியாலுண்டு அதுமயமாயப்பிறழ்நோக்கினாறி சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள் விரித்தருளுமெய்கண்டகுருமணி நடுநாயகமாய்த் திருமுகம் பூமியைநோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நாம் உட்புகுந்தால் இச்சிறுவன் நமக்கோராசனந்தந்துபசரியான், இருக்கைவிட்டெழவுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமதுசெயலால் நம்சிஷ்ய புத்திரரையடைந்த இச்சிறுவனெதிரே நாம்வலியப்போயநிற்பது நம்பெருமைக்கடுப்பதல்ல, அவன் இவனிடத்துள்ள நலமெதரியவும்வேண்டுமென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியநிமித்தம் அவ்விடத்துலாவுவார்போலுலாவினார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டகுருமணியால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான் நல்லசமயம் இச்சிறுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டுவிடுவாமெனன்றுவந்தார்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமென்னையென்று உரப்பியதொனியொடுங்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலகுருமணி, முன்போலப்பூமியைநோக்கியே சிறிதுநேரமிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணந்திமேல்விழும்படி நிமிர்ந்துபார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிற்று. முன்கருவிகள்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசேஷித்திருந்த ஆணவவலியும்நீங்கப்பெற்று உடனே தன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழுந்தார், எழுந்தார், பலமுறைபணிந்தார். எம்பெருமானே! எங்குருநாதா! எந்தாயே! எம்மிறைவா! திருவடிக்கபசாரமிழைத்ததீவினையேன்யாது செய்கேன் புலைநாயேன். எனையேற்கொருபற்றுமில்லாமைகண்டு இரங்கி எளியேனையுய்யக்கொண்டருளவெளிவந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிச்கொலுவீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே, அந்தோ அடிகளெதிர்வந்தும் அபசாரமிழைத்து அருநரகிற்காளானேனே இனியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணலே! "பொறுப்பரன்றேபெரியோர் சிறுநாயகடம்பொய்யினையே" புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவிலாச்சிறியேன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைகொண்டருளுதியோ அண்ணலே அண்ணலேலோவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டுகிடந்தார். எண்ணெய்குறைந்து திரியுஞ்சுருங்கிக்கெடுகின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டுமிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆணவமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்கெ

டப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழாது கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிஷ்யசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற்றூக்கியெடுத்துத் திருவடிசூட்டி, அஸ்தமஸ்தக சம்யோகாதி சத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷாசமஸ்காரசிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துச, சிவஞானபோத முபதேசித்து, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிடையறாது சூழ்ந்திருக்கும் நாற்பத்தெண்மருக்குமேலாய் முதன்மாணாக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்றுவாழ்ந்தார். அடியாருடன்கலந்து தலைமைபெற்று இடையறாது குருதரிசனத்துச்சிவாநுபூதிப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அவ்வருணந்திசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், அடங்கிவிரிந்துகிடக்கின்ற அரியநுண்பொருளெல்லாம் விளங்க, சாஸ்திரரூபமாய சிவஞானசித்தியாரென்னொரு தெருணூலும், தோத்திரரூபமாய் இருபாவிருபஃதென்னொரு அருணூலும்பாடியருளி, அவ்விருநூல்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ்செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினைவப்புற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்தே மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்தார்கள். நமது திருக்கைலாய பரம்பரைக் குருசந்ததிகளாய் வந்தபடியால் இந்நால்வரும் சந்தானகுரவரென்று லோகப்பிரசித்தியாயவழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசந்ததிகள் அநேகமுண்டு; விரிப்பிற்பெருகும் அமைக.

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்ணாட்டிற் கணிமையிலுள்ள திருக்கடவூரிலே, மார்க்கண்ட முனிவர் தேகாந்தியம் நீபித்தவென்று அதலைசசிவாநந்தப்பிரகாசத்தைப் பற்றிக்கொள்ளக்கருதி, இடையறாது சிவலிங்கபூஜை செய்வாராயினர். எண்ணெண்ணியபடியே அக்காலெல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கவொருங்கிய யமனை, எம்பெருமான் அச்சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து உதைத்தருளித், அனைக்கு நித்தியாயுள் தரப்பெற்று, முன்புதன்மேல் நெருங்கிய யமனுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி சற்றே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பனே காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள சூதவனத்திலே மேற்றிசையில் ஓர்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலே நீ மூழ்கினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜசும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்சுயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கநாதரைத் துதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எக்காலத்தும் உன் பக்கத்தும்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விலிங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனேமார்க்கண்டமுனிவர்பணிந்துவிடைபெற்றுச்சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறைமுழுகிமேலெழுந்தவளவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று,வந்துகோயிலுட்புகுந்து சந்நிதியடைந்து அமுதலிங்கதிவ்யரூபந்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று,அன்புபெருக முன்புநின்றுபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களாற்றோத்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்துதிகேட்டுமகிழ்ந்தோம் நீவேண்டும்வரம்யாதென்றருள, மார்க்கண்டர் மேலும்பணிந்து எம்பெருமானே "சிவ" என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றுங்கொடுத்தருளுஞ் சீவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்கள்கூறும் உண்மையுணரார்சிலர்; அடியேங்கள் நின்றிருவடியன்றி யெதையுஞ் சிறிதும் பொருளெனமதித்திலேம்; இது நிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர்அறியாச்சிறியரென்றிரங்கிப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தார். அப்படியேஆகுக. அன்பனே! நீமூழ்கியமேலைத்தீர்த்தம்உன்பேரால் விளங்குவதோடு,வந்துமூழ்குவோர் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக. இன்னமும்நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும்அடியேங்களுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்;அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில்மூழ்குஞ்சீவர்யாவரும் உய்யும்படி இப்பொழுதருளியவரம் எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேஆகுகவென்றருளி மேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருந்தவச் சிறுவ! நீ உனக்கென்றொன்றை வேண்டாது உலகுய்யவேண்டிப் பரோபகாரத்திலே கருத்துற்றமை யறிகின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுயர்ந்த தருமம். எவ்வித உயிர்களுக்கும் மனவாக்குக்காயங்களால் ஒருசிறிதும் இடருறாமற் பாதுகாப்பது சீவன்முத்தரிலக்கணமென்று சிவாகமசாஸ்திரங்கூறுமாதலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பது சொல்லவும்வேண்டுமோ, இதற்காக ஒருகதைசொல்வோம் கேள்; முன்னொருகாலத்திலே,தேவப்பிரியனென்றொருபிராமணனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே முக்கியதருமம். அதுசெய்பவனிடத்தே பரமசிவன் பேரருள்செய்வனென்றுகூற, விஷ்ணு நன்றுநன்று இந்தவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில்மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆவதென்னை? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலார்செய்வாரன்றிவேறில்லை. தேவர்முனிவர்முதலியயாவருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம அவரவர் நன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லது தங்களைமுதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஓடோடத்துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயென்னீர்களோ? தாங்கள் தன்பின் அவராஞ்ஞையின்படி கடல்கடைந்து தேவர்க்கமுதளித்ததும்தங்கள்பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதெரிசனத்தையும்விட்டுப் பொதியமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்மானியாகிய கிருஷ்ணருக்குத்திருவடிசூட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காராதிசெய்தருளியதும் அவர்பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மனுநீதிகண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? அன்றுநன்று. இன்னும்தேவர்முனிவர் முதலியோர் அநேகர் செய்த பரோபகாரச்செயலெலாந்தெரிந்திலீர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ளக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படியாயினுமாகுக.பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றானும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பனே? இனிப்பரோபகாரமேன்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கத்துள்மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் வெளிவந்தருளிய அருமைபெருமையை நினைந்துருகி, அச்சுயம்புமூர்த்திக்கு மேற்றிசையிலே கோயிலுள்ளே தன்பேரால் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீங்காது வசித்துவருவாராயினரென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புதத்திருவருள்விளாசத்துத்தமசரித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினாற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் சூதவனேசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணந்தெரித்ததுபோலமந்திரேசரென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பனே? அப்படியே செயவோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இசசிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர்யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்நன்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச சற்குருவின்றிருவருணோக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தசைவப்பெருநெறிபற்றித் திருவடிநீழலிலிரண்டறக்கலந்துவாழும் பரமுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரேச நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தாற் றெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் துரத்திக்கொண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினிஅபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புகுந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்தஅப்பத்தினிகெர்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் சிந்தியாது சக்காயுதத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாதகஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்றுசபித்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்டேயிருந்து சிவாநுக்கிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்பதொழிந்து பத்துப்பிறப்படையுமெனக்கொண்டருஞ்செய்யப்பெற்று இனி எம்முயற்சிசெய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகையால் நன்மையுள்ளே தீமையும் தீமையுள்ளே நன்மையும் விளையுமென்பது தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனரக்ஷணார்த்தம் பாவிகளாகிய அசுரரைக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியதீவினை கிடைத்தது. அத்தீவினைப்போகம் அனுபவிக்கச்செல்லும்பிறப்பிலே துஷ்டர்களாகியராவணாதிராக்ஷதசம்மார நன்மைவாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் முடிவில் நன்மையுந்தருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாற்கிடைத்த இப்பிறவியே விளக்கியதென்றிவ்வாறு பலவும்யோசித்து, அயோத்திமாநகரிலே தசரதமகாராஜாசெய்துவந்த அளவில்லாததானதர்ம தவவிரதயாகாதி புண்ணியப்பிரயோசனமேயுருவாய் வந்ததென்னப் புத்திரனாய்வந்து ராமநாமந்தரிக்கப்பெற்று, வசிஷ்டரிடத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பரதலக்ஷ்மண சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாக்கள் மகிழ்வுறவாழுநாளிலே, விசுவாமித்திரர் வேண்டுகோளின்படி லக்ஷ்மணனோடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மிதிலைசென்று சீதாகலியாணமுடித்து, மீண்டுஅயோத்திவந்துசின்னாளிருந்தபின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யக் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குங்கால், பிரிவாற்றாது லக்ஷ்மணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ்தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங்கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வழியில் நிறுத்தியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர்அன்பனே? நீயோலோகரக்ஷகனாகின்றாய், உனக்குச்சாத்திரியகுருவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டனாகின்றான், உன்மாதாமஹரோ அறிவாற்சிறந்த சனகனாகின்றான், சகலசாஸ்திரபாரங்கதனான சூரியனுடையவமிசத்தில் வந்தநீ அறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்றது, உனக்குஉபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றுகூறுகின்றார்.

ராகவ! சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கரையேறிப் பேரின்பவாழ்வுபெறுதற்கு, வருணாசிரமாதிகளிலேசிறிதுந்தவறாது உண்மைநெறியிலுறைத்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிகளாலே நிச்சயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிரமேந்திராதி யாவராலும் தியானிக்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதிஒருவனேயாம்; அவனுக்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டுவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்குஇன்றியமையாத முக்கியாங்கமொன்று. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சசாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொரூபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடிமகாமந்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது ; மத்தியவேதமாகியஎசுர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாய்விளங்குவது; இத்தகையஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசிக்கின்றோம். ஆனால்அதற்குரியமுக்கியாங்கமொன்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம்தவம்முதலியஎச்செயலும் பூதிதாரணமின்றிச்செய்யின், அச்செயல்முழுதும்ஓரணுவும்பிரயோசனமாகா. இதுசுருதிநிச்சயமென்றருளி, விரஜாக்கினியிலேவிதிப்படிவிளைத்த விபூதியை எடுத்துநீட்டினார். உடனே ராமன்நமஸ்கரித்தெழுந்து இருகையும்விரித்துவாங்கிவிதிப்படி உரியமந்திரோச்சாரணத்தோடு உத்தூளனத்திரிபுண்டரமாயணிந்துநிற்ப, மேற்கூறியபடியேஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனேபரவசனாயானந்தசாகரத்தழுந்திப்பன்முறைபணிந்தெதிர்நின்று துதித்தனன். மேலும்அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திரநாமரகசியார்த்தவைபவங்கள்விளங்க உபதேசித்துச், சிவதத்துவார்த்தங்களெல்லாமும் மனத்திலமைந்துகிடப்பத்தெளிவித்து, ஈசனொருவனே *தியேயன்; மற்றெவருந் ||தியாதாக்களென்று சுருதிகூறுகின்றயதார்த்தசிவபரத்துவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவகீதாசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனைநீ ஆயுள்வரை நியதியாப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிற்கொடுத்தருளினார். அதனையும்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்முறைபணிந்து துதித்துநீங்காவிடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவரிக்கரையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்த சிவலிங்கபூஜை சிவகீதாபாராயணாதிசெய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவந்தசூர்ப்பநகியைப்பங்கப்படுத்திக், கரதூஷணாதிகளைக்கொன்று, மாரீசன்சகாயத்தாலிராவணன்சீதாதேவியைக்கவர்ந்துசெல்ல, அதனால்மிகுந்தசோகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனாற்சுக்கிரீவனை நண்பனாக்கி, வாலியைக்கொன்று, அனுமனால்சீதாதேவி இலங்கையிலிருப்பது தெரிந்து, இலங்கைசெல்லக் கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் அனுமன்வானரசைநியங்களோடு தென்சமுத்திரசமீபஞ்சென்று, வேதாரணியமடைந்து வேததீர்த்தஸ்நானாதி நியதிமுடித்து, வேதாரணியேசனை வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானரவீரர்களை நோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவோன்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

கும்படி இக்கடலிலே ஒரு அணைசெய்யுங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞையின்படி அவர்கள் அணைசெய்யுங்கால் அண்டமுகட்டளவுயர்ந்த மரங்கள் மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து போடுகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயவெள்ளம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டு யாவரும் நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமுங்கோபுரவாயிலினுட்புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒரு ஹுங்காரஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்தகாரியம் இடையூறுற்றதேயென்று விசனித்து, அங்குநின்று மேற்றிசைநாலுயோசனைதூரஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவது சிதைவின்றி நிலைபெறுகவென்றோர் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின்றியுலாவிய பெருமீன்களுக்குத் தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள்வால்முதலியவுறுப்புக்களாலடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம்மீன்புசலென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைந்துபோயினும், சற்குணவிசிஷ்டனாகிய ஸ்ரீராமனால் செய்விக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில் முந்திய வேதாரணியகோடிதீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியதும் மணமேற்கோடிதீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசித்தியோடு, யாவரும் மிகமேலதாய்மதித்துவந்து முழ்கி இஷ்டகாரியங்களெல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந்திவ்யஸ்தலம்பாண்டியநாட்டின்எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்துமூவருள்ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோக்கியே அங்கேயெழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வு, மங்கையர்க்கரசியார் நெடுமாறநாயனாரோடு நெடுநாள்வீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இதன்மகிமை யாவர்கூறவல்லார். அமைக. முன்போலவே பின்செய்வித்த அணையுஞ்சிதைந்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன் பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாதுசெய்வோமென்று பலவாறுயோசித்து ஒன்றுந்தோன்றாதிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இரகுகுலசேகரனாகியராமனே! நீ அகஸ்தியமுனிவனிடத்தே பெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஜபபூஜாதிசிவகைங்கரியங்களினாலே, சூதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாங் கைகூடுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலாப்பெருமகிழ்வோடு கிட்டுதற்கரியதிருவருள் நமக்கெளிதிற்கிடைத்ததேயென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணதீர்த்தத்திலே ஸ்நானாதிசிவநியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்து சந்நிதியடைந்து அமுதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகரத்தழுந்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணிந்து பூஜோபகரணம்நிறையக்கொண்டு விதிப்படிபூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றரியவாக்கியங்களாற்றுதித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே! நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசிவபூஜாதி சுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது; இதனைச்சிறிதும் நழுவவிடாது உன் உள்ளத்திலழுந்தவூன்றிக்கொள்வாயாக; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால் வந்ததுக்கம்மறைத்துமயக்குகின்றது; அதுநீங்குமுபாயங்கூறுதுங்கேள்! இதற்குத்தென்றிசை சமீபயோசனைதூரத்துள்ள தேவிபட்டணத்திற்சென்று, அங்கே அனேகஞ்சத்திகள் சூழவீற்றிருக்கின்றதுர்க்காதேவியைக், கடலிலேஅனை நிலைக்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயாயில், அதற்குரியஆற்றலெல்லாந்தருவாள். இடரின்றி அணைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைசென்றிராவணவதஞ்செய்து, சீதையைமீட்டு இலக்குமணனோடு அயோத்திசென்றுநெடுநாள் அரசுசெய்திருந்து அளவிலாச் சிவதர்மங்களோடு ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜாதிகளும் வழுவறச்செய்துவந்து, முடிவில்நம்பதம் பெறுவாயாகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவனாக ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கேசரைப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணஞ்செல்லுங் கருத்தனாயிருந்தான். முன்னமே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வோர் சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்சூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன்பூஜித்தசிவஸ்தலம் தம்பிக்குநல்லையென்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகரென்று அவனால நாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியன்னையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோடையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநிற்க. இலக்குமணனோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ்சென்று துர்க்காபூஜனையால் ஆற்றன்முற்றும்பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணனைவதஞ்செய்து சீதையைமீட்டுவந்து, ராவணப்பிர்மஹத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் விக்கினேசுரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்ணஹத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசுரபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியகுருபாதசிரபூஷணனாய்ச், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையைமீட்பதற்குபாயம்யாதென்று எம்பிரானருளைவேண்டிஉசாவினபடியால், அச்சூதவனம் திருவுசாத்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருநந்திதேவரை, மீட்டும் சனற்குமாரமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே? மேலுமிச்சூதவனேசர்மகிமாசரித்திரம்கேட்பதிலேயேஆசைமேலிடுகின்றதென்றுவேண்ட நந்திதேவர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே? முன் விஸ்வாமித்திரமுனிவன், சிதம்பரநடனதெரிசனவிருப்புடையனாய் நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவரச், சிற்சபேசன் எதிர்வந்தருளி முனிவனே? இத்தலத்திலேநமது ஆனந்தநடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்க்கன்றி வேறுநடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்செல்லுக அங்கு உன்விருப்பத்தைமுடிப்போமெனறருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுச்சென்று சூதவனம்வந்து, சிவதீர்த்தஸ்நானநித்தியதிகள்முடித்துக் கோயில்புகுந்து, அமுதலிங்கேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்று, அச்சந்நிதியிலேவடதிசைநோக்கிநடனதரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெதிரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்பசாகரத்தழுந்தி ஒருவாறெழுந்துபன்முறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய்து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்திலேயே நெடுநாள்வசித்திருந்து பின்வேதாரணியஞ்சென்றான். சூரியன் முதலான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங்கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே! வேறொன்றுசொல்வோங்கேள்; விஷ்ணு, தான்வேதாதிசாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வலியினாலே, விக்கினேசுரபூஜைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமெழுந்துதுரத்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோட, தன்தலைமைநோக்கிச்சிறிதுநேரம்நின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்று மேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்முன்னோடிய தேவரெவர்க்குமுன்னோடிப், பற்பலவிடமெலாமலைந்து திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தோலமிட்டலறிட, அமுதநாயகன் ஐயனாரை அனுப்ப, ஐயர்தெற்குக்கோபுரவாயிலால் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷம் ஐந்துகுரோசத்துக்கு அப்பால்வருவதுதெரிந்து, அந்நவிஷமே அவ்விடத்துப்போய் தமது திருக்கரநீட்டிக்கவர்ந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அதனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பானஞ்செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீலகண்டேசரென்னும் நாமத்தோடு நித்தியசாந்நித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர்ந்துகொடுத்த அவ்வையனாரும் அத்தலத்திலேதென்முகமாகவீற்றிருந்தருளுகி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாமியங்கள்பெற்றுவாழ்ந்தோர்அனேகர். அத்தலம் தாமரங்கோட்டை-யென்னும்பெயரால்வழங்கப்பெறுகின்றது. பின்சூதவனேசர் ஓலமிட்டலறிய தேவர்யாவர்க்கும்அருள்புரிந்து, அவருள்ளே தலைவராயவிஷ்ணுவைநோக்கி இனிவிக்கினேசுரபூசனைபுரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுமுதலியோர் மேலும்வணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

குருதுரோகத்தாசனென்பவன் இத்தலம்புகுந்து மந்திரேசனைப்பூசித்துத் தேவஸ்திரீயாகிய ஊர்வசிதனக்கு மனைவியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்ந்தான். இந்திராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரேசபூசனைப்பேற்றால்துஷ்டனாகிய நகுஷனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரிவுற்ற இந்திரன்தன்னை நீங்காது மருவப்பெற்றுவாழ்ந்தாள். இந்திரன் மந்திரேசானுக்கிரகத்தால் விருத்திராசுரனாகிய பகைவனைக்கொல்லப்பெற்றுவாழ்ந்தான். அஸ்வினிதேவரிருவர் மந்திரேசபூசனையால் மற்றைததேவர்களோடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இப்படியேஇத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர்அளவிலாதோர்; முற்றுங்கூறுவது யார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரைமேலும் சனற்குமாரர்வணங்கி, மந்திரேசானைநேசி மேற்கொண்டுசென்றவிஷ்ணுமுதலியோர்செயலியாது கூறியருளுகவென்றுவேண்டினர். இச்சரித்திரமுழுதும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்போர், சத்துருக்கள்வியாதிகள்முதலிய வெவ்வெவற்றாலும்வரும்பெருந்துக்கமெலாம் ஒழியநீங்கப்பெற்று, தனமனைமக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்றுவாழ்ந்து தேகாந்தத்தில் பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

இராமன் மந்திரோபதேச சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே! நீகேட்டவாறு அப்பால்நடந்த அமுதநிவேதனஞ்செய்தமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். முதலமரேசர் திருவருள்பெற்றுச் சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்க்கு அபாயவிக்கினங்களும் நீக்கியருளவல்ல சிவசக்தியமாகிய பிரணவாகாரபிரணவார்த்தசொரூபபரம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கினராஜப்பெருமானைமுன்புஅபராதஞ்செய்தமைவேண்டிநின்று, சமஸ்தபூஜோபகரணங்களுங்கொண்டுவிதிப்படிபூசித்து, இனியேனும் இடரின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள்செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருதிறத்தாராற்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சொர்ணகடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பங்கிடாதுதருகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரேசர்திருவருளாற்கிடைத்தமையால்அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம்அச்சிவப்பிரசாதங்கொள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திராக்ஷதாரணாதிகிரியைகள் முடித்து, அமிர்தகடங்களோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசந்நிதியடைந்துபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத்திரவியங்கொண்டு அன்பொடுபூசித்து, அமுதகடமொன்றையெதிர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்கிடைப்பத்தருளிய இவ்வமுதை அமுதுகொண்டருளுகவென்றுபிரார்த்தித்து, அளவில்லாத்துதிகள்செய்து பூசனைமுடித்துச்சண்டேசுரபாகமும் நிவேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசந்நிதியடைந்துபணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, உசாவைவஞ்சித்து அமுதமுழுதும் இந்திராதிதேவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பாற்கடலடைந்து ஆதிசேடனுக்குமுன் விதந்தோதச் சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனையுண்டருளியதும், பின்னுங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயந்தெரிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்து அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனைஅமுதலிங்கேசர்க்கு நிவேதித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூதவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன்உள்ளத்தழுந்திக்கிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப்படர்ந்துமேலெழுந்ததென்ன சூதவனேசர்திருவடிக்கொழுகொம்புபற்றியிறுகச்சூழ்ந்துகொள்ள, அன்புடையாடிஎம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதரிசனமளியேனுக்கு இன்னும் என்றுகிட்டுமோவென்னுங்கருத்தேமேற்கொண்டு அமர்ந்திருந்தனன். இச்சரித்திரம் அன்பொடுபடிப்பவர்கேட்பவர் இகபோகமுற்றுப்பெற்றுவாழ்ந்து பின்பமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதநிவேதனச்சருக்கமுற்றிற்று.

இந்திரன்றிருவிழாச்சருக்கம்.

சனற்குமாரமுனே! இந்திரனன்று சூதவனம்வந்து திருவிழாச்செய்ததைகேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர்கூறுகின்றார். முன் ஆதிசேடன் சூதவனத்திலே, ராஜசூடாமணியென்னுஞ்சோழனுறைசெய்வித்த சைத்திரோற்சவவிஸ்தாரவைபவமுற்றும் இந்திரன் கேள்வியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கருதி வாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திருவிழாவுக்குரிய அலங்காரதிவகைகளெல்லாஞ் சிறிதுங்குறைவின்றிச்செய்வாயென்றேவினன். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானாதிகிரியைகண்முடித்து, அமுதலிங்கதரிசனம்பெற்றுப் பரவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்து துதித்துத, தான்முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

ளைகளுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிருந்தாலும், செயற்கையழகுசெய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு ஆசையிருக்குவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெலா நிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றான்.

முதற்கோபுரவாயில் நந்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமமைத்து, அதிலே, சொர்ணரத்தினமயமான வேதிகையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிரத்தினத் தூணிறுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இந்திரநீலப்போதிகைசேர்த்து, மேல்முத்திழைத்தவிட்டங்கள்கோத்து, மேனிலம் மூன்றுக மாணிக்கக்கொடுங்கைகள் சமைத்து, மேற்சொர்ணரத்தினஸ்தூபிகளமைத்து, மேலும் உரிய அங்கமெல்லாஞ்செறித்துச், சிற்பநூற்பொருளெல்லாம்விளங்கவுருவிமானஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிங்காசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிகை உயரத்துக்குச் சொர்ணரத்தினங்களாற் படிகளமைத்து ஓர் தாமரையொன்றமைந்த திருமதிலெடுத்து, அவ்வழியேயே, அகழ் சூழ நீர்நிறைத்து, ரியநறுமலர்பரப்பி, இப்படியே இனியமாதிரேசர் உற்சவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் போதுசெய்யத்தக்க தென்புறமாகக் கரும்பலகைகாட்டி, மதில்முதலியவுடனெல்லாம் சிவபரத்துவவிளக்கமான சித்திரரூபங்களணிமைத்து, அவ்வசந்தமண்டபத்தைச்சூழ அதிசீதளபரிமளசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகளினுங்கமழத்தக்க புஷ்பவாடிகளினிறையுமிளமாஞ்சோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்ணரத்தினமயமானமேற்கட்டிரத்தினமாலை பொன்னரிமாலை புஷ்பமாலை முதலிய வெல்லாஞ்செறியாடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, பாகத்தால் இலைகளுந்தண்டும்வைத்துப்பவளமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைகள்செய்து பவளக்கற்பூவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியேசொர்ணரத்தினங்களாற் கற்பஞ்செய்துள்ள கமுகுகரும்புமுதலியவைகளும், அப்பந்தரிலே வரிசையாகநிறுத்தினான். இவைகளெல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்து ஒப்பஞ்செய்ததரை. எல்லாவிடங்களினுந்திவ்யரத்தினங்களேதீபங்களாகநிரைத்தான். மணநிறைந்த சந்தனச்சேறு திடர்ந்தவாசனாதிரவியமெல்லாஞ்சேர்த்துக்கரைத்து எங்கும் மெழுகுவித்துப் பேரன்னீர்தெளிப்பித்தான். திவ்ய வாசனை திசையெல்லாம் வானெல்லாஞ்சென்றுலாவும் நறும்புகைகமழச்செய்தான். சிறிதுலர்ந்த அவ்விடமெல்லாம் வாசனையெல்லாஞ்சேர்ந்த பொடிப்பொடியாதிகளாற் றிவ்வியாலங்காரமான கோலங்களெல்லாஞ்செய்வித்தான். சொர்ணகும்பங்களிலேநீர்நிறைத்து சொர்ணரத்தினவகையாற்றெங்காய் மாவிலை தர்ப்பை மாலைமுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கே பூரணகும்பங்களைவரிசையாகவைத்தான். மேலுமெண்ணியெண்ணி அளவிலாஅலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மந்திரேசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதுந் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகசசிறியமுத்துப்பொடிகள்பரப்பி, வாழை கமுகு கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகும்பங்கள் தூபதீபாதிகளால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன் இந்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இந்திரன் அன்புமீதூர அருள்வழிச்சென்று தேவகூட்டத்தோடு சூதவனம்வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதெரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி எழுந்து பலமுறைபணிந்து துதித்து எம்பெருமானே? ஏழைநாயேன் தேவரீருக்குச் சைத்திரோற்சவஞ்செய்துய்யவழிபெறவிரும்பித் திருச்சந்நிதியடைந்தேன். நன்மையொன்றடைதற்கிடையூறுபலவுண்டாமென்று நன்மைநிறைந்த பெரியாருக் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? எவ்விடர்வரினும் அவ்விடர்களைத் துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருளுக எந்தையே? செய்வதுதவிர்வது சிறிதுந்தெரியாத அறிவிலியாதலால் எளியேன்ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திடினும் அனைத்தும்பொறுத்தருளி அநுக்கிரகித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீநந்திதேவரைவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துதற்குரிய ஆஞ்ஞையைவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருந்தனன்.

வந்திருந்த இந்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரைநோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீ சொர்ணரத்தினதெக்ஷிணாதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே ? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ்செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலியஇடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்கும்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. வருணனே? நீ அவ்விடமெல்லாம்பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்தனாதியால்மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக. நிருதியே? நீ பூதவேதாள பிசாசாதிகளால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக. யமனே ? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இதஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமானை திருசந்நிதியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குந்திருப்பணியேற்கொள்ளுக ; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவரவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குந் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிரமேற்கொண்டு கண்ணிலொற்றிப் பீடத்தில்வைத்துப்பூஜித்துப் பேரன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்குவருகின்றார்கள். வரவரஉபசரித்து அவரவர்மரபுமுதலியதகுதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்ந்து அவைமுழுதும்நிரம்பச்செய்தான். சித்திரைமாசச்சுக்கிலபக்ஷம் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடநக்ஷத்திரதினத்திலே, வியாழகுரு சொல்லிய சுபமுகூர்த்தமாகிய அருணோதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பதுதெரிந்தான்; உடனே அவ்விந்திரன்சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ்செய்ய நான்விரும்பினேனாயினும், முழுதும் உங்கள்செயலேயென்றெனக்கொருசுதந்திரமுமில்லை ஆதலால்இதனைவகித்து நடத்தியருளுகவென்றுநான்வேண்டுவதுமிகையன்றேவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜாஞையாக்கொண்டு இந்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணானுஞை தேவானுஞை சர்விக்கினசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேசுரபூசனைசெய்து அருள்பெற்றுத், தனபூஜை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசாந்தி மிருத்சங்கிரகணம் அங்குரார்ப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்ச்சனாதியெல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே முன்பூஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பதுச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்களிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலைபுகுந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசகிதயாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிநடந்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருளி விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசசகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலையெதிரேநின்றருளச்செய்து, முந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும்அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித்தன்னிலைநீங்கப்பெற்றப்பிரதானகுண்டத்திலேபூரணாகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகைமீதுள்ள கும்பபூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதிசோடசோபசாரங்களோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பகும்பமென்னுமூன்றிலும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விநாயக சுப்பிரமண்யசண்டேசசகிதராய் அங்குநின்றும்திருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக சூரியசந்திரர்கள்போலஅளவிலாதகுடைகள் நிழல்செய்துவரச், சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்கிவர

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியாதி கொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துசூழ அவைக்கெல்லாம் அரசாகிய ரிஷபக்கொடி நடுநாயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்திரீகள் பரதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்துவர, இருபக்கத்தும் எசுர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்முழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியா மாகதர் சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றும் முறையே எடுத்துப்பாடிவரத, திருத்தொண்டர் திருமேனிததிருவெண்ணீற்றொளி திருவருள்வெள்ளந்திருவுருகக்கொண்டுசெல்லுதல்போற செறிந்துபரந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாயினின்றுமஹரஹர மறாதேவ சங்கர உமாநாத நீலகண்டாதி சிவநாமகோஷம் நிறைந்துவரக, கற்பனகற்றுஉள்ளந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த த்தமசத்துவ குணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர சிவபரத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகள்சாமரம் பூரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம முரசம தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கயல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களேந்திவரப், பட்டயானைகள் உரியஅலங்காரத்தோடுமுன்செலத, குதிரைகளும அப்படியே பற்பலநடனஞ்செய்துவரக, காளம சின்னம தாரைமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்தான் மந்திரேசன்வந்தான் என்பனமுதலிய திவ்வியநாமங்களோடுதந்தோதிவர, இவைபோலின்னும அளவிலாவைபவங்களெல்லாம்பெருகிவர, எம்பெருமான் அமுதநாயகன திருவீதிவலமாகததிருககோயின் முனவந்தருளித், தேவஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்களவரிசையாகக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூழ்ந்துவணங்க, அதன்மேல் ஆதிசைவர்செயதபூசனையேற்று உட்சென்று வசந்தமண்டபத்துலே திவ்யாசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காரசிறப்பெல்லாம் நாளுக்குநாள் மிகப்பெருக இம்மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில் அம்பா சுவாமியிருவரும் ஆந்தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றுநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நாலாநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா அன்னவாகனம் சுவாமிநந்திவாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகனம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரங்கொம்புள்ள அயிராவணமாகியயானைவாகனத்திலும், எழாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷபவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலை முன்போலவும், அன்றிரவு அம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலுமாகத்திருவிழாக்கொண்டு திருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்சுபமுகூ

ர்த்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுரர்பெரியநாயகிநால்வரும் நான்கு சொர்ணரத்தினமயதிவ்யரதங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன்வர, அமுதலிங்கேசர்அத்தகைய மகோந்நதமகாலங்கார மகாவைபவமகாரதத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் மகாரதோற்சவ சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களத் திருக்கோலக்காட்சி கொடுத்தருளினார். பத்தாநாள் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமேலுடன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசசகிதராய்த் திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிதிசையிலுள்ள கமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாரூடராய்வந்து தீர்த்தங்கொடுத்தருளி யாவரும்திருவருட்பெருவெள்ளத்துள்மூழ்கிஇன்புறச்செய்தருளினார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம்விதிப்படிசெய்து, அந்த யாகேசகும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூசனைசெய்து கொடியிறக்குதலாகிய துஜாவரோகணமும், சண்டேசுரோற்சவமும், திக்பந்தன அங்குரரக்ஷாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில்விமானஞ்சூழநிறைத்திருந்த நீர்முற்றும் போக்கிப், பதுநீர்நிறைத்துச்சுகந்தபுஷ்பங்கள்முன்னாட்களிலும் அதிகமாகநிறையப்பரப்பி, அலங்காரவகைகளும்முன்னில் அதிகமாகச்செய்து, ஸ்ரீ பெரியநாயகியந்திரேசருக்கு விதிப்படி அளவிறந்ததிரவியங்கொண்டு ஸ்நபனகும்பாதி அங்கங்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகச்செய்வதாகிய விடாயாற்றுதிருவிழாவும் சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷமாத்திரம் ஐந்தாம்பிராகாரத்திலும் நர்த்தனமாத்திரம் நான்காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணமாத்திரம் மூன்றாம்பிராகாரத்திலும், வேதகோஷமாத்திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷமாத்திரம் முதற்பிராகாரத்திலும்முழங்க, உட்பிராகாரம்ஐந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதூரப் பன்முறைபணிந்து இந்திரனுக்குவிபூதிப்பிரசாதாதிகொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி அவ்வைசாகோற்சவத்தைச்செய்துமுடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர்செய்துவந்த மந்திரதந்திரகிரியாபாவனாதிகைச்சாதுரியவிக்கிரமபரிசீலன அபாரபக்திசிரத்தாவைபவங்களும், மற்றுமெல்லாம்நினைத்துநினைத்துப்பேரன்புடையனாய்ப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள்ஒவ்வொருவருக்கும்திவ்யவஸ்திரபூஷணாதி அலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்வித்து, அவர்களை ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித் திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொர்ணரத்னாபரணாதிதக்ஷிணைவகையெல்லாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்நிதியடைந்து ஆனந்தபரவசனாய்ப்பணிந்து பிரிவாற்றாதவனாய்ப் புறவிடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்திற்சென்று அமுதநாதன் றிருவடிமறவாச்சிந்தையோடு அரசுபுரிந்திருந்தான்.

வாராய் சனற்குமாரனே? இச்சூதவனத்தை அடைந்து திருவருள்பெற்றுய்ந்தோர் அளவிலாப்பெருந்தொகையோர். நாமெம்மாத்திரஞ்சொன்னோம். அமுதலிங்கேசன் இத்தலத்தை அடைந்தாரவே தீவினைகள்முற்றும்நீக்கி அவரவர் விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பகாலம்ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்டாயிரநாவுள்ள ஆதிசேடன் சொல்லத்துணிந்தாலும்சிறிதும்முடிவுறாது. ஆதலால்அன்பனே? இனிநாம் விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ளசர்வான்மாக்களுந்திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாலேசொல்லப்படுகின்றசாதனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும்எல்லாராலும் மேற்கொண்டொழுகுதல் மிக அரிது. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும்செய்தற்கு மிகஇலகுவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைநூலிற்கூறுந்தர்மங்களெல்லாமாகும். இதுவே பலவகைச்செல்வங்களும்நன்மக்கட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர இன்பங்களுந்தருவது இதுவேசித்தசுத்தியாதிமுறையேதந்து மலவலிகெடுத்துப்பசுத்துவநீக்கிச்சிவத்துவாபிவியக்திப்பெரும்பேறும்அளிப்பது. அச்சிவபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒரு சருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்சயதியாகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதஎடுகொடுப்போர், உபயோகதவிசெய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்துப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோர்யாவரும் இஷ்டசித்திகள்முற்றும்பெற்றுவாழ்வார்களென்று திருநந்திதேவர்முடித்துக்கூறினதால், மேலும்ஆசைபெருகவும் அவ்வாஞ்ஞையைமறுத்தற்கஞ்சியமைந்திருந்தார் சனற்குமாரரென்று சனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர்கூறினர். அம்முனிவர்களும்அவ்வாறுணர்ந்துசுகமடைந்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழிமுகில்வாழிவிளைகூழ்வாழியுயிர்க்கின்பச்
சீதம்வாழிதிருத்தொண்டச்செல்வர்வாழிபூதிமுதற்
சாதம்வாழிசித்தாந்தசைவம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியனைபெரியநங்கைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரன்றிருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசனமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௯	,,	௪	தும்	சிறிதும்
௧௩	௫	௧	மொழிமென்க	மொழிதென்
௧௫	௨௧	௧	மெய்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
௨௫	௯௪	௧	கடமொழி	கடமொழி
,,	௯௭	௨	நாற்றினை	நாற்றினை
௩௨	௨௧	௨	வருநகை	வருக்கை
௩௯	௭௮	௪	கனிவுற	கனிவுற
௪௦	௮௫	௩	மடைந்தையர்	மடந்தையர்
௪௪	௧௧௫	௩	வேறேனே	வேறெனே
௪௯	௧௫௫	௩	உலகெலாம	உலகெலாம்
௫௧	௧௨	௨	வெழுதார்ந்	வெழுந்தார்.
௫௨	௧௫	௩	ரவியுறை	ரமுதுறை
,,	௧௯	௧	முனிவர்	முனிவிர்
௫௯	௨௧	௪	முனிவர்க்குசகூத	முனிவர்க்குச்கூத
௬௨	௨	௩	பருண்மயமா	வருண்மயமா
௬௫	௨௧	௩	மண்மகார்	மணமகார்
௭௩	௪௮	௩	புரந்தானே	புரந்தரனே
௭௪	௫௩	௩	திலங்கலரி	திலங்கவரி
,,	௫௪	௧	பொன்னினதி	பொன்னிநதி
௭௫	௯௧	௨	மெழுமிர்மாழை	மெருனிர்மாழை
,,	௯௩	௩	முகவடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
௭௭	௭௫	௩	தனைகுணமா	தனைக்குணமா
,,	௭௯	௧	காசியினிற்	காசினியிற்
௭௮	௪	௪	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
,,	௫	௩	பழுத்தனைப்	பழுத்தராப்
,,	,,	,,	மேவு	மேவும்
௭௯	௮	௪	வருமிரு	வருமிரு
௮௧	௨௨	௨	பரமபோகமே	போகம்
௮௨	௩௩	௪	முனனவிலோ	முனநவிலோ
௯௧	௧௮	௨	கூப்ப	கூம்ப
௯௪	௪௨	௪	மரார்த்த	பரார்த்த
௯௮	௪	௪	திருக்கைபி	திருக்கயி

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகூ	ஙஉ	உ	கரவாவுமா	கரவரவுமா
க0ரு	கக	ச	வகுத்து	வகுத்து
க0அ	ஙரு	க	நிகமாக	நிகமாகம
ககங	எச	ங	பூசித்தாங்	பூசித்தாங்
ககசா	,,	ஙக	மூர்க்கம	மூர்க்கம
ககஎ	கூச	உ	தொழுது	தொழுநது
கஉசா	ஙச	க	தொளிரும	தொளிரும
,,	ங	ங	வுதகக	வுதகக
கஉஎ	சங	ங	வேலறற ருள்	வேற்றருள
கஙரு	கஅஉ	உ	பதசெமபதும	பதச்செமபதும
கஙசா	ககஎ	க	னனகுணாநதோ	னன்குனார்நதோ
கஙஎ	க	ங	வணார்தர	வுணார்தர
,,	ச	உ	றுன்னுப	றுனனுப
,,	எ	ச	விடாதிறை	குடாதிறை
கஙஅ	கஉ	ச	ருைதபின	ருைதபின
கசங	சாஎ	க	லோரிலஙக	லோரிலிஙக
கசுசா	உஉ	ரு	மைெண்ம	மைெணம
கஎகூ	கஉசா	ங	நமிர	நிமல
ககூங	ஙங	க	அநிவளர்	அரிவளர்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY